

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE**
privind fondurile de investiții

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune:

- Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 302 din 17 noiembrie 2009, CELEX 02009L0065, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2024/2994 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024;
- parțial Directiva 2010/43/UE a Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice, conflictele de interese, regulile de conduită, administrarea riscului și conținutul acordului dintre depozitar și societatea de administrare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176/42 din 10 iulie 2010, CELEX 32010L0043, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva delegată (UE) 2021/1270 a Comisiei din 21 aprilie 2021;
- parțial Directiva 2010/44/UE a Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la fuziunile fondurilor, structurile de tip master-feeder și procedura de notificare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 176 din 10 iulie 2010, CELEX 32010L0044;
- Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 174/1 din 1 iulie 2011, CELEX 02011L0061, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2024/927/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2024;
- Regulamentul delegat (UE) nr. 694/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2013 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc tipurile de administratori ai fondurilor de investiții alternative, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 183/18 din 24 iunie 2014, CELEX 32014R0694.

TITLUL I
DISPOZIȚII GENERALE**Capitolul I**
OBIECTUL ȘI NOȚIUNI GENERALE**Articolul 1. Obiectul**

(1) Prezenta lege reglementează:

a) constituirea, autorizarea și funcționarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (denumite în continuare *OPCVM*) și a fondurilor de investiții alternative (denumite în continuare *FIA*);

b) constituirea, autorizarea și desfășurarea activității de către societățile de administrare a investițiilor (denumite în continuare *SAI*), care includ societățile de administrare a *OPCVM* (denumite în continuare *societatea de administrare a OPCVM*) și societățile de administrare a *FIA* (denumite în continuare *AFIA*);

c) cerințele aplicabile depozitarilor activelor *OPCVM* și *FIA*;

d) competențele și atribuțiile Comisiei Naționale a Pieței Financiare (denumită în continuare *Comisia Națională*) în calitate de autoritate competentă pentru supravegherea și controlul entităților reglementate de prezenta lege.

Articolul 2. Noțiuni generale

(1) În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

1) administrarea de FIA – desfășurare, cu privire la unul sau mai multe *FIA*, cel puțin a activităților menționate la art.6 alin.(1);

2) autorități competente:

a) cu excepția cazului în care potrivit prevederii respective rezultă altfel:

1. pentru *OPCVM* și *AFIA* autorizate și înregistrate în temeiul prezentei legi – *Comisia Națională*;

2. pentru *OPCVM* și *AFIA* din statele membre – autoritatea desemnată de un alt stat membru;

b) pentru depozitarul unui *FIA*:

1. dacă depozitarul este o instituție de credit sau, după caz, o sucursală a unei instituții de credit dintr-un stat membru, licențiată potrivit Legii nr.202/2017 privind activitatea băncilor – *Comisia Națională*, în ceea ce privește respectarea prevederilor prezentei legi și a actelor normative emise în aplicarea acestora;

2. dacă depozitarul este o firmă de investiții autorizată potrivit legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții – *Comisia Națională*;

3. dacă depozitarul este desemnat în calitate de depozitar pentru un *FIA* din afara UE în conformitate cu art.69 alin.(3) lit.c) și nu se încadrează în categoriile prevăzute la lit.a) și b) - autoritățile naționale din țara terță în care depozitarul își are sediul social;

c) pentru *FIA* din UE - autoritățile naționale dintr-un alt stat membru care sunt desemnate să supravegheze *FIA*;

3) autorități de supraveghere:

a) pentru *FIA* din afara UE - autoritățile naționale dintr-un stat terț care sunt desemnate să supravegheze *FIA* din afara UE;

b) pentru *AFIA* din afara UE - autoritățile naționale dintr-un stat terț care sunt desemnate să supravegheze *AFIA* din afara UE;

4) acordarea unui împrumut – acordarea unui împrumut:

a) direct de către un *FIA* în calitate de creditor inițial; sau

b) indirect, prin intermediul unui terț sau al unui vehicul cu scop special care acordă un împrumut pentru *FIA* sau în numele *FIA* ori pentru sau în numele unui *AFIA* în legătură cu *FIA*, în cazul în care *AFIA* sau *FIA* este implicat în structurarea împrumutului sau în definirea sau aprobarea prealabilă a caracteristicilor acestuia, înainte de a obține expunerea la împrumut;

5) broker principal - o instituție de credit, o firmă de investiții reglementată sau altă entitate supusă unor reglementări prudențiale și unei supravegheri constante care oferă servicii unor investitori profesionali, în special pentru finanțarea sau executarea unor tranzacții cu instrumente financiare în calitate de contrapartidă, și care poate furniza și alte servicii, cum ar fi compensarea

și decontarea tranzacțiilor, servicii de custodie, împrumuturi de valori mobiliare, servicii personalizate de asistență tehnologică și operațională;

6) capitalul FIA - totalul aporturilor de capital și al capitalului nevărsat angajat pentru un FIA, calculat pe baza sumelor investibile după deducerea tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori;

7) capital inițial – capital propriu, astfel cum este prevăzut de Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni;

8) comision de performanță - o cotă din profitul organismului de plasament colectiv (denumite în continuare - OPC) obținută de SAI drept compensație pentru administrarea OPC, fără a include cota din profitul OPC dobândită de SAI ca randament al investițiilor SAI în OPC;

9) contraparte centrală - contraparte centrală, astfel cum este definită în art.3 din Legea nr. 183/2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare;

10) control – o relație dintre o entitate-mamă și o filială, în toate cazurile prevăzute de Legea contabilității și raportării financiare nr.287/2017 sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o entitate, orice filială a unei entități filiale fiind considerată, de asemenea, ca filială a entității-mamă care le conduce;

11) costuri relevante – toate comisioanele, taxele și cheltuielile suportate direct sau indirect de către investitori și convenite între SAI și investitori;

12) depozitar central de instrumente financiare - astfel cum este definit în legislația privind depozitarii centrali;

13) depozitar - o instituție răspunzătoare de sarcinile prevăzute la art.64 și supusă celorlalte dispoziții prevăzute în Capitolul I din Titlul III;

14) deținător de titluri de participare - orice persoană fizică ori juridică care deține unul sau mai multe titluri de participare ale unui OPCVM sau FIA;

15) distribuire – ofertă publică sau ofertă închisă, directă sau indirectă, adresată unor investitori, efectuată de SAI sau în numele acesteia, de acțiuni sau unități de fond ale unui OPC pe care aceasta îl administrează;

16) efect de levier - orice metodă prin care SAI mărește expunerea unui OPC pe care îl administrează fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace;

17) emitent - un emitent în sensul Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni care are sediul social în Republica Moldova sau UE și ale cărui acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

18) entitate special constituită în scopul securitizării –astfel cum este definită în legislația privind securitizarea;

19) FIA - organisme de plasament colectiv, inclusiv compartimentele de investiții ale acestora, care:

a) atrag capital de la mai mulți investitori, în vederea investirii acestuia în conformitate cu o politică de investiții definită în beneficiul respectivilor investitori; și

b) nu necesită autorizare în conformitate cu art.76 alin.(3) în calitate de OPCVM;

20) FIA din UE:

a) orice FIA care este autorizat sau înregistrat într-un alt stat membru; sau

b) orice FIA care nu este autorizat sau înregistrat într-un alt stat membru, dar are sediul social și/sau sediul principal într-un alt stat membru;

21) FIA care acordă împrumuturi – un FIA:

a) a cărui strategie de investiții constă în principal în acordarea de împrumuturi; sau

b) ale cărui împrumuturi acordate au o valoare noțională care reprezintă cel puțin 50 % din valoarea activului său net;

22) FIA cu efect de levier - un FIA ale cărui expuneri sunt majorate de AFIA care îl administrează, fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate fie prin orice alte mijloace;

23) FIA de tip „feeder” - un FIA care:

a) investește cel puțin 85 % din activele sale în unitățile sau acțiunile unui alt FIA (FIA de tip „master”);

b) investește cel puțin 85 % din activele sale în mai multe FIA de tip „master”, în cazul în care FIA respective de tip „master” au strategii de investiții identice; sau

c) are, în orice alt fel, o expunere de cel puțin 85 % din active la unul sau multe astfel de FIA de tip „master”;

24) FIA de tip „master” - un FIA în care investește un alt FIA sau față de care un alt FIA are o expunere în conformitate cu pct.23);

25) fonduri proprii - fonduri proprii astfel cum sunt menționate în Regulamentul cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital aprobate prin Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 109 din 24.05.2018;

26) FIA din afara UE sau FIA dintr-un stat terț - un FIA care nu este un FIA din UE;

27) filială - în sensul Legii contabilității și raportării financiare nr.287/2017;

28) fuziune transfrontalieră - o fuziune între mai multe OPCVM-uri:

a) dintre care cel puțin un OPCVM este stabilit în Republica Moldova și un OPCVM - în alt stat membru; sau

b) care sunt stabilite în Republica Moldova, dar fuziunea are ca rezultat un nou OPCVM stabilit în alt stat membru; sau

c) care sunt stabilite într-un stat membru, altul decât Republica Moldova, dar fuziunea are ca rezultat un nou OPCVM stabilit în Republica Moldova;

29) fuziune națională - o fuziune între OPCVM-uri stabilite în același stat membru, în cazul în care cel puțin unul dintre OPCVM-urile implicate a emis o notificare în conformitate cu art.117;

30) holding - o societate care deține participații la una sau mai multe alte societăți și al cărei obiectiv comercial este de a aplica una sau mai multe strategii de afaceri prin intermediul sucursalelor sale, al societăților sale asociate sau al participațiilor sale pentru a contribui la valoarea lor pe termen lung, și care:

a) este o societate care acționează în nume propriu și ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE; sau

b) nu este înființată cu scopul principal de a genera beneficii pentru investitorii săi prin vânzarea sucursalelor sale sau a societăților sale asociate, în conformitate cu raportul anual sau alte documente oficiale ale societății;

31) instrument financiar - astfel cum este prevăzut în legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

32) instrumente ale pieței monetare - instrumente în mod normal negociate pe piața monetară;

33) investitor profesional - un investitor care este considerat a fi un client profesionist sau care poate fi tratat, la cerere, drept client profesionist în sensul prevăzut de legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

34) investitor de retail – un investitor care nu este investitor profesional;

35) intermediar – SAI autorizată în conformitate cu prezenta lege sau firmă de investiții, autorizată în conformitate cu legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, și agenții ei delegați, care oferă servicii de intermediere la subscrierea/plasamentul instrumentelor financiare sau oferă consultanță cu privire la investițiile potențiale în OPC, în baza unui contract de intermediere;

36) împrumut din partea asociaților - un împrumut acordat de un FIA unei întreprinderi în cadrul căreia acesta deține, direct sau indirect, o cotă de cel puțin 5 % din capital sau din drepturile

de vot și care nu poate fi vândută unor terți independent de instrumentele de capital deținute de FIA în cadrul aceleiași întreprinderi;

37) legături strânse - situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate în oricare dintre următoarele modalități:

a) o deținere directă sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20% din capitalul sau drepturile de vot ale unei societăți;

b) control;

c) o legătură permanentă între ambele sau toate aceste persoane și aceeași persoană terță printr-o relație de control;

38) ofertă închisă (emisiune închisă) – ofertă, adresată unui cerc limitat de persoane, de cumpărare a titlurilor de participare ale FIA;

390 ofertă publică – comunicare adresată unor persoane, făcută sub orice formă și prin orice mijloace, care prezintă informații suficiente referitoare la condițiile ofertei și la acțiunile sau unitățile de fond oferite, astfel încât să permită investitorului să adopte o decizie cu privire la cumpărarea sau subscrierea acestor acțiuni sau unități de fond;

40) organ de conducere – organul cu putere decizională într-o SAI, societate de investiții sau depozitar, care cumulează funcțiile de supraveghere și conducere sau care deține doar funcția de conducere, în cazul în care cele două funcții sunt separate (consiliul și organul executiv);

41) organism de plasament colectiv (OPC) - organism de plasament colectiv în valori mobiliare sau fond de investiții alternativ;

42) OPCVM - un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat în conformitate cu prezenta lege;

43) participație calificată - deținerea, într-o SAI, a unei participații directe sau indirecte care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării SAI în care există această participație. Determinarea deținerilor și a drepturilor de vot se efectuează în conformitate cu prevederile naționale care transpun prevederile art.9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată cu privire la armonizarea cerințelor de transparență, având în vedere condițiile de cumulare prevăzute la art.12 alin.(4) și (5) din aceeași directivă;

44) precomercializare - furnizarea directă sau indirectă de informații sau comunicări privind strategii de investiții sau idei de investiții de către AFIA din UE sau în numele acestuia către potențiali investitori profesioniști domiciliați sau își au sediul social în UE pentru a testa interesul lor față de un FIA sau un compartiment care nu este încă stabilit sau care este stabilit, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea privind comercializarea în conformitate cu art.162 sau art.173, în statul membru în care potențialii investitori își au domiciliul sau sediul social, și care nu echivalează în fiecare caz cu un plasament sau cu oferta investitorului de a investi în unitățile sau acțiunile respectivului FIA sau compartiment;

45) reprezentanții angajaților – reprezentanți ai salariaților, în sensul definit în Codul muncii;

46) reprezentant legal – o persoană fizică domiciliată într-un stat membru sau o persoană juridică având sediul social într-un stat membru și care, fiind numită în mod expres de către o AFIA din afara UE, acționează în numele acesteia pe lângă autoritățile, clienții, organismele și partenerii ei de afaceri din Republica Moldova în ceea ce privește obligațiile ce îi revin în temeiul prezentei legi;

47) SAI – societate de administrare a OPCVM sau AFIA;

48) AFIA din UE - orice AFIA care are sediul social într-un alt stat membru decât Republica Moldova;

49) AFIA din afara UE - o AFIA care nu este o AFIA din UE;

50) societate de administrare a OPCVM - o societate a cărei activitate curentă o reprezintă administrarea OPCVM-urilor sub formă de fonduri deschise de investiții sau societăți de investiții (administrarea portofoliului colectiv al OPCVM). Activitatea curentă a unei societăți de administrare a OPCVM include activitățile menționate în art.7;

51) societate de administrare a FIA (AFIA)- persoane juridice a căror activitate curentă este administrarea unuia sau mai multor FIA;

52) societate de investiții – un OPCVM constituit ca societate pe acțiuni sau un FIA constituit ca societate pe acțiuni sau societate în comandită;

53) societate de investiții care se autoadministrează – societate de investiții pe acțiuni care nu și-a desemnat o SAI;

54) societate necotată - o societate care are sediul social în Republica Moldova sau într-un stat membru și ale cărei acțiuni nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată în sensul legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

55) entitate-mamă – entitate, în sensul definit în Legea contabilității și raportării financiare nr.287/2017;

56) stabilit înseamnă:

- a) pentru AFIA, „care are sediul social”;
- b) pentru FIA, „autorizat sau înregistrat” sau dacă FIA nu este autorizat sau înregistrat, „care are sediul social”;
- c) pentru depozitari, „care are sediul social sau o sucursală”;
- d) pentru reprezentanții legali persoane juridice, „care are sediul social sau o sucursală”;
- e) iar pentru reprezentanții legali persoane fizice, „domiciliat”.

57) stat membru – un stat membru al UE sau al altui stat care face parte din Spațiul Economic European;

58) stat membru de origine:

- a) pentru SAI - statul membru în care SAI sau, după caz, societatea de investiții își are sediul social;
- b) pentru AFIA din afara UE, toate referirile la „statul membru de origine al AFIA” din prezenta lege se citesc ca „stat membru de referință”, astfel cum este prevăzut la art.51;
- c) pentru OPCVM - statul membru în care este autorizat și stabilit un OPCVM;
- d) pentru FIA:

1. statul membru în care FIA este autorizat/avizat sau înregistrat conform legislației naționale aplicabile sau, în cazul unor autorizări sau înregistrări multiple, statul membru în care FIA a fost autorizat sau înregistrat pentru prima dată; sau

2. dacă FIA nu este nici autorizat/avizat, nici înregistrat într-un stat membru, statul membru în care FIA are sediul social și/sau sediul principal;

59) stat membru gazdă:

a) pentru societatea de administrare a OPCVM – un stat membru, altul decât statul membru de origine, pe teritoriul căruia societatea de administrare a OPCVM deține o sucursală sau prestează servicii;

b) pentru AFIA:

1. un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care o AFIA din UE administrează un FIA din UE;

2. un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care o AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

3. un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care o AFIA din UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE;

4. un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care o AFIA din afara UE administrează FIA din UE;

5. un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care o AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din UE;

6. un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care o AFIA din afara UE distribuie unități sau acțiuni ale unui FIA din afara UE; sau

7. un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care o AFIA din UE furnizează serviciile menționate la art.6 alin.(4);

c) pentru OPCVM – un stat membru, altul decât statul membru de origine al unui OPCVM, în care sunt distribuite titluri de participare ale OPCVM-ului;

60) stat membru de referință – un stat membru determinat în conformitate cu art.51;

61) sucursală:

a) pentru OPCVM - un punct de lucru care face parte dintr-o societate de administrare a OPCVM fără a avea personalitate juridică și care prestează servicii pentru care societatea de administrare a OPCVM a fost autorizată;

b) pentru AFIA - toate punctele de lucru deschise în același stat membru de un AFIA al cărui sediu social se află într-un alt stat membru sau într-un stat terț sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Toate sediile stabilite în același stat membru de către o SAI cu sediul social într-un alt stat membru sunt considerate ca o singură sucursală;

62) titluri de participare - acțiuni, certificate de participare sau unități de fond emise de OPC în funcție de forma juridică de organizare fie potrivit unui act constitutiv, fie potrivit unui contract de societate civilă;

63) valori mobiliare:

a) acțiunile și alte valori echivalente acțiunilor („acțiuni”);

b) obligațiuni și alte titluri de creanță („obligațiuni”);

c) orice alte valori negociabile care dau dreptul de a achiziționa astfel de valori mobiliare pe calea subscrierii sau schimbului.

(2) În aplicarea prevederilor alin.(1) pct.25) se aplică *mutatis mutandis* reglementările naționale care transpun prevederile art.13-16 din Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare).

(3) În sensul alin.(1) pct.63), valorile mobiliare exclud tehnicile și instrumentele menționate la art.93.

(4) În sensul alin.(1) pct.37) lit.b) și c), se aplică următoarele definiții:

a) o filială a unei filiale este, de asemenea, considerată ca fiind o filială a societății-mamă care se află la conducerea acelor entități;

b) o situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate permanent de una și aceeași persoană printr-o relație de control este considerată, de asemenea, ca fiind o legătură strânsă între persoanele respective.

Capitolul II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 3. Competențe

(1) Comisia Națională este autoritatea competentă care asigură aplicarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative emise pentru executarea acesteia.

(2) Comisia Națională asigură ca informațiile complete cu privire la prezenta lege și la reglementările emise în aplicarea acesteia referitoare la constituirea și funcționarea OPC să fie ușor accesibile de la distanță sau prin mijloace electronice, cel puțin într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, să fie furnizate în mod clar și fără ambiguități și să fie actualizate în permanență.

(3) Comisia Națională notifică Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, denumită în continuare *ESMA*, Comisia Europeană și autoritățile competente din state membre cu privire la autoritățile competente din Republica Moldova și repartizarea atribuțiilor stabilită prin prezentul articol.

Articolul 4. Competențe suplimentare

(1) Comisia Națională asigură aplicarea prevederilor:

a) Regulamentului (UE) nr.345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1), denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr.345/2013*;

b) Regulamentului (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123 19.5.2015, p. 98), denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 2015/760*;

c) Regulamentului (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (JO L 188, 12.7.2019, pp. 55–66), denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr.2019/1156*;

d) Regulamentului (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile pe piața monetară (JO L 169 30.6.2017, p. 8), denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 2017/1131*.

(2) În exercitarea prerogativelor care îi revin potrivit alin.(1), Comisia Națională poate adopta acte normative, în limitele competențelor sale, pentru a asigura punerea în aplicare a actelor specificate în alin.(1), a standardelor tehnice de reglementare sau de aplicare adoptate de Comisia Europeană în baza competențelor conferite acesteia, precum și a orientărilor emise de ESMA.

(3) Comisia Națională are competențele de supraveghere stabilite prin prezenta lege și prin actele specificate la alin.(1), inclusiv:

a) de a cerceta orice încălcări ale actelor specificate la alin.(1), precum și ale actelor normative emise sau aprobate pentru executarea acestora;

b) de a impune măsuri de supraveghere, inclusiv cele prevăzute de prezenta lege; și

c) de a aplica sancțiuni și măsuri sancționatoare, potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul încălcării prevederilor legislației.

(4) În cazul în care încălcarea de către administratorii OPC a oricăror prevederi ale actelor specificate în alin.(1) lit.a) și lit.b) cauzează un prejudiciu patrimonial și/sau moral, persoana prejudiciată este în drept să se adreseze instanței de judecată competente cu o acțiune în răspundere civilă, cu excepția situațiilor în care actele specificate în alin.(1) lit.a) și lit.b) prevăd altfel.

(5) Comisia Națională notifică fără întârzieri nejustificate Comisiei Europene și ESMA dispozițiile care stabilesc regimul sancțiunilor și măsurilor de supraveghere care se aplică în cazul încălcării actelor specificate în alin.(1) lit.a), b) și lit.e), precum și orice modificare a acestor dispoziții.

Titlul II

SOCIETĂȚILE DE ADMINISTRARE A INVESTIȚIILOR

Capitolul I

CONSTITUIREA ȘI AUTORIZAREA

Secțiunea 1

Modul de constituire și activitățile desfășurate de SAI

Articolul 5. Dispoziții generale

(1) SAI este persoana juridică constituită în formă de societate pe acțiuni, a cărei activitate constă în administrarea unuia sau mai multor OPC-uri în conformitate cu prezenta lege.

(2) Inițierea activității de SAI este supusă autorizării de către Comisia Națională. Pe toată durata desfășurării activității, SAI are obligația de a respecta condițiile de autorizare, normele de conduită, cerințele prudențiale și de adecvare a capitalului stabilite de prezenta lege și actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) SAI trebuie să furnizeze Comisiei Naționale informațiile care îi sunt necesare acesteia pentru a monitoriza în orice moment respectarea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) SAI are obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile investitorilor, persoane fizice sau juridice, și de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la reclamații, în condițiile prevăzute de Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

(5) La eliberarea autorizației, Comisia Națională include informația privind SAI într-un registru ținut de Comisia Națională (denumit în continuare *Registrul actelor permissive eliberate de Comisia Națională*).

(6) Comisia Națională informează trimestrial ESMA cu privire la orice autorizație acordată sau retrasă unei SAI.

(7) Suplimentar informațiilor prevăzute la alin.(6), Comisia Națională furnizează ESMA informații privind FIA pe care AFIA în cauză le administrează sau ale căror titluri de participare le distribuie într-un stat membru.

Articolul 6. Activitățile desfășurate de AFIA

(1) În cadrul administrării unui FIA, AFIA desfășoară următoarele activități principale:

a) administrarea portofoliului;

b) administrarea riscurilor.

(2) AFIA poate desfășura și alte activități în cadrul administrării colective a unui FIA, precum:

1) administrare:

a) servicii juridice și de contabilitate a FIA;

b) gestionarea petițiilor clienților;

c) evaluarea și stabilirea prețului, inclusiv returnări de taxe;

d) controlul respectării legislației;

e) asigurarea ținării registrului deținătorilor de unități/acționarilor;

f) distribuția veniturilor;

g) emisiuni și răscumpărări de unități/acțiuni;

h) decontarea de contracte, inclusiv emiterea de certificate;

i) ținerea evidenței activităților și operațiunilor desfășurate în conformitate cu prezenta lege, în numele și în contul FIA;

2) distribuirea titlurilor de participare;

3) activități legate de activele FIA, și anume servicii necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de administrare ale AFIA, administrarea infrastructurilor, administrarea bunurilor imobiliare, consultanță acordată entităților cu privire la structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe acesteia, consultanță și servicii privind fuziunile și achizițiile de entități, precum și alte servicii legate de administrarea FIA și a altor active în care a investit;

4) acordarea de împrumuturi în numele FIA;

5) administrarea de entități special constituite în scopul securitizării.

(3) AFIA nu are dreptul să se implice în alte activități decât cele prevăzute la alin.(1) și (2). AFIA poate desfășura și activitatea de administrare a unuia sau a mai multor OPCVM, sub rezerva autorizării potrivit prevederilor prezentei legi.

(4) Prin derogare de la alin.(3), AFIA poate presta suplimentar următoarele servicii:

- 1) administrarea de portofolii individuale de investiții, conform legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;
- 2) servicii conexe:
 - a) consultanță de investiții;
 - b) păstrarea și administrarea titlurilor de participare ale OPC;
 - c) preluarea și transmiterea de ordine privind instrumentele financiare;
 - d) orice altă activitate care este deja furnizată de AFIA în legătură cu un FIA pe care îl administrează în conformitate cu prezentul articol sau în legătură cu serviciile pe care le furnizează în conformitate cu prezentul alineat, cu condiția ca orice potențial conflict de interese creat prin furnizarea funcției sau activității respective către alte părți să fie gestionat în mod corespunzător;
- 3) administrarea indicilor de referință în conformitate cu legislația privind indicii utilizați ca indici de referință;
- 4) administrare a creditelor în conformitate cu legislația privind administratorii și cumpărătorii de credite;
- 5) servicii de criptoactive echivalente cu administrarea de portofolii de investiții și cu serviciile conexe pentru care sunt autorizați în temeiul prezentei legi, în condițiile în care:
 - a) notifică Comisia Națională, în conformitate cu legislația privind piața criptoactivelor;
 - b) respectă legislația privind piața criptoactivelor.
- (5) Societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează nu se poate implica în alte activități decât propria administrare, în conformitate cu alin.(1) și (2).
- (6) AFIA nu poate fi autorizată, în temeiul prezentei legi, să desfășoare și/sau să presteze:
 - a) exclusiv activitățile prevăzute la alin.(2) sau serviciile prevăzute la alin.(4);
 - b) activitățile menționate la alin.(1) lit.a) fără a desfășura, de asemenea, activitățile menționate la alin.(1) lit.b) ori invers;
 - c) administrarea indicilor de referință în conformitate cu legislația privind indicii utilizați ca indici de referință care sunt utilizați în FIA pe care le administrează.
- (7) Cerințele privind capitalul inițial, cerințele organizatorice (cu excepția regulilor de externalizare), regimul conflictelor de interese în raport cu clienții, principiile și informațiile generale care trebuie furnizate clienților, precum și cerințele privind evaluarea caracterului adecvat și evaluarea caracterului corespunzător, prevăzute în legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții se aplică în cazul în care serviciile menționate la alin.(4) pct.1) și 2) sunt furnizate de AFIA.

Articolul 7. Activitățile desfășurate de societatea de administrare a OCPVM

- (1) În cadrul administrării unui OPCVM, societatea de administrare a OPCVM-ului desfășoară următoarele activități principale:
- 1) administrare de portofoliu;
 - 2) gestionarea:
 - a) serviciilor juridice și de contabilitate a fondului;
 - b) petițiilor clienților;
 - c) evaluării portofoliului și determinării valorii titlurilor de participare (inclusiv aspectele fiscale);
 - d) controlului respectării legislației;
 - e) asigurării ținerii registrului deținătorilor de titluri de participare;
 - f) distribuției veniturilor;
 - g) emisiunilor și răscumpărărilor de titluri de participare;
 - h) decontării de contracte, inclusiv emiterea de certificate;
 - i) registrelor de evidență a operațiunilor;
 - 3) comercializare;

- 4) servicii de criptoactive echivalente cu administrarea de portofolii de investiții și cu serviciile conexe pentru care sunt autorizați în temeiul prezentei legi, în condițiile în care:
- a) notifică Comisia Națională, în conformitate cu legislația privind piața criptoactivelor;
 - b) respectă legislația privind piața criptoactivelor.
- (2) Societatea de administrare a OPCVM-ului va avea ca obiect de activitate administrarea OPCVM stabilite în Republica Moldova, fără a aduce atingere prevederilor alin.(3). Aceasta poate administra și OPCVM stabilit într-un alt stat membru.
- (3) Pe lângă administrarea OPCVM prevăzute la alin.(2), societatea de administrare a OPCVM poate administra și alte OPC-uri care nu sunt reglementate de prezenta lege sau de legislația statelor membre în domeniu și pentru care societatea de administrare a OPCVM-ului face obiectul unei supravegheri prudențiale, dar ale căror titluri de participare nu pot fi comercializate în alte state membre în temeiul prezentei legi.
- (4) Prin derogare de la alin.(1)-(3), o societate de administrare a OPCVM-ului poate desfășura, suplimentar activității de administrare a OPCVM, următoarele activități:
- 1) administrarea de portofolii individuale de investiții, inclusiv a celor deținute de fondurile de pensii, în conformitate cu mandatele acordate de către investitori în mod individual și discreționar, în cazul în care aceste portofolii includ unul sau mai multe instrumente financiare;
 - 2) ca servicii conexe:
 - a) activitatea de consultanță pentru investiții privind unul sau mai multe instrumente financiare;
 - b) activitatea de păstrare și gestionare legată de titlurile de participare ale organismelor de plasament colectiv;
 - c) preluarea și transmiterea ordinelor în legătură cu diferite instrumente financiare;
 - d) orice altă activitate care este deja furnizată de societatea de administrare a OPCVM în legătură cu un OPCVM pe care îl administrează în conformitate cu prezentul articol sau în legătură cu serviciile pe care le furnizează în conformitate cu prezentul alineat, cu condiția ca orice potențial conflict de interese creat prin furnizarea funcției sau activității respective către alte părți să fie gestionat în mod corespunzător;
 - 3) administrarea indicilor de referință în conformitate cu legislația privind indicii utilizați ca indici de referință;
- (5) Societatea de administrare a OPCVM nu poate fi autorizată în temeiul prezentei legi să:
- a) furnizeze exclusiv serviciile menționate la alin.(4); sau
 - b) furnizeze serviciile menționate la alin.(4) pct.3), care sunt utilizate în OPCVM-urile pe care le administrează.
- (6) Cerințele privind capitalul inițial, cerințele organizatorice (cu excepția regulilor de externalizare), regimul conflictelor de interese în raport cu clienții, principiile și informațiile generale care trebuie furnizate clienților, precum și cerințele privind evaluarea caracterului adecvat și evaluarea caracterului corespunzător, prevăzute în legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții se aplică în cazul în care serviciile menționate la alin.(4) pct.1) și 2) sunt furnizate de societatea de administrare a OPCVM.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea SAI

Articolul 8. Autorizarea AFIA

- (1) Comisia Națională acordă autorizație AFIA doar dacă:
- a) solicitantul are forma juridică de organizare societate pe acțiuni și include în denumire sintagma "societate de administrare a FIA" sau acronimul "AFIA";
 - b) solicitantul are sediul central și sediul social în Republica Moldova;
 - c) solicitantul corespunde cerințelor de capital stabilite de prezenta lege;

d) persoanele care vor conduce în mod efectiv activitatea AFIA au o bună reputație și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de FIA administrate de AFIA, iar conducerea activității AFIA este asigurată de cel puțin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiții și corespund cerințelor prevăzute la art.28;

e) acționarii care dețin, direct sau indirect, participații calificate în cadrul AFIA corespund cerințelor de asigurare a administrării solide și prudente a AFIA și respectă cerințe privind acționariatul stabilite de legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

f) apreciază pe baza documentelor prezentate că va putea să îndeplinească condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Pentru autorizarea AFIA, solicitantul depune la Comisia Națională, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia, o cerere scrisă, însoțită de setul complet de documente care atestă îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin.(1), precum și următoarele:

1) informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA, în special în ceea ce privește serviciile menționate în art.6 alin.(1)-(2), inclusiv:

a) o descriere a rolului, titlului și nivelului ierarhic al persoanelor respective;

b) o descriere a liniilor ierarhice și a responsabilităților de raportare care le revin persoanelor respective în cadrul AFIA și în afara acesteia;

c) o prezentare generală a timpului pe care fiecare dintre aceste persoane îl vor aloca fiecărei responsabilități;

d) o descriere a resurselor umane și tehnice care sprijină activitățile respectivelor persoane;

2) denumirea și numărul de înregistrare de stat al AFIA;

3) informații cu privire la identitatea deținătorilor direcți sau indirecti de participații calificate în AFIA, persoane fizice sau juridice, precum și la valoarea respectivelor participații;

4) un program de activitate care prezintă structura organizatorică a AFIA, inclusiv informații despre modul în care AFIA intenționează să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi și a legislației de transpunere a art.3 alin.(1), al art.6 alin.(1) lit.a) și al art.13 alin.(1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1), denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2019/2088*, precum și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care vor fi utilizate în acest scop;

5) informații privind politicile și practicile de remunerare ale AFIA în conformitate cu art.27;

6) informații privind acțiunile întreprinse pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor în conformitate cu art.26, cuprinzând cel puțin următoarele:

a) pentru fiecare delegat:

(i) denumirea și numărul de înregistrare de stat (identificatorul) acestuia;

(ii) jurisdicția în care este stabilit; și

(iii) după caz, autoritatea sa de supraveghere;

b) o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice utilizate de AFIA pentru:

(i) îndeplinirea sarcinilor curente de administrare a portofoliului sau a riscurilor în cadrul AFIA; și

(ii) monitorizarea activității delegate;

c) pentru fiecare FIA pe care îl administrează sau intenționează să-l administreze:

(i) o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a portofoliului, inclusiv dacă delegarea respectivă reprezintă o delegare parțială sau totală; și

(ii) o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a riscurilor, inclusiv dacă o astfel de delegare reprezintă o delegare parțială sau totală;

d) o descriere a măsurilor periodice de diligență care trebuie aplicate de AFIA pentru monitorizarea activității delegate.

7) informații privind FIA pe care intenționează să le administreze, inclusiv:

a) informații privind strategiile de investiții, inclusiv tipurile de fonduri de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, politica AFIA cu privire la utilizarea efectului de levier, profilurile de risc și alte caracteristici ale FIA pe care le administrează sau intenționează să le administreze, inclusiv informații privind statele membre sau țările terțe în care FIA sunt stabiliți sau se așteaptă să fie stabiliți;

b) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master”, dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

c) regulile sau actul constitutiv ale fiecărui FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

d) informații privind dispozițiile luate pentru numirea depozitarului pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

e) orice informații suplimentare menționate la art.149 alin.(1) pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze.

(3) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM autorizată potrivit prezentei legi solicită autorizarea în calitate de AFIA, Comisia Națională nu-i solicită să furnizeze informații sau documente pe care aceasta le-a furnizat deja pentru autorizarea în calitate de societate de administrare a OPCVM, dacă informațiile și documentele în cauză sunt în continuare actuale.

(4) Firmele de investiții și instituțiile de credit autorizate în temeiul legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, precum și entitățile de natura acestora autorizate în state membre, nu sunt obligate să se autorizeze în temeiul prezentei legi pentru a furniza servicii de administrare de portofolii individuale al unui FIA. Cu toate acestea, firmele de investiții, în mod direct sau indirect, pot oferi sau plasa titluri de participare ale FIA unor investitori din UE numai în măsura în care respectivele titluri de participare pot fi distribuite în conformitate cu prezenta lege.

(5) Comisia Națională acordă autorizația sau respinge cererea de autorizare în termen de 3 luni de la data primirii cererii complete. Se consideră că o cerere este completă dacă solicitantul a prezentat cel puțin informațiile menționate la alin.(2) punctele 1)-5) și pct.7) lit.a)-b).

(6) În sensul alin.(5), Comisia Națională informează solicitantul cu privire la caracterul complet al cererii, cu respectarea următoarelor condiții:

a) în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de autorizare, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;

b) dacă cererea este incompletă, Comisia Națională propune solicitantului să prezinte documentele și informațiile lipsă și stabilește un termen în acest sens. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a). În cazul în care solicitantul nu prezintă informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la procedură;

c) după constatarea caracterului complet al cererii, Comisia Națională comunică solicitantului data la care cererea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(5).

(7) În procesul de evaluare, Comisia Națională poate solicita oricare documente și informații suplimentare aferente procesului de autorizare dacă cele prezentate sunt insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea autorizației. În acest caz, termenul de acordare a autorizației poate fi prelungit cu cel mult 3 luni, cu condiția informării în scris a solicitantului.

(8) Solicitantul transmite informațiile sau documentele suplimentare solicitate de Comisia Națională conform alin.(7) în termen acordat de către aceasta.

(9) Cererea de autorizare poate fi retrasă de solicitant înainte de eliberarea autorizației sau de respingerea cererii.

(10) Comisia Națională poate restrânge domeniul de aplicare al autorizației, în special în privința strategiilor de investiții ale FIA pe care AFIA este autorizat să le administreze.

(11) AFIA poate începe administrarea FIA în Republica Moldova prin utilizarea strategiilor de investiții descrise în cerere în conformitate cu alin.(2) pct.7) lit.a) din momentul acordării autorizației, dar nu mai devreme de o lună de la transmiterea eventualelor informații lipsă în conformitate cu alin.(2) pct.6) și pct.7) lit.c)-e).

(12) Autorizația se acordă pe termen nelimitat și este netransferabilă.

(13) Taxa de acordare a autorizației este de 10000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de acordare a autorizației.

(14) Dispozițiile legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții cu privire la acționariatul firmelor de investiții, inclusiv obligația de obținere a aprobării prealabile a Comisiei Naționale de către achizitorul potențial, evaluarea acționarilor cu participații calificate și procedura de aprobare prealabilă, se aplică în mod corespunzător acționarilor și potențialilor achizitori ai participațiilor calificate ale AFIA.

Articolul 9. Autorizarea societății de administrare a OPCVM

(1) Comisia Națională acordă autorizația societății de administrare a OPCVM doar dacă:

1) solicitantul are forma juridică de organizare societate pe acțiuni și include în denumire sintagma „societate de administrare a OPCVM”;

2) solicitantul are sediul central și sediul social în Republica Moldova;

3) solicitantul corespunde cerințelor de capital stabilite de prezenta lege;

4) persoanele care vor conduce în mod efectiv activitatea societății de administrare a OPCVM au o bună reputație și o experiență suficientă, inclusiv în legătură cu tipul de OPCVM administrat, iar conducerea activității societății de administrare este asigurată de cel puțin două persoane fizice care îndeplinesc astfel de condiții și care corespund cerințelor prevăzute la art.28;

5) acționarii care dețin, direct sau indirect, participații calificate în cadrul societății de administrare a OPCVM corespund cerințelor de asigurare a administrării solide și prudente a societate de administrare a OPCVM și respectă cerințele privind acționariatul stabilite de legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții;

6) cererea de autorizare este însoțită de un program de activitate care stabilește cel puțin structura organizatorică a societății de administrare, precizând resursele umane și tehnice care vor fi utilizate pentru conducerea activității ei, precum și informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea acesteia, inclusiv:

a) o descriere a rolului, a titlului și a nivelului funcției de conducere a persoanelor respective;

b) o descriere a liniilor și a responsabilităților de raportare care le revin persoanelor respective în cadrul societății de administrarea OPCVM și în afara acesteia;

c) o prezentare generală a timpului pe care fiecare dintre aceste persoane îl alocă fiecărei responsabilități;

d) informații privind modul în care societatea de administrare a OPCVM intenționează să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi și a legislației de transpunere a art.3 alin.(1), al art.6 alin.(1) lit.a) și al art.13 alin.(1) din Regulamentul (UE) 2019/2088, precum și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care urmează să fie utilizate în acest scop.

7) solicitantul furnizează informații privind acțiunile întreprinse pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor în conformitate cu art.26, cuprinzând cel puțin următoarele:

a) denumirea și numărul de înregistrare de stat (identificatorul) societății de administrare a OPCVM;

b) pentru fiecare delegat:

(i) denumirea și numărul de înregistrare de stat (identificatorul);

(ii) jurisdicția în care este stabilit; și
(iii) după caz, autoritatea sa de supraveghere;
c) o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice utilizate de societatea de administrare a OPCVM pentru:

(i) îndeplinirea sarcinilor curente de administrare a portofoliului sau a riscurilor în cadrul societății de administrare a OPCVM; și

(ii) monitorizarea activității delegate;

d) pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează sau intenționează să îl administreze:

(i) o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a portofoliului, inclusiv dacă delegarea respectivă reprezintă o delegare parțială sau totală; și

(ii) o scurtă descriere a funcției delegate de administrare a riscurilor, inclusiv dacă delegarea respectivă reprezintă o delegare parțială sau totală;

e) o descriere a măsurilor periodice de diligență care trebuie aplicate de societatea de administrare a OPCVM pentru a monitoriza activitățile delegate.

(2) Pentru autorizarea societății de administrare a OPCVM, solicitantul depune la Comisia Națională, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia, o cerere scrisă, la care se anexează setul complet de documente ce confirmă că solicitantul întrunește cerințele stabilite la alin.(1).

(3) Comisia Națională informează solicitantul, în termen de 6 luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația. Prevederile art.8 alin.(6), alin.(8) și alin.(9) se aplică în modul corespunzător.

(4) Comisia Națională poate solicita în scris, orice informații sau documente suplimentare necesare pentru finalizarea examinării cererii de autorizare, dar nu mai târziu de expirarea a 4 luni după constatarea caracterului complet al cererii conform alin.(3).

(5) Societatea de administrare a OPCVM este în drept să desfășoare activitățile pentru care a fost autorizată începând cu data acordării autorizației.

(6) Societatea de administrare a OPCVM notifică Comisia Națională înainte de implementarea oricăror schimbări substanțiale aduse condițiilor de autorizare inițială, în special dacă se aduc schimbări substanțiale informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol.

(7) Societatea de administrare a OPCVM respectă în orice situație condițiile prevăzute la art.7 și art.9 alin.(1) și art.10 alin.(1) pct.5).

(8) Autorizația se acordă pe un termen nelimitat și este netransferabilă.

(9) Taxa de acordare a autorizației este de 10000 de lei, care se varsă în bugetul Comisiei Naționale în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de acordare a autorizației.

(10) Dispozițiile legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții cu privire la acționariatul firmelor de investiții, inclusiv obligația de obținere a aprobării prealabile a Comisiei Naționale de către achizitorul potențial, evaluarea acționarilor cu participații calificate și procedura de aprobare prealabilă, se aplică în mod corespunzător acționarilor și potențialilor achizitori ai participațiilor calificate ale societății de administrare a OPCVM.

Articolul 10. Temeiurile respingerii cererii de acordare a autorizației SAI

(1) Comisia Națională respinge cererea de autorizare a SAI în cazul în care:

1) solicitantul nu întrunește una sau mai multe dintre condițiile de autorizare prevăzute la art.8 sau, după caz, art.9 ori nu a prezentat toate documentele și informațiile necesare pentru acordarea autorizației;

2) acționarii care dețin, direct sau indirect, participații calificate nu corespund cerințelor de asigurare a administrării solide și prudente a SAI ori exercită sau ar putea exercita o influență care ar dăuna administrării corecte și prudente a acesteia;

3) există motive obiective și demonstrabile că persoanele care conduc efectiv activitatea SAI nu asigură o administrare corectă și prudentă a acesteia;

- 4) solicitantului, anterior, i-a fost retrasă autorizația ca urmare a încălcării legislației în domeniul pieței de capital;
- 5) buna desfășurare a activității ei de supraveghere este împiedicată de:
- a) legături strânse între SAI și alte persoane fizice sau juridice;
 - b) actele normative sau actele administrative ale altui stat aplicabile persoanelor fizice sau juridice cu care SAI are legături strânse;
 - c) dificultățile legate de aplicarea respectivelor acte normative și acte administrative.
- (2) Comisia Națională informează solicitantul în scris cu privire la respingerea cererii de acordare a autorizației. Respingerea trebuie să fie motivată.

Articolul 11. Modificarea informațiilor furnizate de SAI la obținerea autorizației

- (1) SAI notifică Comisia Națională, înainte de punerea în aplicare, orice modificări substanțiale aduse condițiilor de autorizare inițiale, în special modificările substanțiale aduse informațiilor comunicate potrivit art.8 sau, după caz, art.9.
- (2) În cazul în care decide să impună restricții sau să respingă modificările notificate în temeiul alin.(1), Comisia Națională informează SAI în scris, în termen de o lună de la primirea notificării complete. Comisia Națională poate prelungi acest termen cu cel mult o lună, în cazul în care consideră necesar datorită circumstanțelor specifice ale cazului, cu notificarea prealabilă a SAI. Modificările notificate sunt puse în aplicare dacă Comisia Națională nu se opune acestora în decursul perioadei de evaluare prevăzute.
- (3) În sensul alin.(2), notificarea se consideră completă la data confirmării de către Comisia Națională a caracterului complet al acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:
- a) în termen de 10 de zile lucrătoare de la înregistrarea notificării, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;
 - b) dacă notificarea este incompletă, Comisia Națională propune solicitantului să prezinte documentele și informațiile lipsă și stabilește un termen în acest sens. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a). În cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la procedură;
 - c) după constatarea caracterului complet al notificării, Comisia Națională comunică solicitantului data la care notificarea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(2).
- (4) În procesul de evaluare, Comisia Națională poate solicita oricare documente și informații dacă cele prezentate sunt insuficiente. Solicitantul transmite informațiile sau documentele suplimentare solicitate în termenul acordat de către Comisia Națională.

Articolul 12. Retragera autorizației SAI

- (1) Comisia Națională este în drept să retragă autorizația acordată SAI în următoarele condiții:
- a) nu a început activitatea în termen de 12 luni de la data obținerii autorizației sau a renunțat la exercitarea activității autorizate în ultimele 6 luni;
 - b) SAI renunță în mod expres la autorizație;
 - c) autorizația a fost obținută prin furnizarea de informații false sau prin alte mijloace nereglementare;
 - d) nu mai îndeplinește condițiile în care i-a fost acordată autorizația;
 - e) nu mai respectă dispozițiile legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, în cazul în care autorizația acoperă și administrarea de portofolii individuale în mod discreționar;

f) SAI a încălcat în mod grav și/sau sistematic prezenta lege sau actele normative ale Comisiei Naționale în aplicarea acesteia.

(2) Comisia Națională supraveghează modul de executare a obligațiilor SAI a cărei autorizație a fost retrasă față de OPC administrate și față de investitorii OPC.

Articolul 13. Consultări privind autorizarea SAI

Anterior autorizării unei AFIA sau societății de administrare a OPCVM, Comisia Națională se consultă cu autoritățile competente ale unui alt stat membru, atunci când aceasta este:

a) sucursală a unei alte AFIA sau societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, instituții de credit sau societăți de asigurare autorizate în acel stat membru;

b) sucursală a societății-mamă a unei alte AFIA sau societăți de administrare a OPCVM, a unei firme de investiții, instituții de credit sau societăți de asigurare autorizate în acel stat membru; sau

c) o societate controlată de aceleași persoane fizice sau juridice ca și cele care controlează: o altă AFIA sau societate de administrare a OPCVM, o altă firmă de investiții, instituție de credit sau societate de asigurare/asigurător autorizată/autorizat într-un alt stat membru.

Articolul 14. Cerințe aplicabile în caz de neconformitate a AFIA și încetarea administrării FIA

(1) În cazul în care AFIA nu este în măsură să asigure respectarea prezentei legi de către FIA sau de o altă entitate care acționează în numele unui FIA, AFIA respectivă informează de îndată Comisia Națională. În acest caz, Comisia Națională impune AFIA să ia măsurile necesare pentru remedierea situației.

(2) În cazul în care AFIA nu este în măsură să asigure respectarea prezentei legi de către FIA sau de o altă entitate care acționează în numele unui FIA, AFIA informează de îndată, dacă este cazul, și autoritățile competente relevante din statul de origine al FIA.

(3) În cazul în care, fără a aduce atingere prevederilor alin.(1), neconformitatea persistă, Comisia Națională poate decide încetarea administrării FIA respectiv de către AFIA. În cazul în care este vorba despre o AFIA din afara UE care administrează un FIA din afara UE, titlurile de participare ale respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Republica Moldova.

(4) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului de origine al AFIA, decide încetarea administrării FIA în temeiul alin.(3), titlurile de participare ale respectivului FIA nu mai sunt distribuite în niciun stat membru. Comisia Națională informează de îndată autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA cu privire la măsura dispusă.

Secțiunea a 3-a

Derogări

Articolul 15. Condiții

Fără a aduce atingere aplicării art.60 alin.(3)-(5) și art.61 alin.(2)-(3), prevederile prezentei secțiuni sunt singurele care se aplică în cazul următoarelor AFIA:

a) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legată printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participație calificată directă sau indirectă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate, inclusiv activele obținute prin utilizarea efectului de levier, nu depășesc în total echivalentul în lei a 100000000 de euro; sau

b) AFIA care fie direct, fie indirect printr-o societate de care AFIA este legată printr-o administrare sau un control comun sau printr-o participație calificată directă sau indirectă, administrează portofolii de FIA ale căror active administrate nu depășesc în total echivalentul în lei a 500 de milioane euro, în cazul în care portofoliile FIA sunt compuse din FIA care nu utilizează

efectul de levier, iar drepturile de răscumpărare nu pot fi exercitate într-o perioadă de 5 ani de la data investiției inițiale în fiecare FIA.

Articolul 16. Cerințe

- (1) AFIA care întrunește condițiile prevăzute la art.15 îndeplinește următoarele cerințe:
- a) include în denumire sintagma „societate de administrare a FIA” sau abrevierea „AFIA”;
 - b) are sediul central și sediul social în Republica Moldova;
 - c) face obiectul înregistrării la Comisia Națională;
 - d) transmite Comisiei Naționale, la momentul înregistrării, datele de identificare proprii și cele ale FIA pe care le administrează;
 - e) furnizează, la momentul înregistrării, Comisiei Naționale informații privind strategiile de investiții pentru FIA pe care le administrează;
 - f) furnizează periodic Comisiei Naționale informații privind principalele instrumente financiare în care investește și principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale FIA pe care le administrează, pentru a permite Comisiei Naționale să monitorizeze în mod eficace riscul sistemic;
 - g) informează Comisia Națională în cazul în care nu mai întrunește condițiile prevăzute la art.15.
- (2) AFIA menționate la art.15 nu beneficiază de niciunul dintre drepturile acordate prin prezenta lege, cu excepția cazului în care decide să intre sub incidența acesteia, caz în care prezenta lege îi devine aplicabilă în întregime.
- (3) Pentru înregistrare potrivit prevederilor alin.(1) lit.c), solicitantul depune la Comisia Națională, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia, o cerere scrisă, însoțită de setul complet de documente care atestă îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin.(1).
- (4) Comisia Națională înregistrează AFIA sau respinge cererea în termen de 3 luni de la data primirii cererii complete. Prevederile art.11 alin.(3) și alin.(4) se aplică în modul corespunzător.
- (5) Comisia Națională poate revoca decizia de înregistrare a AFIA în cazul în care:
- a) AFIA a obținut înregistrarea pe baza unor declarații false sau prin orice alt mijloc neregular;
 - b) Comisia Națională a obținut informații care ar justifica respingerea înregistrării conform alin.(4);
 - c) AFIA a încălcat în mod grav și/sau sistematic prezenta lege sau actele normative ale Comisiei Naționale în aplicarea acesteia;
 - d) AFIA nu a început activitatea în termen de 12 luni de la data înregistrării sau a renunțat la exercitarea activității în ultimele 6 luni; sau
 - e) AFIA a solicitat aceasta în mod expres.
- (6) În termen de 30 de zile de la momentul în care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art.15, AFIA solicită acordarea autorizației Comisiei Naționale, în conformitate cu prevederile art.8.
- (7) AFIA înregistrate în conformitate cu prevederile prezentei secțiuni pot distribui titlurile de participare ale FIA administrate doar investitorilor profesionali.(8) Cerințele privind înregistrarea AFIA, furnizarea de informații pentru monitorizarea eficace a riscului sistemic și obligațiile de notificare se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

Capitolul II CERINȚE PRUDENȚIALE ALE SAI

Articolul 17. Cerințe de capital

- (1) SAI trebuie:

a) să dispună de un capital inițial de cel puțin echivalentul în lei a 125000 de euro;

b) să dispună de fonduri proprii suplimentare în cuantum de cel puțin 0,02% din suma cu care valoarea FIA sau OPCVM administrate depășește echivalentul în lei a 250000000 de euro, în cazul în care valoarea portofoliilor administrate de AFIA sau de societatea de administrare a OPCVM depășește echivalentul în lei a pragului de 250000000 de euro. Cu toate acestea, suma totală (capital inițial plus fonduri proprii suplimentare) nu trebuie să depășească echivalentul în lei a 100000000 de euro.

(2) În sensul alin.(1) lit.b), următoarele portofolii trebuie să fie considerate ca portofolii ale unei AFIA:

a) portofoliile FIA administrate direct de către AFIA; și

b) portofoliile FIA a căror administrare a delegat-o, dar excluzând portofoliile pe care le administrează prin delegare.

(3) În sensul alin.(1) lit.b), următoarele portofolii trebuie să fie considerate ca portofolii ale unei societăți de administrare a OPCVM:

a) fondurile deschise de investiții administrate de respectiva societate, inclusiv portofoliile a căror administrare a delegat-o, dar excluzând portofoliile pe care le administrează prin delegare;

b) societățile de investiții pentru care respectiva societate este desemnată în calitate de societate de administrare a OPCVM;

c) alte organisme de plasament colectiv administrate de aceasta, inclusiv portofoliile pentru care a delegat funcția de administrare, dar cu excluderea portofoliilor pe care le administrează prin delegare.

(4) SAI poate să nu asigure până la 50% din fondurile proprii suplimentare menționate la alin.(1) lit.b) în cazul în care beneficiază de o garanție egală cu suma specificată emisă de:

a) o instituție de credit sau o societate de asigurare/asigurător cu sediul social în Republica Moldova; sau

b) o instituție de credit sau o societate de asigurare/asigurător cu sediul social într-un alt stat, cu condiția ca aceasta să fie supusă unor norme prudențiale pe care Comisia Națională le consideră echivalente cu cele aplicabile în legislația comunitară.

(5) SAI poate să nu asigure până la 50% din fondurile proprii suplimentare menționate la alin.(1) lit.b) în cazul în care beneficiază de o garanție egală cu suma specificată emisă de o instituție de credit sau o societate de asigurare/asigurător cu sediul într-un stat alt membru.

(6) Pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă profesională aferente activităților pe care AFIA le pot desfășura în temeiul prezentei legi, atât societățile de investiții pe acțiuni, cât și AFIA:

a) fie dețin fonduri proprii suplimentare corespunzătoare pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă care decurge din neglijența profesională;

b) fie dețin o asigurare de răspundere civilă profesională pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care este corespunzătoare riscurilor acoperite.

(7) Fondurile proprii, inclusiv fondurile proprii suplimentare menționate la alin.(6) lit.a), se investesc în active cu lichiditate înaltă și nu includ poziții speculative.

(8) SAI trebuie să dețină fonduri proprii echivalente cu o pătrime din valoarea cheltuielilor generale fixe aferente anului precedent. AFIA care administrează doar FIA cu capital de risc trebuie să dețină fonduri proprii echivalente cu o optime din valoarea cheltuielilor generale fixe aferente anului precedent.

(9) În cazul în care există o schimbare în activitatea unei SAI în raport cu anul precedent, pe care Comisia Națională o consideră semnificativă, Comisia Națională poate ajusta cerința prevăzută la alin.(8).

(10) SAI care activează mai puțin de un an trebuie să dețină, începând cu data la care și-a început activitatea, fonduri proprii în mărimea stabilită la alin.(8), calculate din valoarea

cheltuielilor generale fixe incluse în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care Comisia Națională solicită ca planul de afaceri să fie ajustat.

(11) Comisia Națională, prin actele sale normative, stabilește nivelul și metodologia de calcul al fondurilor proprii, inclusiv al fondurilor proprii suplimentare, al cheltuielilor generale fixe, precum și condițiile ajustării cheltuielilor în cazul prevăzut la alin.(9).

(12) Comisia Națională suspendă autorizația SAI în cazul în care valoarea capitalului inițial și a fondurilor proprii ale acesteia scade sub nivelul stabilit și nu este majorată în termen de 3 luni, sub rezerva prevederilor alin.(13).

(13) În cazul în care, ca urmare a modificărilor ratei de schimb a monedei euro în raport cu leul moldovenesc, SAI nu respectă cerințele de capital menționate la prezentul articol, aceasta este obligată să se conformeze în termen de 6 luni cerințelor prezentului articol.

Articolul 18. Reguli de conduită

(1) Pe parcursul desfășurării activității lor, SAI sunt obligate să respecte următoarele reguli de conduită:

- a) să acționeze cu onestitate, competență, prudență, diligență, echitate și loialitate;
- b) să acționeze în interesul OPC sau al investitorilor OPC pe care le administrează și al integrității pieței;
- c) să dețină și să utilizeze eficient resursele și să stabilească procedurile necesare pentru buna desfășurare a activităților lor;
- d) să ia toate măsurile rezonabile pentru a evita conflictele de interese și, în cazul în care acestea nu pot fi evitate, pentru a identifica, a gestiona, a monitoriza și, după caz, a face publice conflictele de interese, cu scopul de a le împiedica să afecteze interesele OPC și ale investitorilor, precum și pentru a garanta tratamentul echitabil al OPC pe care le administrează;
- e) să se conformeze tuturor reglementărilor aplicabile desfășurării activităților lor, astfel încât să promoveze interesul OPC sau al investitorilor OPC pe care le administrează și integritatea pieței;
- f) să-i trateze pe toți investitorii OPC în mod echitabil. Investitorii într-un OPC beneficiază de tratament preferențial doar dacă acest tratament este menționat în actul constitutiv sau în regulile OPC respectiv.

(2) În cazul în care o SAI administrează sau intenționează să administreze un OPC la inițiativa unui terț, inclusiv în cazurile în care OPC-ul respectiv utilizează numele unui inițiator terț sau în cazul în care o SAI numește un inițiator terț ca delegat în temeiul art.26, SAI prezintă Comisiei Naționale, ținând seama de eventualele conflicte de interese, explicații detaliate și dovezi detaliate cu privire la respectarea art.20. În special, SAI indică:

- a) măsurile rezonabile pe care le-a luat pentru a preveni conflictele de interese care decurg din relația cu terțul; sau
- b) în cazul în care conflictele de interese respective nu pot fi prevenite, modul în care SAI identifică, administrează, monitorizează și, după caz, dezvăluie conflictele de interese respective, astfel încât acestea să nu afecteze negativ interesele OPC și ale investitorilor săi.

(4) SAI autorizate să presteze și serviciul de administrarea de portofolii individuale pot:

- a) să investească, numai cu acordul prealabil al clientului, întregul portofoliu de investiții administrat sau o parte din acesta în titluri de participare ale OPC aflate în administrarea lor;
- b) să-și înceapă activitatea cu condiția dobândirii calității de membru al Fondului de compensare a investitorilor, înființat în conformitate cu prevederile legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții.

Articolul 19. Cerințe organizaționale

(1) SAI trebuie să utilizeze în orice moment resursele umane și tehnice adecvate și corespunzătoare necesare pentru buna administrare a OPC. Comisia Națională, ținând seama de

natura OPC administrat de SAI, solicită în special ca fiecare SAI să respecte cerințele prevăzute de prezentul articol.

(2) SAI trebuie să aibă:

a) proceduri administrative și contabile solide;

b) mecanisme de control și de protecție în domeniul prelucrării electronice a datelor, inclusiv cu privire la rețelele și sistemele informatice, instituite și gestionate în conformitate cu legislația privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar, precum și cu măsurile tehnice și organizatorice privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute la art.5, art.24, art.25 și art.32 din Legea nr.195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal, și

c) mecanisme adecvate de control intern, incluzând norme privind tranzacțiile personale ale angajaților și privind deținerea ori administrarea investițiilor în instrumente financiare în scopul investiției pe cont propriu și garantând că fiecare tranzacție în care este implicat OPC poate fi reconstituită în ceea ce privește originea sa, părțile, natura sa, precum și momentul și locul în care a fost efectuată, și că activele OPC administrat de SAI sunt investite în conformitate cu regulile fondului sau cu actul constitutiv al OPC și cu dispozițiile legale în vigoare.

(3) Societatea de administrare a OPCVM va elabora și dispune de proceduri și mecanisme adecvate care să garanteze că:

a) reclamațiile investitorilor sunt soluționate în mod corespunzător și că nu se impun restricții investitorilor în exercitarea drepturilor lor; și

b) societatea furnizează informații consumatorilor și Comisiei Naționale, la cererea acestora.

(4) Societatea de administrare a OPCVM care administrează OPCVM-uri a cărui titluri de participare sunt distribuite pe teritoriul unui alt stat membru trebuie să dispună, în plus față de cerințele prevăzute la alin.(3), de proceduri și mecanisme adecvate care să garanteze că:

a) investitorii pot depune reclamații în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine al respectivului OPCVM; și

b) societatea furnizează informații consumatorilor și autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului distribuit, la cererea acestora.

Articolul 20. Conflicte de interese

(1) AFIA trebuie să ia toate măsurile rezonabile în vederea identificării conflictelor de interese care apar în cursul administrării FIA între:

a) AFIA, inclusiv directorii și angajații acesteia sau orice altă persoană legată direct sau indirect de AFIA prin control, și FIA administrat de AFIA sau investitorii acestui FIA;

b) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt FIA sau investitorii acestui FIA;

c) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt client al AFIA;

d) FIA sau investitorii acestui FIA și un OPCVM administrat de AFIA sau investitorii acestui OPCVM; sau

e) doi clienți ai AFIA.

(2) Societatea de administrare a OPCVM este obligată să își organizeze activitatea astfel încât să reducă la minimum riscul ca eventualele conflicte de interese:

a) dintre SAI și clienții săi;

b) dintre doi sau mai mulți clienți ai SAI;

c) dintre un client al SAI și un OPCVM administrat;

d) dintre două sau mai multe OPCVM-uri administrate,

să nu aducă atingere intereselor OPCVM-ului sau ale clienților acestuia.

(3) SAI menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente în vederea adoptării tuturor măsurilor destinate să identifice, prevină, gestioneze și monitorizeze conflictele de interese pentru a le împiedica să influențeze interesele OPC și pe ale investitorilor lor.

(4) SAI separă, în cadrul mediului său de lucru, sarcinile și responsabilitățile care pot fi considerate incompatibile sau care pot eventual genera conflicte de interese. SAI evaluează dacă condițiile proprii de funcționare pot implica oricare alte conflicte de interese și îi informează în acest sens pe investitorii OPC.

(5) În cazul în care dispozițiile organizatorice luate de SAI pentru a identifica, preveni, gestiona și monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta că riscul de a afecta interesele investitorilor este evitat, SAI îi informează în mod clar pe aceștia, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală sau cu sursa acestor conflicte de interese și elaborează politici și proceduri adecvate.

Articolul 21. Administrarea riscurilor

(1) SAI trebuie să instituie și să mențină o funcție permanentă de administrare a riscurilor, care să fie independentă din punct de vedere ierarhic și funcțional de unitățile operaționale, inclusiv de funcțiile de administrare a portofoliului. Societatea de administrare a OPCVM poate deroga de la această obligație atunci când derogarea este adecvată și proporționată având în vedere natura, amploarea și complexitatea activității societății de administrare și a OPCVM-urilor pe care aceasta le administrează.

(2) Comisia Națională verifică separarea funcțională și ierarhică a funcțiilor de administrare a riscurilor în conformitate cu alin.(1), conform principiului proporționalității, înțelegându-se că SAI să poată demonstra, în orice caz, că:

a) dispune de măsuri specifice de protecție împotriva conflictelor de interese care să permită exercitarea independentă a activităților de administrare a riscurilor; și

b) procesele de administrare a riscurilor îndeplinesc cerințele prezentului articol și prezintă o eficacitate constantă.

(3) SAI implementează sisteme adecvate de administrare a riscurilor, pentru a identifica, evalua, administra și monitoriza în mod corespunzător toate riscurile relevante pentru politica de investiții a fiecărui OPC și la care este sau poate fi expus fiecare OPC. Sistemele de administrare a riscurilor sunt evaluate de SAI cel puțin o dată pe an și adaptate la necesitate.

(4) Pentru evaluarea bonității activelor deținute de OPC, SAI nu se bazează în mod exclusiv sau mecanic pe ratingurile de credit emise de agențiile de rating de credit, astfel cum sunt menționate în Legea nr.171/2012 privind piața de capital (în continuare – Legea nr. 171/2012).

(5) Ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților OPC, Comisia Națională monitorizează caracterul adecvat al proceselor de evaluare a împrumuturilor de către SAI și evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alin.(4), în cadrul politicilor de investiții cu privire la OPC. Atunci când este cazul, Comisia Națională încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.

(6) SAI trebuie, cel puțin:

a) să implementeze o procedură, documentată și actualizată periodic, de verificare prealabilă când investește în numele OPC, conform politicii de investiții, obiectivelor și profilului de risc ale OPC;

b) să se asigure că riscurile asociate fiecărei poziții de investiții a OPC și efectul general al acestora asupra portofoliului OPC pot fi permanent identificate, evaluate, administrate și monitorizate în mod corespunzător, inclusiv prin utilizarea unor proceduri adecvate de simulări de criză;

c) să se asigure că profilul de risc al OPC corespunde dimensiunii, structurii portofoliului, politicii și obiectivelor de investiții ale OPC, stabilite în actul constitutiv sau în regulile acestuia și în prospectul de emisiune;

d) pentru activitățile de acordare de împrumuturi de către FIA, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de împrumuturi.

(7) În sensul alin.(6) lit.d), în cazul în care AFIA administrează FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, inclusiv atunci când respectivele FIA obțin expunere la împrumuturi prin intermediul unor terți, AFIA trebuie, de asemenea, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru evaluarea riscului de credit și pentru administrarea și monitorizarea portofoliului lor de împrumuturi, să mențină politicile, procedurile și procesele respective actualizate și eficiente, precum și să le revizuiască cu regularitate și cel puțin o dată pe an. Fără a aduce atingere prevederilor art.18 alin.(1) lit.b), cerințele prevăzute la alin.(6) lit.d) și prezentului alineat nu se aplică acordării de împrumuturi din partea asociațiilor în cazul în care valoarea noțională a acestor împrumuturi nu depășește în total 150 % din capitalul FIA.

(8) AFIA stabilește un nivel maxim al efectului de levier pe care îl poate utiliza pentru fiecare FIA administrat, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor de orice tip acordate în cadrul acordurilor privind utilizarea efectului de levier, ținând seama de următoarele:

- a) tipul de FIA;
- b) strategia de investiții a FIA;
- c) sursele efectului de levier al FIA;
- d) orice altă legătură sau relație relevantă cu alte instituții prestatoare de servicii financiare care ar putea genera riscuri sistemice;
- e) necesitatea limitării expunerii față de o singură contrapartidă;
- f) măsura în care efectul de levier este garantat;
- g) raportul dintre active și pasive;
- h) volumul, natura și importanța activităților desfășurate de AFIA pe piețele respective.

Articolul 22. Administrarea lichidităților

(1) Pentru fiecare OPC administrat și care nu este un OPC de tip închis care nu utilizează efectul de levier, SAI utilizează un sistem adecvat de administrare a lichidităților și adoptă proceduri care le permit să monitorizeze riscul de lichiditate al OPC și să garanteze că profilul de lichiditate al investițiilor OPC respectă obligațiile sale de bază. SAI care administrează un OPC de tip deschis selectează cel puțin două dintre instrumentele de administrare a lichidităților prevăzute în art.23.

(2) SAI realizează în mod regulat simulări de criză, în condiții normale și în condiții excepționale de lichiditate, care le permit să evalueze și să monitorizeze în consecință riscul de lichiditate al OPC.

(3) SAI asigură că pentru fiecare OPC administrat politica de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare sunt coerente.

(4) SAI selectează cel puțin două instrumente adecvate de administrare a lichidităților dintre cele menționate la art.23 lit.b)-h) pentru fiecare OPC de tip deschis pe care îl administrează, după evaluarea caracterului adecvat al instrumentelor respective în raport cu strategia de investiții urmărită, cu profilul de lichiditate și cu politica de răscumpărare a OPC. (5) SAI include instrumentele respective în regulile sau în actul constitutiv al OPC pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor OPC. Instrumentele selectate nu pot fi numai instrumente menționate la art.23 lit.e)-f).

(6) Prin derogare de la prevederile alin.(5), AFIA poate decide să selecteze numai un singur instrument de administrare a lichidităților dintre cele menționate în la art.23 lit.b)-h) pentru un OPC pe care îl administrează, dacă OPC-ul respectiv este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale privind fondurile pe piața monetară.

(7) SAI pune în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităților și măsurile operaționale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument. Selecția menționată la alin.(4)-(6), precum și politicile și procedurile detaliate privind activarea și dezactivarea, prevăzute în prezentul alineat, se comunică Comisiei Naționale.

(8) Răscumpărarea în natură, astfel cum este menționată în art.23 lit.h), este activată numai pentru a realiza răscumpărările solicitate de investitorii profesioniști și dacă răscumpărarea în natură corespunde unei cote proporționale din activele deținute de OPC.

(9) Prin derogare de la prevederile alin.(8), răscumpărarea în natură nu trebuie să nu corespundă unei cote proporționale din activele deținute de OPC, dacă titlurile de participare ale OPC-ului respectiv sunt distribuite exclusiv către investitori profesioniști sau dacă scopul politicii de investiții a respectivului OPC este de a reproduce componența unui anumit indice de acțiuni sau obligațiuni și dacă OPC-ul respectiv este un fond tranzacționat pe piața reglementată.

(10) AFIA care administrează un FIA de tip deschis poate, în interesul investitorilor FIA, să suspende temporar subscrierea, răscumpărarea și rambursarea unităților sau acțiunilor FIA menționate în art.23 lit.a) sau, în cazul în care aceste instrumente sunt incluse în regulile sau în actul constitutiv al FIA, să activeze sau să dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităților selectate din art.23 lit.b)-h), în conformitate cu alin.(4)-(6). AFIA poate, de asemenea, în interesul investitorilor FIA, să activeze conturile pentru active nelichide menționate în actele normative ale Comisiei Naționale.

(11) AFIA recurge la o suspendare a subscrierilor, răscumpărărilor și rambursărilor sau la conturile pentru active nelichide prevăzute la alin.(10) doar în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele investitorilor FIA.

(12) AFIA notifică fără întârziere Comisiei Naționale următoarele:

a) când AFIA activează sau dezactivează instrumentul de administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.a);

b) când AFIA activează sau dezactivează oricare dintre instrumentele de administrare a lichidităților menționate în art.23 lit.b)-h), într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile sau în actul constitutiv al FIA.

(13) Înainte de a activa sau dezactiva instrumentul de administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.i), AFIA notifică Comisia Națională, într-un interval de timp rezonabil, cu privire la o asemenea activare sau dezactivare.

(14) Comisia Națională informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, cu privire la orice notificări primite în conformitate cu alineatele (12) și (13).

Articolul 23. Instrumente de administrare a lichidităților

Societatea de administrare a OPCVM și AFIA care administrează FIA de tip deschis dispun de următoarele instrumente de administrare a lichidităților:

a) suspendarea subscrierilor, răscumpărărilor și rambursărilor: înseamnă să se interzică temporar subscrierea, răscumpărarea sau rambursarea unităților sau a acțiunilor fondului;

b) limită de răscumpărare: înseamnă o restricție temporară și parțială a dreptului deținătorilor de unități sau al acționarilor de a-și răscumpăra unitățile sau acțiunile, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din unitățile sau acțiunile lor;

c) prelungirea perioadelor de preaviz: înseamnă prelungirea perioadei de preaviz pe care deținătorii de unități sau acționarii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri, peste o perioadă minimă considerată adecvată pentru fond, atunci când își răscumpără unitățile sau acțiunile;

d) comision de răscumpărare: este un comision, încadrat într-un interval prestabilit, care ia în considerare costul lichidității, plătit fondului de deținătorii de unități sau acționarii atunci când răscumpără unități sau acțiuni și care garantează că deținătorii de unități sau acționarii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în mod inechitabil;

e) devierea prețurilor (swing pricing): înseamnă un mecanism prestabilit prin care valoarea activului net al unităților sau acțiunilor unui fond de investiții este ajustată prin aplicarea unui factor (denumit în continuare «factor de fluctuare») care reflectă costul lichidității;

f) sistem dual de prețuri: înseamnă un mecanism prestabilit prin care prețurile de subscriere, răscumpărare și rambursare ale unităților sau acțiunilor unui fond de investiții sunt stabilite prin ajustarea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune cu un factor care reflectă costul lichidității;

g) taxa anti-diluție: înseamnă o taxă care este plătită fondului de un deținător de unități sau de un acționar cu ocazia subscrierii, a răscumpărării sau a rambursării de unități sau acțiuni, care compensează fondul pentru costul lichidității suportat din cauza volumului tranzacției respective și care garantează că alți deținători de unități sau acționari nu sunt dezavantajați în mod inechitabil;

h) răscumpărarea în natură: înseamnă transferarea activelor deținute de fond, în loc de mijloace bănești, pentru a satisface cererile de răscumpărare ale deținătorilor de titluri de participare sau ale acționarilor;

i) conturi pentru active nelichide: înseamnă separarea anumitor active, ale căror caracteristici economice sau juridice s-au schimbat semnificativ sau au devenit incerte din cauza unor circumstanțe excepționale, de celelalte active ale fondului.

Articolul 24. Obligații de raportare ale SAI

(1) SAI raportează periodic Comisiei Naționale piețele pe care operează și instrumentele pe care le tranzacționează în numele OPC-urilor pe care le administrează.

(2) SAI comunică, pentru fiecare OPC administrat, informații referitoare la instrumentele pe care le tranzacționează, la piețele la care este membră sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și la expunerile și activele fiecărui OPC. Informațiile respective includ identificatorii necesari pentru a face legătura între datele furnizate despre active, OPC și SAI și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului.

(3) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care utilizează în mod considerabil efectul de levier furnizează în mod regulat Comisiei Naționale următoarele informații:

a) nivelul global al efectului de levier utilizat de fiecare FIA administrat, o defalcare pe efect de levier rezultat din împrumuturi în mijloace bănești sau valori imobiliare și pe efect de levier încorporat în instrumente financiare derivate, precum și măsura în care activele FIA au fost reutilizate în temeiul unor acorduri care au dat naștere efectului de levier;

b) identitatea celor mai mari cinci surse de împrumut de mijloace bănești sau valori mobiliare pentru fiecare FIA administrat de AFIA și valoarea levierului primit de la fiecare dintre sursele respective pentru fiecare dintre FIA respective.

(4) Pentru AFIA dintr-un stat terț, obligațiile de raportare prevăzute la alin. (3) se limitează la FIA autorizate de Comisia Națională (în continuare – FIA națională) și la FIA din UE pe care le administrează, precum și la FIA din state terțe ale căror titluri de participare le distribuie în Republica Moldova sau într-un stat membru.

(5) La cerere, AFIA transmite Comisiei Naționale următoarele documente:

a) un raport anual pentru fiecare FIA național și FIA din UE, administrat de AFIA, precum și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie într-un stat membru, pentru fiecare exercițiu financiar, potrivit legislației aplicabile;

b) la sfârșitul fiecărui trimestru, o listă detaliată a tuturor FIA pe care AFIA le administrează.

(6) Dacă este necesar pentru monitorizarea eficace a riscului sistemic, Comisia Națională poate solicita SAI și alte informații pe lângă cele prevăzute la prezentul articol, atât periodic cât și ad-hoc. Comisia Națională informează ESMA cu privire la orice obligație de raportare suplimentară impusă.

(7) În situații excepționale și dacă este necesar pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemului financiar sau pentru a promova creșterea durabilă pe termen lung, ESMA, după consultarea CERS, poate solicita Comisiei Naționale să impună obligații de raportare suplimentare.

Articolul 25. Brokerul principal

(1) Atunci când AFIA, acționând pentru un FIA, utilizează serviciile unui broker principal, condițiile se prevăd într-un contract scris. În contract se stipulează în special posibilitatea transferului și a reutilizării activelor FIA, care respectă regulile sau actul constitutiv al FIA. Contractul prevede informarea depozitarului cu privire la contractul în cauză.

(2) AFIA acționează cu competența, grija și diligența necesare în selectarea și numirea brokerilor principali cu care se încheie un contract.

Articolul 26. Delegarea funcțiilor SAI

(1) SAI poate delega către terți, pe baza unui contract scris și sub condiția notificării sau avizării prealabile a Comisiei Naționale înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare, exercitarea uneia sau a mai multora dintre activitățile sale, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) SAI justifică întreaga sa structură de delegare cu motive obiective;
- b) delegatul are resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile delegate, iar persoanele care desfășoară în mod efectiv activitatea delegată au o reputație bună și o experiență suficientă;
- c) în cazul în care delegarea vizează administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor, delegarea poate fi acordată numai unor entități autorizate sau înregistrate în scopul administrării activelor și care sunt supuse supravegherii; în cazul în care această condiție nu poate fi îndeplinită, delegarea se poate efectua numai după obținerea aprobării prealabile din partea Comisiei Naționale;
- d) în cazul în care delegarea se referă la administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor și este acordată unei entități dintr-un stat terț, trebuie asigurată, în plus față de condițiile prevăzute la lit.c), cooperarea dintre Comisia Națională și autoritatea de supraveghere competentă din statul terț respectiv;
- e) delegarea nu împiedică buna desfășurare a supravegherii SAI și, în special, nu trebuie să împiedice nici SAI să acționeze, nici OPC să fie administrat în interesul investitorilor;
- f) SAI poate demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite activitățile delegate, că a fost selectat cu toată atenția cuvenită și că SAI poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor;
- g) SAI implementează măsuri care permit:
 - (i) evaluarea permanentă de către SAI a serviciilor furnizate de fiecare delegat; și
 - (ii) exercitarea unui control eficient, în orice moment, asupra activității delegatului de către persoanele care asigură conducerea activității SAI.

(2) Suplimentar condițiilor prevăzute la alin.(1), societatea de administrare a OPCVM va respecta următoarele condiții:

- a) delegarea trebuie să fie în concordanță cu criteriile de repartizare a investițiilor stabilite periodic de către societatea de administrare a OPCVM;
- b) prospectele OPCVM-urilor administrate trebuie să enumere activitățile pe care societatea de administrare a OPCVM a fost autorizată să le delege în conformitate cu prezentul articol;
- c) activitatea de administrare a investițiilor nu poate fi delegată de către societatea de administrare a OPCVM către depozitar sau oricare altă întreprinderi ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale societății sau ale deținătorilor de titluri de participare.

(3) Administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor nu poate fi delegată:

- a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau
- b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale SAI sau ale investitorilor FIA, cu excepția cazului în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere

funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interes sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor.

(4) Delegarea oricăror activități către terți sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea SAI și a depozitarului față de OPC și investitorii săi.

(5) SAI nu își poate delega activitățile într-o asemenea măsură încât, în esență, să nu mai poată fi considerată drept SAI al OPC sau prestatoarea serviciilor respective și să devină o entitate de tip „cutie poștală”.

(6) Terțul delegat poate subdelega oricare dintre activitățile delegate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) SAI și-a dat acordul prealabil pentru subdelegare;

b) SAI a notificat Comisia Națională înainte ca dispozițiile privind subdelegarea să intre în vigoare;

c) condițiile prevăzute la alin.(1), toate referințele la „delegat” înțelegându-se ca referințe la „subdelegat”.

(7) Nu se atribuie o subdelegare a administrării de portofoliu sau a administrării de riscuri:

a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale SAI sau ale investitorilor FIA, decât în cazul în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcinilor ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interes sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor.

(8) SAI asigură că activitățile delegate se derulează cu respectarea prezentei legi. Această obligație se aplică indiferent de statutul de reglementare al oricărui delegat sau subdelegat ori de locul unde aceștia se află.

(9) Delegatul evaluează în permanență activitățile derulate de fiecare subdelegat. Atunci când subdelegatul delegă la rândul său oricare dintre activitățile care i-au fost delegate, condițiile prevăzute la alin.(6) se aplică prin analogie.

(10) Prin derogare de la alin.(1)-(9), în cazul în care activitatea de distribuție a titlurilor de participare ale OPC este derulată de unul sau mai mulți distribuitori care acționează în nume propriu și care distribuie titlurile de participare în conformitate cu legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții sau prin produse de investiții bazate pe asigurări conform legislației privind distribuția de asigurări, o asemenea activitate nu este considerată a fi o delegare potrivit prezentul articol, indiferent de eventualele acorduri de distribuție încheiate între SAI și distribuitor.

(11) Comisia Națională transmite fără întârziere informațiile primite în temeiul alin.(1) autorităților competente din statul de origine al OPCVM-ului administrat de SAI, atunci când acesta este stabilit în alt stat.

Articolul 27. Politici de remunerare

(1) SAI elaborează și aplică politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie compatibile cu o administrare a riscurilor corectă și eficientă, să nu încurajeze asumarea unor riscuri incompatibile cu profilurile de risc ale OPC, cu regulile sau actul constitutiv al OPC administrate și să nu afecteze îndeplinirea obligației SAI de a acționa în interesul OPC.

(2) Politicile și practicile de remunerare se aplică acelor categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al SAI sau al OPC pe care îl administrează, inclusiv personalului din conducerea superioară, persoanelor responsabile cu asumarea riscurilor, celor cu funcții de control, precum și oricăror angajați care primesc o remunerație totală care se încadrează în treapta de remunerare a personalului din conducerea superioară și a persoanelor responsabile cu asumarea riscurilor.

(3) La stabilirea și aplicarea politicilor și practicilor de remunerare, SAI respectă următoarele principii, într-un mod și într-o măsură adecvată în raport cu dimensiunea sa, cu organizarea sa internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților sale:

a) politica de remunerare este compatibilă cu administrarea corectă și eficace a riscurilor și promovează acest tip de administrare, fără a încuraja asumarea de riscuri care nu este conformă cu profilul de risc, regulile sau actul constitutiv al OPC pe care le administrează;

b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele SAI și ale OPC pe care le administrează, precum și cu interesele investitorilor OPC, și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;

c) organul de conducere al SAI, în cadrul funcției sale de supraveghere, adoptă și revizuieste periodic principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de aplicarea acesteia;

d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente privind conformitatea cu politicile și procedurile de remunerare;

e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt recompensați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, independent de rezultatele sectoarelor de activitate pe care le controlează;

f) remunerarea persoanelor aflate în funcții de administrare a riscurilor și de asigurare a conformității este direct supravegheată de comitetul de remunerare, în cazul în care acesta există;

g) atunci când remunerația depinde de performanță, quantumul său total se calculează în funcție de o evaluare în care se combină performanțele individuale și ale unității operaționale în cauză sau ale OPC respectiv și rezultatele globale ale SAI, iar la evaluarea performanțelor individuale se ține seama de criterii atât financiare, cât și nefinanciare;

h) evaluarea performanței se realizează într-un cadru multianual adecvat ciclului de viață al OPC administrat de SAI pentru a se garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen mai lung și că plata efectivă a componentelor remunerației care depind de performanță se efectuează pe o perioadă care ia în considerare politica de răscumpărare a OPC administrate și riscurile de investiții ale acestora;

i) remunerația variabilă garantată este excepțională, intervine numai în contextul angajării de personal nou și este limitată la primul an de angajare;

j) între componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale există un echilibru adecvat, iar componenta fixă reprezintă un procentaj suficient de mare din totalul remunerației pentru a permite aplicarea unei politici cât se poate de flexibile privind componentele variabile ale remunerației, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă variabilă a remunerației;

k) plățile aferente rezilierii anticipate a unui contract reflectă performanța atinsă în timp și sunt concepute astfel încât să nu recompenseze eșecurile;

l) măsurarea performanței utilizată în calculul componentelor variabile ale remunerației sau al ansamblului de componente variabile ale remunerației cuprinde un mecanism cuprinzător de adaptare care să includă toate tipurile pertinente de riscuri prezente sau viitoare;

m) în funcție de structura juridică a OPC și de regulile sale sau actul său constitutiv, un procent semnificativ, care este de cel puțin 50 % din orice remunerație variabilă, constă în titlurile de participare ale OPC în cauză sau ale unei entități echivalente ori în instrumente legate de acțiuni ori în instrumente echivalente, altele decât mijloace bănești, cu stimulente la fel de eficace ca oricare dintre instrumentele menționate, cu excepția cazului în care administrarea FIA reprezintă mai puțin de 50 % din portofoliul total administrat de SAI, minimul de 50 % neaplicându-se în acest caz.

Instrumentele menționate fac obiectul unei politici adecvate de reținere menite să armonizeze stimulentele cu interesele SAI, ale OPC administrat și ale investitorilor OPC.

Prezenta literă se aplică atât cotei procentuale din componenta variabilă a remunerației care este amânat în conformitate cu lit.n), cât și cotei procentuale din componenta variabilă a remunerației care nu este amânat;

n) un procentaj substanțial, în orice caz de cel puțin 40 % din componenta variabilă a remunerației, se amână pe o perioadă corespunzătoare din punctul de vedere al ciclului de viață și al politicii de răscumpărare a OPC vizat și este aliniat corect naturii riscurilor asumate de OPC vizat.

Perioada prenotată este de cel puțin trei până la cinci ani cu excepția cazului în care: ciclul de viață al FIA vizat este mai scurt; remunerația datorată în cadrul unor măsuri de amânare nu se acordă mai repede decât pe bază proporțională; în cazul unei componente variabile a remunerației în sumă deosebit de mare, se amână plata a cel puțin 60 % din sumă;

o) remunerația variabilă, inclusiv partea amânată, este plătită sau se acordă numai dacă este sustenabilă în funcție de situația financiară a SAI în ansamblu și dacă este justificată de performanța unității operaționale, a OPC-ului și a persoanei în cauză.

Remunerația variabilă totală se reduce, în general, în mod semnificativ în cazul în care se înregistrează o performanță slabă sau negativă a SAI sau a OPC-ului vizat, ținându-se seama atât de remunerațiile curente, cât și de reducerile privind plata sumelor câștigate anterior, inclusiv prin aplicarea principiului „malus” sau prin mecanisme de recuperare;

p) politica de pensii este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale SAI și ale OPC administrat.

În cazul în care angajatul încetează, din propria voință, raporturile contractuale cu SAI înainte de a se pensiona, plățile discreționare pentru pensie sunt reținute de SAI timp de cinci ani sub forma unor instrumente precum cele definite la lit.m). În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, plățile discreționare pentru pensie sunt plătite angajatului în cauză sub forma unor instrumente precum cele menționate la lit.m), sub rezerva unei perioade de reținere de cinci ani;

q) personalului i se solicită să se oblige să nu utilizeze strategii de acoperire personală sau asigurări referitoare la remunerare sau răspundere pentru a submina efectele alinierii riscurilor prevăzute în regimurile lor de remunerare;

r) remunerația variabilă nu este plătită prin intermediul unor instrumente sau metode care să faciliteze evitarea respectării cerințelor din prezenta lege.

(4) Principiile stabilite la alin.(3) se aplică oricărui tip de remunerație plătită de către SAI, oricăror sume plătite în mod direct de OPC administrate, inclusiv comisioanelor de performanță, precum și tuturor transferurilor de acțiuni sau unități de fond ale OPC, făcute în beneficiul respectivelor categorii de personal.

(5) SAI semnificative din punctul de vedere al dimensiunii sau al dimensiunii OPC administrate, al organizării lor interne și al naturii, al amplitudinii și complexității activităților lor instituie un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să efectueze o analiză competentă și independentă a politicilor și practicilor de remunerare și a stimulentei create în vederea administrării riscurilor.

(6) Comitetul de remunerare este responsabil de pregătirea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra administrării riscurilor SAI sau ale OPC în cauză și care trebuie luate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere. Comitetul de remunerare este condus de un membru al organului de conducere care nu deține funcții executive în cadrul SAI. Toți membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul SAI respective.

(7) La elaborarea deciziilor sale, comitetul de remunerare ține seama de interesul pe termen lung al investitorilor și al altor părți interesate, precum și de interesul public.

Articolul 28. Cerințe față de organele de conducere SAI

(1) Cel puțin două persoane care efectiv conduc activitatea SAI, potrivit art.8 alin.(1) lit.d) sau, după caz, art.9 alin.(1) pct.4) fie sunt angajate cu normă întreagă de SAI respectivă, fie sunt

membri ai organului de conducere al SAI mandatate de a conduce cu normă întreagă activitatea respectivei SAI și care sunt domiciliate în UE sau în Republica Moldova.

(2) Suplimentar, persoanele indicate la alin.(1), trebuie să corespundă cumulativ următoarelor cerințe:

a) au studii superioare absolvite și o experiență profesională de cel puțin 3 ani în domeniul economic, financiar-bancar, pieței de capital sau al administrării activelor;

b) nu au fost condamnate printr-o sentință rămasă definitivă pentru infracțiuni în legătură cu activitatea desfășurată sau pentru fapte de corupție, spălare de bani, infracțiuni contra patrimoniului, pentru abuz, luare sau dare de mită, fals și uz de fals, deturnare de fonduri, evaziune fiscală ori alte fapte de natură să conducă la concluzia că nu sunt create premisele necesare pentru asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a SAI;

c) nu au sancțiuni valabile aplicate de Comisia Națională, Banca Națională a Moldovei sau de un organism similar din străinătate, de retragere din poziția deținută, de interzicere sau de suspendare a dreptului de a activa pe piața de capital sau pe bancară;

d) nu dețin participații calificate într-o altă SAI sau un depozitar cu care SAI a încheiat contract de depozitare;

e) nu sunt membri ai organului de conducere sau angajați într-o altă SAI sau un OPC și nu au nicio relație contractuală directă sau indirectă cu o altă SAI sau un OPC, cu un depozitar ori o societate de investiții cu care SAI sau OPC administrat a încheiat contract de prestare a serviciilor de intermediere;

f) nu dețin altă funcție în cadrul SAI, în cazul în care deținerea mai multor funcții ar putea conduce la apariția unor conflicte de interese;

g) dispun de certificat de calificare eliberat de Comisia Națională;

h) nu a gestionat societăți care au fost declarate în procedura de insolabilitate;

i) nu a fost parte a organului de conducere din entitățile reglementate din sectorul financiar cărora le-au fost retrase autorizația de funcționare;

j) nu a fost saționat administrativ sau contravențional în ultimii 3 ani pe legislația pieței de capital;

k) potrivit datelor colectate de Comisia Națională, nu există indici de suspiciune privind credibilitatea, conformitatea sau existența unor posibile conflicte de interese.

(3) Membrii consiliului SAI trebuie să corespundă cerințelor stabilite la alin.(2) lit.a), b)–f) și lit.h)–k). Conducătorul subdiviziunii responsabile de activitatea de administrare a portofoliului de investiții trebuie să dețină certificat de calificare eliberat de Comisia Națională.

(4) În cazul în care SAI este bancă, cerințele prevăzute la alin.(1) se aplică față de conducătorul subdiviziunii responsabile de activitatea de administrare a OPC.

(5) SAI este obligată să informeze imediat Comisia Națională cu privire la orice modificare în componența organelor de conducere și la apariția unor noi persoane care îi vor administra activitatea, cu anexarea informațiilor prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale ce confirmă că noile persoane corespund cerințelor stabilite în prezentul articol.

(6) Comisia Națională stabilește, prin acte normative, cerințele detaliate privind buna reputație, experiența suficientă, alocarea de timp și diversitatea componenței organului de conducere prevăzute la prezentul articol, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activității SAI.

Capitolul III

PRESTAREA TRANSFRONTALIERĂ DE SERVICII DE CĂTRE SAI

Secțiunea 1

Prestarea transfrontalieră de servicii de către societatea de administrare a OPCVM

Subsecțiunea 1

Dreptul de stabilire și libertatea de prestare a serviciilor de către societatea de administrare a OPCVM naționale

Articolul 29. Dreptul de stabilire și libertatea de prestare a serviciilor de către societatea de administrare a OPCVM naționale

(1) Autorizația acordată unei societăți de administrare a OPCVM de către Comisia Națională, în continuare *societatea de administrare a OPCVM națională*, în baza prezentei legi este valabilă pentru toate statele membre.

(2) Societatea de administrare a OPCVM națională poate desfășura activitățile și serviciile pentru care a primit autorizație de la Comisia Națională, în alt stat membru, fie prin înființarea unei sucursale, fie în mod direct, în temeiul libertății de a presta servicii, fără a fi impuse cerințe suplimentare cum ar fi un nivel minim al capitalului, obținerea unei autorizații sau măsuri echivalente din partea autorității competente a statului membru gazdă.

(3) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM națională își propune doar să comercializeze în alt stat membru titlurile de participare ale OPCVM-ului pe care îl administrează, fără a intenționa să înființeze o sucursală în statul membru, să desfășoare orice alte activități sau să furnizeze orice alte servicii, sunt aplicabile numai cerințele prevăzute în Subsecțiunea 1 „Dispoziții speciale aplicabile OPCVM-urilor naționale care își distribuie titlurile de participare în alt stat membru” din Secțiunea 6, Capitolul I, Titlul IV.

(4) Supravegherea prudențială a societății de administrare a OPCVM națională revine Comisiei Naționale, indiferent dacă aceasta își înființează sau nu o sucursală sau prestează sau nu servicii într-un alt stat membru, fără a aduce atingere acelor prevederi din legislația statului membru gazdă care transpune Directiva 2009/65/UE și care atribuie responsabilitatea autorităților competente ale statului membru gazdă ale societății de administrare a OPCVM naționale.

Articolul 30. Desfășurarea activității într-un alt stat membru de către societatea de administrare a OPCVM națională prin intermediul unei sucursale

(1) Pe lângă obligația de a satisface condițiile prevăzute de art.9, societatea de administrare a OPCVM națională care intenționează să înființeze o sucursală într-un alt stat membru are obligația să transmită Comisiei Naționale o solicitare în acest sens, însoțită de următoarele informații și documente:

- 1) cererea pentru autorizarea sucursalei pe teritoriul altui stat membru;
- 2) privind statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală;
- 3) un program de activitate care va cuprinde:
 - a) activitățile și serviciile prevăzute la art.7 ce urmează a fi desfășurate în cadrul sucursalei;
 - b) structura organizatorică a sucursalei;
 - c) o descriere a sistemului de administrare a riscurilor elaborat de societatea de administrare a OPCVM-ului;
 - d) o descriere a procedurilor și a măsurilor luate în conformitate cu art.19 alin.(2);
- 4) adresa din statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;
- 5) identitatea persoanelor care răspund de conducerea sucursalei;
- 6) schema de compensare a investitorilor la care respectiva societate de administrare a OPCVM-ului este membră, în cazul activităților sau serviciilor care intră sub incidența normelor privind compensarea investitorilor;
- 7) descrierea domeniului de aplicare a autorizației eliberate de Comisia Națională și eventualele restricții ale tipurilor de OPCVM pe care societatea de administrare a OPCVM a fost autorizată să le administreze, în cazul în care societatea de administrare a OPCVM dorește desfășurare activitatea de administrare a portofoliului colectiv prevăzut de art.7;
- 8) dovada achitării taxei de autorizare.

(2) Documentele prevăzute la alin.(1) vor fi transmise Comisiei Naționale în limba română și în limba engleză.

(3) În termen de 2 luni de la primirea tuturor informațiilor prevăzute la alin.(1), Comisia Națională va dispune autorizarea sucursalei și notificarea autorității competente din statul membru gazdă, informând în consecință societatea de administrare a OPCVM.

(4) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM intenționează să desfășoare activitatea de administrare a portofoliului colectiv prevăzută la art.7, notificarea transmisă autorității competente din statul membru gazdă menționată la alin.(3), va fi însoțită de o confirmare prin care Comisia Națională va certifica că societatea de administrare a OPCVM a obținut autorizație potrivit legii, precum și o descriere a domeniului de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM și detalii cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM pe care societatea de administrare a OPCVM este autorizată să le administreze.

(5) În situația în care, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de societatea de administrare a OPCVM, Comisia Națională constată că SAI nu dispune de capacitate administrativă sau de o situație financiară corespunzătoare, în raport cu activitățile pe care intenționează să le desfășoare pe teritoriul altui stat membru, Comisia Națională adoptă, în termenul prevăzut la alin.(3), o decizie privind respingerea cererii de autorizare privind înființarea unei sucursale în respectivul stat membru și poate refuza notificarea, în acest sens, a autorității din statul membru gazdă, informând societatea de administrare a OPCVM cu privire la motivele refuzului.

(6) Sucursala poate fi înființată și își poate începe activitatea în statul membru gazdă de la data primirii comunicării autorității competente din statul membru gazdă privind organizarea supravegherii activității acesteia sau, în lipsa unei asemenea comunicări, la expirarea termenului de două luni de la data primirii de către autoritatea respectivă a notificării și a informațiilor transmise de Comisia Națională potrivit alin. (3) și (4).

(7) Activitățile desfășurate în cadrul sucursalei înființate pe teritoriul unui alt stat membru trebuie să respecte regulile de conduită aprobate de autoritatea competentă din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM.

(8) Monitorizarea respectării regulilor de conduită în cadrul sucursalei societății de administrare a OPCVM, prevăzută la alin.(7), este realizată conform regulilor stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM.

Articolul 31. Modificarea informațiilor notificate Comisiei Naționale de către sucursală

(1) În cazul modificării informațiilor notificate potrivit art.30 alin.(1) pct.3)-5), societatea de administrare a OPCVM comunică în scris respectiva modificare Comisiei Naționale și autorității competente din statul membru gazdă cu cel puțin o lună înaintea efectuării schimbării, astfel încât Comisia Națională să poată lua o decizie cu privire la această modificare conform art.30 alin.(3)-(5) și să informeze în consecință autoritatea competentă din statul membru gazdă.

(2) În cazul în care intervine o modificare a domeniului de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM sau a detaliilor cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM pe care aceasta este autorizată să le administreze, Comisia Națională actualizează informațiile cuprinse în confirmarea menționată la art.30 alin.(4) și notifică în consecință autoritatea competentă din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM.

(3) În cazul în care, ca urmare a unei modificări astfel cum este menționată la alin.(1), societatea de administrare a OPCVM nu mai respectă prevederile prezentei legi, Comisia Națională informează societatea de administrare a OPCVM, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la alin.(1), cu privire la faptul că modificarea respectivă nu poate fi pusă în aplicare și informează în acest sens autoritățile competente din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM.

(4) În cazul în care modificarea cu privire la care Comisia Națională a informat societatea de administrare a OPCVM potrivit dispozițiilor alin.(1) este pusă în aplicare de către societatea de administrare a OPCVM după transmiterea informațiilor prevăzute la alin.(3) și, ca urmare a respectivei modificări, societatea de administrare a OPCVM nu mai respectă prevederile prezentei legi, Comisia Națională ia toate măsurile necesare potrivit art.199 și art.200 și notifică, fără întârzieri nejustificate, autoritățile competente din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM cu privire la măsurile adoptate.

Articolul 32. Desfășurarea activității într-un alt stat membru de către societatea de administrare a OPCVM națională prin intermediul liberei prestări a serviciilor

(1) Orice societate de administrare a OPCVM națională care dorește să desfășoare pentru prima dată activitățile pentru care a primit autorizație pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul libertății de a presta servicii comunică Comisiei Naționale următoarele informații:

1) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să își desfășoare activitatea;

2) un program de activitate care va cuprinde:

a) activitățile și serviciile menționate la art.7 ce urmează a fi desfășurate;

b) o descriere a sistemului de administrare a riscurilor elaborat de societatea de administrare a OPCVM națională;

c) o descriere a procedurilor și a măsurilor luate în conformitate cu art.19 alin.(2).

3) descrierea domeniului de aplicare a autorizației eliberate de Comisia Națională și eventualele restricții ale tipurilor de OPCVM pe care societatea de administrare a OPCVM națională a fost autorizată să le administreze, în cazul în care societatea de administrare a OPCVM națională dorește să desfășoare activitatea de administrare a portofoliului colectiv.

(2) Documentele prevăzute la alin.(1) vor fi transmise Comisiei Naționale în limba română și în traducere în limba engleză.

(3) Comisia Națională va notifica autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la informațiile menționate la alin.(1), precum și cu privire la schema de compensare a investitorilor la care societatea de administrare a OPCVM este membră, în termen de o lună de la transmiterea acestora de către societatea de administrare a OPCVM.

(4) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM va comunica Comisiei Naționale intenția de a desfășura în alt stat membru activitatea de administrare a portofoliului colectiv prevăzută la art.7, Comisia Națională anexează notificării menționate la alin.(3) o confirmare care să certifice că societatea de administrare a OPCVM a primit autorizație potrivit prezentei legi și o descriere a domeniului de aplicare a autorizației societatea de administrare a OPCVM și detalii cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM pe care societatea de administrare a OPCVM este autorizată să le administreze.

(5) Sub rezerva respectării prevederilor art.34 și art.117, societatea de administrare a OPCVM națională își poate începe activitatea ulterior notificării transmise de Comisia Națională autorității competente din statul membru gazdă.

(6) Societatea de administrare a OPCVM națională care desfășoară activități în temeiul liberei circulații a serviciilor într-un alt stat membru are obligația respectării regulilor de conduită aprobate de Comisia Națională potrivit prezentei legi.

(7) În cazul modificării informațiilor notificate conform alin.(1) pct.2), societatea de administrare a OPCVM națională va comunica în scris respectiva modificare Comisiei Naționale și autorității competente din statul membru gazdă înainte de efectuarea acesteia.

(8) În cazul în care apare o modificare a domeniului de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM naționale sau a detaliilor cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM pe care aceasta este autorizată să le administreze, Comisia Națională va actualiza informațiile conținute în confirmarea menționată la alin.(4) și va notifica în consecință autorității competente din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM naționale.

Articolul 33. Competențele de supraveghere în cadrul activității de administrare a portofoliului colectiv într-un cadru transfrontalier

(1) Societatea de administrare a OPCVM națională ce desfășoară activități de administrare a portofoliului colectiv într-un cadru transfrontalier, fie prin înființarea unei sucursale, fie în temeiul libertății de a presta servicii, vor fi supravegheate de către Comisia Națională în ceea ce privește respectarea prezentei legi și a reglementărilor Comisiei Naționale emise în aplicarea acesteia, cu privire la:

- a) organizarea societății de administrare a OPCVM, inclusiv modalitățile de delegare;
- b) procedurile de administrare a riscurilor;
- c) normele și supravegherea prudențială;
- d) procedurile menționate la art. 19 alin.(2);
- e) cerințele de raportare ale societății de administrare a OPCVM.

(2) Societatea de administrare a OPCVM menționate la alin.(1) care vor administra un OPCVM autorizat în alt stat membru au obligația să respecte normele statului membru de origine al OPCVM-ului referitoare la constituirea și funcționarea acestuia, și anume:

- a) constituirii și autorizării OPCVM-urilor;
- b) emisiunii și răscumpărării titlurilor de participare;
- c) politicilor și limitelor de investiții, inclusiv calculului expunerii totale și al efectului de levier;
- d) restricțiilor privind creditele, împrumuturile și vânzările descoperite;
- e) evaluării activelor și contabilității OPCVM-urilor;
- f) calculării prețului de emisiune și/sau a prețului de răscumpărare și erorilor de calcul al valorii nete a activelor și compensării conexe a investitorilor;
- g) distribuirii sau reinvestirii veniturilor;
- h) cerințelor de informare și de raportare ale OPCVM-urilor, inclusiv în ceea ce privește prospectul, informațiile cheie destinate investitorilor și rapoartele periodice;
- i) măsurilor luate pentru distribuire;
- j) relației cu deținătorii de titluri de participare;
- k) fuziunii și restructurării OPCVM-urilor;
- l) lichidării și dizolvării OPCVM-urilor;
- m) conținutului registrului deținătorilor de titluri de participare;
- n) taxelor de autorizare și supraveghere referitoare la OPCVM-uri; și
- o) exercitării drepturilor de vot ale deținătorilor de titluri de participare și a altor drepturi ale deținătorilor de titluri de participare referitoare la lit.a)-m).

(3) Societatea de administrare a OPCVM prevăzute la alin.(1) trebuie să respecte obligațiile menționate în regulile fondurilor sau în actele constitutive ale societăților de investiții, precum și obligațiile cuprinse în prospect, care trebuie să fie conforme cu reglementările aplicabile menționate la alin.(1) și (2).

(4) Monitorizarea respectării obligațiilor menționate la alin.(2) și (3) este realizată în conformitate cu regulile stabilite de autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului.

(5) Societatea de administrare a OPCVM își asumă responsabilitatea și hotărăște cu privire la adoptarea și punerea în aplicare a deciziilor privind structura și organizarea necesară a societății de administrare a OPCVM, astfel încât aceasta să respecte normele referitoare la constituirea și funcționarea OPCVM-urilor, precum și obligațiile prevăzute în regulile fondului sau în actul constitutiv al societăților de investiții și obligațiile prevăzute în prospect.

(6) Comisia Națională va monitoriza conformitatea structurii și organizării societății de administrare a OPCVM națională pentru a se asigura că aceasta respectă obligațiile și normele referitoare la constituirea și funcționarea tuturor OPCVM-urilor pe care le administrează.

Articolul 34. Informarea autorității competente din statul de origine al OPCVM

(1) Societatea de administrare a OPCVM care intenționează să administreze un OPCVM cu sediul în alt stat membru va transmite autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM o cerere însoțită de documentele prevăzute de legislația aceluși stat, similar documentației menționate la art.40 alin.(1). În cazul în care societatea de administrare a OPCVM deja administrează alte OPCVM-uri de același tip în statul membru de origine al OPCVM-ului, este suficient să se facă referire la documentele deja furnizate.

(2) Comisia Națională se pronunță în cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine al OPCVM solicită clarificări și informații referitoare la documentația transmisă de societatea de administrare a OPCVM conform alin.(1) și, pe baza confirmării menționate la art.30 alin.(4) și art.32 alin.(4), clarificări și informații pentru a verifica dacă tipul de OPCVM pentru care se solicită autorizarea intră în sfera de aplicație a autorizației societății de administrare a OPCVM, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii inițiale.

Articolul 35. Măsuri luate de Comisia Națională ca stat membru de origine a societății de administrare a OPCVM în cazul unor încălcări

În situația în care va fi notificată de către autoritatea competentă din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM cu privire la refuzul societății de administrare a OPCVM de a furniza respectivei autorități informațiile solicitate sau de a lua măsurile necesare pentru a pune capăt unei încălcări constatate de acea autoritate, conform responsabilității sale, Comisia Națională va lua în cel mai scurt timp toate măsurile pentru ca societatea de administrare a OPCVM să își respecte obligațiile și va informa în consecință autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Subsecțiunea a 2-a

Dreptul de stabilire și libertatea de prestare a serviciilor pe teritoriul Republicii Moldova de către societatea de administrare a OPCVM autorizată în alt stat

Articolul 36. Libertatea de prestare a serviciilor de către societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru

(1) Societatea de administrare a OPCVM autorizată de autoritățile competente din alte state membre pot desfășura în Republica Moldova, în limita autorizației acordate de autoritatea competentă din statul membru de origine, activitățile și serviciile prevăzute în prezenta lege fie prin înființarea unei sucursale, fie în mod direct, în temeiul liberei circulații a serviciilor, fără necesitatea respectării unor cerințe privind un nivel minim al capitalului, obținerea unei autorizații sau măsuri echivalente.

(2) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM decide doar să distribuie în Republica Moldova titlurile de participare ale OPCVM-ului pe care îl administrează și al cărui stat membru de origine este altul decât Republica Moldova, fără a intenționa să înființeze o sucursală pe teritoriul Republicii Moldova, să desfășoare orice alte activități sau să furnizeze orice alte servicii, se vor aplica numai cerințele prevăzute în Subsecțiunea a 2-a "Dispoziții speciale aplicabile OPCVM-urilor din alte state membre care distribuie titlurile de participare în Republica Moldova" din Secțiunea a 6-a, Capitolul I, Titlul IV.

(3) Sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol, un OPCVM este liber să desemneze sau să fie administrat de o societate de administrare a OPCVM autorizată într-un alt stat membru decât Republica Moldova în conformitate cu dispozițiile relevante din prezenta lege, cu condiția ca o astfel de societate de administrare a OPCVM să respecte:

a) dispozițiile legislației sale naționale de transpunere a art.17 sau art.18 din Directiva 2009/65/UE; și

b) dispozițiile legislației sale naționale de transpunere a art.19 și art.20 din Directiva 2009/65/UE.

(4) În aplicarea alin.(1), societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru și sucursalele acesteia se înscriu în Registrul actelor permissive eliberate de Comisia Națională.

(5) Înscrierea societății de administrare a OPCVM și a sucursalelor acestora în Registrul actelor permissive eliberate de Comisia Națională se efectuează, în termenul prevăzut la art.37 alin.(2), în baza deciziei prin care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă a societății de administrare a OPCVM, ia act de notificările transmise de autoritățile competente din statul membru de origine.

(6) În cazul sucursalelor, înscrierea în Registrul actelor permissive eliberate de Comisia Națională este condiționată și de obținerea Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice precum și de achitarea taxei stabilite de Comisia Națională.

Articolul 37. Desfășurarea activității pe teritoriul Republicii Moldova de către societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru prin intermediul unei sucursale

(1) În cazul înființării în Republica Moldova a unei sucursale de către societatea de administrare a OPCVM autorizată în alt stat membru, notificarea transmisă Comisiei Naționale de către autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM va fi însoțită de:

1) programul de activitate al sucursalei care va cuprinde:

a) activitățile și serviciile prevăzute la art.7 ce urmează a fi desfășurate în cadrul sucursalei;

b) structura organizatorică a sucursalei;

c) o descriere a sistemului de administrare a riscurilor elaborat de societatea de administrare a OPCVM;

d) o descriere a procedurilor și a măsurilor luate în conformitate cu dispozițiile legislației sale naționale de transpunere a art.15 din Directiva 2009/65/UE;

2) adresa din Republica Moldova de la care pot fi obținute documente;

3) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalei;

4) schema de compensare a investitorilor la care respectiva societatea de administrare a OPCVM este membră, în cazul activităților sau serviciilor care intră sub incidența normelor privind compensarea investitorilor;

5) o atestare din partea autorității competente din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM prin care se certifică faptul că societatea de administrare a OPCVM a primit autorizație în conformitate cu legislația statului membru respectiv prin care au fost transpuse prevederile Directivei 2009/65/CE, precum și o descriere a domeniului de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM și detalii cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM-uri, în cazul în care societatea de administrare a OPCVM dorește să desfășoare activitatea de administrare a portofoliului colectiv prevăzută la art.7 alin.(1)-(2).

(2) Înainte de începerea activității sucursalei unei societăți de administrare a OPCVM din alt stat membru, Comisia Națională dispune de două luni de la notificarea transmisă de autoritatea competentă din statul membru de origine, conform alin.(1), în vederea organizării supravegherii respectării de către societatea de administrare a OPCVM a normelor care intră în competența Comisiei Naționale.

(3) Sucursala își poate începe activitatea la data înscrierii acesteia în Registrul actelor permissive eliberate de Comisia Națională sau, în absența unui răspuns, la data expirării termenului prevăzut la alin.(2).

(4) Societatea de administrare a OPCVM autorizată în alt stat membru care desfășoară activități prin intermediul unei sucursale înființate pe teritoriul Republicii Moldova are obligația respectării regulilor de conduită stabilite de Comisia Națională.

(5) Monitorizarea respectării regulilor de conduită în cadrul sucursalei societății de administrare a OPCVM, prevăzută la alin.(4), este realizată conform regulilor stabilite de Comisia Națională.

(6) În cazul modificării informațiilor notificate conform alin.(1) pct.1)-3), societatea de administrare a OPCVM va comunica în scris respectiva modificare autorității competente din statul membru de origine și Comisiei Naționale, cu cel puțin o lună înaintea efectuării schimbării, astfel încât:

- a) autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM să poată lua o decizie cu privire la această modificare și să notifice Comisia Națională;
- b) Comisia Națională să dispună măsurile conform alin.(2).

Articolul 38. Desfășurarea activității pe teritoriul Republicii Moldova de către societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru prin intermediul liberei prestări a serviciilor

(1) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM dintr-un alt stat membru dorește să desfășoare în Republica Moldova pentru prima dată activitățile pentru care a primit autorizație, în temeiul libertății de a presta servicii, notificarea transmisă Comisiei Naționale de către autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM va fi însoțită de:

- 1) programul de activitate a societății de administrare a OPCVM care va cuprinde:
 - a) activitățile și serviciile menționate la art.7 ce urmează a fi desfășurate;
 - b) o descriere a sistemului de administrare a riscurilor elaborat de societatea de administrare a OPCVM;
 - c) o descriere a procedurilor și a măsurilor ce vor fi luate în conformitate cu dispozițiile legislației sale naționale de transpunere a art.15 din Directiva 2009/65/UE;
- 2) detalii privind schema de compensare a investitorilor la care societatea de administrare a OPCVM este membră și care va fi destinată protejării investitorilor.

(2) În cazul în care notificarea menționată la alin.(1) cuprinde intenția societății de administrare a OPCVM de a desfășura în Republica Moldova activitatea de administrare a portofoliului colectiv prevăzută la art.7 alin.(1)-(2), notificarea va fi însoțită de o atestare care să certifice că societatea de administrare a OPCVM a primit autorizație potrivit legislației naționale a statului de origine a societății de administrare a OPCVM prin care au fost transpuse prevederile Directivei 2009/65/CE, precum și o descriere a domeniului de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM și detalii cu privire la orice restricții ale tipurilor de OPCVM-uri pe care societatea de administrare a OPCVM este autorizată să le administreze.

(3) Sub rezerva respectării prevederilor privind înființarea unui OPCVM în Republica Moldova și/sau a celor privind distribuirea titlurilor de participare în Republica Moldova, societatea de administrare a OPCVM își poate începe activitatea ulterior notificării transmise de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

(4) În cazul modificării informațiilor prevăzute la alin.(1) lit.a), societatea de administrare a OPCVM va comunica în scris respectiva modificare Comisiei Naționale și autorității competente din statul membru de origine înainte de efectuarea acesteia.

Articolul 39. Competențele de supraveghere în cadrul activității de administrare a portofoliului colectiv într-un cadru transfrontalier

(1) Societatea de administrare a OPCVM autorizată în alt stat membru care administrează în Republica Moldova OPCVM-uri autorizate de Comisia Națională au obligația să respecte prevederile prezentei legi și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia referitoare la constituirea și funcționarea OPCVM-urilor, și anume:

- a) constituirii și autorizării OPCVM-urilor;
- b) emisiunii și răscumpărării titlurilor de participare;

- c) politicilor și limitelor de investiții, inclusiv calculului expunerii totale și al efectului de levier;
- d) restricțiilor privind creditele, împrumuturile și vânzările descoperite;
- e) evaluării activelor și contabilității OPCVM-urilor;
- f) calculării prețului de emisiune sau a prețului de răscumpărare și erorilor de calcul al valorii nete a activelor și compensării conexe a investitorilor;
- g) distribuirii sau reinvestirii veniturilor;
- h) cerințelor de informare și de raportare ale OPCVM-urilor, inclusiv în ceea ce privește prospectul, informațiile-cheie destinate investitorilor și rapoartele periodice;
- i) măsurilor luate pentru distribuire;
- j) relației cu deținătorii de titluri de participare;
- k) fuziunii și restructurării OPCVM-urilor;
- l) lichidării și dizolvării OPCVM-urilor;
- m) conținutului registrului deținătorilor de titluri de participare, dacă este cazul;
- n) taxelor de autorizare și supraveghere referitoare la OPCVM-uri; și
- o) exercitării drepturilor de vot ale deținătorilor de titluri de participare și a altor drepturi ale deținătorilor de titluri de participare referitoare la lit.a)-m).

(2) Societățile de administrare prevăzute la alin.(1) trebuie să respecte obligațiile menționate în regulile fondurilor sau în actele constitutive ale societăților de investiții, precum și obligațiile cuprinse în prospect, care trebuie să fie conforme cu reglementările aplicabile menționate la alin.(1).

(3) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului de origine al OPCVM-ului va monitoriza respectarea obligațiilor menționate la alin.(1) și (2).

(4) Fără a fi supusă unor cerințe suplimentare celor prevăzute expres în prezenta lege, în cazul administrării unui OPCVM în Republica Moldova, societatea de administrare a OPCVM-ului își asumă responsabilitatea și hotărăște cu privire la adoptarea și punerea în aplicare a deciziilor privind structura și organizarea necesară a societății, astfel încât aceasta să respecte normele referitoare la constituirea și funcționarea OPCVM-urilor, precum și obligațiile prevăzute în regulile fondului sau în actul constitutiv al societății de investiții și obligațiile prevăzute în prospect.

Articolul 40. Cerințe pentru societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru care administrează un OPCVM național

(1) Societatea de administrare a OPCVM autorizată în alt stat membru care intenționează să administreze un OPCVM autorizat în Republica Moldova va prezenta Comisiei Naționale o cerere în acest sens însoțită și de următoarele documente:

- a) contractul scris încheiat cu depozitarul, prevăzut la art.62 alin.(3);
- b) informațiile referitoare la modalitățile de delegare cu privire la funcțiile legate de administrarea portofoliului colectiv, menționate la art.7 alin.(1)-(2).

(2) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM administrează deja în Republica Moldova alte OPCVM-uri de același tip, se va face referire la documentele furnizate anterior.

(3) Comisia Națională poate solicita autorității competente a statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM clarificări și informații referitoare la documentația menționată la alin.(1) și, pe baza atestării menționate la art.37 alin.(1) pct.5) și art.38 alin.(2), clarificări și informații pentru a verifica dacă tipul de OPCVM pentru care se solicită autorizarea intră în sfera de aplicare a autorizației societății de administrare a OPCVM.

(4) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului de origine a OPCVM, ulterior consultării autorității competente din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM, respinge cererea societății de administrare a OPCVM de administrare a unui OPCVM național numai în cazul în care societatea de administrare a OPCVM:

- a) nu respectă dispozițiile ce intră în competența Comisiei Naționale potrivit art.39;

b) nu este autorizată de autoritatea competentă din statul său membru de origine să administreze tipul de OPCVM pentru care a solicitat autorizarea; sau

c) nu a prezentat documentația menționată la alin.(1).

(5) Societatea de administrare a OPCVM notifică Comisia Națională orice modificare ulterioară a documentației menționate la alin.(1).

(6) Comisia Națională va informa ESMA și Comisia Europeană asupra numărului și cazurilor în care a respins cererea unei societăți de administrare a OPCVM din alt stat membru de a administra în Republica Moldova un OPCVM, precum și cu privire la orice măsuri luate potrivit prevederilor art.42 alin.(4).

Articolul 41. Furnizarea informațiilor Comisiei Naționale de către sucursalele societății de administrare a OPCVM din alte state membre

(1) Comisia Națională poate solicita societății de administrare a OPCVM cu sediul social în alte state membre care au sucursale pe teritoriul Republicii Moldova să transmită periodic, în scopuri statistice, rapoarte asupra activităților desfășurate pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Societatea de administrare a OPCVM cu sediul social în alt stat membru care își desfășoară activitatea în Republica Moldova, fie prin înființarea de sucursale, fie în temeiul libertății de prestare a serviciilor au obligația să furnizeze Comisiei Naționale informațiile necesare pentru a monitoriza respectarea de către acestea a normelor în vigoare care le sunt aplicabile și care intră în responsabilitatea Comisiei Naționale.

(3) În aplicarea prevederilor alin.(2), societatea de administrare a OPCVM din alt stat membru vor transmite Comisiei Naționale datele, rapoartele și informațiile prevăzute în reglementări a fi transmise de către societatea de administrare a OPCVM națională, pentru a monitoriza respectarea de către acestea a aceluiași standarde.

(4) Societatea de administrare a OPCVM menționată la alin.(2) are obligația ca prin procedurile și modalitățile ce vor fi implementate potrivit dispozițiile legislației sale naționale de transpunere a art.15 din Directiva 2009/65/UE să permită Comisiei Naționale obținerea informațiilor direct de la societatea de administrare a OPCVM.

Articolul 42. Competențele Comisiei Naționale privind supravegherea societății de administrare a OPCVM din alt stat membru

(1) În situația în care Comisia Națională constată că societatea de administrare a OPCVM care deține o sucursală sau prestează servicii pe teritoriul Republicii Moldova nu respectă una din normele ce intră în competența de supraveghere a Comisiei Naționale, solicită respectivei societăți de administrare a OPCVM să înlăture încălcările și notifică autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM.

(2) În situația în care societatea de administrare a OPCVM menționată la alin.(1) refuză să furnizeze Comisiei Naționale informațiile solicitate sau nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării constatate, Comisia Națională notifică în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM.

(3) În situația în care, după consultarea cu Comisia Națională, autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM decide retragerea autorizației societății de administrare a OPCVM care administrează un OPCVM în Republica Moldova, Comisia Națională dispune măsuri adecvate pentru a proteja interesele investitorilor, inclusiv împiedicarea societății de administrare a OPCVM în cauză să efectueze noi tranzacții pe teritoriul Republicii Moldova.

(4) În cazul în care, în urma măsurilor luate de către autoritatea competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM sau din cauza faptului că respectivele măsuri se dovedesc inadecvate ori nu sunt aplicabile în Republica Moldova, societatea de administrare a OPCVM refuză în continuare să furnizeze informațiile solicitate de Comisia

Națională sau persistă încălcarea normelor în vigoare în Republica Moldova, Comisia Națională, după ce a notificat autoritatea competentă din statul membru de origine:

a) dispune măsurile adecvate conform legislației în vigoare, inclusiv potrivit art.199, art.200 și art.202, pentru a preveni sau sancționa neregulile viitoare; și, după caz,

b) impune restricții societății de administrare a OPCVM cu privire la efectuarea de noi operațiuni pe teritoriul Republicii Moldova;

c) solicită societății de administrare a OPCVM să înceteze administrarea OPCVM-ului, în cazul în care serviciul prestat în Republica Moldova este administrarea unui OPCVM;

d) informează ESMA, în situația în care consideră că autoritatea competentă a statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM nu a acționat în mod corespunzător.

(5) Orice măsură adoptată în temeiul prevederilor alin.(2) sau (4) care implică dispoziții ori sancțiuni este fundamentată adecvat prin decizia Comisiei Naționale, este comunicată în scris societății de administrare a OPCVM în cauză și poate fi atacată la instanța competentă în Republica Moldova.

(6) În situația în care protecția intereselor investitorilor și ale altor persoane cărora le sunt furnizate servicii impune în mod urgent măsuri de precauție, Comisia Națională, anterior aplicării procedurii prevăzute la alin.(1), (2) sau (4), dispune aceste măsuri, cu informarea în cel mai scurt timp a Comisiei Europene, ESMA și a autorităților competente ale celorlalte state membre implicate.

(7) La cererea motivată a Comisiei Europene, Comisia Națională modifică sau elimină măsurile dispuse conform prevederilor alin.(2) și alin.(4).

Articolul 43. Relațiile cu țări terțe

(1) Înființarea de sucursale pe teritoriul Republicii Moldova de către societatea de administrare a OPCVM autorizată în țări terțe este supusă autorizării de către Comisia Națională. Condițiile de autorizare sunt:

a) îndeplinirea de către sucursală a cerințelor prevăzute la art.9;

b) autorizația societății de administrare a OPCVM și prevederile legale din statul de origine, în legătură cu activitățile pe care societatea de administrare a OPCVM intenționează să le presteze pe teritoriul Republicii Moldova, prin intermediul sucursalei;

c) existența în țara de origine a unor prevederi legale de autorizare, supraveghere, precum și structură organizatorică, similar cu cele din Republica Moldova;

d) existența unor relații de cooperare între Comisia Națională și autoritatea competentă din țara de origine;

e) îndeplinirea condițiilor de reciprocitate în țara de origine.

(2) Sucursalele societăților de administrare a OPCVM din țările terțe care desfășoară în Republica Moldova activități reglementate de prezenta lege nu vor beneficia de un tratament mai favorabil comparativ cu cel aplicat sucursalelor societăților de administrare a OPCVM din statele membre.

(3) Comisia Națională va informa ESMA și Comisia Europeană cu privire la orice dificultăți întâmpinate de un OPCVM care își distribuie titlurile de participare în orice stat terț.

Secțiunea a 2-a

Prestarea transfrontalieră de servicii de către AFIA

Subsecțiunea 1

Dispoziții privind prestarea transfrontalieră în statele membre de servicii de către AFIA

Articolul 44. Dispoziții generale

(1) Autorizația AFIA eliberată de Comisia Națională este valabilă în toate statele membre.

(2) AFIA autorizată de Comisia Națională, în continuare *AFIA națională*, poate, direct prin intermediul liberei prestări a serviciilor și/sau prin crearea unei sucursale:

a) să administreze FIA din UE stabilite într-un alt stat membru, cu condiția ca AFIA să fie autorizată să administreze acel tip de FIA;

b) să furnizeze în alte state membre serviciile menționate la art.6 alin.(4) pentru care a fost autorizată.

Articolul 45. Prestarea transfrontalieră de servicii în alt stat membru de către de către AFIA naționale prin intermediul unei sucursale

(1) În cazul în care AFIA intenționează să înființeze o sucursală în alt stat membru, pe lângă informațiile care trebuie să le comunice conform art.46 alin.(1), acesta comunică Comisiei Naționale următoarele informații:

a) structura organizațională a sucursalei;

b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(2) În termen de 2 luni de la primirea documentației complete în conformitate cu alin.(1), Comisia Națională transmite această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă AFIA respectă prezenta lege, precum și modul de administrare a FIA de către AFIA este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi. Documentația include și o declarație a Comisiei Naționale cu privire la faptul că AFIA în cauză este autorizată în Republica Moldova. Comisia Națională informează imediat AFIA cu privire la transmitere.

(3) AFIA poate începe furnizarea serviciilor respective în statul membru gazdă, începând cu momentul primirii din partea Comisia Națională a confirmării privind transmiterea conform alin.(2).

Articolul 46. Prestarea transfrontalieră de servicii în alt stat membru de către AFIA naționale prin intermediul liberei prestări a serviciilor

(1) AFIA care intenționează să desfășoare și/sau să presteze pentru prima oară activitățile și serviciile prevăzute la art.44 prin intermediul liberei prestări a serviciilor comunică Comisiei Naționale următoarele informații:

a) statul membru în care intenționează să administreze FIA prin intermediul liberei prestări a serviciilor sau să presteze serviciile prevăzute la art.6 alin.(4);

b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și/sau care să identifice FIA pe care intenționează să le administreze.

(2) În termen de o lună de la primirea documentației complete în conformitate cu alin.(1), Comisia Națională transmite această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă AFIA respectă prezenta lege, precum și modul de administrare a FIA de către AFIA este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi. Documentația include și o declarație a Comisiei Naționale cu privire la faptul că AFIA în cauză este autorizată în Republica Moldova. Comisia Națională informează imediat AFIA cu privire la transmitere.

(3) AFIA poate începe furnizarea serviciilor respective în statul său membru gazdă, începând cu momentul primirii din partea Comisia Națională a confirmării privind transmiterea conform alin.(2).

Articolul 47. Modificarea informațiilor comunicate Comisiei Naționale și încetarea activității sucursalei

(1) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu art.45 alin.(1) și, după caz, cu art.46 alin.(1), AFIA notifică acest lucru în scris Comisiei Naționale cu cel puțin 30

de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după ce a avut loc o modificare neplanificată.

(2) În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, AFIA nu mai respectă prevederile prezentei legi ori modul de administrare a FIA de către nu este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională informează AFIA, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor prevăzute la prezentul alineat, cu privire la faptul că modificarea respectivă nu trebuie pusă în aplicare.

(3) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare fără a ține cont de prevederile alin.(1)-(2) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia AFIA nu mai respectă prevederile prezentei legi ori modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională ia toate măsurile necesare în conformitate cu art.199 și art.200 și informează, fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă din statul membru gazdă al AFIA.

(4) În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, Comisia Națională informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

Articolul 48. Prestarea serviciilor pe teritoriul Republicii Moldova de către un AFIA din alt stat membru

(1) Administrarea unui FIA național sau prestarea serviciilor și serviciilor auxiliare prevăzute la art.6 alin.(4) de către o AFIA autorizată într-un stat membru, prin intermediul unei sucursale sau prin intermediul liberii prestării serviciilor, presupune ca autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA să fi transmis Comisiei Naționale următoarele informații și documente:

a) o declarație a autorității competente din statul membru de origine a AFIA care să certifice că AFIA autorizat într-un stat membru, a primit o autorizație conform art.6 alin.(4), care acoperă activitățile planificate pe teritoriul Republicii Moldova;

b) notificarea intenției AFIA de a administra FIA sau de a presta serviciile și serviciile auxiliare prevăzute la art.6 alin.(4) în Republica Moldova, prin intermediul unei sucursale sau prin libera prestare a serviciilor; precum și

c) un program de activitate, din care să rezulte în special care FIA intenționează să fie administrat de AFIA și ce servicii și servicii auxiliare prevăzute la art.6 alin.(4) intenționează să presteze.

(2) Înființarea unei sucursale de către o AFIA autorizată într-un stat membru presupune ca autoritățile competente din statul membru de origine să fi transmis Comisiei Naționale, suplimentar față de informațiile prevăzute de la alin.(1), următoarele informații:

a) structura organizatorică a sucursalei;

b) adresa din Republica Moldova la care pot fi solicitate documente; precum și

c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(3) AFIA autorizată într-un stat membru poate începe administrarea FIA sau prestarea de servicii și servicii auxiliare prevăzute la art.6 alin.(4) pe teritoriul Republicii Moldova imediat după ce primește de la autoritatea competentă din statul de origine informația cu privire la transmiterea informațiilor conform alin.(1) sau, după caz alin.(2).

(4) AFIA care își desfășoară activitatea conform prezentului articol nu îi vor fi impuse obligații suplimentare legate de aspectele reglementate prin prezenta lege.

Subsecțiunea a 2-a

Dispoziții speciale referitoare la țări terțe

Articolul 49. Administrarea de către AFIA națională a unui FIA din afara UE ale căror titluri de participare nu sunt distribuite în UE

(1) AFIA națională poate administra FIA dintr-un stat terț ale căror titluri de participare nu sunt distribuite în UE cu următoarele condiții:

a) AFIA respectă toate cerințele prezentei legi pentru aceste FIA, cu excepția art.68-74 și art.148 alin.(1), (2), (3) pct.1), 7)-10) și alin.(4)-(6); și

b) există acorduri adecvate de cooperare între Comisia Națională și autoritățile de supraveghere din țara terță în care FIA din afara UE este stabilit pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită Comisiei Naționale să își îndeplinească atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 50. Desemnarea Republicii Moldova ca stat membru de referință al unei AFIA din afara UE

(1) Republica Moldova este stat membru de referință al unei AFIA din afara UE dacă:

a) aceasta poate fi stat membru de referință conform criteriilor prevăzute la art.51 și niciun alt stat membru nu poate fi considerat stat membru de referință; sau

b) în cazul în care, conform criteriilor prevăzute la art.51, atât Republica Moldova, cât și un alt stat membru pot fi considerate stat membru de referință, dacă Republica Moldova a fost stabilită ca stat membru de referință conform procedurii prevăzute la alin.(2) sau prin decizia AFIA din afara UE conform alin.(4).

(2) În cazurile în care, conform art.51, pe lângă Republica Moldova, și alte state membre pot fi considerate stat membru de referință, AFIA din afara UE are obligația de a solicita Comisiei Naționale ca aceasta să ajungă la un acord cu autoritățile competente din toate statele membre vizate cu privire la stabilirea statului membru de referință. Comisia Națională și celelalte autorități competente stabilesc de comun acord, în termen de o lună de la primirea cererii, statul membru de referință pentru AFIA din afara UE.

(3) În cazul în care Republica Moldova este stabilită ca stat membru de referință conform alin.(2), Comisia Națională informează imediat AFIA din afara UE cu privire la această decizie.

(4) În cazul în care AFIA din afara UE nu este informată în mod corespunzător cu privire la decizia autorităților competente în termen de șapte zile de la adoptarea acesteia conform alin.(2), sau dacă autoritățile respective nu au luat o decizie în termenul de o lună prevăzut la alin.(2), AFIA din afara UE poate să își stabilească singură statul membru de referință, conform criteriilor prevăzute la art.51.

(5) AFIA din afara UE trebuie să fie în măsură să demonstreze intenția sa de a desfășura o distribuție efectivă într-un anumit stat membru, prin prezentarea strategiei sale de distribuție autorităților competente din statul membru indicat.

Articolul 51. Criterii privind stabilirea statului membru de referință al AFIA

Statul membru de referință al AFIA din afara UE se stabilește după cum urmează:

1) dacă AFIA din afara UE intenționează să administreze numai un singur FIA din UE sau mai multe astfel de fonduri din UE stabilite în același stat membru și nu intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA în UE în conformitate cu art.166-167 sau art.176-177, atunci statul membru de origine al acestui fond sau al acestor fonduri este considerat statul membru de referință al AFIA, iar autoritățile competente din acest stat membru sunt autoritățile competente pentru procedura de autorizare și pentru supravegherea AFIA;

2) dacă AFIA din afara UE intenționează să administreze mai multe FIA din UE stabilite în state membre diferite și nu intenționează să distribuie în UE titluri de participare ale unor FIA în conformitate cu art.166-167 sau art.176-177, atunci statul membru de referință este:

a) fie statul membru în care este stabilită cea mai mare parte a fondurilor; fie

b) statul membru în care este administrată cea mai mare parte a activelor;

3) dacă AFIA stabilită într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA din UE într-un singur stat membru, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

a) statul membru de origine al fondului sau statul membru în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale fondului, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

b) statul membru în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale fondului, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

4) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA dintr-un stat terț într-un singur stat membru, atunci statul membru de referință este acel stat membru;

5) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA din UE, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

a) statul membru de origine al fondului sau unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuie efectivă, în cazul în care fondul este autorizat ori înregistrat într-un stat membru; sau

b) unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuie efectivă, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

6) dacă AFIA stabilită într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA dintr-un stat terț, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință este unul dintre acele state membre;

7) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale mai multor FIA din UE în UE, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

a) statul membru de origine al acestor fonduri sau statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuie efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care fondurile respective sunt toate înregistrate sau autorizate în același stat membru;

b) statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuie efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care nu toate fondurile respective sunt înregistrate sau autorizate în același stat membru;

8) dacă AFIA stabilită într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale mai multor FIA din UE și dintr-un stat terț ori ale mai multor astfel de fonduri dintr-un stat terț în UE, atunci statul membru de referință este statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuie efectivă pentru cea mai mare parte a fondurilor respective.

Articolul 52. Admisibilitatea administrării FIA naționale și FIA din UE, precum și a distribuirii titlurilor de participare ale FIA în temeiul art.166-167 sau art.176-177 de către AFIA din afara UE

(1) AFIA din afara UE, pentru care Republica Moldova este stat membru de referință în conformitate cu art.51 și care intenționează să administreze FIA naționale sau FIA din UE ori să distribuie FIA administrate de acesta în statele membre ale UE, în conformitate cu art.166-167 sau art.176-177, trebuie să obțină autorizația Comisiei Naționale.

(2) Comisia Națională exercită față de AFIA din afara UE pentru care Republica Moldova este stat membru de referință, în sensul art.51, aceleași competențe pe care le are, în temeiul prezentei legi, față de AFIA naționale. AFIA din afara UE cărora Comisia Națională le-a acordat autorizația în conformitate cu art.53 sunt supuși supravegherii acestei autorități în temeiul prezentei legi.

(3) AFIA din afara UE care intenționează să obțină o autorizație în temeiul alin.(1) este obligată să respecte dispozițiile prezentei legi aplicabile AFIA naționale, cu excepția art.44 alin.(2), art.45-48, art.160-162, art.164, și art.173-174.

(4) În cazul în care respectarea uneia dintre dispozițiile menționate la alin.(3) este incompatibilă cu respectarea legislației statului terț aplicabile AFIA din afara UE sau FIA din afara UE distribuite în statele membre, AFIA nu este obligat să respecte respectivele dispoziții ale prezentei legi dacă poate demonstra că:

a) nu este posibilă concilierea respectării dispozițiilor prezentei legi cu respectarea unei norme imperative aplicabile AFIA din afara UE sau FIA din afara UE distribuite în statele membre;

b) legislația statului terț aplicabilă AFIA din afara UE sau FIA din afara UE conține o normă echivalentă, care urmărește același scop de reglementare și oferă același nivel de protecție investitorilor FIA respectiv; și

c) AFIA din afara UE sau FIA din afara UE respectă dispoziția echivalentă menționată la lit.b).

(5) AFIA din afara UE care intenționează să obțină o autorizație în temeiul alin.(1) trebuie să dispună de un reprezentant legal cu sediul în Republica Moldova. Reprezentantul legal constituie punctul de contact pentru AFIA în statele membre. Orice corespondență dintre autoritățile competente și AFIA, precum și dintre investitorii din UE ai FIA respectiv și AFIA, în temeiul prezentei legi, se realizează prin intermediul acestui reprezentant legal. Reprezentantul legal exercită, împreună cu AFIA din afara UE, funcția de conformitate în legătură cu activitățile de administrare și distribuire desfășurate de AFIA din afara UE în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 53. Autorizarea AFIA din afara UE pentru care Republicii Moldova este stat membru de referință

(1) În cazul în care AFIA din afara UE intenționează să administreze FIA național sau FIA din UE, ori să distribuie titlurile de participare ale FIA administrate de aceasta conform art.166-167 sau art.176-177 în statele membre UE și indică Republica Moldova drept stat membru de referință, aceasta trebuie să depună la Comisia Națională o cerere de acordare a autorizației.

(2) După primirea cererii de autorizare, Comisia Națională evaluează dacă modul în care AFIA a stabilit ca stat membru de referință Republica Moldova respectă criteriile prevăzute la art.51. În cazul în care Comisia Națională constată nerespectarea acestor criterii, aceasta refuză cererea de autorizare a AFIA din afara UE și explică motivele refuzului. Dacă criteriile prevăzute la art.51 au fost respectate, Comisia Națională derulează procedura conform alin.(3)-(6).

(3) În cazul în care Comisia Națională constată respectarea criteriilor prevăzute la art.51, aceasta informează în acest sens ESMA și solicită acesteia să emită un aviz cu privire la evaluarea efectuată de aceasta. În notificarea adresată ESMA, Comisia Națională include și justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referință și prezintă informații referitoare la strategia de marketing a acesteia; termenul menționat la art.8 alin.(5) se suspendă pe perioada evaluării deliberării ESMA.

(4) Dacă Comisia Națională propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, aceasta informează ESMA în acest sens și își explică motivele.

(5) Dacă Comisia Națională propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, iar AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA pe care îl administrează în alte state membre decât Republica Moldova, atunci Comisia Națională informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și își explică motivele. După caz, Comisia Națională informează și autoritățile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA din afara UE cu privire la decizia sa și își explică motivele.

(6) Autorizația de către Comisia Națională se acordă în conformitate cu dispozițiile prezentei legi aplicabile autorizării AFIA naționale. Acestea se aplică prin analogie, sub rezerva următoarelor criterii:

1) informațiile conform art.8 alin.(2) sunt completate cu următoarele informații și documente:

a) o justificare a AFIA din afara UE privind evaluarea efectuată de aceasta referitor la statul membru de referință conform art.51, precum și informații privind strategia de marketing;

b) o listă a dispozițiilor din prezenta lege a căror respectare este imposibilă pentru AFIA din afara UE, deoarece ar fi incompatibilă cu respectarea unei norme juridice imperative din statul terț care este aplicabilă AFIA din afara UE sau FIA din afara UE distribuite în UE;

c) dovezi în formă scrisă, elaborate pe baza standardelor tehnice de reglementare stabilite de ESMA, din care să rezulte că legislația relevantă a statului terț conține norme care sunt echivalente cu cele care nu pot fi respectate, că urmăresc același scop de reglementare și oferă investitorilor FIA respectivi același nivel de protecție, precum și faptul că AFIA din afara UE respectă aceste norme echivalente; aceste dovezi în formă scrisă sunt susținute de un aviz juridic privind existența normei imperative incompatibile respective în legislația statului terț, care să conțină, de asemenea, o descriere a scopului reglementării și a caracteristicilor protecției investitorilor urmărite prin norma respectivă; și

d) numele reprezentantului legal al AFIA din afara UE și locul unde acesta își are sediul.

2) informațiile art.8 alin.(2) pot fi limitate la FIA din UE pe care AFIA străină intenționează să le administreze, precum și la FIA administrate de aceasta a căror titluri de participare intenționează să le distribuie în statele membre UE pe baza unui pașaport;

3) art.8 alin.(1) lit.f) nu aduce atingere dispozițiilor de la art.52 alin.(3) și (4);

4) art.8 alin.(1) lit.b) nu se aplică;

5) o cerere de autorizare este considerată completă dacă, pe lângă informațiile și referințele menționate la art.8 alin.(2) au fost prezentate și informațiile conform pct.1).

(7) Cu respectarea prevederilor alin.(6), Comisia Națională acordă autorizația numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

a) Republica Moldova este indicată de AFIA ca stat membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la art.51 și această decizie este confirmată prin prezentarea strategiei sale de marketing, iar procedura stabilită la alin.(1)-(5) a fost urmată;

b) AFIA a desemnat un reprezentant legal stabilit în Republica Moldova;

c) reprezentantul legal, împreună cu AFIA, este persoana de contact a AFIA din afara UE pentru investitorii FIA respectivi, pentru ESMA și pentru autoritățile competente în ceea ce privește activitățile pentru care AFIA este autorizat în statele membre UE și dispune de resurse suficiente pentru a îndeplini funcția de conformitate prevăzută de prezenta lege;

d) există acorduri adecvate de cooperare între Comisia Națională, autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din UE în cauză și autoritățile de supraveghere din statul terț în care este stabilit AFIA din afara UE, care să asigure cel puțin un schimb eficient de informații, care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin;

e) statul terț în care este stabilit AFIA nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în temeiul legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;

f) statul terț în care este stabilit AFIA a semnat un acord cu Republica Moldova, care respectă în totalitate standardele prevăzute la art.26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficient de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

g) exercitarea efectivă de către Comisia Națională a funcțiilor ei de supraveghere în temeiul prezentei legi nu este obstrucționată de actele normative sau de actele administrative ale unui stat terț care se aplică AFIA și nici de limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din statele terțe.

(8) Dacă statul terț în care este stabilit AFIA din afara UE este identificată ca stat terț cu grad înalt de risc, astfel cum se menționează la alin.(7) lit.e), sau este adăugată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale,

astfel cum se menționează la alin.(7) lit.f), după momentul autorizării AFIA din afara UE, AFIA din afara UE ia, într-un termen adecvat, măsurile necesare pentru a remedia situația FIA pe care le administrează, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor. Această perioadă nu depășește doi ani.

(9) În ceea ce privește încetarea sau revocarea autorizației unei AFIA din afara UE, se aplică prin analogie prevederile aplicabile pentru AFIA naționale.

(10) AFIA din afara UE cărora Comisia Națională le-a acordat autorizația conform prezentei legi trebuie să respecte prin analogie dispozițiile aplicabile AFIA naționale, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

Articolul 54. Exceptarea unor AFIA din afara UE de la dispozițiile Directivei 2011/61/UE

(1) În cazul în care Comisia Națională consideră că AFIA din afara UE poate fi exceptată de la respectarea anumitor dispoziții conform art.52 alin.(3)-(4), aceasta informează imediat ESMA. Pentru motivarea acestei evaluări, Comisia Națională utilizează informațiile prezentate de AFIA din afara UE conform art.53 alin.(6) pct.1) lit.b)-c).

(2) În termen de o lună de la primirea notificării, ESMA emite o recomandare adresată Comisiei Naționale privind aplicarea excepției pe motiv de incompatibilitate conform art.52 alin.(3)-(4). Pe durata examinării de către ESMA, termenul prevăzut la art.8 alin.(5) se suspendă.

(3) În cazul în care Comisia Națională propune acordarea autorizației contrar recomandării ESMA, aceasta informează ESMA despre acest fapt, prezentând motivele sale.

(4) În cazul în care Comisia Națională propune acordarea autorizației contrar recomandării ESMA, iar AFIA din afara UE intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA în alte state membre UE decât Republica Moldova, Comisia Națională informează și autoritățile competente din statele membre respective, prezentând motivele sale.

Articolul 55. Informarea ESMA cu privire la autorizarea unei AFIA din afara UE de către Comisia Națională

(1) Comisia Națională informează imediat ESMA cu privire la rezultatul procedurii de autorizare, la orice modificări referitoare la autorizația AFIA din afara UE și la orice retragere a autorizației.

(2) Comisia Națională informează ESMA cu privire la cererile de autorizare pe care le-a respins, furnizând date despre AFIA din afara UE care au solicitat autorizația, precum și motivele respingerii. În cazul în care ESMA, care gestionează un registru central al acestor date, pune la dispoziția Comisiei Naționale, la cerere, informații din acest registru, Comisia Națională tratează aceste informații ca fiind confidențiale.

Articolul 56. Modificarea statului membru de referință al unei AFIA din afara UE

(1) Dezvoltarea ulterioară a activității unei AFIA din afara UE în statele membre UE nu are niciun impact asupra determinării statului membru de referință. Totuși, dacă o AFIA autorizată de Comisia Națională își modifică strategia de distribuție în termen de doi ani de la autorizarea inițială, iar această modificare ar fi influențat stabilirea statului membru de referință în situația în care strategia modificată ar fi fost strategia inițială, AFIA din afara UE trebuie să notifice Comisia Națională cu privire la această modificare înainte de punerea ei în aplicare și indică noul stat membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute art.51. AFIA din afara UE își motivează evaluarea prin prezentarea noii strategii de distribuție Comisiei Naționale. Totodată, acesta prezintă informații privind reprezentantul său legal, inclusiv numele și locul unde acesta își are sediul. Reprezentantul legal trebuie să își aibă sediul în noul stat membru de referință.

(2) Comisia Națională evaluează dacă stabilirea noului stat de referință de către AFIA din afara UE este corectă și informează ESMA cu privire la această evaluare, anexând motivarea societății și informații despre noua strategie de distribuție.

(3) După ce Comisia Națională primește avizul ESMA cu privire la evaluarea menționată la alin.(2), aceasta informează AFIA din afara UE, reprezentantul legal inițial și ESMA cu privire la decizia sa.

(4) În cazul în care Comisia Națională este de acord cu evaluarea AFIA din afara UE, aceasta informează autoritățile competente din noul stat membru de referință despre modificare. Comisia Națională transmite imediat acestor autorități o copie a documentației de autorizare și de supraveghere a AFIA din afara UE. De la data primirii acestor documente, autoritățile competente din noul stat membru de referință devine competentă pentru autorizarea și supravegherea AFIA din afara UE.

(5) În cazul în care decizia finală a Comisiei Naționale este în contradicție cu avizul ESMA conform alin.(3), se aplică următoarele:

a) Comisia Națională informează ESMA cu privire la acest fapt, prezentând motivele sale;

b) în cazul în care AFIA din afara UE distribuie titluri de participare ale FIA administrate de aceasta în alte state membre, decât Republica Moldova, Comisia Națională informează de asemenea autoritățile competente din aceste alte state membre UE, prezentând motivele sale. Dacă este cazul, Comisia Națională informează de asemenea autoritățile competente din statul membru de origine al FIA administrat de AFIA din afara UE, prezentând motivele sale.

(6) În cazul în care, pe baza evoluției efective a activității AFIA din afara UE în statele membre UE, în termen de doi ani de la acordarea autorizației, se dovedește că strategia de distribuție prezentată de AFIA din afara UE la momentul autorizării nu a fost respectată, că AFIA a furnizat informații false în acest sens sau că AFIA nu a respectat prevederile alin.(1)-(5) la modificarea strategiei sale de distribuție, Comisia Națională solicită AFIA din afara UE să indice statul membru de referință conform strategiei sale de distribuție pe care o aplică efectiv. Procedura prevăzută la alin.(1)-(5) se aplică prin analogie. În cazul în care AFIA din afara UE nu dă curs solicitării Comisiei Naționale, aceasta îi retragere autorizația.

(7) În cazul în care AFIA din afara UE își modifică strategia de distribuție după expirarea perioadei menționate la alin.(1) și dorește să își modifice statul membru de referință în funcție de noua sa strategie, aceasta poate depune la Comisia Națională o cerere de modificare a statului membru de referință. Procedura prevăzută la alin.(1)-(5) se aplică prin analogie.

(8) În măsura în care Republica Moldova este stabilită ca nou stat membru de referință conform alineatelor (1)-(7), autorizația acordată de statul membru de referință anterior este considerată autorizație în sensul art.53. Prevederile art.12 se aplică prin analogie.

Articolul 57. Litigii

(1) În măsura în care Republica Moldova este stat membru de referință al unei AFIA din afara UE sau poate fi considerată ca atare, toate litigiile care apar între Comisia Națională și AFIA din afara UE se soluționează conform legislației Republicii Moldova și sunt de competența instanțelor de judecată din Republica Moldova.

(2) Toate litigiile care apar între AFIA din afara UE sau FIA, pe de o parte, și investitorii FIA din UE respectiv, pe de altă parte, se soluționează conform dreptului statului membru UE în care investitorul își are sediul și sunt de competența instanțelor acestuia.

Articolul 58. Posibilitățile Comisiei Naționale de a sesiza ESMA

Comisia Națională poate aduce la cunoștința ESMA următoarele aspecte, aceasta din urmă având posibilitatea să acționeze în cadrul competențelor care îi sunt conferite prin art.19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010:

a) în cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu decizia unei AFIA din afara UE cu privire la statul membru de referință al acesteia;

b) în cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu evaluarea aplicării art.37 alin.(7) primul paragraf lit.a)-e) și g) din Directiva 2011/61/UE de către autoritățile competente din statul membru de referință al unei AFIA din afara UE;

c) în cazul în care o autoritate competentă responsabilă pentru un FIA din UE nu încheie într-un termen rezonabil acordurile de cooperare solicitate conform art.37 alin.(7) primul paragraf lit.d) din Directiva 2011/61/UE;

d) în cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu o autorizație acordată de către autoritățile competente din statul membru de referință al unei AFIA din afara UE;

e) în cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu evaluarea aplicării art.37 alin.(9) din Directiva 2011/61/UE de către autoritățile competente din statul membru de referință al unei AFIA din afara UE;

f) în cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu evaluarea privind stabilirea statului membru de referință conform art.37 alin.(11) sau alin.(12) din Directiva 2011/61/UE;

g) în cazul în care o autoritate competentă respinge o cerere de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisia Europeană pe baza art.37 alin.(17) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 59. Evaluarea „peer review” a autorizării și a supravegherii AFIA din afara UE

(1) În măsura în care ESMA emite ghiduri și recomandări în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în scopul stabilirii unor practici uniforme, eficiente și eficace pentru supravegherea AFIA din afara UE, Comisia Națională depune toate eforturile necesare pentru a se conforma acestor ghiduri și recomandări.

(2) Comisia Națională confirmă, în termen de două luni de la emiterea unui ghid sau a unei recomandări, dacă se conformează sau dacă intenționează să se conformeze respectivului ghid sau respectivei recomandări. În cazul în care nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze, aceasta informează ESMA, precizând motivele.

Articolul 60. Administrarea unui FIA din UE de către AFIA din afara UE pentru care Republica Moldova este stat membru de referință

(1) AFIA din afara UE pentru care Republica Moldova este stat membru de referință și este autorizat de Comisia Națională poate administra un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru decât Republica Moldova, fie direct prin intermediul liberei prestări a serviciilor, fie prin înființarea unei sucursale, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA.

(2) Orice AFIA din afara UE care intenționează să administreze pentru prima dată un FIA din UE stabilit într-un stat membru, altul decât Republica Moldova, transmite la Comisia Națională următoarele informații:

a) statul membru în care intenționează să administreze FIA, direct prin intermediul liberei prestări a serviciilor sau prin înființarea unei sucursale;

b) un program de activitate care să menționeze, în special, serviciile pe care intenționează să le presteze și FIA pe care intenționează să le administreze.

(3) În cazul în care AFIA din afara UE intenționează să creeze o sucursală, suplimentar informațiilor prevăzute la alin.(2), acesta comunică și următoarele informații:

a) structura organizațională a sucursalei;

b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) Comisia Națională transmite, în termen de 30 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin.(2) sau în termen de 60 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin.(3), această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă AFIA respectă prezenta lege,

precum și modul de administrare a FIA de către AFIA este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi.

(5) În documentația completă Comisia Națională include și o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat în Republica Moldova. Comisia Națională notifică imediat AFIA cu privire la transmitere. La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe prestarea serviciilor respective în statul membru gazdă al AFIA. Concomitent, Comisia Națională informează ESMA cu privire la faptul că AFIA a fost autorizat să înceapă administrarea FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(6) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alin.(2) și, dacă este relevant, cu alin.(3), AFIA notifică acest lucru în scris Comisia Națională cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată.

(7) În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, AFIA nu mai respectă prezenta lege ori modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai este efectuat conform prevederilor prezentei legi, Comisia Națională informează, fără întârziere nejustificată, AFIA că modificarea respectivă nu trebuie să fie pusă în aplicare.

(8) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor alin.(6) și (7) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia AFIA nu mai respectă prezenta lege ori modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai este conform prevederilor prezentei legi, Comisia Națională dispune toate măsurile necesare în conformitate cu art.199 și art.200, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea explicită a distribuirii titlurilor de participare ale FIA.

(9) În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, Comisia Națională informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(10) Sucursalelor și AFIA din afara UE pentru care Republica Moldova este stat membru de referință li se aplică cerințele prudențiale prevăzute de prezenta lege.

Articolul 61. Sucursala națională și prestarea transfrontalieră de servicii de către AFIA din afara UE al căror stat membru de referință nu este Republica Moldova

(1) În cazul în care o AFIA din afara UE al cărei stat membru de referință este un alt stat membru UE decât Republica Moldova intenționează să administreze pentru prima dată FIA național prin intermediul liberei prestări a serviciilor sau al unei sucursale, acest lucru este permis numai dacă autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA din afara UE au transmis Comisiei Naționale următoarele informații și documente:

a) o declarație care să certifice că AFIA din afara UE a primit o autorizație conform prevederilor legislației statului respectiv care transpun Directiva 2011/61/UE, care acoperă activitățile planificate pe teritoriul Republicii Moldova;

b) notificarea intenției AFIA din afara UE de a administra FIA național în Republica Moldova prin libera prestare a serviciilor sau prin intermediul unei sucursale; precum și

c) un program de activitate din care să rezulte în special ce FIA național intenționează să administreze AFIA din afara UE.

(2) În cazul în care AFIA din afara UE intenționează să înființeze o sucursală, acest lucru este permis numai dacă autoritățile competente din statul membru de referință au transmis Comisiei Naționale, suplimentar față de datele de la alin.(1), următoarele informații:

a) structura organizațională a sucursalei;

b) adresa din Republica Moldova de la care pot fi obținute documentele; precum și

c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(3) AFIA din afara UE poate începe administrarea FIA național imediat după primirea notificării privind transmiterea de către statul său membru de referință.

(4) AFIA din afara UE nu este obligată să respecte obligațiile suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidența prevederilor prezentei legi care transpun prevederile Directivei 2011/61/UE.

TITLUL III DEPOZITARUL

Capitolul I DEPOZITARUL OPCVM

Articolul 62. Dispoziții generale

(1) Pentru fiecare OPCVM administrat, societatea de administrare a OPCVM sau, după caz, societatea de investiții care se autoadministrează numește un singur depozitar.

(2) În exercitarea atribuțiilor, societatea de administrare a OPCVM sau, după caz, societatea de investiții care se autoadministrează și depozitarul acționează onest, corect, profesional, independent și exclusiv în interesul OPCVM și al investitorilor acestuia.

(3) Numirea depozitarului face obiectul unui contract scris. Contractul reglementează, între altele, fluxul de informații considerate necesare pentru a permite depozitarului să își exercite funcțiile pentru OPCVM pentru care a fost numit în calitate de depozitar. Comisia Națională, prin actele sale normative, stabilește conținutul minim al contractului de depozitare.

(4) Conducătorii depozitarului trebuie să aibă reputație suficient de bună sau experiența necesară pentru a administra respectivul tip de OPCVM. Verificarea corespunderii conducătorilor depozitarului cerințelor prevăzute de prezenta lege se efectuează de Comisia Națională concomitent cu autorizarea OPCVM. Identitatea conducătorilor depozitarului și a fiecărei persoane care le succede în funcții se comunică de îndată Comisiei Naționale.

În sensul prezentului articol, prin „conducători” se înțelege persoanele care, în temeiul legii sau al actelor constitutive, îl reprezintă pe depozitar sau care stabilesc efectiv politica depozitarului.

(5) Depozitarul pune la dispoziția Comisiei Naționale, la cerere, toate informațiile pe care le-a obținut în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale și care pot fi necesare pentru supravegherea activității OPCVM sau a societății de administrare a OPCVM.

(6) În cazul în care autoritățile competente ale OPCVM sau ale societății de administrare a OPCVM sunt diferite de cele ale depozitarului, Comisia Națională transmite fără întârziere informațiile primite în temeiul alin.(5) autorităților competente ale OPCVM și ale societății de administrare a OPCVM.

Articolul 63. Depozitarul OPCVM

(1) Depozitar al OPCVM este o instituție de credit licențiată.

(2) Actul constitutiv al societății de investiții sau regulile fondului deschis de investiții definesc condițiile de înlocuire a societății de administrare a OPCVM și a depozitarului și prevăd norme care asigură protecția deținătorilor de titluri de participare în cazul unei astfel de înlocuiri, în conformitate cu reglementările Comisiei Naționale.

Articolul 64. Atribuțiile și activitățile desfășurate de depozitarul OPCVM

(1) Depozitarul OPCVM asigură că mijloacele bănești ale OPCVM sunt monitorizate în mod corespunzător și, în special, că sunt încasate toate plățile efectuate de către sau în numele investitorilor la subscrierea de titluri de participare ale OPCVM și că tot numerarul OPCVM a fost înregistrat în conturile deschise în numele OPCVM, a societății de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM, sau al depozitarului care acționează în numele OPCVM. Depozitarul va asigura că mijloacele bănești ale OPCVM sunt păstrate în siguranță și administrate

în conformitate cu principiile prevăzute în actele normative ale Comisiei Naționale privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții.

(2) În cazul în care conturile sunt deschise depozitarului care acționează în numele OPCVM, în aceste conturi nu se înregistrează mijloacele bănești proprii ale depozitarului.

(3) Activele OPCVM se încredințează depozitarului pentru păstrare, după cum urmează:

1) pentru instrumentele financiare care pot fi păstrate în custodie, depozitarul:

a) păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;

b) asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului sunt înregistrate în conturi separate, în conformitate cu principiile prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții, deschise OPCVM-ului sau societății de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM-ului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând OPCVM-ului în conformitate cu legislația aplicabilă;

2) pentru alte active, depozitarul:

a) verifică dreptul de proprietate al OPCVM-ului sau al societății de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM-ului asupra activelor respective, analizând dacă OPCVM-ul sau societatea de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM-ului este titularul dreptului de proprietate, pe baza informațiilor sau a documentelor furnizate de OPCVM sau de societatea de administrare a OPCVM și, dacă sunt disponibile, a dovezilor externe;

b) ține o evidență a activelor pentru care are convingerea că OPCVM-ul sau societatea de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM-ului este titularul dreptului de proprietate și actualizează această evidență.

(4) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin.(1) și (3), depozitarul:

a) asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea titlurilor de participare ale OPCVM-ului sunt realizate în conformitate cu prezenta lege și actul constitutiv sau regulile OPCVM;

b) asigură că valoarea titlurilor de participare ale OPCVM-ului este calculată în conformitate cu prezenta lege și cu actul constitutiv sau regulile OPCVM;

c) îndeplinește instrucțiunile societății de administrare a OPCVM sau, după caz, a societății de investiții, cu excepția cazului în care acestea contravin legislației, regulilor sau actului constitutiv al OPCVM;

d) asigură că, în tranzacțiile care implică activele OPCVM-ului, contravaloarea este achitată OPCVM-ului în termenele uzuale;

e) asigură că venitul OPCVM-ului este utilizat în conformitate cu prezenta lege, actele normative ale Comisiei Naționale și cu actul constitutiv sau regulile OPCVM.

(5) Activele păstrate în custodie de către depozitar nu pot fi reutilizate pe cont propriu de către depozitar sau de către un terț căruia i s-a delegat funcția de custodie. Reutilizarea include toate tranzacțiile cu active păstrate în custodie, inclusiv transferuri, gajări, vânzări și împrumuturi.

(6) Activele păstrate în custodie de către depozitar pot fi reutilizate numai în cazul în care:

a) reutilizarea activelor este executată în numele OPCVM-ului;

b) depozitarul execută instrucțiunile date de societatea de administrare a OPCVM în numele OPCVM-ului;

c) reutilizarea se face în beneficiul OPCVM-ului și în interesul deținătorilor de titluri de participare; și

d) tranzacția este acoperită de garanții de înaltă calitate și lichide, primite de OPCVM în cadrul unui acord de transfer de proprietate. Valoarea de piață a garanțiilor trebuie să se ridice în orice moment la cel puțin valoarea de piață a activelor reutilizate, plus o primă.

(7) Depozitarul prezintă periodic societății de administrare a OPCVM sau, după caz, societății de investiții un inventar cuprinzător al tuturor activelor OPCVM-ului.

(8) În cazul insolvenței unui depozitar căruia i s-a delegat custodia activelor OPCVM-ului, activele OPCVM-ului păstrate în custodie nu vor fi incluse în masa debitoare a depozitarului respectiv.

(9) În cazul insolvenței unui terț situat într-un stat membru căruia i s-a delegat custodia activelor OPCVM-ului, activele OPCVM-ului păstrate în custodie nu vor fi incluse în masa debitoare a terțului respectiv.

Articolul 65. Delegarea funcțiilor de custodie ale depozitarului OPCVM

(1) Depozitarul OPCVM nu poate delega unor entități terțe funcțiile prevăzute la art.64 alin.(1), (2) și (4).

(2) Depozitarul poate delega unor terți funcțiile de custodie prevăzute la art.64 alin.(3), dar numai cu condiția că:

- a) sarcinile să nu fie delegate cu intenția de a eluda cerințele prezentei legi;
- b) depozitarul să poată demonstra existența unui motiv obiectiv pentru delegare;
- c) depozitarul să acționeze cu competența, grija și diligența necesare atunci când selectează și numește un terț căruia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția cazului în care terțul respectiv este un depozitar central de instrumente financiare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în legislația privind depozitarii centrali de instrumente financiare și să dea dovadă în continuare de competența, grija și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent terțul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terț în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate.

(3) Funcțiile de custodie prevăzute la art.64 alin.(3) pot fi delegate de depozitar unui terț doar dacă acesta, oricând pe parcursul executării sarcinilor care i s-au delegat:

1) dispune de structuri și cunoștințe de specialitate adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor OPCVM sau ale societății de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM care i-au fost încredințate;

2) în ceea ce privește sarcinile de custodie a instrumentelor financiare prevăzute la art.64 alin.(3) pct.1), terțul face obiectul:

a) unor reglementări prudențiale eficace, inclusiv unor cerințe minime de capital, precum și supravegherii în jurisdicția în cauză;

b) unui audit extern periodic pentru a garanta că instrumentele financiare sunt în posesia sa;

3) separă activele clienților depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând clienților unui anumit depozitar;

4) ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în caz de insolvență a terțului, activele OPCVM păstrate în custodie de terț nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii terțului sau realizate în beneficiul acestora;

5) respectă obligațiile și interdicțiile prevăzute la art.62 alin.(2) și (3); art.64 alin.(3), (5) și (6) și art.66.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(3) pct.2) lit.a), în cazul în care legislația statului terț impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerințele privind delegarea prevăzute în alin.(3) pct.2) lit.a), depozitarul poate delega funcțiile unei astfel de entități locale numai în măsura în care se prevede în dreptul statului terț și numai atât timp cât nu există entități locale care să îndeplinească cerințele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

a) deținătorii de titluri de participare ale OPCVM în cauză sunt informați corespunzător, înainte de a face investiția, că o astfel de delegare este impusă de constrângerile juridice din

legislația statului terț, în legătură cu circumstanțele care justifică delegarea și cu riscurile implicate de aceasta;

b) societatea de investiții sau societatea de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM a dat instrucțiuni depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare unei astfel de entități locale.

(5) Terțul poate subdelega, la rândul său, aceste funcții, cu condiția îndeplinirii aceluiași cerințe. În astfel de cazuri, art.67 alin.(4) se aplică prin analogie părților relevante.

(6) În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de instrumente financiare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit în legislația privind depozitarii centrali de instrumente financiare, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului, acestea sunt considerate o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.

Articolul 66. Conflictul de interese

(1) Un depozitar al OPCVM nu poate fi în același timp societatea de administrare a OPCVM sau societate de investiții.

(2) Depozitarul nu desfășoară activități cu privire la OPCVM sau la societatea de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM-ului care ar putea genera conflicte de interese între OPCVM, investitorii OPCVM-ului, societatea de administrare a OPCVM și depozitarul însuși, cu excepția cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale.

(3) Eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor OPCVM-ului.

Articolul 67. Răspunderea depozitarului OPCVM

(1) Depozitarul OPCVM răspunde față de OPCVM și față de deținătorii de titluri de participare ale OPCVM pentru pierderea de către depozitar sau de către un terț căruia i s-a delegat custodia, a instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu art.64 alin.(3) pct.1).

(2) În cazul pierderii unui instrument financiar păstrat în custodie, depozitarul restituie un instrument financiar de același tip sau de o valoare corespunzătoare OPCVM-ului sau societății de administrare a OPCVM care acționează în numele OPCVM, fără întârzieri nejustificate. Depozitarul este exonerat de răspundere dacă poate dovedi că pierderea a intervenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare.

(3) Depozitarul răspunde, de asemenea, față de OPCVM și față de investitorii OPCVM pentru orice alte pierderi suferite de aceștia ca urmare a neîndeplinirii intenționate sau din neglijență a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi.

(4) Răspunderea depozitarului prevăzută la alin.(1)-(3) nu este afectată de delegările prevăzute la art.65.

(5) Răspunderea depozitarului prevăzută la alin.(1)-(3) nu poate fi înlăturată sau limitată prin contract. Orice contract încheiat cu încălcarea prezentului alineat este nul.

(6) Deținătorii de titluri de participare ale OPCVM pot invoca răspunderea depozitarului în mod direct sau indirect, prin intermediul societății de administrare a OPCVM sau al societății de investiții, cu condiția ca aceasta să nu ducă la o dublă reparare a prejudiciului sau la un tratament inegal al deținătorilor de titluri de participare.

Capitolul II DEPOZITARUL FIA

Articolul 68. Dispoziții generale

(1) Pentru fiecare FIA administrat, AFIA asigură că este numit un depozitar unic, cu excepțiile stabilite la alin.(2).

(2) În cazul unui FIA de tip închis care atrage resurse financiare prin ofertă închisă și nu investește în societăți admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare nu este obligatorie numirea unui depozitar.

(3) În exercitarea atribuțiilor lor specifice, AFIA și depozitarul acționează în mod onest, echitabil, profesionist, independent și în interesul FIA și al investitorilor FIA.

(4) Numirea depozitarului face obiectul unui contract scris. Contractul reglementează, între altele, fluxul informațiilor considerate necesare pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcțiile pentru FIA pentru care a fost numit în calitate de depozitar. Comisia Națională, prin actele sale normative, stabilește conținutul minim al contractului de depozitare.

(5) Prin derogare de la alin.(4), în cazul unui FIA indicat la alin.(2) care decide să contracteze un depozitar nu este obligatorie respectarea formei și conținutului minim al contractului de depozitare stabilite de Comisia Națională.

(6) Pentru a evita conflictele de interese dintre depozitar, AFIA și/sau FIA și/sau investitorii săi:

a) AFIA nu poate fi în același timp și depozitar al unui FIA administrat și nu trebuie să fie persoană cu care depozitarul are legături strânse;

b) un broker principal care acționează drept contrapartidă pentru un FIA nu poate exercita atribuțiile depozitarului pentru FIA respectiv decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de broker principal, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA. Delegarea de către depozitar a sarcinilor sale de custodie unui astfel de broker principal în conformitate cu art.71 este permisă dacă sunt îndeplinite condițiile relevante.

(7) Depozitarul nu desfășoară activități cu privire la FIA sau la AFIA care acționează în numele FIA care pot crea conflicte de interese între FIA, investitorii în FIA, AFIA și depozitarul însuși, cu excepția cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

(8) Depozitarul nu trebuie să fie acționar în AFIA care gestionează un FIA sau la o societate de investiții pe acțiuni care se autoadministrează pentru care prestează servicii de depozitare.

(9) Persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul subdiviziunii din cadrul instituției de credit sau al firmei de investiții, responsabile de conducerea activității de depozitare, li se aplică în mod corespunzător prevederile aplicabile organelor de conducere SAI, prevăzute la art.28.

(10) Depozitarul pune la dispoziția Comisiei Naționale, la cerere, toate informațiile pe care le-a obținut în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale.

(11) În cazul în care Comisia Națională nu este autoritatea competentă a FIA sau a AFIA, aceasta transmite fără întârziere informațiile primite în temeiul alin.(10) autorităților competente ale FIA și ale AFIA.

Articolul 69. Depozitarul FIA

(1) Depozitarul FIA este:

a) o instituție de credit licențiată;

b) o firmă de investiții autorizată potrivit legislației privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, care prestează servicii auxiliare de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în numele clienților și respectă cerințele privind adecvarea capitalului,

inclusiv cerințele de capital pentru riscurile operaționale, și deține, în orice caz, fonduri proprii cel puțin egale cu valoarea capitalului inițial conform prevederilor legale aplicabile.

(2) În cazul FIA dintr-un stat terț și fără a aduce atingere alin.(3) lit.c), depozitarul poate fi, de asemenea, o instituție de credit sau orice altă entitate de aceeași natură ca entitățile menționate la alin.(1) lit.a) și b), cu condiția îndeplinirii alin.(4) lit.d).

(3) Depozitarul este stabilit în una dintre următoarele locații:

a) în cazul FIA național, în Republica Moldova;

b) în cazul FIA dintr-un alt stat membru, în statul membru de origine al FIA;

c) în cazul FIA dintr-un stat terț, în statul terț în care este stabilit FIA sau în statul membru de origine al AFIA care administrează FIA sau în statul membru de referință al AFIA care administrează FIA.

(4) Fără a aduce atingere alin.(1), numirea unui depozitar stabilit într-un stat terț este supusă următoarelor condiții:

a) autoritățile competente din statele membre în care se intenționează a fi distribuite titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț și Comisia Națională, în cazul în care statul membru de origine al AFIA este Republica Moldova, au semnat acorduri de cooperare și de schimb de informații cu autoritățile competente ale depozitarului;

b) depozitarul este supus unor reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unor măsuri de supraveghere eficace care au efecte echivalente legislației UE și sunt aplicate efectiv;

c) statul terț în care este stabilit depozitarul nu este identificată ca stat terț cu grad înalt de risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în temeiul actelor normative emise în aplicarea Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;

d) statele membre în care se intenționează a fi distribuite titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț și, dacă este diferit, statul membru de origine al AFIA au semnat cu statul terț în care este stabilit depozitarul un acord care respectă pe deplin standardele prevăzute la art. 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar statul terț respectiv nu este menționat în lista UE jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

e) depozitarul răspunde prin contract față de FIA sau față de investitorii FIA în conformitate cu art.73 și acceptă în mod expres să respecte art.71.

(5) Prin derogare de la alin.(4), condițiile prevăzute la alin.(4) lit.c) și d) se aplică la momentul numirii depozitarului. Dacă, ulterior numirii, statul terț în care este stabilit depozitarul este identificat ca stat cu grad înalt de risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în temeiul actelor normative emise în aplicarea Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, astfel cum se menționează la alin.(4) lit.c), sau este adăugată în lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, astfel cum se menționează la alin.(4) lit.d), se numește un nou depozitar, ținând seama de interesele investitorilor, într-un termen adecvat, care nu poate depăși doi ani.

(6) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un alt stat membru nu este de acord cu evaluarea aplicării alin.(4) lit.a), c) sau e) de către Comisia Națională, aceasta poate sesiza ESMA.

Articolul 70. Atribuțiile și activitățile desfășurate de depozitarul FIA

(1) Depozitarul FIA asigură că fluxurile de mijloace bănești ale FIA sunt monitorizate adecvat și, în special, că au fost încasate toate plățile efectuate de către sau în numele investitorilor la subscrierea de titluri de participare ale FIA și că tot disponibilul de mijloace bănești a fost înregistrat în conturile deschise în numele FIA, al AFIA care acționează în numele FIA sau al depozitarului care acționează în numele FIA.

(2) În cazul în care conturile sunt deschise depozitarului care acționează în numele FIA, în aceste conturi nu se înregistrează mijloacele bănești proprii ale depozitarului.

(3) Activele FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA sunt încredințate depozitarului spre păstrare după cum urmează:

1) în cazul instrumentelor financiare care pot fi păstrate în custodie, depozitarul:

a) păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului, precum și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;

b) asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului sunt înregistrate în evidențele depozitarului în conturi separate în conformitate cu principiile prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții, deschise în numele FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând FIA;

2) în cazul altor active, depozitarul:

a) verifică dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA cu privire la respectivele active, analizând dacă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA este titularul dreptului de proprietate, pe baza informațiilor sau a documentelor furnizate de FIA sau de AFIA și, dacă sunt disponibile, a altor dovezi externe;

b) ține evidența activelor cu privire la care are convingerea că FIA sau AFIA care acționează în numele FIA este titularul dreptului de proprietate, precum și actualizează această evidență.

(4) Pe lângă sarcinile prevăzute la alin.(1) și (3), depozitarul:

a) asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea titlurilor de participare ale FIA se realizează în conformitate cu prezenta lege și cu actul constitutiv sau regulile FIA;

b) asigură că valoarea titlurilor de participare ale FIA este calculată în conformitate cu actul constitutiv sau regulile FIA și cu procedurile de evaluare prevăzute de art.147;

c) îndeplinește instrucțiunile AFIA, cu excepția cazului în care acestea contravin legislației sau actului constitutiv ori regulilor FIA;

d) asigură că, în tranzacțiile care implică activele FIA, contravaloarea este achitată FIA în termenele uzuale;

e) asigură că veniturile FIA sunt utilizate în conformitate cu legislația aplicabilă și cu actul constitutiv sau regulile FIA.

(5) Activele menționate la alin.(1)-(2) nu sunt reutilizate de depozitar fără acordul prealabil al FIA sau AFIA care acționează în numele FIA.

(6) Activele FIA aflate în depozitare și mijloacele bănești aflate în conturile deschise în instituția de credit depozitară, inclusiv conturile deschise în scopul acumulării mijloacelor bănești pentru subscrierea titlurilor de participare, nu fac obiectul unei proceduri de executare silită împotriva depozitarului și nu pot fi incluse în masa debitoare în cazul insolvenței depozitarului.

(7) Depozitarul, cu frecvența stabilită în contractul de depozitare, prezintă AFIA sau societății de investiții pe acțiuni autoadministrate un inventar cuprinzător al tuturor activelor FIA păstrate în depozitare.

Articolul 71. Delegarea funcțiilor depozitarului FIA

(1) Depozitarul FIA nu delegă unor terți funcțiile sale, cu excepția celor menționate la art.70 alin.(3), decât dacă îndeplinește următoarele condiții:

1) sarcinile să nu fie delegate cu intenția de a eluda cerințele prezentei legi;

2) depozitarul să poată demonstra existența unui motiv obiectiv pentru delegare;

3) depozitarul să dea dovadă de competență, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește un terț căruia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția

cazului în care terțul respectiv este un depozitar central de instrumente financiare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit în legislația privind depozitarii centrali de instrumente financiare, și să dea dovadă în continuare de competența, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent terțul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terț în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate;

4) depozitarul să se asigure că terțul îndeplinește permanent, în cursul îndeplinirii sarcinilor delegate, următoarele condiții:

a) terțul are structurile și experiența adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA;

b) în ceea ce privește delegarea sarcinilor de custodie menționate la art.70 alin.(3) pct.1), terțul este supus unei reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unei supravegheri eficace în jurisdicția în cauză, iar terțul este supus unui control extern periodic pentru a verifica dacă instrumentele financiare sunt în posesia sa;

c) terțul separă activele clienților depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând clienților unui anumit depozitar;

d) terțul nu utilizează activele fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA și fără o notificare prealabilă către depozitar; și

e) terțul respectă obligațiile și interdicțiile generale prevăzute la art.70 alin.(3) și art.68 alin.(3), (7).

(2) Fără a aduce atingere alin.(1) pct.4) lit.b), în cazul în care legislația statului terț impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerințele privind delegarea prevăzute la alin.(1) pct.4) lit.b), depozitarul poate delega sarcinile sale unei astfel de entități locale numai în măsura în care se prevede în legislația statului terț și numai atât timp cât nu există entități locale care să îndeplinească cerințele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerințe:

a) investitorii FIA în cauză trebuie să fie informați corespunzător că delegarea este necesară ca urmare a constrângerilor juridice din legislația statului terț și a circumstanțelor care justifică delegarea, înainte de a face investiția; și

b) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA trebuie să solicite depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei astfel de entități locale.

(3) Terțul poate subdelega, la rândul său, funcțiile delegate, cu condiția îndeplinirii aceluiași cerințe. În astfel de cazuri, art.73 alin.(6) se aplică prin analogie părților relevante.

(4) În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de instrumente financiare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit în legislația privind depozitarii centrali de instrumente financiare, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului, dar este considerată o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.

Articolul 72. Înlocuirea depozitarului

(1) Contractul de depozitare poate fi rezolvit în următoarele situații:

a) la solicitarea uneia dintre părți și numai după informarea Comisiei Naționale asupra deciziei de rezoluțiune a contractului de depozitare, cu cel puțin 3 luni înainte ca decizia să producă efect;

b) în urma retragerii autorizației de firmă de investiții de către Comisia Națională și/sau a retragerii licenței instituției de credit de către Banca Națională a Moldovei;

c) în cazul în care depozitarul nu execută obligațiile prevăzute de prezenta lege și de contractul de depozitare.

(2) Comisia Națională este în drept să oblige AFIA sau societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează să înlocuiască depozitarul în cazul în care acesta nu-și exercită atribuțiile

în modul stabilit de prezenta lege și de legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții.

(3) Înlocuirea depozitarului se efectuează astfel încât să se asigure continuitatea executării obligațiilor prevăzute de prezenta lege conform art.70.

(4) În termenele convenite de părți, dar fără întârzieri nejustificate, depozitarul cu care a fost rezolvit contractul este obligat să transmită evidențele privind patrimoniul FIA, activele aflate în custodie și toate documentele aferente activelor respective noului depozitar cu care AFIA sau societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează a încheiat un nou contract.

(5) Înlocuirea depozitarului se efectuează cu aprobarea Comisiei Naționale. În cazul unui FIA specificat la art.68 alin.(2), înlocuirea depozitarului nu necesită aprobarea Comisiei Naționale. AFIA sau societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează aduce la cunoștința Comisiei Naționale înlocuirea depozitarului.

Articolul 73. Răspunderea depozitarului FIA

(1) Depozitarul răspunde față de FIA și față de investitorii FIA pentru pierderea de către depozitar ori de către o parte terță căreia i s-a delegat custodia instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu art.70 alin.(3) pct.1).

(2) În cazul pierderii unui instrument financiar păstrat în custodie, depozitarul restituie, fără întârzieri, FIA sau AFIA care acționează în numele FIA un instrument financiar identic sau cu o valoare corespunzătoare. Depozitarul este exonerat de răspundere dacă dovedește că pierderea a survenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului său rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare.

(3) Depozitarul răspunde, de asemenea, față de FIA sau față de investitorii FIA pentru toate celelalte pierderi suferite de aceștia ca urmare a neexecutării intenționate sau din neglijență a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi.

(4) Răspunderea față de investitorii FIA poate fi invocată direct sau indirect prin intermediul AFIA, în funcție de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, AFIA și investitori.

(5) Răspunderea depozitarului conform prezentul articol nu poate fi înlăturată sau limitată prin contract. Orice contract încheiat cu încălcarea prezentului alineat este nul.

(6) Răspunderea depozitarului nu este afectată de delegările menționate la art.71. Fără a aduce atingere primului enunț, în cazul pierderii unor instrumente financiare păstrate în custodie de un terț în conformitate cu art.71, depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă poate dovedi că:

a) sunt îndeplinite toate cerințele pentru delegarea atribuțiilor sale privind custodia prevăzute la art.71;

b) un contract scris între depozitar și terț transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra persoanei terțe în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita terțului despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor; și

c) un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA permite în mod expres o exonerare a depozitarului și stabilește motivul obiectiv pentru o astfel de exonerare.

Articolul 74. Răspunderea depozitarului FIA în cazul delegării către entități din state terțe

În cazul în care legislația statului terț impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nu există entități locale care să îndeplinească cerințele privind delegarea prevăzute la art.71 alin.(1) pct.4) lit.b), depozitarul FIA poate fi exonerat de răspundere dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) regulile sau actul constitutiv al FIA în cauză permit în mod expres o astfel de exonerare în condițiile prevăzute de prezentul articol;

- b) investitorii FIA în cauză au fost informați în mod adecvat cu privire la exonerare și circumstanțele care justifică exonerarea înainte de a face investiția;
- c) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA a solicitat depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei entități locale;
- d) există un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA care permite în mod expres o astfel de exonerare; și
- e) există un contract scris între depozitar și terț care transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra entității locale în cauză și conferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita entității locale despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare, sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor.

Titlul IV ORGANISME DE PLASAMENT COLECTIV

Capitolul I ORGANISMELE DE PLASAMENT COLECTIV ÎN VALORI MOBILIARE

Secțiunea 1 Modul de constituire și autorizare a OPCVM

Articolul 75. Domeniul de aplicare

(1) Sub rezerva alin.(4), OPCVM sunt societățile de investiții și fondurile deschise de investiții:

a) al căror unic obiect este investiția colectivă a capitalului atras de la public în valori mobiliare și/sau alte active financiare lichide prevăzute la art.91 din prezenta lege și a căror operare este supusă principiului diversificării riscurilor; și

b) ale căror titluri de participare sunt, la cererea deținătorilor acestora, răscumpărate sau rambursate, direct sau indirect, din activele acestor OPCVM.

(2) În sensul alin.(1) lit.b), acțiunile întreprinse de OPCVM în scopul asigurării ca valoarea titlurilor sale de participare tranzacționate pe piață să nu varieze semnificativ în raport cu valoarea activului net unitar este considerată echivalentă unor astfel de răscumpărări sau rambursări.

(3) Nu sunt considerate OPCVM-uri care intră sub incidența prezentei legi:

a) OPC de tip închis;

b) OPC care atrag capital fără a promova vânzarea titlurilor lor de participare către public;

c) OPC ale căror titluri de participare, în temeiul regulilor fondului sau actul constitutiv al societății de investiții, pot fi vândute numai publicului din state terțe;

d) categoriile de OPC prevăzute de legislația statului membru în care sunt stabilite OPC, pentru care normele prevăzute în art.91-93 și la art.103, sunt inadecvate având în vedere politica lor de plasament și de împrumut.

(4) Societățile de investiții ale căror active sunt investite prin intermediul unor sucursale în principal în alte bunuri decât în valori mobiliare nu intră sub incidența prezentei legi.

Articolul 76. Dispoziții generale

(1) OPCVM-urile pot fi constituite:

a) în baza unui contract de societate civilă, ca fonduri deschise de investiții, administrate de o societate de administrare a OPCVM;

b) în baza actului constitutiv, ca societăți de investiții.

(2) OPCVM pot fi constituite din mai multe compartimente de investiții.

(3) Un OPCVM poate activa cu condiția autorizării prealabile de către Comisia Națională în conformitate cu prezenta lege.

(4) Autorizația acordată de Comisia Națională este valabilă în toate statele membre.

(5) Fiecare OPCVM este administrat de către o societatea de administrare a OPCVM. În cazul societății de investiții pe acțiuni, aceasta se poate autoadministra cu condiția autorizării conform prevederilor prezentei legi.

(6) Fără a aduce atingere art.77 alin.(3) și art.78 alin.(4), în cazul în care Republica Moldova nu este statul de origine a societății de administrare a OPCVM, Comisia Națională decide cu privire la cererea societății de administrare a OPCVM de a administra OPCVM-ul potrivit art.40.

(7) Autorizarea OPCVM-ului nu poate fi condiționată de administrarea acestuia de către o societatea de administrare a OPCVM cu sediul social în Republica Moldova sau de desfășurarea sau delegarea unor activități ale societății de administrare a OPCVM în Republica Moldova.

(8) În sensul prezentei legi:

a) termenul „fond deschis de investiții” include, de asemenea, „unit trusts”;

b) termenul „titluri de participare” ale unui OPCVM include, de asemenea, acțiunile acelui OPCVM.

Articolul 77. Fondurile deschise de investiții

(1) Un fond deschis de investiții se constituie în baza unui contract de societate civilă și este administrat de o societatea de administrare a OPCVM. Fondul nu are personalitate juridică.

(2) Un fond de investiții reprezintă activele ce sunt separate de activele societății de administrare a OPCVM care administrează acest fond și aparțin deținătorilor de unități de fond ale fondului.

(3) Un fond deschis de investiții este autorizat cu condiția aprobării cererii societății de administrare a OPCVM de a administra fondul respectiv, regulilor fondului de investiții, selectării și contractării depozitarului.

(4) Fondul de investiții are ca obiect exclusiv de activitate plasarea mijloacelor bănești obținute exclusiv prin oferta publică a unităților de fond.

(5) Condițiile care au stat la baza autorizăției prelabile acordate de Comisia Națională vor fi menținute pe toată durata de existență a fondului.

(6) Aderarea la un fond de investiții se efectuează în baza contractului scris, încheiat între o persoană fizică sau juridică și societatea de administrare a OPCVM, care conține acordul persoanei de aderare la contractul de societate civilă a fondului și la contractul de administrare a activelor fondului.

(7) Fondurile de investiții nu emit alte titluri financiare decât unitățile de fond.

Articolul 78. Societățile de investiții

(1) Societatea de investiții se constituie în forma juridică de organizare societate pe acțiuni și include în denumire cuvintele "societate de investiții".

(2) Sediul social al societății de investiții se află în Republica Moldova.

(3) O societate de investiții poate fi administrată de o societatea de administrare a OPCVM în conformitate cu prevederile prezentei legi sau se poate autoadministra, cu condiția obținerii autorizăției pentru societatea de administrare a OPCVM.

(4) Societatea de investiții poate obține autorizăția prelabilă numai în cazul în care Comisia Națională aprobă actele constitutive ale societății, alegerea depozitarului și, după caz, cererea societății de administrare a OPCVM desemnate să o administreze.

(5) Societatea de investiții care se autoadministrează nu se poate implica în alte activități decât propria administrare.

(6) Societățile de investiții care se autoadministrează respectă în mod corespunzător prevederile prezentei legi și normele stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale aplicabile societății de administrare a OPCVM, inclusiv obligația de a obține autorizăția.

(7) Societatea de investiții care se autoadministrează trebuie să aibă o bună organizare administrativă și contabilă, mecanisme de control și securitate în domeniul prelucrării electronice a datelor, precum și mecanisme adecvate de control intern, incluzând, în special, norme privind operațiunile personale ale angajaților sau deținerea sau administrarea investițiilor în instrumente financiare cu scopul de a-și investi capitalul inițial și garantând, cel puțin, că fiecare tranzacție în care este implicată societatea poate fi reconstituită în ceea ce privește originea sa, părțile la ea, natura sa, precum și momentul și locul în care a fost efectuată și că activele societății de investiții sunt investite conform actelor constitutive și dispozițiilor legale în vigoare.

(8) Societatea de investiții nu poate desfășura alte activități în afara celor prevăzute la art.75 alin.(1).

(9) Societatea de investiții emite acțiuni nominative plătite integral cu mijloace bănești la momentul subscrierii.

(10) Înregistrarea valorilor mobiliare ale societății de investiții se înregistrează în conformitate cu Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni (în continuare - Legea nr.1134/1997).

(11) Prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997, modificările survenite ca urmare a emisiunilor și a răscumpărărilor de acțiuni din cadrul fiecărei perioade de gestiune se înregistrează, o dată pe an, în maximum 30 de zile de la data desfășurării adunării generale anuale a acționarilor.

Articolul 79. Conținutul actului constitutiv al societății de investiții și a regulilor fondului

(1) Actul constitutiv al societății de investiții sau regulile fondului conține cel puțin următoarele:

a) modalitățile de emitere, vânzare, răscumpărare și anulare a acțiunilor sau a unităților de fond;

b) modalitatea de calcul al valorii activului net și activului net unitar;

c) obligațiile societății de administrare a OPCVM, ale depozitarului și răspunderea acestora față de investitori;

d) condițiile de rezoluțiune a contractului cu societatea de administrare a OPCVM și cu depozitarul, regulile pentru asigurarea protecției investitorilor în astfel de situații;

e) taxele de administrare percepute de societatea de administrare a OPCVM și cheltuielile pe care aceasta este împuternicită să le efectueze pentru OPCVM, precum și metodele de calcul al acestora;

f) modalitatea și organul de presă pentru informarea deținătorilor de acțiuni sau de unități de fond;

g) normele privind evaluarea activelor și cele privind calcularea prețului de vânzare sau de emisiune și a prețului de răscumpărare sau de rambursare a titlurilor de participare ale OPCVM.

(2) Suplimentar cerințelor de conținut prevăzute la alin.(1), actul constitutiv al societății de investiții va include următoarele:

a) obiectivele și politica de investiții;

b) strategiile de investiții, și structura sub-fondurilor;

c) modalitatea de repartizare a atribuțiilor între societatea de administrare a OPCVM și organul de conducere al societății de investiții;

d) modalitatea de calcul a remunerării organului de conducere al societății de investiții.

Articolul 80. Autorizarea constituirii fondului de investiții

(1) Pentru autorizarea constituirii fondului de investiții, societatea de administrare a OPCVM depune la Comisia Națională o cerere scrisă, însoțită de următoarele documente:

a) decizia societății de administrare a OPCVM cu privire la înființarea fondului de investiții, în copie certificată de emitent;

- b) regulile fondului de investiții, aprobate de societatea de administrare a OPCVM și întocmite conform prevederilor art.79;
 - c) proiectul contractului de societate civilă, întocmit conform prevederilor Codului civil;
 - d) contractul de depozitare, încheiat între societatea de administrare a OPCVM și depozitar (care va intra în vigoare după autorizarea constituirii fondului de investiții);
 - e) documentele necesare pentru înregistrarea ofertei publice de unități de fond, conform actelor normative ale Comisiei Naționale;
 - f) politica de investiții, aprobată de societatea de administrare a OPCVM, cu indicarea principalelor categorii de instrumente financiare sau alte active în care se va investi, normelor de diversificare a investițiilor, inclusiv limitele de investiții, factorilor de risc ce derivă din politica de investiții și tehnicile de asigurare împotriva riscurilor și, după caz, altor dispoziții în conformitate cu prezenta lege și actele normative ale Comisiei Naționale;
 - g) informații privind persoanele desemnate de către depozitar pentru a îndeplini responsabilitățile stabilite în contractul de depozitare, împreună cu o descriere a calificărilor și a experienței profesionale ce confirmă corespunderea acestora cerințelor stabilite de prezenta lege;
 - h) programul de activitate al depozitarului, care conține structura și funcțiile subdiviziunii ce desfășoară operațiuni legate de activitatea de depozitare, procedurile de securitate, care să permită păstrarea în siguranță a tuturor activelor OPCVM pe care le dețin, o descriere a capacităților tehnice și a echipamentelor de care dispune în acest scop, procedurile privind exercitarea atribuțiilor de depozitare, inclusiv modalitatea de luare și transmitere a deciziilor și modalitățile de control intern;
 - i) dovada achitării taxei de acordare a autorizației, în mărimea stabilită de Comisia Națională.
- (2) Prin autorizația acordată, Comisia Națională aprobă și regulile fondului, politica de investiții și depozitarul.
- (3) În cazul intenției de a distribui titlurile de participare printr-un intermediar, la cererea de autorizare prealabilă, se va anexa contractul de intermediere.

Articolul 81. Autorizarea constituirii societății de investiții

- (1) Pentru autorizarea constituirii societății de investiții, solicitantul depune la Comisia Națională o cerere scrisă, însoțită de următoarele documente:
- 1) actul constitutiv, cu anexarea deciziei de aprobare a acestuia, în copie certificată de emitent;
 - 2) lista fondatorilor care va include:
 - a) în cazul fondatorului persoană fizică - numele, domiciliul și IDNP, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
 - b) în cazul fondatorului persoană juridică – denumirea, sediul și IDNO, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
 - 3) actele care confirmă transmiterea aportului bănesc la capitalul social (confirmare de la prestatorul serviciilor de plată, etc.) și/sau a aportului nebănesc (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.), însoțite de raportul de evaluare prevăzut la art.39 alin.(8) din Legea nr.1134/1997, în copii certificate de emitent;
 - 4) actele care confirmă deținerea încăperilor în care va funcționa societatea de investiții (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.);
 - 5) proiectul contractului de administrare a investițiilor, cu indicarea societății de administrare a OPCVM, în caz dacă societatea de investiții nu se va autoadministra;
 - 6) proiectul contractului de depozitare, cu indicarea depozitarului, și programul de activitate;
 - 7) politica de investiții aprobată de fondatori, cu indicarea principalelor categorii de instrumente financiare sau alte active în care se va investi, normelor de diversificare a investițiilor,

inclusiv limitele de investiții, factorilor de risc ce derivă din politica de investiții și tehnicile de asigurare împotriva riscurilor, și, după caz, altor dispoziții în conformitate cu prezenta lege și, după caz, actele normative ale Comisiei Naționale;

8) informațiile și documentele prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale, ce confirmă corespunderea organelor de conducere din cadrul societății de investiții și conducătorii depozitarului cerințelor prevăzute de prezenta lege;

9) lista persoanelor cu care fondatorii au legături strânse, care va cuprinde numele/denumirea, domiciliul/sediul, IDNP/IDNO. Fondatorii societății de investiții vor notifica persoanele vizate despre furnizarea informațiilor necesare și despre scopul prelucrării acestor informații;

10) dovada achitării taxei pentru acordarea autorizației în mărimea stabilită de Comisia Națională.

(2) În cazul în care societatea de investiții nu și-a desemnat o societate de administrare a OPCVM, condițiile prevăzute de art.9 alin.(1) pct.3), pct.4) și pct.6) și art.9 alin.(5) se aplică în modul corespunzător pentru societățile de investiții care se autoadministrează.

(3) Prin autorizația acordată, Comisia Națională aprobă și actul constitutiv, politica de investiții, depozitarul și, după caz, contractarea societății de administrare a OPCVM.

(4) Societatea de investiții prezintă Comisiei Naționale, la cerere, informațiile necesare pentru a asigura respectarea de către societate a prezentei legi.

Articolul 82. Procedura de autorizare

(1) Comisia Națională informează în scris solicitantul, în termen de două luni de la data depunerii cererii complete, dacă autorizează sau nu constituirea OPCVM-ului, iar, în cazul respingerii cererii de autorizare, comunică motivele care au stat la baza acesteia.

(2) În cazul societății de investiții care se autoadministrează, Comisia Națională informează solicitantul, în termen de șase luni de la data depunerii cererii complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația. Respingerea trebuie să fie motivată.

(3) În sensul alin.(1), cererea se consideră completă la data confirmării de către Comisia Națională a caracterului complet al acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:

a) în termen de 10 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;

b) dacă cererea este incompletă, Comisia Națională notifică solicitantul cu privire la deficiențele constatate și stabilește un termen până la care acesta trebuie să furnizeze informații suplimentare. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională a Pieței Financiare, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a). În cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la procedură;

c) după constatarea caracterului complet al cererii, Comisia Națională comunică solicitantului data la care cererea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(1) și alin.(2).

(4) În sensul alin.(2), cererea se consideră completă la data confirmării de către Comisia Națională a caracterului complet al acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:

a) în termen de 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;

b) dacă cererea este incompletă, Comisia Națională notifică solicitantul cu privire la deficiențele constatate și stabilește un termen până la care acesta trebuie să furnizeze informații suplimentare. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională a Pieței Financiare, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a). În cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la procedură;

c) după constatarea caracterului complet al cererii, Comisia Națională comunică solicitantului data la care cererea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(1) și alin.(2).

(5) Comisia Națională solicită în scris, orice informații sau documente suplimentare necesare pentru finalizarea examinării cererii de autorizare.

(6) Cererea de autorizare prealabilă a OPCVM, precum și documentele anexate la aceasta, pot fi retrase de solicitant înainte de acordarea autorizației sau de respingerea cererii respective.

(7) În termen de 15 zile din data înregistrării de stat, societatea de investiții va prezenta Comisiei Naționale cererea pentru înregistrarea de stat a acțiunilor plasate la înființarea sa conform prevederilor Legii nr.1134/1997.

(8) În cazul fondului de investiții, Comisia Națională înregistrează oferta publică de unități de fond, conform actelor normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 83. Temeiurile respingerii cererii de autorizare prealabilă a unui OPCVM

(1) Comisia Națională respinge cererea de autorizare prealabilă a unui OPCVM în cazul în care:

1) solicitantul nu a prezentat toate documentele și informațiile necesare pentru acordarea autorizației sau careva dintre documente și informații nu corespund cerințelor legale aplicabile;

2) societatea de administrare a OPCVM desemnată nu este autorizată să administreze OPCVM-ul;

3) solicitantul nu întrunește condițiile prevăzute de prezenta lege pentru societățile de investiții care se autoadministrează;

4) consideră că buna desfășurare a activității lor de supraveghere a societății de investiții care se autoadministrează este împiedicată de:

a) legături strânse între societatea de investiții care se autoadministrează și alte persoane fizice sau juridice;

b) actele normative sau actele administrative ale unui stat terț aplicabile persoanelor fizice sau juridice cu care societatea de investiții care se autoadministrează are legături strânse;

c) dificultățile legate de aplicarea respectivelor acte normative și acte administrative.

5) conducătorii depozitarului nu au o reputație bună sau experiența necesară pentru a administra respectivul tip de OPCVM.

6) potrivit regulilor fondului sau actului constitutiv al societății de investiții, titlurile de participare ale OPCVM-ului nu pot fi comercializate în Republica Moldova.

(2) Comisia Națională nu acordă autorizația în cazul în care OPCVM este restricționat din punct de vedere juridic, să își distribuie titlurile de participare în Republica Moldova.

Articolul 84. Retragerea autorizației prealabile a OPCVM-ului

Comisia Națională este în drept să retragă autorizația prealabilă a OPCVM-ului, în cazul în care:

a) OPCVM-ul nu a început activitatea în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a renunțat la exercitarea activității în ultimele 6 luni;

b) OPCVM-ul nu mai îndeplinește condițiile stabilite de prezenta lege în care i-a fost acordată autorizația.

c) autorizația a fost obținută prin furnizarea de informații false sau prin alte măsuri nereglementare;

d) OPCVM-ul a încălcat în mod grav sau sistematic prezenta lege sau actele normative ale Comisiei Naționale.

Articolul 85. Modificarea documentelor depuse pentru obținerea autorizației prealabile

(1) Orice înlocuire a societății de administrare a OPCVM sau a depozitarului, precum și orice modificare a regulilor fondului sau a actelor constitutive ale societății de investiții este supusă aprobării de către Comisia Națională.

(2) Identitatea conducătorilor depozitarului și a fiecărei persoane care le succede în funcții se comunică de îndată Comisiei Naționale.

(3) Pentru obținerea aprobării cu privire la modificarea actului constitutiv, societatea de investiții prezintă Comisiei Naționale o cerere cu anexarea următoarelor documente:

- a) decizia organului competent privind modificarea actului constitutiv sau privind aprobarea actului constitutiv în redacție nouă, în copie certificată de emitent;
- b) actul adițional cu privire la modificarea actului constitutiv al societății de investiții;
- c) dovada publicării avizului despre schimbarea denumirii și/sau sediului societății de investiții, dacă publicarea este prevăzută de lege.

(4) Pentru obținerea aprobării cu privire la modificarea regulilor fondului de investiții, societatea de administrare a OPCVM prezintă Comisiei Naționale o cerere cu anexarea următoarelor documente:

- a) decizia organului competent al societății de administrare a OPCVM pentru aprobarea modificărilor la regulile fondului;
- b) modificările regulilor fondului (sau regulile fondului care conțin aceste modificări);
- c) proiectul notificării către deținătorii de unități de fond, cu explicarea efectului modificărilor asupra drepturilor acestora.

(5) Pentru înregistrarea modificărilor capitalului social al societății de investiții ca urmare a emisiunii și răscumpărării de acțiuni, societatea de investiții depune la Comisia Națională documentele prevăzute de actele normative ale Comisiei Naționale.

(6) În cazul modificării politicii de investiții, societatea de investiții sau societatea de administrare a OPCVM anexează la cerere următoarele documente:

- a) decizia organului competent care a aprobat modificările politicii de investiții, cu argumentarea necesității modificării respective, în copie certificată de emitent;
- b) modificările politicii de investiții (sau politica de investiții care conțin aceste modificări).

(7) Comisia Națională este în drept să solicite modificarea actelor prezentate, dacă acestea contravin prevederilor legislației.

(8) În termen de 30 zile lucrătoare din data depunerii cererii complete cu toate documente stabilite de prezentul articol, Comisia Națională informează în scris solicitantul dacă modificările au fost sau nu aprobate și, în cazul respingerii cererii, comunică motivele care au stat la baza acesteia.

(9) În sensul alin.(8), cererea se consideră completă la data confirmării de către Comisia Națională a caracterului complet al acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:

- a) în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;
- b) dacă cererea este incompletă, Comisia Națională notifică solicitantul cu privire la deficiențele constatate și stabilește un termen până la care acesta trebuie să furnizeze informații suplimentare. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a);
- c) în cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la cerere;
- d) după constatarea caracterului complet al cererii, Comisia Națională comunică solicitantului data la care cererea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(8).

(10) Comisia Națională solicită în scris, orice informații sau documente suplimentare necesare pentru finalizarea examinării cererii de aprobare.

(11) În vederea informării investitorilor cu privire la modificărilor aprobate, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii aprobării de la Comisia Națională, societatea de administrare a OPCVM publică textul regulilor fondului modificat, în modul stabilit în regulile fondului și pe pagina web proprie, și expediază deținătorilor de unități de fond notificarea menționată la alin.(4) lit.c).

(12) Societatea de administrare a OPCVM este obligată să prezinte Comisiei Naționale, în termen de 2 zile lucrătoare din data expirării termenului indicat la alin.(11), dovada publicării modificărilor regulilor (sau regulilor modificate) și a expedierii notificării deținătorilor de unități de fond.

(13) În termen de 5 zile de la data înregistrării de stat a modificărilor în actul constitutiv, societatea de investiții va transmite Comisiei Naționale, în copie certificată de aceasta, decizia organului înregistrării de stat privind înregistrarea modificărilor și va publica pe pagina sa web oficială informația privind modificările operate.

Secțiunea a 2-a

Oferta publică de acțiuni sau de unități de fond

Articolul 86. Dispoziții generale

(1) Fondurile de investiții și societățile de investiții pot atrage resurse financiare de la persoane fizice și/sau juridic prin ofertă publică de acțiuni sau, respectiv, unități de fond.

(2) Oferta publică de acțiuni sau unități de fond se realizează în baza prospectului de emisiune aprobat de către Comisia Națională conform actelor normative ale Comisiei Naționale.

(3) Societatea de investiții și societatea de administrare a OPCVM, pentru fiecare OPCVM, întocmește un scurt document care să cuprindă informațiile-cheie destinate investitorilor.

(4) Titlurile de participare ale unui OPCVM nu sunt emise decât în cazul în care echivalentul prețului de emisiune net este vărsat în activele OPCVM-ului în termenele uzuale. Aceasta nu exclude distribuirea de titluri de participare în mod gratuit.

Articolul 87. Prospectul de emisiune

(1) Prospectul conține informațiile necesare pentru ca investitorii să poată aprecia în deplină cunoștință de cauză investiția care le este propusă și, în special, riscurile pe care aceasta le implică. Prospectul include o descriere clară și explicită a profilului riscurilor OPCVM-ului, indiferent de instrumentele în care acesta investește.

(2) Prospectul trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr.1, cu condiția ca informațiile să nu figureze deja în regulile fondului sau în actul constitutiv al societății de investiții, anexate la prospect.

(3) Suplimentar informațiilor prevăzute la alin.(2), prospectul specifică operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, în continuare *SFT*, și instrumentele de tip total return swap pe care societatea de administrare a OPCVM sau societatea de investiții care se autoadministrează este autorizată să le utilizeze și declară în mod clar că respectivele tranzacții și instrumente vor fi utilizate. Aceste informații vor include datele prevăzute în legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(2) și (3), prospectul va include:

a) informații detaliate privind politica de remunerare actualizată, inclusiv o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitatea persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acesta există; sau

b) un rezumat al politicii de remunerare și o declarație conform căreia detaliile politicii de remunerare actualizate, inclusiv o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitatea persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acesta, sunt disponibile prin intermediul unei

pagini web (inclusiv o trimitere la această pagină web) și, la cerere, se va pune la dispoziție gratuit un exemplar pe suport hârtie.

(5) Prospectul precizează categoriile de active în care un OPCVM este autorizat să investească. Acesta indică și dacă OPCVM-ul poate investi în instrumente financiare derivate, caz în care prospectul conține o declarație expresă în care să se afirme dacă aceste operațiuni pot fi efectuate în scopul acoperirii riscului sau în vederea realizării obiectivelor de investiții, precum și efectele posibile ale utilizării instrumentelor financiare derivate asupra profilului de risc al OPCVM-ului în cauză.

(6) În cazul în care un OPCVM investește în principal într-una dintre categoriile de active prevăzute la art.91, altele decât valori mobiliare sau instrumente ale pieței monetare, sau în cazul în care un OPCVM reproduce un indice de acțiuni sau obligațiuni în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale, acesta trebuie să includă în prospectul său și, după caz, în informațiile publicitare o mențiune vizibilă care să atragă atenția asupra politicii sale de investiții.

(7) În cazul în care valoarea unitară a activului net a unui OPCVM ar putea avea o mare volatilitate datorită compoziției portofoliului său sau tehnicilor de administrare de portofoliu care pot fi utilizate, prospectul și, după caz, informațiile publicitare trebuie să conțină o mențiune vizibilă care să atragă atenția asupra acestei caracteristici a OPCVM-ului.

(8) În cazul în care un investitor solicită acest lucru, societatea de administrare a OPCVM furnizează, de asemenea, informații suplimentare privind limitele cantitative care se aplică gestionării riscurilor la OPCVM, privind metodele alese pentru respectarea acestor limite și asupra evoluției recente a riscurilor și randamentelor principalelor categorii de instrumente.

(9) Regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții fac parte integrantă din prospect și se anexează la acesta. Cu toate acestea, nu este obligatorie anexarea acestora la prospect, dacă investitorul este informat că, la cererea sa, aceste documente îi vor fi trimise sau că va fi informat despre locul în care va putea să le consulte în fiecare stat membru în care titlurile de participare sunt comercializate.

(10) Elementele esențiale ale prospectului trebuie să fie actualizate.

(11) Orice persoană care subscie titluri de participare ale unui OPCVM face o declarație prin care confirmă faptul că a primit, a citit și a înțeles prospectul de emisiune.

Articolul 88. Informațiile-cheie destinate investitorilor

(1) Informațiile cheie destinate investitorilor cuprind informații adecvate cu privire la caracteristicile esențiale ale OPCVM-ului în cauză, care trebuie furnizate investitorilor astfel încât aceștia să fie în mod rezonabil în măsură să înțeleagă natura și riscurile produsului investițional propus și, prin urmare, să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză.

(2) Sintagma „informații cheie destinate investitorilor” trebuie să fie menționată explicit în acest document, în limba română.

(3) Informațiile cheie destinate investitorilor vor prezenta informații cu privire la următoarele elemente esențiale referitoare la OPCVM-ul în cauză:

- a) identificarea OPCVM-ului și a autorității competente a OPCVM-ului;
- b) o scurtă descriere a obiectivelor de investiții și a politicii de investiții;
- c) o prezentare a performanțelor anterioare sau, dacă este cazul, previziuni ale rezultatelor;
- d) costuri și cheltuieli aferente; și
- e) profilul de risc/randament al investiției, inclusiv orientări și avertizări adecvate privind riscurile aferente investițiilor în OPCVM-ul în cauză.

(4) Elementele esențiale prevăzute la alin.(3) trebuie să poată fi înțelese de către investitor fără a face trimitere la alte documente.

(5) Informațiile cheie destinate investitorilor indică în mod clar unde și cum se obțin informații suplimentare cu privire la investiția propusă, inclusiv locul și modul în care se pot obține

la cerere, gratuit și în orice moment, prospectul și rapoartele anuale și semestriale, precum și limba în care astfel de informații sunt puse la dispoziția investitorilor.

(6) Informațiile cheie destinate investitorilor includ, de asemenea, o declarație conform căreia detaliile politicii de remunerare actualizate, inclusiv o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitatea persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acest comitet există, sunt disponibile prin intermediul unei pagini web (inclusiv o trimitere la pagina web respectivă) și, la cerere, se va pune la dispoziție gratuit un exemplar pe hârtie.

(7) Informațiile cheie destinate investitorilor se redactează în mod concis, într-un limbaj nontechnic. Ele se prezintă într-un format obișnuit, ușor de comparat, astfel încât investitori de retail să le poată înțelege.

(8) Informațiile cheie destinate investitorilor se utilizează fără a fi adaptate sau completate, cu excepția traducerilor, în toate statele membre în care OPCVM-ul a notificat comercializarea titlurilor sale de participare în conformitate cu art.117.

(9) Informațiile cheie destinate investitorilor, inclusiv denumirea OPCVM-ului, constituie informații precontractuale. Acestea trebuie să fie echitabile, clare și neînșelătoare. Acestea trebuie să fie corelate cu părțile corespunzătoare ale prospectului.

(10) Răspunderea civilă nu poate surveni exclusiv din informațiile cheie destinate investitorilor sau din traducerile acestora, cu excepția cazului în care informațiile cheie sunt înșelătoare, incorecte sau neconforme cu părțile corespunzătoare ale prospectului. Informațiile cheie destinate investitorilor conțin o avertizare clară în acest sens.

(11) Elementele esențiale ale informațiilor cheie destinate investitorilor trebuie să fie actualizate.

(12) În cazul în care o societate de investiții sau, pentru oricare dintre fondurile deschise de investiții pe care le administrează, o societate de administrare a OPCVM elaborează, furnizează, revizuieste și traduce un document cu informații esențiale care respectă cerințele privind documentele cu informații esențiale prevăzute de actele normative privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări, Comisia Națională consideră că documentul cu informații esențiale în cauză îndeplinește cerințele aplicabile informațiilor cheie destinate investitorilor prevăzute la prezentul articol și la art.86 alin.(3), art.100 alin.(1) lit.b), art.101 alin.(2)-(4), art.102 alin.(3), art.118 și art. 122.

(13) Comisia Națională nu impune societatea de investiții sau, pentru oricare dintre fondurile deschise de investiții pe care le administrează, societatea de administrare a OPCVM să elaboreze informații-cheie destinate investitorilor în conformitate cu prezentul articol și art.86 alin.(3), art.100 alin.(1) lit.b), art.101 alin.(2)-(4), art.102 alin.(3), art.118 și art. 122, în cazul în care respectiva societate elaborează, furnizează, revizuieste și traduce un document cu informații esențiale care respectă cerințele prevăzute la alin.(12).

Articolul 89. Răscumpărarea titlurilor de participare

(1) Un OPCVM răscumpără sau rambursează titlurile sale de participare la cererea deținătorului de titluri de participare.

(2) Prin derogare de la alin.(1):

a) un OPCVM poate, în interesul deținătorilor de titluri de participare, să suspende temporar subscrierea, răscumpărarea și rambursarea titlurilor sale de participare, menționate la art.23 lit.a), sau să activeze ori dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităților selectate, din cele menționate la art.23 lit.b)-h), în conformitate cu art.22 alin.(4)-(9). OPCVM-ul poate, de asemenea, în interesul deținătorilor de titluri de participare, să activeze conturile pentru active nelichide menționate în art.23 lit.i);

b) în interesul investitorilor, în circumstanțe excepționale și după consultarea OPCVM-ului, Comisia Națională poate solicita OPCVM-ului să activeze sau să dezactiveze instrumentul de

administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.a), în cazul în care există riscuri pentru protecția investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare.

(3) Un OPCVM recurge la suspendarea subscrierilor, răscumpărărilor și rambursărilor sau la conturile pentru active nelichide menționate la alin.(5) lit.a) numai în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele deținătorilor de titluri de participare.

(4) OPCVM-ul notifică fără întârziere Comisiei Naționale următoarele:

a) când activează sau dezactivează instrumentul de administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.a);

b) când activează sau dezactivează oricare dintre instrumentele de administrare a lichidităților menționate în art.23 lit.b)-h) într-un mod care nu se desfășoară în cursul normal al activității, astfel cum se prevede în regulile fondului sau în actul constitutiv al OPCVM-ului.

(5) Un OPCVM notifică Comisia Națională, într-un interval de timp rezonabil înainte de a activa sau dezactiva instrumentul de administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.i), cu privire la o asemenea activare sau dezactivare.

(6) Comisia Națională informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM, autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la orice notificare primită în conformitate cu alin.(4)-(5).

(7) Dacă Comisia Națională exercită competențe în temeiul alin.(2) lit.b), aceasta transmite notificări autorităților competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului, autorităților competente din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(8) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă al OPCVM-ului sau în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM, poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite competențele în conformitate cu alin.(2) lit.b), precizând motivele solicitării și informând ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(9) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competente din statul membru de origine al OPCVM, primește o solicitare menționată la alin.(8) și nu este de acord cu aceasta, Comisia Națională informează în acest sens autoritățile competente solicitante, ESMA și, dacă CERS a fost informat cu privire la solicitarea respectivă, CERS, precizând motivele dezacordului.

(10) În cazul în care Comisia Națională nu acționează în conformitate cu avizul ESMA emis pe baza informațiilor primite conform alin.(8) și (9) sau nu intenționează să urmeze avizul respectiv, acestea informează ESMA și autoritățile competente solicitante în acest sens, precizând motivele nerespectării sau intenției lor de a nu se conforma.

Secțiunea a 3-a **Cerințe prudentiale**

Articolul 90. Cerințe de capital

(1) Capitalul inițial al unei societăți de investiții care se autoadministrează este de cel puțin echivalentul în lei a 300000 de euro. Capitalul inițial se calculează conform reglementărilor Comisiei Naționale.

(2) În cazul neconformării societății de investiții care se autoadministrează cerințelor alin.(1), aceasta este obligată să încheie contract de administrare a investițiilor cu o societate de administrare a OPCVM.

Articolul 91. Investițiile OPCVM

(1) Investițiile unui OPCVM se efectuează exclusiv în unul sau mai multe dintre următoarele active:

1) valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare admise spre tranzacționare pe o piață reglementată națională;

2) valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare negociate pe o piață reglementată dintr-un stat membru, care funcționează în mod regulat și este recunoscută și deschisă publicului;

3) valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare admise la cota oficială a unei burse de valori dintr-un stat terț sau negociate pe o altă piață reglementată dintr-un stat terț, care funcționează în mod regulat și este recunoscută și deschisă publicului, cu condiția ca alegerea pieței reglementate să fie aprobată de Comisia Națională sau să fie prevăzută în regulile fondului sau în actul constitutiv al societății de investiții, aprobate de Comisia Națională;

4) valori mobiliare nou-emise, sub rezervă ca:

a) condițiile de emisiune să includă un angajament conform căruia se solicită ca admiterea la tranzacționare în cadrul unei burse de valori sau pe o altă piață reglementată, care funcționează în mod regulat și este recunoscută și deschisă publicului, să fie depusă, cu condiția ca alegerea bursei sau a pieței să fie aprobată de Comisia Națională sau prevăzută în regulile fondului sau de actul constitutiv al societății de investiții; și

b) admiterea menționată la lit.a) să fie obținută cel târziu înainte de sfârșitul unui an de la emisiune:

5) titluri de participare ale OPCVM autorizate într-un stat membru, cu condiția că:

a) acestea sunt supuse unei supravegheri considerate de către Comisia Națională ca fiind echivalentă cu cea prevăzută de legislația națională, iar cooperarea dintre Comisia Națională și autoritatea competentă din statul de origine este suficient asigurată;

b) nivelul de protecție garantată deținătorilor de titluri de participare ale OPCVM-ului în care se va investi să fie echivalent celui asigurat deținătorilor de titluri de participare ale unui OPCVM de prezenta lege și, în special, ca regulile referitoare la segregarea activelor, împrumuturile, vânzările descoperite de valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare să fie echivalente cu cerințele legislației naționale;

c) activitățile OPCVM-urilor fac obiectul unor rapoarte semestriale și anuale, care permit o evaluare a activelor și a pasivelor, a veniturilor și a operațiunilor din perioada de raportare; și

d) OPCVM în care se intenționează să se investească să nu poată, la rândul lor, să investească, conform regulilor fondului sau actului constitutiv al societății de investiții, mai mult de 10% din activele lor în alte titluri de participare ale altor OPC;

6) depozite constituite la instituții de credit, care sunt rambursabile la cerere sau oferă dreptul de retragere, cu o scadență ce nu depășește 12 luni;

7) depozite constituite la instituții de credit, care sunt rambursabile la cerere sau oferă dreptul de retragere, cu o scadență care nu depășește 12 luni, cu condiția ca instituția de credit să aibă sediul social într-un alt stat membru sau, în cazul în care sediul social al instituției de credit este situat într-un stat terț, să fie supus unor norme prudențiale considerate de către Comisia Națională ca echivalente celor prevăzute de legislația națională;

8) instrumente financiare derivate, inclusiv instrumentele lichide echivalente, care sunt negociate pe o piață reglementată menționată la pct.1) - 3), sau instrumente financiare derivate negociate în afara pieței reglementate, cu condiția ca:

a) activul suport constă în instrumente prevăzute în prezentul alineat, indici financiari, rate de dobândă și rate de schimb valutar sau devize, în care OPCVM-ul poate investi în conformitate cu politica sa de investiții, în modul prevăzut de regulile fondului sau în actele constitutive;

b) contrapărțile în cadrul tranzacțiilor derulate în afara pieței reglementate sunt instituții subiecți ai supravegherii prudențiale, iar cooperarea dintre Comisia Națională și autoritatea competentă din statul de origine este asigurată suficient;

c) instrumentele financiare derivate negociate în afara pieței reglementate să facă obiectul unei evaluări zilnice, de încredere și verificabile și să poată, la inițiativa OPCVM-ului, fi vândute, lichidate sau închise în orice moment, la justa lor valoare, printr-o tranzacție în sens contrar;

9) instrumente ale pieței monetare, altele decât cele tranzacționate pe o piață reglementată, care sunt lichide și au o valoare ce poate fi determinată cu precizie în orice moment, cu condiția ca emisiunea sau emitentul acestor instrumente să fie supuse reglementărilor referitoare la protecția investitorilor și a economiilor acestora și cu condiția ca aceste instrumente să fie:

a) emise sau garantate de o autoritate a administrației publice, centrală sau locală, din Republica Moldova, de Banca Națională a Moldovei, în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative ale acesteia, sau de o autoritate administrativă, centrală sau locală, sau de o bancă centrală a unui stat membru, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții, de o un stat terț ori de un organism public internațional din care fac parte unul sau mai multe state membre;

b) emise de un organism ale cărui titluri sunt negociate pe piețele reglementate, menționate la pct.1) - 3);

c) emise sau garantate de o entitate supusă supravegherii prudențiale, în conformitate cu criteriile definite de legislația comunitară, sau de o entitate care este supusă și care se conformează unor reguli prudențiale considerate de Comisia Națională ca fiind cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute de legislația comunitară;

d) emise de alte entități care aparțin categoriilor aprobate de Comisia Națională, cu condiția ca investițiile în astfel de instrumente să fie supuse unor norme de protecție a investitorilor, echivalente cu cele prevăzute la pct.1) - 3), și ca emitentul să fie o societate a cărei capital și rezerve să se ridice la cel puțin echivalentul în lei a 10000000 de euro, care prezintă și publică situațiile financiare anuale, conform legislației europene aplicabile, sau o entitate care, în cadrul unui grup de societăți care include una sau mai multe societăți listate, are rolul de a finanța grupul sau este o entitate dedicată finanțării vehiculelor de securitizare care beneficiază de o linie bancară de finanțare.

(2) O societate de investiții poate achiziționa bunuri mobile și imobile care sunt indispensabile pentru desfășurarea directă a activității sale.

(3) Un OPCVM poate deține alte active lichide.

(4) În cazul în care societatea de administrare a OPCVM sau societatea de investiții care se autoadministrează este expusă la o securitizare care nu mai îndeplinește cerințele legislației privind securitizarea, aceasta trebuie, în interesul investitorilor în OPCVM-ul în cauză, să acționeze și să ia măsuri de remediere, după caz.

(5) Distribuirea sau reinvestirea veniturilor unui OPCVM se realizează potrivit prevederilor prezentei legi, ale regulilor fondului sau ale actului constitutiv ale societății de investiții.

(6) Pentru OPCVM-urile constituite din mai multe compartimente de investiții, fiecare compartiment de investiții este considerat a fi un OPCVM separat în sensul normelor prevăzute în art.91-99 și actele normative ale Comisiei Națională privind politica de investiții.

Articolul 92. Limitele de investiții

(1) Un OPCVM nu poate:

a) investi mai mult de 10 % din activele sale în valori mobiliare sau instrumente ale pieței monetare, altele decât cele prevăzute la art.91 alin.(1); sau

b) investi în metale prețioase sau în înscrisuri care atestă deținerea acestora.

(2) Un OPCVM nu poate investi mai mult de:

a) 5 % din activele sale în valori mobiliare sau instrumente ale pieței monetare emise de către aceeași entitate; sau

b) 20 % din activele sale în depozite constituite la aceeași entitate.

(3) Expunerea la riscul de contraparte al unui OPCVM într-o tranzacție cu instrumente financiare derivate care nu este compensată central printr-o CPC autorizată sau recunoscută potrivit prevederilor legislației privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții nu poate depăși:

a) 10% din activele sale, atunci când contraparta este o entitate de tipul celor menționate la art.91 alin.(1) pct.6)-7); sau

b) 5% din activele sale, în alte cazuri.

(4) Limita de 5% prevăzută la alin.(2) poate fi depășită până la maximum 10%, cu condiția ca valoarea totală a valorilor mobiliare și a instrumentelor pieței monetare deținute de OPCVM în fiecare dintre emitenții în care investește peste 5 % din activele sale nu poate depăși 40 % din valoarea activelor sale. Respectiva limită nu se aplică depozitelor și tranzacțiilor cu instrumente derivate efectuate cu instituții financiare care fac obiectul unei supravegheri prudențiale.

(5) Fără a aduce atingere alin.(2) și (3), un OPCVM nu poate combina în cazul în care acest lucru ar duce la investiții de mai mult de 20 % din activele sale într-o singură entitate:

a) investițiile în valori mobiliare sau instrumente ale pieței monetare emise de aceeași entitate;

b) depozitele constituite la aceeași entitate; sau

c) expunerile care decurg din tranzacții desfășurate cu entitatea respectivă și având ca obiect instrumente financiare derivate care nu sunt compensate central printr-o CPC autorizată sau recunoscută potrivit prevederilor legislației privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții.

(6) Limita de 5% prevăzută la alin.(2) poate fi depășită, până la maximum 35%, în situația în care valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare sunt emise ori garantate de Republica Moldova sau un stat membru, de o autoritate a administrației publice, centrală sau locală, din Republica Moldova sau de o autoritate administrativă, centrală sau locală, de un stat terț ori de un organism public internațional din care fac parte unul sau mai multe state membre.

(7) Valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare prevăzute la alin.(6) nu sunt luate în considerare pentru aplicarea limitei de 40% menționate la alin.(4).

(8) Limitele prevăzute la alin.(2)-(6) nu pot fi combinate, iar deținerile de valori mobiliare sau de instrumente ale pieței monetare emise de aceeași entitate, de depozite sau de instrumente financiare derivate, efectuate cu respectiva entitate conform alin.(2)-(6), nu pot depăși, în niciun caz, totalul de 35% din activele unui OPCVM.

(9) Societățile incluse în cadrul unui grup care se află în legături strânse sau relație de control în scopul consolidării situațiilor financiare sunt considerate ca fiind o singură entitate în scopul calculării limitelor prevăzute în prezentul articol.

(10) Sunt permise investițiile cumulative în valori mobiliare și în instrumente ale pieței monetare în cadrul aceluiași grup până la o limită de 20%.

Articolul 93. Administrarea riscurilor

(1) Societatea de administrare a OPCVM utilizează un sistem de administrare a riscului, care să le permită:

a) să monitorizeze și să aprecieze în orice moment riscul asociat pozițiilor și influența acestora asupra profilului de risc general al portofoliului unui OPCVM;

b) să asigure o evaluare precisă și independentă a valorii instrumentelor financiare derivate, negociate în afara pieței reglementate.

(2) În aplicarea alin.(1) lit.a), societatea de administrare a OPCVM și societatea de investiții nu trebuie să se bazeze în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit emise de agențiile de rating de credit pentru a evalua bonitatea activelor OPCVM.

(3) Un OPCVM poate să folosească tehnici și instrumente care au ca obiect valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare, în condițiile și în limitele pe care le fixează, cu condiția ca aceste tehnici și instrumente să fie folosite în scopurile unei administrări eficiente de portofoliu. Atunci când aceste operațiuni presupun utilizarea instrumentelor financiare derivate, aceste condiții și limite vor fi conforme prevederilor prezentei legi.

(4) În niciun caz operațiunile prevăzute la alin.(3) nu vor determina un OPCVM să se abată de la obiectivele sale de investiții, astfel cum sunt prevăzute în regulile fondului, în actul constitutiv sau în prospect.

(5) Un OPCVM se asigură că expunerea sa globală, legată de instrumentele derivate, nu depășește valoarea totală netă a portofoliului său. Expunerea este calculată luând-se în considerare valoarea curentă a activului suport, riscul contrapărții, evoluția pieței și durata de timp rămasă până la lichidarea pozițiilor, ceea ce se aplică în mod egal și alin.(6)-(8).

(6) Un OPCVM poate, în conformitate cu politica sa de investiții și în limitele stabilite la art.92 alin.(7)-(10), să investească în instrumente financiare derivate, cu condiția ca expunerea la risc a activelor suport să nu depășească limitele agregate de investiții stabilite la art.92 alin.(2)-(10).

(7) În cazul în care un OPCVM investește în instrumente financiare derivate pe baza unui indice, Comisia Națională poate prevedea ca aceste investiții să nu fie obligatoriu combinate în sensul art.92 alin.(2)-(10).

(8) În cazul în care valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare conțin un instrument derivat, respectivul instrument derivat trebuie luat în considerare la aplicarea cerințelor prezentului articol.

(9) Ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților OPCVM, Comisia Națională monitorizează caracterul adecvat al proceselor de evaluare a împrumuturilor de către societatea de administrare a OPCVM sau societatea de investiții, evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alin.(2), în cadrul politicilor lor de investiții cu privire la OPCVM și, atunci când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii bazării exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.

(10) Pentru fiecare OPCVM administrat, societatea de administrare a OPCVM și societatea de investiții comunică în mod regulat Comisiei Naționale tipurile de instrumente derivate, riscurile inerente, limitele cantitative și metodele alese pentru estimarea riscurilor asociate tranzacțiilor asupra instrumentelor derivate.

(11) Comisiei Naționale asigură că informațiile primite în temeiul alin.(10), agregate cu privire la toate societățile de administrare a OPCVM sau societățile de investiții pe care le supraveghează, vor fi accesibile ESMA și CERS.

Articolul 94. Derogări privind limitele de investiții pentru OPCVM-urile care reproduc un indice

(1) Fără a aduce atingere limitelor prevăzute la art.98, limitele prevăzute la art.92 alin.(2)-(10) pot fi depășite până la maximum 20% pentru deținerile de acțiuni sau de titluri de credit ale aceluiași emitent, numai atunci când, potrivit regulilor fondului sau actului constitutiv al societății de investiții, politica de investiții a OPCVM are ca obiect reproducerea structurii unui anumit indice pe acțiuni sau pe titluri de credit care este recunoscut de autoritățile competente, pe următoarele baze:

a) structura indicelui este suficient de diversificată, conform reglementărilor Comisiei Naționale emise în aplicarea prezentei legi;

b) indicele este reprezentativ pentru piața la care se referă;

c) indicele este publicat într-un mod adecvat.

(2) Comisia Națională poate aproba ridicarea limitei prevăzute la alin.(1) până la maximum 35% în cazul în care se dovedește ca fiind justificată de condițiile excepționale de pe piață, în special de pe piețele reglementate unde anumite valori mobiliare sau anumite instrumente ale pieței monetare dețin ponderea dominantă în indice. Deținerea până la această limită este permisă pentru un singur emitent.

Articolul 95. Derogări privind limitele de investiții pentru OPCVM-urile care investesc în titluri emise sau garantate de autorități publice

(1) Prin excepție de la art.92 alin.(2)-(10), Comisia Națională poate autoriza un OPCVM să dețină, pe principiul diversificării riscului, până la 100% din activele sale în valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare emise sau garantate de un stat membru, de una sau mai multe autorități publice locale ale acestuia, de un stat terț sau de un organism public internațional din care fac parte unul sau mai multe state membre.

(2) Comisia Națională poate acorda o excepție conform alin.(1) doar dacă decide că nivelul de protecție al investitorilor în respectivul OPCVM este echivalent cu acela al investitorilor într-un OPCVM care respectă limitele prevăzute la art.92 alin.(2)-(10).

(3) OPCVM-ul la care se face referire la alin.(1) trebuie să dețină valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare aferente a cel puțin 6 emisiuni diferite, cu condiția ca valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare de la oricare dintre emisiuni să nu depășească 30% din totalul activelor sale.

(4) OPCVM-ul la care se face referire la alin.(1) trebuie să menționeze expres în regulile fondului sau în actul constitutiv al societății de investiții statul, autoritatea locală sau organismul public internațional care emite sau garantează valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare în care OPCVM intenționează să investească mai mult de 35% din activele sale.

(5) Fiecare OPCVM la care se face referire la alin.(1) trebuie să includă în prospectul și materialele sale publicitare o prevedere expresă care să atragă atenția asupra autorizației obținute în condițiile prevăzute la alin.(4) și să indice statele membre, autoritățile locale sau organismele publice internaționale emitente de valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare în care respectivul OPCVM intenționează să investească sau a investit mai mult de 35% din activele sale.

Articolul 96. Limitele de investiții în titluri de participare ale altor organisme de plasament colectiv

(1) Un OPCVM, poate deține titluri de participare ale unui alt OPCVM sau FIA menționate la art.90 alin.(1) pct.5), cu condiția să nu plaseze mai mult de 20% din activele sale în titlurile de participare ale aceluiași OPCVM, respectiv 10% în titlurile de participare ale aceluiași FIA.

(2) Deținerea de titluri de participare emise de FIA nu poate depăși, în total, 30% din activele respectivului OPCVM

(3) În situația în care un OPCVM deține titluri de participare ale altor OPCVM sau FIA, Comisia Națională poate aproba ca activele respective să nu fie obligatoriu combinate până la limitele prevăzute la art.92 alin.(2)-(10).

Articolul 97. Investițiile în OPCVM și FIA afiliate, interdicții și cerințe de transparență

(1) Atunci când un OPCVM investește în titlurile de participare ale altor OPCVM sau FIA care sunt administrate, direct sau prin delegare, de aceeași societate de administrare a OPCVM sau de către orice altă societate de care societatea de administrare a OPCVM este legată, prin conducere sau control comun, sau printr-o participație substanțială, directă sau indirectă, respectiva societate de administrare a OPCVM sau cealaltă societate nu poate percepe comisioane de cumpărare sau răscumpărare în contul investiției OPCVM în titlurile altor OPCVM sau FIA.

(2) Un OPCVM care investește un procent substanțial al activelor sale în alte OPCVM sau FIA va indica în prospectul său de emisiune nivelul maxim al comisioanelor de administrare, care pot fi percepute OPCVM în cauză și celorlalte OPCVM sau FIA în care intenționează să investească. În raportul său anual va indica comisionul maxim de administrare perceput asupra activelor sale, precum și asupra activelor OPCVM sau FIA în care investește.

Articolul 98. Limitele de deținere în capitalul unui emitent

(1) O societate de investiții sau o societate de administrare a OPCVM care acționează în legătură cu OPCVM-urile pe care le administrează, după caz, nu poate deține o participație mai mare de 10% din capitalul social al unui emitent sau din drepturile de vot ori o participație care permite exercitarea unei influențe semnificative în administrarea emitentului. În cazul societății de administrare a OPCVM, această limită se calculează cumulativ pe toate OPCVM-urile pe care le administrează.

(2) Un OPCVM nu poate deține mai mult de:

- a) 10% din acțiunile fără drept de vot ale unui emitent;
- b) 10% din obligațiunile unui emitent;
- c) 25% din titlurile de participare ale unui OPCVM sau FIA menționate la art.75 alin.(1);
- d) 10% din instrumentele pieței monetare emise de un emitent.

(3) Limitele prevăzute la alin.(2) lit. b) - d) pot fi depășite în momentul achiziției numai dacă valoarea brută a obligațiunilor sau a instrumentelor pieței monetare ori valoarea netă a titlurilor emise nu poate fi calculată la momentul achiziției.

Articolul 99. Depășirea și remedierea limitelor de investiții

(1) OPCVM nu va fi obligat să respecte limitele stabilite în acest capitol în cazul exercitării drepturilor de subscriere aferente valorilor mobiliare sau instrumentelor pieței monetare care sunt incluse în activul său.

(2) Comisia Națională poate aproba ca un OPCVM să deroge de la prevederile art.92 alin.(2)-(10), art.94-97 timp de 6 luni de la data autorizării acestuia, cu asigurarea supravegherii respectării principiului diversificării riscului.

(3) Dacă limitele de deținere sunt depășite din motive independente de controlul unui OPCVM sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere, acesta trebuie să adopte, ca obiectiv prioritar al tranzacțiilor sale de vânzare, măsuri de remediere în cel mai scurt timp a situației, cu respectarea intereselor deținătorilor de titluri de participare.

(4) În cazul în care un OPCVM folosește conturi pentru active nelichide, astfel cum se menționează la art.89 alin.(2) lit.a), prin separarea activelor, activele segregate pot fi excluse de la calculul limitelor prevăzute în art.91-99.

Articolul 100. Cerințe privind publicarea informațiilor

(1) Societatea de investiții și, pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, societatea de administrare a OPCVM publică pe pagina sa web oficială următoarele:

- a) prospectul;
- b) informațiile-cheie destinate investitorilor;
- c) raportul anual pentru fiecare perioadă de gestiune; și
- d) raportul semestrial care să acopere primele șase luni ale perioadei de gestiune.

(2) Rapoartele anuale și semestriale se publică la următoarele termene, începând cu sfârșitul următoarelor perioade la care se referă aceste rapoarte:

- a) patru luni, în cazul raportului anual; sau
- b) două luni, în cazul raportului semestrial.

(3) OPCVM-ul are obligația publicării, în mod corespunzător, cel puțin de două ori pe lună, a prețului de emisiune, de vânzare, de răscumpărare sau de rambursare al titlurilor de participare de fiecare dată când emite, vinde, răscumpără sau rambursează aceste titluri de participare.

(4) Comisia Națională poate permite OPCVM-ului să reducă frecvența prevăzută la alin.(3) la o dată pe lună, cu condiția că această derogare să nu prejudicieze interesul deținătorilor de titluri de participare.

(5) Raportul anual conține un bilanț sau o situație a activelor și pasivelor, un cont detaliat de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar, un raport asupra activităților din exercițiul financiar și alte informații prevăzute în anexa nr.2, precum și orice informații semnificative care să permită investitorilor să ia decizii în cunoștință de cauză privind evoluția activităților și a rezultatelor OPCVM-ului.

(6) Raportul anual conține, de asemenea:

a) valoarea totală a remunerației aferente perioadei de gestiune, defalcată pe remunerații fixe și remunerații variabile, plătite de societatea de administrare și de societatea de investiții personalului lor, numărul beneficiarilor și, dacă este cazul, orice sumă plătită direct de OPCVM-ul înșuși, inclusiv orice comisioane de performanță;

b) valoarea totală a remunerației defalcată pe categorii de angajați sau alți membri ai personalului menționați la art.27 alin.(2);

c) o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor;

d) rezultatul evaluărilor menționate la art.27 alin.(3) lit.c)-d), inclusiv orice nereguli constatate;

e) modificările substanțiale ale politicii de remunerare adoptate;

f) modul în care utilizează SFT și instrumentele de tip total return swap. Informațiile privind SFT și instrumentele de tip total return swap includ datele prevăzute legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(7) Raportul semestrial include cel puțin informațiile prevăzute la alin.(6) lit.f) și pct.1)-4) din anexa nr.2. În cazul în care un OPCVM a plătit sau își propune să plătească dividende interimare, cifrele trebuie să indice rezultatele după impozitarea pentru semestrul respectiv și dividendul intermediar plătit sau propus.

(8) Situațiile financiare anuale se supun în mod obligatoriu auditului.

Articolul 101. Cerințe privind furnizarea informațiilor către investitori

(1) Societatea de investiții și, pentru fiecare fond deschis de investiții pe care îl administrează, societatea de administrare a OPCVM asigură că următoarele informații sunt furnizate investitorilor, la cerere și în mod gratuit:

a) prospectul publicat; și

b) cele mai recente rapoarte anuale și semestriale publicate.

(2) Suplimentar cerințelor prevăzute la alin.(1), societatea de investiții și, pentru fiecare fond deschis de investiții pe care îl administrează, societatea de administrare a OPCVM asigură următoarele:

a) în cazul în care distribuie investitorilor titluri de participare ale OPCVM în mod direct sau prin intermediul unei alte persoane fizice sau juridice împuternicite, ce acționează sub responsabilitatea deplină și necondiționată a acestora, furnizează investitorilor informațiile cheie destinate investitorilor cu privire la respectivele OPCVM-uri, în timp util și înainte de data propusă pentru subscrierea titlurilor de participare ale unor astfel de OPCVM-uri;

b) în cazul în care nu distribuie investitorilor titluri de participare ale OPCVM în mod direct și nici prin intermediul unei alte persoane fizice sau juridice împuternicite, ce acționează sub responsabilitatea sa deplină și necondiționată față de investitori, furnizează, la cerere, informații cheie destinate investitorilor entităților care emit produse financiare și intermediarilor care distribuie investitorilor titluri de participare ale unor astfel de OPCVM-uri sau le oferă consultanță

cu privire la investițiile potențiale în astfel de OPCVM-uri sau în produsele care prezintă o expunere față de astfel de OPCVM-uri. Intermediarii care distribuie investitorilor titluri de participare ale unor astfel de OPCVM-uri sau le oferă consultanță cu privire la investițiile potențiale în astfel de OPCVM-uri să furnizeze informații esențiale pentru investitori clienților sau potențialelor lor clienți.

(4) Prospectul este furnizat pe suport durabil sau prin intermediul unei pagini web. Un exemplar tipărit se furnizează investitorilor la cerere și în mod gratuit.

(5) Rapoartele anuale și semestriale se pun la dispoziția investitorilor în modul specificat în prospect și în informațiile cheie destinate investitorilor menționate la art.88. Un exemplar tipărit al rapoartelor anuale și semestriale se trimite investitorilor, la cerere și în mod gratuit.

(6) Societățile de investiții și societățile de administrare a OPCVM, pentru fiecare fond deschis pe care acestea din urmă îl administrează, furnizează informații cheie destinate investitorilor, în mod gratuit, pe un suport durabil sau prin intermediul unei pagini web. Un exemplar tipărit se distribuie investitorului la cerere și în mod gratuit.

Articolul 102. Cerințe de raportare

(1) Pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, societatea de administrare a OPCVM furnizează Comisiei Naționale următoarele informații:

1) metodele de gestionare a lichidității OPCVM-ului, inclusiv instrumentele de administrare a lichidităților folosite la momentul respectiv, precum și orice activare sau dezactivare a acestora;

2) profilul de risc actual al OPCVM-ului, inclusiv riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul de contrapartidă, alte riscuri, inclusiv riscul operațional, precum și valoarea totală a efectului de levier utilizat de OPCVM;

3) rezultatele simulărilor de criză efectuate în conformitate cu art.93 alin.(1);

4) informații referitoare la dispozițiile privind delegarea funcțiilor de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor, după cum urmează:

a) informații despre delegați, precizând denumirea și sediul social sau sucursala acestora, dacă au legături strânse cu societatea de administrare a OPCVM, dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor, autoritatea lor de supraveghere, dacă este cazul, inclusiv identificatorii delegaților necesari pentru a face legătura între informațiile furnizate și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;

b) resursele umane, exprimate în echivalent normă întreagă, utilizate de societatea de administrare a OPCVM pentru a îndeplini sarcini zilnice de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor la societatea de administrare a OPCVM respectivă;

c) lista și descrierea activităților asociate cu funcțiile delegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;

d) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și partea procentuală a activelor OPCVM-ului care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;

e) resursele umane, exprimate în echivalent normă întreagă, utilizate de societatea de administrare a OPCVM pentru a monitoriza acordul de delegare;

f) numărul și datele verificărilor periodice de diligență necesară efectuate de societatea de administrare a OPCVM pentru a monitoriza activitatea delegată, o listă cu problemele identificate și, după caz, cu măsurile adoptate pentru a rezolva aceste probleme, precum și data până la care trebuie implementate măsurile respective;

g) în cazul în care există acorduri de subdelegare, informațiile solicitate la lit.a), c) și d) cu privire la subdelegați și la activitățile subdelegate legate de funcțiile de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;

h) datele de început și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea;

5) lista statelor membre în care titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt distribuite efectiv de societatea de administrare a OPCVM care îl administrează sau de un distribuitor care acționează în numele societății de administrare a OPCVM respective;

(2) OPCVM-urile transmit Comisiei Naționale prospectele lor, orice modificări aduse acestora, precum și rapoartele lor anuale și semestriale. OPCVM-urile furnizează această documentație autorităților competente din statul membru de origine a societății de administrare a OPCVM, la cerere.

(3) OPCVM-urile transmit Comisiei Naționale informațiile lor cheie destinate investitorilor, precum și orice modificări aduse acestora.

(4) Comisia Națională asigură că toate informațiile colectate în temeiul alin.(1) referitoare la toate OPCVM-urile pe care le supraveghează și informațiile colectate în temeiul art.9 sunt puse la dispoziția altor autorități competente relevante, ESMA, EBA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al CERS, ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, prin procedurile prevăzute la art.214.

(5) Comisia Națională dispune ca toate informațiile colectate în temeiul prezentului articol despre toate OPCVM-urile pe care le supraveghează să fie puse la dispoziția SEBC, numai în scopuri statistice, prin procedurile prevăzute la art.214.

(6) Comisia Națională furnizează fără întârziere informațiile prin procedurile prevăzute la art.214, precum și în mod bilateral, autorităților competente din alte state membre direct vizate, dacă o societate de administrare a OPCVM aflată în responsabilitatea lor, sau un OPCVM administrat de respectiva societate de administrare a OPCVM, ar putea constitui o sursă importantă de risc de contraparte pentru o instituție de credit, pentru alte instituții cu relevanță sistemică din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

Secțiunea a 4-a **Obligații generale ale OPCVM-urilor**

Articolul 103. Cerințe privind împrumuturile

(1) Nicio societate de investiții, societate de administrare a OPCVM sau depozitar, care acționează în numele unui fond de investiții nu pot lua împrumuturi.

(2) Societatea de investiții ori societatea de administrare a OPCVM care administrează un fond de investiții poate achiziționa devize prin intermediul unui tip de împrumut reciproc acoperit ("back-to-back") și poate obține împrumuturi și credite destinate procurării imobilelor necesare pentru desfășurarea activității acestora, cu condiția că valoarea acestor împrumuturi și credite nu depășește 10% din valoarea activelor societății de investiții sau ale fondului de investiții.

(3) Societatea de investiții ori societatea de administrare a OPCVM care administrează un fond de investiții solicită avizul Comisiei Naționale pentru împrumuturile și creditele contractate în condițiile alin.(2).

(4) Societatea de administrare a OPCVM nu poate percepe comisioane de la OPCVM pe care le administrează în legătură cu contractarea unui astfel de împrumut sau credit.

Articolul 104. Interdicția de creditare și garantare

(1) OPCVM nu pot acorda împrumuturi persoanelor fizice și juridice.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art.91, art.92 alin.(1) și art.93, nicio societate de investiții, societate de administrare a OPCVM sau depozitar, care acționează în numele unui OPCVM nu poate acorda împrumuturi sau constitui garanții în folosul terților în baza activelor OPCVM.

(3) Interdicția prevăzută la alin.(2) nu împiedică achiziționarea de valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare sau alte instrumente financiare menționate la art.91 alin.(1) pct.5), 8) și 9), conform politicii de investiții, care nu sunt plătite integral la momentul achiziționării.

Articolul 105. Interdicția vânzărilor descoperite

Nicio societate de investiții, societate de administrare a OPCVM sau depozitar, care acționează în numele unui OPCVM nu poate efectua vânzări descoperite de valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare sau alte instrumente financiare menționate la art.91 alin.(1) pct.5), 8) și 9).

Articolul 106. Cheltuielile OPCVM și ale deținătorilor de titluri de participare

(1) Cheltuielile totale ale fondului de investiții pe care o societate de administrare a OPCVM este împuternicită să le efectueze includ taxa de administrare și alte plăți din activele fondului, în particular pentru achitarea serviciilor de depozitare. Cheltuielile totale se calculează de către societatea de administrare a OPCVM în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Actul constitutiv al societății de investiții indică natura costurilor pentru societatea de investiții.

(3) Cheltuielile unui deținător de unități de fond sunt cheltuielile totale pe care acest deținător le suportă la cumpărarea unităților de fond și pe întreaga perioadă de deținere a acestora, până la primirea valorii de răscumpărare pentru unitățile deținute.

(4) Societatea de administrare a OPCVM este obligată să stabilească în regulile fondului și în prospectul de emisiune al fondului, să publice în organul de presă indicat în regulile fondului și pe pagina web proprie informația cu privire la:

- a) tipurile de cheltuieli suportate de fond;
- b) cheltuielile totale ale fondului și ale deținătorului de unități de fond pentru anul precedent, exprimate procentual din valoarea activelor nete ale fondului;
- c) cheltuielile totale ale fondului și ale deținătorului de unități de fond pentru anul curent, exprimate procentual din valoarea activelor nete ale fondului;
- d) suma minimă a cheltuielilor suportate de un investitor în cazul deținerii unei unități de fond.

Secțiunea a 5-a

OPCVM de tip „master” și OPCVM de tip „feeder”

Articolul 107. Structura de tip „master-feeder”

(1) Un OPCVM de tip "feeder" este un OPCVM sau un compartiment de investiții al acestuia autorizat să investească, prin derogare de la art.75 alin.(1) lit.a), art.91 alin. (1)-(3), art.92 , art.96-97, art.98 alin.(2) lit.c), cel puțin 85% din activele sale în titluri de participare emise de un alt OPCVM (OPCVM de tip "master").

(2) Un OPCVM de tip feeder poate deține până la 15% din activele sale sub formă de:

- a) alte active lichide potrivit art.91 alin.(3);
- b) instrumente financiare derivate care pot fi utilizate doar în scopul acoperirii riscului, potrivit art.91 alin.(1) pct.8) și art.93 alin.(3)-(8);
- c) bunuri mobile și imobile care sunt necesare pentru desfășurarea directă a activității, în cazul în care OPCVM de tip feeder este o societate de investiții.

(3) Un OPCVM de tip "master" este un OPCVM sau un compartiment de investiții al acestuia care:

- a) are cel puțin un OPCVM de tip "feeder" printre deținătorii săi de acțiuni sau de unități de fond;
- b) nu este el însuși un OPCVM de tip "feeder"; și

c) nu deține titluri de participare ale unui OPCVM de tip "feeder".

(4) În scopul respectării cerințelor prevăzute la art.95 alin.(5), OPCVM-ul de tip feeder trebuie să calculeze expunerea sa globală aferentă deținerii de instrumente financiare derivate prin combinarea expunerii sale directe în temeiul alin.(2) lit. b) cu:

a) expunerea reală a OPCVM-ului de tip master aferentă deținerii de instrumente financiare derivate, proporțional cu investițiile OPCVM-ului de tip feeder în OPCVM-ul de tip master; sau

b) expunerea maximă potențială a OPCVM-ului de tip master aferentă deținerii de instrumente financiare derivate prevăzută în regulile fondului sau în actul constitutiv al societății de investiții, proporțional cu investițiile OPCVM-ului de tip feeder în OPCVM-ul de tip master.

(5) Se aplică următoarele excepții în cazul unui OPCVM de tip master:

a) dacă un OPCVM de tip master are cel puțin două OPCVM-uri de tip feeder printre deținătorii săi de titluri de participare, nu se aplică prevederile art.75 alin.(1) lit.a) și art.75 alin.(3) lit.b), oferindu-se astfel OPCVM-ului de tip master posibilitatea de a alege sau nu să atragă capital de la alți investitori;

b) dacă un OPCVM de tip master nu atrage capital într-un stat membru, altul decât statul în care este stabilit, având doar unul sau mai multe OPCVM-uri de tip feeder în statul membru respectiv, nu se aplică prevederile art.117-123 și art.220 alin.(7)-(12).

Articolul 108. Aprobarea prealabilă a investiției OPCVM de tip „feeder” în OPCVM de tip „master”

(1) În situația în care Comisia Națională este autoritatea competentă a OPCVM-ului de tip feeder, investițiile OPCVM de tip feeder într-un anumit OPCVM de tip master care depășesc limita prevăzută la art.96 alin.(1) aferentă investițiilor în alte OPCVM-uri sunt supuse, în prealabil, aprobării Comisiei Naționale.

(2) OPCVM-ul de tip feeder este informat, în termen de 15 zile lucrătoare de la momentul depunerii dosarului complet, dacă Comisia Națională a aprobat sau nu investițiile OPCVM-ului de tip feeder în OPCVM-ul de tip master.

(3) În vederea aprobării prevăzute la alin. (2), OPCVM-ul de tip feeder trebuie să furnizeze Comisiei Naționale următoarele documente:

a) regulile fondului sau actul constitutiv ale OPCVM-ului de tip feeder și ale OPCVM-ului de tip master;

b) prospectul și informațiile-cheie destinate investitorilor ale OPCVM-ului de tip feeder și ale OPCVM-ului de tip master potrivit art.88;

c) acordul dintre OPCVM-ul de tip feeder și OPCVM-ul de tip master sau regulile interne de conduită menționate la art.109 alin.(4);

d) atunci când este cazul, informațiile care trebuie furnizate deținătorilor de titluri de participare menționate la art.113 alin.(1);

e) dacă OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder au depozitari diferiți, acordul asupra schimbului de informații prevăzut la art.110 alin.(1) dintre respectivii depozitari;

f) dacă OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder au auditori diferiți, acordul asupra schimbului de informații prevăzut la art.111 alin.(1) dintre respectivii auditori.

(4) Dacă OPCVM-ul de tip feeder este stabilit într-un alt stat membru decât statul membru de origine al OPCVM-ului de tip master, OPCVM-ul de tip feeder trebuie să prezinte, de asemenea, un atestat emis de autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului de tip master care atestă faptul că OPCVM-ul de tip master este un OPCVM sau un compartiment de investiții al acestuia care îndeplinește condițiile prevăzute la art.107 alin.(3) lit. b) și c).

(5) Documentele sunt prezentate de către OPCVM-ul de tip feeder în limba română sau într-o limbă agreată de Comisia Națională.

Articolul 109. Dispoziții comune pentru OPCVM-ul de tip feeder și OPCVM-ul de tip master

(1) OPCVM-ul de tip master are obligația de a furniza OPCVM-ului de tip feeder toate documentele și informațiile necesare pentru ca acesta să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta lege.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1), OPCVM-ul de tip feeder încheie un acord cu OPCVM-ul de tip master.

(3) OPCVM-ul de tip feeder nu investește mai mult decât limita prevăzută la art.96 alin.(1) în titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master înainte de intrarea în vigoare a acordului menționat la alin. (2), care este disponibil, la cerere și în mod gratuit, tuturor deținătorilor de titluri de participare.

(4) În cazul în care OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder sunt administrate de aceeași societate de administrare a OPCVM, acordul poate fi înlocuit cu reguli interne de conduită care să asigure respectarea cerințelor prevăzute în prezenta lege.

(5) OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder iau măsurile necesare pentru a coordona calendarul calculării și al publicării valorii activului lor net, pentru a evita aplicarea practicilor de sincronizare cu piața ("market timing") titlurilor lor de participare, prevenind posibilitățile de arbitraj.

(6) În cazul în care OPCVM-ul de tip master suspendă temporar răscumpărarea sau subscrierea titlurilor sale de participare, fie din proprie inițiativă, fie la cererea autorităților sale competente, fiecare dintre OPCVM-urile sale de tip feeder are dreptul să suspende răscumpărarea sau subscrierea titlurilor sale de participare, prin derogare de la condițiile prevăzute la art.89 alin.(2), în aceeași perioadă ca OPCVM-ul de tip master.

Articolul 110. Obligațiile depozitarilor în structurile de tip „master-feeder”

(1) În cazul în care OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder au depozitari diferiți, depozitarii încheie un acord asupra schimbului de informații, cu scopul de a asigura îndeplinirea obligațiilor ce revin acestora.

(2) OPCVM-ul de tip feeder nu investește în titluri de participare la OPCVM-ul de tip master până la intrarea în vigoare a acordului menționat la alin. (1).

(3) Atunci când respectă cerințele prevăzute în prezenta secțiune, nici depozitarul OPCVM-ului de tip master și nici cel al OPCVM-ului de tip feeder nu sunt considerați ca acționând cu încălcarea normelor prin care se stabilesc restricții de dezvăluire a informațiilor sau a normelor de protecție a datelor, în cazurile în care astfel de norme sunt impuse prin contract sau prin prevederile legale în vigoare. Respectarea cerințelor respective nu atrage răspunderea de niciun fel a unui astfel de depozitar sau a unei persoane împuternicite de acesta.

(4) OPCVM-ul de tip feeder sau, dacă este cazul, SAI a OPCVM-ului de tip feeder au obligația de a comunica depozitarului OPCVM-ului de tip feeder orice informație cu privire la OPCVM-ul de tip master care este necesară pentru respectarea obligațiilor depozitarului OPCVM-ului de tip feeder.

(5) Depozitarul OPCVM-ului de tip master informează fără întârziere autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului de tip master, OPCVM-ul de tip feeder sau, dacă este cazul, societatea de administrare a OPCVM-ului de tip feeder despre orice nereguli constatate cu privire la OPCVM-ul de tip master care se consideră că au un impact negativ asupra OPCVM-ului de tip feeder.

Articolul 111. Obligațiile auditorilor în structurile de tip „master-feeder”

(1) În situația în care OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder au auditori diferiți, acești auditori încheie un acord asupra schimbului de informații, în vederea asigurării respectării obligațiilor ce revin ambilor auditori.

(2) OPCVM-ul de tip feeder nu trebuie să investească în titluri de participare la OPCVM-ul de tip master până la intrarea în vigoare a respectivului acord.

(3) În raportul său de audit, auditorul OPCVM-ului de tip feeder ia în considerare raportul de audit al OPCVM-ului de tip master. Dacă OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder nu au același exercițiu financiar, auditorul OPCVM-ului de tip master elaborează un raport la data închiderii exercițiului pentru OPCVM-ul de tip feeder.

(4) Auditorul OPCVM-ului de tip feeder trebuie să includă în raport orice nereguli semnalate în raportul de audit al OPCVM-ului de tip master, precum și impactul acestora asupra OPCVM-ului de tip feeder.

(5) Atunci când respectă cerințele prevăzute în prezenta Secțiune, nici auditorul OPCVM-ului de tip „master” și nici cel al OPCVM-ului de tip „feeder” nu pot fi considerați ca acționând cu încălcarea normelor prin care se stabilesc restricții de divulgare a informațiilor sau a normelor de protecție a datelor, în cazurile în care astfel de norme sunt impuse prin contract, act normativ sau act administrativ. Respectarea cerințelor respective nu atrage răspunderea de niciun fel a unui astfel de auditor sau a unei persoane împuternicite de acesta.

Articolul 112. Informații obligatorii și publicitare ale OPCVM-ului de tip feeder

(1) Pe lângă informațiile prevăzute de prezenta lege, prospectul OPCVM-ului de tip feeder conține următoarele informații:

a) o declarație care să ateste că OPCVM-ul de tip feeder este un OPCVM de tip feeder al unui anumit OPCVM de tip master și că, în această calitate, investește în mod permanent cel puțin 85% din activele sale în titluri de participare ale acelui OPCVM de tip master;

b) obiectivul și politica de investiții, inclusiv profilul de risc și dacă performanța OPCVM-ului de tip feeder este identică cu cea a OPCVM-ului de tip master sau diferă de aceasta, iar în cazul în care diferă, în ce măsură și din ce motive, inclusiv o descriere a investițiilor făcute potrivit art.107 alin.(2);

c) o descriere succintă a OPCVM-ului de tip master, organizarea sa, obiectivul și politica sa de investiții, inclusiv profilul de risc, precum și informații privind modalitățile prin care se poate obține prospectul OPCVM-ului de tip master;

d) un rezumat al acordului încheiat între OPCVM-ul de tip feeder și OPCVM-ul de tip master sau al regulilor interne de conduită prevăzute la art.109 alin.(4);

e) modul în care deținătorii de titluri de participare pot obține informații suplimentare cu privire la OPCVM-ul de tip master și la acordul încheiat între OPCVM-ul de tip feeder și OPCVM-ul de tip master în temeiul art.109;

f) o descriere a tuturor remunerațiilor și a rambursărilor costurilor imputate OPCVM-ului de tip feeder în urma investiției acestuia în titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master, precum și totalul cheltuielilor OPCVM-ului de tip feeder și ale OPCVM-ului de tip master; și

g) o descriere a consecințelor fiscale pentru OPCVM-ul de tip feeder ale investiției sale în OPCVM de tip master.

(2) Pe lângă informațiile prevăzute în prezenta lege, raportul anual al OPCVM-ului de tip feeder include și o declarație cu privire la totalul cheltuielilor OPCVM-ului de tip feeder și ale OPCVM-ului de tip master. Rapoartele anuale și semestriale ale OPCVM-ului de tip feeder precizează modalitățile prin care pot fi obținute raportul anual și, respectiv, cel semestrial ale OPCVM-ului de tip master.

(3) În situația în care Comisia Națională este autoritatea competentă a statului membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder, acesta trebuie să transmită Comisia Națională și informațiile-cheie destinate investitorilor și toate modificările aduse acestora, precum și rapoartele anuale și semestriale ale OPCVM-ului de tip master.

(4) Un OPCVM de tip feeder indică în toate informațiile publicitare relevante că investește cel puțin 85% din activele sale în titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master.

(5) OPCVM-ul de tip feeder transmite investitorilor, la cerere și în mod gratuit, un exemplar tipărit al prospectului și rapoartele anuale și semestriale ale OPCVM-ului de tip master.

Articolul 113. Transformarea OPCVM-urilor existente în OPCVM-uri de tip feeder și înlocuirea OPCVM-ului de tip master

(1) În cazul în care un OPCVM de tip feeder desfășoară deja activități în calitate de OPCVM, inclusiv ca OPCVM de tip feeder al unui alt OPCVM de tip master, OPCVM-ul de tip feeder furnizează deținătorilor de titluri de participare următoarele informații:

a) o declarație care să ateste că Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder, a aprobat investiția OPCVM-ului de tip feeder în titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master;

b) informațiile-cheie destinate investitorilor ale OPCVM-ului de tip feeder și ale OPCVM-ului de tip master, potrivit art.88;

c) data la care OPCVM-ul de tip feeder urmează să investească în OPCVM-ul de tip master sau, dacă a investit deja în acesta, data la care investiția sa va depăși limita permisă potrivit art.96 alin.(1); și

d) o declarație care să ateste că deținătorii de titluri de participare au dreptul să solicite, în termen de 30 de zile, răscumpărarea titlurilor lor de participare, fără alte taxe decât cele percepute pentru acoperirea costurilor de dezinvestire; dreptul devine efectiv din momentul în care OPCVM-ul de tip feeder a notificat informațiile menționate în prezentul articol.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se transmit cel târziu cu 30 de zile înainte de data menționată la alin. (1) lit. c).

(3) În cazul în care OPCVM-ul de tip feeder a notificat distribuirea titlurilor sale de participare în alt stat membru, informațiile menționate la alin. (1) trebuie furnizate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă al OPCVM-ului de tip feeder sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente ale acestuia. OPCVM-ul de tip feeder este responsabil pentru traducere, care va reflecta fidel conținutul originalului.

(4) OPCVM-ul de tip feeder nu investește în titluri de participare ale unui OPCVM de tip master peste limita permisă potrivit art.96 alin.(1), înainte de expirarea perioadei menționate la alin. (2).

Articolul 114. Obligațiile OPCVM de tip „feeder” față de OPCVM de tip „master”

(1) OPCVM-ul de tip feeder trebuie să monitorizeze efectiv activitatea OPCVM-ului de tip master.

(2) În îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1), OPCVM-ul de tip feeder ia în considerare informațiile și documentele primite de la OPCVM-ul de tip master sau, dacă este cazul, de la SAI, depozitarul ori auditorul acestuia, cu excepția cazului în care există motive de îndoială cu privire la exactitatea acestor informații și documente.

(3) În cazul în care, în cadrul unei investiții în titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master, OPCVM-ul de tip feeder, societatea de administrare a OPCVM-ului de tip feeder sau orice persoană care acționează fie în numele OPCVM-ului de tip feeder, fie al SAI a respectivului OPCVM de tip feeder primește o taxă de distribuire, un comision sau un alt beneficiu bănesc, acestea intră în activele OPCVM-ului de tip feeder.

Articolul 115. Obligațiile OPCVM de tip „master” față de OPCVM de tip „feeder” și autoritățile competente

(1) În situația în care Comisia Națională este autoritatea competentă a OPCVM-ului de tip master, acesta din urmă informează fără întârziere Comisia Națională cu privire la identitatea fiecărui OPCVM de tip feeder care investește în titlurile sale de participare.

(2) În cazul în care OPCVM-ul de tip master este stabilit în Republica Moldova și OPCVM-ul de tip feeder în alt stat membru, Comisia Națională informează în cel mai scurt timp autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder cu privire la investițiile menționate la alin. (1).

(3) OPCVM-ul de tip master nu percepe comisioane de subscriere ori de răscumpărare din partea OPCVM-ului de tip feeder pentru cumpărarea sau vânzarea de titluri de participare ale OPCVM-ului de tip master.

(4) OPCVM-ul de tip master garantează că toate informațiile solicitate potrivit prevederilor legale în vigoare și regulilor fondului sau actului constitutiv al societății de investiții sunt furnizate de îndată OPCVM-ului de tip feeder ori, dacă este cazul, societatea de administrare a acestuia, precum și autorităților competente, depozitarului și auditorului OPCVM-ului de tip feeder.

Articolul 116. Notificarea OPCVM de tip „feeder” de către autoritățile competente

(1) În cazul în care OPCVM-ul de tip master și OPCVM-ul de tip feeder sunt stabilite în Republica Moldova, Comisia Națională notifică fără întârziere OPCVM-ului de tip feeder orice decizie, măsură, constatare a nerespectării condițiilor prezentului capitol referitoare la OPCVM-ul de tip master ori, dacă este cazul, la societatea de administrare a OPCVM, depozitarul sau auditorul acestuia.

(2) În cazul în care OPCVM-ul de tip master este stabilit în Republica Moldova și OPCVM-ul de tip feeder în alt stat membru, Comisia Națională comunică în cel mai scurt timp autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder orice decizie, măsură, constatare a nerespectării condițiilor prezentului capitol referitoare la OPCVM-ul de tip master ori, dacă este cazul, la societatea de administrare a OPCVM, depozitarul sau auditorul acestuia.

(3) În situația în care OPCVM-ul de tip feeder este stabilit în Republica Moldova și OPCVM-ul de tip master în alt stat membru, iar Comisia Națională primește informații conform alin. (2), aceasta informează imediat OPCVM-ul de tip feeder în acest sens.

Secțiunea a 6-a

Distribuirea transfrontalieră a titlurilor de participare ale OPCVM-urilor

Subsecțiunea 1

Dispoziții speciale aplicabile OPCVM-urilor naționale care distribuie titlurile de participare în alt stat membru

Articolul 117. Distribuirea pe teritoriul unui alt stat membru a titlurilor de participare ale unui OPCVM național

(1) În cazul în care un OPCVM autorizat de Comisia Națională, în continuare *OPCVM național*, își propune să comercializeze titlurile de participare într-un alt stat membru, acesta trimite în prealabil o scrisoare de notificare Comisiei Naționale, care va cuprinde informații privind modalitățile prevăzute pentru comercializarea titlurilor de participare în acel stat membru, inclusiv, dacă este cazul, privind clasele de acțiuni sau unități de fond. În contextul art.29, scrisoarea indică faptul că titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt comercializate de societatea de administrare a OPCVM.

(2) Scrisoarea de notificare include, de asemenea, informațiile necesare, inclusiv adresa pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe regulamentare aplicabile de către autoritățile competente din statul membru gazdă și informații privind structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alin.(6).

(3) OPCVM-ul anexează la scrisoarea de notificare menționată la alin.(1) următoarele documente, în limba română și în traducere:

a) regulile fondului sau actul constitutiv, prospectul și, după caz, ultimul raport și raportul semestrial următor, traduse în conformitate cu dispozițiile art.118 alin.(2) lit.c) și d); și

b) informațiile cheie destinate investitorilor menționate la art.88, traduse în conformitate cu art.118 alin.(2) lit.b) și d);

c) dovada achitării taxei pentru eliberarea certificatului privind atestarea prevăzută la alin.(4).

(4) Comisia Națională verifică dacă documentația trimisă de OPCVM în conformitate cu alin.(1) și (2) este completă și, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea scrisorii de notificare însoțite de documentația completă prevăzută la alin.(3), o transmite autorității competente din statul membru în care OPCVM-ul își propune să distribuie titluri de participare, însoțită de o atestare care să certifice că OPCVM-ul îndeplinește condițiile impuse prin prezenta lege.

(5) Comisia Națională notifică de îndată OPCVM-ul cu privire la transmiterea documentației conform alin.(4). OPCVM-ul poate intra pe piață în statul membru gazdă de la data respectivei notificări.

(6) OPCVM-ul are obligația de a pune la dispoziție, în fiecare stat membru gazdă în care intenționează să comercializeze titlurile sale de participare, structuri care să asigure:

a) procesarea ordinelor de subscriere, de răscumpărare și de rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii de titluri de participare, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele necesare în temeiul art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2);

b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menționate la lit.a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărare și din rambursare;

c) facilitarea tratării informațiilor și a accesului la procedurile și modalitățile menționate la art.19 alin.(2) referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor în OPCVM în statul membru unde sunt comercializate titluri de participare ale respectivului OPCVM;

d) punerea la dispoziția investitorilor a informațiilor și documentelor prevăzute la lit.a), în condițiile art.118, pentru analiză și obținerea de copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor, pe un suport durabil, a informațiilor relevante pentru sarcinile pe care le efectuează structurile; și

f) funcționarea ca punct de contact pentru a comunica cu autoritățile competente din statul membru gazdă.

(7) Scrisoarea de notificare menționată la alin.(1) și atestarea menționată la alin.(4) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, cu excepția cazului în care Republica Moldova și statul membru gazdă al OPCVM-ului acceptă ca scrisoarea de notificare și atestarea respective să fie furnizate într-o limbă oficială a ambelor state membre.

(8) Documentele menționate la alin.(3) pot fi transmise și stocate electronic.

(9) OPCVM trebuie să asigure accesul autorităților competente din statul membru gazdă la versiunea electronică a fiecărui din documentele menționate la alin.(3) lit.a) și b) și, dacă este cazul, la orice traducere a acestora. OPCVM trebuie să actualizeze respectivele documente și traduceri, să notifice autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la orice modificări și să indice unde pot fi obținute aceste documente în variantă electronică.

(10) Versiunea electronică a documentelor menționate la alin.(3) lit.a) și b) va fi pusă la dispoziția autorității competente din statul membru gazdă prin publicare pe pagina web a OPCVM în scrisoarea de notificare sau în actualizările acesteia. Documentele publicate de pagina web trebuie furnizate într-un format care să permită vizualizarea, reproducerea și stocarea documentelor la nivelul tehnologiilor.

(11) În cazul modificării informațiilor comunicate în scrisoarea de notificare prevăzută la alin.(1) sau al unei modificări a clasei de acțiuni sau unități de fond care se distribuie, OPCVM-ul trebuie să transmită Comisiei Naționale și autorității competente din statul membru gazdă o notificare scrisă în acest sens cu cel puțin o lună înainte de a pune în aplicare respectiva modificare.

(12) În cazul în care, ca urmare a unei modificări menționate la alin.(11), OPCVM-ul nu mai respectă prevederile prezentei legi, Comisia Națională îl informează, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la același alineat, cu privire la faptul că nu poate fi pusă în aplicare și notifică autoritățile competente din statul membru gazdă cu privire la această situație.

(13) În cazul în care o modificare menționată la alin.(11) este pusă în aplicare după ce au fost transmise informațiile în conformitate cu alin.(12) și, ca urmare a respectivei modificări, OPCVM-ul nu mai respectă prevederile prezentei lege, Comisia Națională ia toate măsurile corespunzătoare în conformitate cu art.199 și art.200, inclusiv, dacă este necesar, interzice în mod expres comercializarea titlurilor de participare ale OPCVM-ului și notifică fără întârziere nejustificată măsurile luate autorităților competente din statul membru gazdă.

(14) În sensul prezentei Subsecțiunii, noțiunea de OPCVM acoperă și compartimentele de investiții ale unui OPCVM.

Articolul 118. Informarea investitorilor

(1) OPCVM-ul național, care distribuie titlurile de participare într-un alt stat membru gazdă, are obligația să furnizeze investitorilor de pe teritoriul respectivului stat membru toate informațiile și documentele pe care un OPCVM le furnizează investitorilor din Republica Moldova potrivit prevederilor art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2).

(2) Informațiile și documentele menționate la alin.(1) sunt furnizate investitorilor în conformitate cu următoarele reguli:

a) fără a aduce atingere prevederilor art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2), respectivele informații și documente sunt furnizate investitorilor conform modalităților prevăzute de actele normative și actele administrative ale statului membru gazdă al OPCVM-ului;

b) informațiile cheie destinate investitorilor prevăzute la art.88 se traduc în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă al OPCVM-ului sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente ale respectivului stat membru;

c) alte informații și documente decât informațiile cheie destinate investitorilor prevăzute la art.88 se traduc, la alegerea OPCVM-ului, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă al OPCVM-ului sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente ale respectivului stat membru sau într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional; și

d) traducerile informațiilor și documentelor în temeiul lit.b) și c) se realizează sub responsabilitatea OPCVM-ului și reflectă cu fidelitate conținutul informațiilor originale.

(3) Cerințele prevăzute la alin.(1)-(2) se aplică, de asemenea, oricăror modificări ale informațiilor și documentelor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 119. Retragerea notificării

(1) Un OPCVM național poate retrage notificarea cu privire la distribuția titlurilor de participare, inclusiv, după caz, cu privire la clasele de acțiuni sau unități de fond într-un stat membru pentru care a făcut o notificare la Comisia Națională în conformitate cu art.117, în cazul în care sunt îndeplinite toate următoarele condiții:

a) este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale OPCVM-ului de acest fel, deținute de investitori în statul membru respectiv, care este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare în statul membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale OPCVM-ului și potrivit pentru un investitor tipic al OPCVM-ului;

c) orice acorduri contractuale cu intermediari financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare indentificate în notificarea menționată la alin.(4).

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) descriu în mod clar consecințele pentru investitori în cazul în care nu acceptă oferta de răscumpărare sau de rambursare a titlurilor de participare deținute.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru pentru care OPCVM-ul a făcut notificarea în conformitate cu art.117 sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente din statul membru respectiv. Începând cu data retragerii notificării, OPCVM nu mai realizează nicio ofertă sau plasare directă sau indirectă a titlurilor sale de participare care au făcut obiectul retragerii notificării în statul membru respectiv.

(4) OPCVM-ul transmite Comisiei Naționale o notificare ce conține informațiile menționate la alin.(1).

(5) Comisia Națională verifică dacă notificarea trimisă de OPCVM în conformitate cu alin.(4) este completă și transmite în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea notificării complete, respectiva notificare autorității competente a statului membru identificat în notificarea menționată la alin.(4) și ESMA.

(6) Comisia Națională informează prompt OPCVM-ul cu privire la transmiterea notificării prevăzute la alin.(5).

(7) OPCVM-ul furnizează investitorilor care își mențin investițiile în respectivul OPCVM în urma procedurii prevăzute în prezentul articol, precum și Comisiei Naționale, informațiile prevăzute la art.87, art.88, art.100, art.101, art.102 alin.(2) și la art.118.

(8) Comisia Națională transmite autorității competente din statul membru identificat în notificarea menționată la alin.(4) informații cu privire la orice modificări ale documentelor prevăzute la art 103 alin.(3).

(9) În cazul în care Comisia Națională este identificată ca autoritate competentă în cadrul unei notificări similare celei de la alin.(4) într-un alt stat membru, aceasta are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a statului membru gazdă al OPCVM, în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru care transpune art.21 alin.(2), art.97 alin.(3) și art.108 din Directiva 2009/65/CE.

(10) Fără a aduce atingere altor activități de supraveghere prevăzute, de la data transmiterii prevăzută la alin.(8), autoritatea competentă a statului membru indicată în notificarea menționată la alin.(4) nu mai solicită acelui OPCVM-ului să demonstreze conformitatea cu actele normative și actele administrative naționale care reglementează cerințele de distribuție.

(11) În aplicarea prevederilor alin.(7), OPCVM poate utiliza orice mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță, cu condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se află investitorii sau într-o limbă aprobată de autoritatea competentă din statul membru respectiv.

Subsecțiunea a 2-a

Dispoziții speciale aplicabile OPCVM-urilor din alte state membre care distribuie titlurile de participare în Republica Moldova

Articolul 120. Distribuirea în Republica Moldova a titlurilor de participare ale OPCVM-urilor din alte state membre

(1) OPCVM-urile autorizate în alt stat membru pot distribui în Republica Moldova titlurile lor de participare în baza procedurii de notificare prevăzute de prezenta lege.

(2) Comisia Națională nu va impune OPCVM-urilor autorizate în alt stat membru care distribuie titlurile de participare pe teritoriul Republicii Moldova obligații sau proceduri administrative suplimentare privind aspectele reglementate de prezenta lege.

(3) În scopul desfășurării activităților lor, OPCVM-urile pot folosi în Republica Moldova în denumirea lor aceeași referire la forma lor juridică – „societate de investiții” sau „fond deschis de investiții”, ca și cea pe care o folosesc în statul membru de origine.

(4) OPCVM-urile autorizate în alte state membre care distribuie titlurile de participare pe teritoriul Republicii Moldova sunt înscrise în registrul ținut de Comisia Națională.

(5) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă, are competența de a supraveghea respectarea dispozițiilor care nu intră în sfera de aplicare a prezentei legi și a dispozițiilor prevăzute la art.121 alin.(3)-(5) și art.122.

(6) În sensul prezentei Subsecțiuni, noțiunea de OPCVM acoperă și compartimentele de investiții ale unui OPCVM.

Articolul 121. Cerințe aplicabile OPCVM-urilor din alte state membre care distribuie titlurile de participare în Republica Moldova

(1) În cazul în care un OPCVM stabilit în alt stat membru decide să distribuie titlurile sale de participare în Republica Moldova, atestarea transmisă Comisiei Naționale de către autoritatea competentă din statul membru de origine al acelui OPCVM, care certifică faptul că OPCVM-ul îndeplinește condițiile impuse de Directiva 2009/65/CE, trebuie să fie însoțită de documentația completă cuprinzând:

1) scrisoarea de notificare a OPCVM-ului, care va cuprinde informații privind modalitățile prevăzute pentru distribuția titlurilor de participare în Republica Moldova, inclusiv, dacă este cazul, privind clasele de acțiuni sau unități de fond. În contextul art.29, scrisoarea va indica faptul că titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt distribuite de societatea de administrare a OPCVM;

2) următoarele documente:

a) regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții, prospectul și, după caz, ultimul raport și raportul semestrial, traduse potrivit art.122 alin.(1) lit.c) și d); și

b) informațiile-cheie destinate investitorilor, menționate la art.88, traduse potrivit art.122 alin.(1) lit.b) și d).

(2) Scrisoarea de notificare prevăzută la alin.(1) pct.1) include, de asemenea, informațiile necesare, inclusiv adresa pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe percepute de către Comisia Națională și informații privind mecanismele pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la alin.(3).

(3) OPCVM-ul din alt stat membru, care distribuie titluri de participare în Republica Moldova, are obligația de a pune la dispoziția investitorilor din Republica Moldova structuri care să asigure îndeplinirea următoarelor sarcini:

a) procesarea ordinelor de subscriere, răscumpărare și rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii de titluri de participare, în conformitate cu condițiile stabilite în mod corespunzător în documentele prevăzute la art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2);

b) furnizarea de informații investitorilor din Republica Moldova cu privire la modalitatea de transmitere a ordinelor menționate la lit.a) și cu privire la modalitățile de plată a sumelor provenite din răscumpărarea sau din rambursarea de către OPCVM a titlurilor de participare deținute de investitorii din Republica Moldova;

c) facilitarea accesului la informații și la procedurile și modalitățile menționate la 19 alin.(2) lit.a) și b) referitoare la exercitarea de către investitorii din Republica Moldova a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în OPCVM;

d) punerea la dispoziția investitorilor din Republica Moldova a informațiilor și documentelor prevăzute la lit.a), în condițiile prevăzute la art.122, cu scopul de a fi analizate și de a obține copii ale acestora;

e) punerea la dispoziția investitorilor din Republica Moldova, pe un suport durabil, a informațiilor relevante cu privire la operațiunile desfășurate de către aceste structuri;

f) funcția de punct de contact pentru comunicarea cu Comisia Națională.

(4) Comisia Națională nu impune OPCVM-ului din alt stat membru obligația de a avea o prezență fizică pe teritoriul Republica Moldova sau de a numi o parte terță cu scopul de a-și îndeplini sarcinile prevăzute la alin.(3).

(5) OPCVM-ul din alt stat membru care distribuie titluri de participare în Republica Moldova are obligația de a se asigura că structurile prevăzute la alin.(3) sunt puse la dispoziție, inclusiv pe cale electronică, în limba română, de către OPCVM sau de către o parte terță care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate sau de către ambele. În cazul în care sarcinile sunt îndeplinite de un terț, numirea acestuia face obiectul unui contract scris, în care se indică care dintre sarcinile prevăzute la alin.(3) nu vor fi efectuate de către OPCVM, precum și faptul că terțul va primi din partea OPCVM toate informațiile și documentele relevante.

(6) Procedura de notificare este stabilită prin actelor normative ale Comisiei Naționale.

(7) OPCVM-ul din alt stat membru poate distribui titluri de participare în Republica Moldova, fără a fi necesară transmiterea altor documente sau informații, cu excepția celor prevăzute la alin.(1), de la data la care autoritatea competentă din statul membru de origine îi va comunica transmiterea documentației către Comisia Națională.

(8) Scrisoarea de notificare și atestarea menționată la alin.(1) vor fi transmise Comisiei Naționale în limba engleză sau în limba română.

(9) Documentele menționate la alin.(1) sunt transmise și stocate electronic.

(10) OPCVM-ul din alt stat membru asigură accesul Comisiei Naționale la versiunea electronică a fiecăruia din documentele menționate la alin.(1) lit.a) și b) și, dacă este cazul, la orice traducere a acestora. OPCVM-ul actualizează respectivele documente și traduceri, notifică Comisia Națională cu privire la orice modificări și indică unde pot fi obținute aceste documente în variantă electronică.

(11) Versiunea electronică a documentelor menționate la alin.(1) lit.a) și b) va fi pusă la dispoziția Comisiei Naționale prin publicare pe pagina web oficială a OPCVM-ului din alt stat membru, a societății de administrare a OPCVM sau altă pagină web oficială indicată de OPCVM în scrisoarea de notificare sau în actualizările acesteia.

(12) În cazul modificării informațiilor comunicate în scrisoarea de notificare prevăzută la alin.(1) pct.1) sau al unei modificări a clasei de acțiuni sau unități de fond care se distribuie, OPCVM-ul trebuie să transmită autorității competente din statul membru de origine, precum și Comisiei Naționale, o notificare scrisă în acest sens cu cel puțin 30 de zile înainte de a pune în aplicare respectiva modificare.

Articolul 122. Informarea investitorilor

(1) OPCVM-ul autorizat în alt stat membru care distribuie titlurile de participare în Republica Moldova va furniza investitorilor din Republica Moldova toate informațiile și documentele pe care OPCVM-ul are obligația să le furnizeze investitorilor din statul său membru de origine, conform dispozițiilor similare prevederilor art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2).

(2) Informațiile și documentele menționate la alin.(1) sunt furnizate investitorilor potrivit următoarelor reguli:

a) fără a aduce atingere dispozițiilor din statul membru de origine similare prevederilor art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2), respectivele informații și documente sunt furnizate investitorilor conform procedurilor prevăzute de prezenta lege;

b) informațiile cheie destinate investitorilor prevăzute la art.88 se traduc în limba română;

c) alte informații sau documente decât informațiile cheie destinate investitorilor prevăzute la art.88 se traduc la alegerea OPCVM-ului în limba română ori în limba engleză;

d) traducerile informațiilor și documentelor în temeiul lit.b) și c) se realizează sub responsabilitatea OPCVM-ului și reflectă cu fidelitate conținutul informațiilor originale.

(3) Cerințele prevăzute la alin.(2) se aplică, de asemenea, oricăror modificări ale informațiilor și documentelor prevăzute în prezentul articol.

(4) Frecvența publicării prețului de emisiune sau de răscumpărare a titlurilor de participare ale unui OPCVM din alt stat membru este reglementată de actele normative și de actele administrative ale statului membru de origine al OPCVM-ului.

Articolul 123. Retragera notificării cu privire la distribuția titlurilor de participare

(1) OPCVM-ul din alt stat membru poate retrage notificarea cu privire la distribuția în Republica Moldova a titlurilor de participare, pentru care Comisia Națională a primit o notificare în conformitate cu prevederile art.121, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor titlurilor de participare ale respectivului OPCVM deținute de investitorii din Republica Moldova, care este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual, tuturor investitorilor din Republica Moldova a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuția titlurilor de participare în Republica Moldova este făcută publică prin intermediul unui mijloc de comunicare, inclusiv electronic, care este uzual pentru distribuția titlurilor de participare ale OPCVM-ului și adecvat pentru un investitor tipic al OPCVM;

c) orice acorduri contractuale cu intermediarii financiari sau cu alte persoane cărora le-a fost delegată distribuția sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a titlurilor de participare identificate în notificarea prevăzută la alin.(4).

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) descriu în mod clar consecințele pentru investitori în cazul în care nu acceptă oferta de răscumpărare sau de rambursare a titlurilor de participare deținute.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) se furnizează în limba română. Începând cu data retragerii notificării, OPCVM-ul nu mai realizează nicio ofertă sau plasare directă sau indirectă a titlurilor sale de participare care au făcut obiectul retragerii notificării din Republica Moldova.

(4) OPCVM-ul transmite autorității sale competente din statul membru de origine o notificare ce conține informațiile prevăzute la alin.(1).

(5) OPCVM-ul furnizează în mod corespunzător investitorilor stabiliți în Republica Moldova, care își mențin investițiile în respectivul OPCVM în urma procedurii prevăzute de prezentul articol, precum și autorității sale competente din statul membru de origine informațiile prevăzute la art.87, art.88, art.100, art.101 și art.102 alin.(2).

(6) Autoritatea competentă din statul membru de origine a OPCVM-ului transmite Comisiei Naționale informații cu privire la orice modificări ale documentelor prevăzute la art.117 alin.(3).

(7) Comisia Națională are aceleași drepturi și obligații ca și o autoritate competentă a unui stat membru gazdă al OPCVM, în conformitate cu prevederile art.41 alin.(2)-(4), art.120 alin.(5) și art.220 alin.(1)-(7) și alin.(10).

(8) Fără a aduce atingere altor activități de monitorizare și de supraveghere prevăzute de prezenta lege, de la data transmiterii informațiilor prevăzute la alin.(6), Comisia Națională nu mai solicită acelui OPCVM să demonstreze conformitatea cu prevederile prezentei legi și ale reglementărilor Comisiei Naționale care stabilesc cerințele de distribuție.

(9) În aplicarea prevederilor alin.(5), OPCVM utilizează orice mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță, cu condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limba română.

Capitolul II **FONDURI ALTERNATIVE DE INVESTIȚII**

Secțiunea 1 **Modul de constituire și autorizare a FIA**

Articolul 124. Domeniul de aplicare

- (1) Sub rezerva alin.(3) și a Secțiunii a 3-a din Capitolul I, Titlul II, prezenta lege se aplică:
- a) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA din Republica Moldova;
 - b) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA din UE sau dintr-un stat terț;
 - c) AFIA din afara UE pentru care Republica Moldova este desemnată ca stat membru de referință conform prevederilor art.51;
 - d) AFIA din UE care distribuie în Republica Moldova titlurile de participare ale unuia sau mai multor FIA din UE;
 - e) AFIA din UE care administrează unul sau mai multe FIA din Republica Moldova;
 - f) AFIA din UE care distribuie în Republica Moldova titlurile de participare ale unuia sau mai multor FIA din afara UE;
 - g) AFIA din afara UE care distribuie în Republica Moldova titlurile de participare ale unuia sau mai multor FIA.
- (2) În sensul alin.(1), nu are importanță:
- a) dacă FIA este de tip deschis sau închis;
 - b) dacă FIA este constituit ca fond de investiții, ca societate de investiții pe acțiuni sau ca societate de investiții în comandită;
 - c) care este structura juridică a AFIA.
- (3) Prezenta lege nu se aplică:
- a) holdingurilor;
 - b) fondurilor de pensii facultative și schemelor de participare a angajaților;
 - c) autorităților administrației publice centrale și locale, Băncii Naționale a Moldovei și băncilor centrale ale altor state, organismelor internaționale și regionale, precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și alte instituții internaționale similare;
 - d) autorităților și organelor naționale, regionale și locale sau altor instituții care administrează fonduri ce sprijină sistemele de asigurări sociale și sistemele de pensii;
 - e) persoanelor juridice care administrează unul sau mai multe FIA ai căror unici investitori sunt aceste persoane, societăți-mamă sau filiale ale acestor persoane, sau alte filiale ale societăților-mamă, cu condiția ca niciunul dintre acești investitori să nu fie el însuși un FIA;
 - f) entităților cu scop special de securitizare.

Articolul 125. Dispoziții generale

- (1) FIA pot fi constituite:
- a) în bază unui contract de societate civilă, ca fond de investiții fără personalitate juridică;
 - b) în baza actului constitutiv, ca societate de investiții pe acțiuni;
 - c) în baza actului constitutiv, ca societate de investiții în comandită.
- (2) Un FIA poate activa cu condiția autorizării prealabile de către Comisia Națională în conformitate cu prezenta lege. Comisia Națională plasează pe pagina sa web oficială informația privind FIA autorizate în temeiul prezentei legi.

(3) Denumirea FIA trebuie să conțină în mod obligatoriu una dintre următoarele sintagme: „fond de investiții fără personalitate juridică”, „societate de investiții pe acțiuni” sau „societate de investiții în comandită”, după caz, precum și o indicație expresă a tipului FIA.

(4) Un FIA de tip deschis sau un FIA de tip închis este administrat de către o AFIA. În cazul societății de investiții pe acțiuni, aceasta se poate autoadministra cu condiția obținerii autorizației conform prevederilor prezentei legi.

(5) În funcție de condițiile de emisiune și de răscumpărare a titlurilor de participare, un FIA poate fi:

a) de tip deschis - un FIA ale cărui titluri de participare sunt, la cererea oricărui dintre deținători, răscumpărate din activele FIA la intervale de timp regulate, în conformitate cu procedurile și frecvența stabilite în actul constitutiv sau în regulile FIA;

b) de tip închis - un FIA ale cărui titluri de participare sunt răscumpărate din activele FIA într-un anumit moment, stabilit în actul constitutiv sau în regulile FIA, ori la faza de încetare a activității, dar nu mai devreme de o perioadă inițială de 5 ani, în care dreptul de răscumpărare nu poate fi exercitat.

(6) În cazul FIA cu capital de risc sau al FIA cu investiții pe termen lung, perioada inițială până la răscumpărare, menționată la alin.(5) lit.b), poate fi prelungită până la 10 ani de la data constituirii sale.

(7) Reducerea capitalului FIA ca urmare a unor distribuiri efectuate în conformitate cu actul constitutiv sau regulile FIA, cu prospectul sau cu documentele de ofertă ale FIA, inclusiv o reducere autorizată printr-o hotărâre a deținătorilor de titluri de participare adoptată în conformitate cu regulile sau cu actul constitutiv, cu prospectul sau cu documentele de ofertă, nu se ia în considerare la determinarea caracterului deschis sau închis al FIA.

(9) Faptul că titlurile de participare ale unui FIA pot fi tranzacționate pe o piață secundară și nu sunt răscumpărate sau rambursate de FIA nu se ia în considerare la determinarea caracterului deschis sau închis al FIA.

(10) În cazul în care o modificare a politicii de răscumpărare a unui FIA conduce la schimbarea tipului FIA administrat de AFIA, normele aplicabile noului tip de FIA se aplică FIA respectiv de către AFIA, de la data la care modificarea produce efecte.

(11) Comisia Națională ia măsurile necesare pentru a se asigura că SAFIA menționați la art.124 alin.(1) respectă în orice moment prezenta lege.

Articolul 126. FIA compartimentate

(1) Un FIA poate fi constituit din mai multe compartimente de investiții, având caracteristicile prevăzute de reglementările Comisiei Naționale și care, la rândul lor, pot emite mai multe clase de unități de fond.

(2) În cazul FIA destinat investitorilor de retail, în vederea respectării limitelor investiționale prevăzute la art.144-145, fiecare compartiment de investiții va fi considerat un FIA distinct.

(3) Un compartiment de investiții nou-înființat se supune autorizării de Comisa Națională. Solicitarea de avizare/aprobare a regulilor se aplică pentru fiecare compartiment de investiții nou sau clasă de unități de fond nou-înființată și este însoțită de documentele prevăzute în prezenta lege. Activele reprezentând investiții ale unui compartiment de investiții nu vor fi considerate investiții ale oricărui alt compartiment de investiții și nu pot face obiectul niciunei pretenții din partea creditorilor oricărui alt compartiment de investiții.

Articolul 127. Fondurile de investiții

(1) Fondul de investiții reprezintă activele care sunt separate de activele AFIA ce administrează acest fond și care aparțin deținătorilor de unități de fond.

(2) Fondul de investiții se constituie și se administrează de către o AFIA, în baza unui contract de societate civilă întocmit în formă scrisă, care reprezintă un contract de aderare, la care investitorul devine parte contractuală prin subscrierea de unități de fond. Prin încheierea cu AFIA a contractului de aderare, investitorul acceptă regulile fondului de investiții.

(3) Sediul unui fond de investiții este cel al AFIA care administrează respectivul fond. AFIA exercită toate drepturile care derivă din deținerea și gestionarea activelor fondului de investiții.

(4) Fondurile de investiții nu emit alte titluri financiare în afară de unitățile de fond. Unitățile de fond se emit doar în formă nominativă nematerializată, care reprezintă înscrieri în conturile de evidență ale persoanelor înregistrate în registrul deținătorilor de unități de fond.

(5) Unitatea de fond este un titlu financiar emis de fondul de investiții, care atestă dreptul la o parte egală din activul net al acestuia și acordă deținătorului următoarele drepturi:

a) dreptul de a cere răscumpărarea unității de fond cu periodicitatea stabilită de regulile fondului de investiții;

b) dreptul la plata unei părți din venitul net al fondului de investiții, dacă acest lucru este stipulat în regulile acestuia;

c) dreptul la o cotă proporțională din patrimoniul fondului de investiții, în cazul dizolvării acestuia.

(6) Registrul deținătorilor de unități de fond este ținut de către AFIA sau de către depozitarul fondului de investiții. Cerințele față de conținutul registrului deținătorilor de unități de fond și față de modul de ținere a acestuia se stabilesc prin actele normative ale Comisiei Naționale.

(7) Valoarea inițială (prețul de emisiune) a unei unități de fond la data autorizării fondului de investiții se stabilește în regulile acestuia.

(8) Unitățile de fond sunt liber transferabile, fără a se aduce atingere regulilor fondului de investiții, care pot specifica orice restricții în transferul unităților de fond.

(9) Transferul unităților de fond se înregistrează în registrul deținătorilor de unități de fond și intră în vigoare la data efectuării modificărilor respective în registru.

(10) Emisiunea de unități de fond se înregistrează de către Comisia Națională în modul stabilit de actele normative ale acesteia.

(11) La administrarea activelor fondului de investiții, AFIA acționează în conformitate cu prezenta lege, cu regulile fondului și cu actele normative ale Comisiei Naționale ce stabilesc regulile profesionale de gestionare a investițiilor financiare, luând în considerare interesele deținătorilor de unități de fond și fiind responsabilă față de ei pentru prejudiciile cauzate prin acțiuni contrare regulilor menționate.

(12) Deținătorii de unități de fond nu răspund pentru obligațiile fondului de investiții, asumate de AFIA în procesul de administrare a acestuia, și suportă, în limita aportului depus, riscul pierderilor ce rezultă din activitatea fondului de investiții.

Articolul 128. Societățile de investiții pe acțiuni

(1) Societatea de investiție pe acțiuni se constituie în conformitate cu Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, având ca obiect exclusiv de activitate investirea și administrarea activelor proprii în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Societatea de investiții pe acțiuni emite acțiuni ordinare nominative plătite integral la momentul subscrierii. Nu pot fi emise acțiuni preferențiale.

(3) O societate de investiții pe acțiuni poate fi administrată de o AFIA sau se poate autoadministra, în conformitate cu actul constitutiv.

(4) Societățile de investiții pe acțiuni care se autoadministrează respectă în mod corespunzător prevederile prezentei legi și normele stabilite prin actele normative ale Comisiei Naționale aplicabile AFIA, inclusiv obligația de a obține autorizația.

(5) În cazul neconformării societății de investiții pe acțiuni care se autoadministrează cerințelor prezentei legi, aceasta este obligată să selecteze o AFIA și să încheie cu aceasta un contract de administrare.

(6) Prețul de emisiune al acțiunilor din emisiile suplimentare sau de răscumpărare se stabilește în baza valorii activului net unitar.

(7) Valoarea activului net unitar al societății de investiții pe acțiuni la o anumită dată se calculează ca raport dintre valoarea activului net (capital propriu) al societății de investiții pe acțiuni de la acea dată și numărul de acțiuni emise și aflate în circulație, excluzând acțiunile proprii achiziționate sau răscumpărate (capital retras) de societate.

(8) Societatea de investiții pe acțiuni de tip deschis poate solicita înscrierea acțiunilor sale la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare.

Articolul 129. Societățile de investiții în comandită

(1) Societatea de investiții în comandită se constituie și activează în conformitate cu prevederile Codului civil și ale prezentei lege.

(2) Societatea de investiții în comandită se constituie în scopul exclusiv de administrare a activelor sale prin intermediul comanditului, care acționează în beneficiul partenerilor săi - comanditari.

(3) O societate de investiții în comandită poate avea doar un singur comanditar - AFIA, care deține autorizația în conformitate cu prevederile prezentei legi și care:

a) exercită conducerea societății de investiții în comandită și o reprezintă în relațiile cu terții;

b) este responsabilă pentru obligațiile societății de investiții în comandită;

c) exercită atribuțiile de AFIA stabilite de prezenta lege.

(4) O societate de investiții în comandită poate avea mai mulți comanditari. Comanditarii:

a) nu participă la gestionarea societății de investiții în comandită și nu o reprezintă în relațiile cu terții;

b) suportă, în limita aportului depus, riscul pierderilor ce rezultă din activitatea societății de investiții în comandită.

(5) Un comanditar are dreptul de a se retrage din societatea de investiții în comandită și de a solicita răscumpărarea participațiunii numai în condițiile actului constitutiv. Aceasta nu exclude sau nu restricționează dreptul unui comanditar de a-și înstrăina participațiunea către alți comanditari sau unor terți în modul stabilit de lege și actul constitutiv.

Articolul 130. Conținutul actului constitutiv al societății de investiții și a regulilor fondului

(1) Actul constitutiv al societății de investiții pe acțiuni sau al societății de investiții în comandită ori regulile fondului de investiții, pe lângă cerințele stabilite de Codul civil și de Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, prevăd cel puțin următoarele:

a) denumirea și tipul FIA, sediul social și forma juridică de organizare;

b) obligațiile AFIA și ale depozitarului;

c) durata de funcționare a FIA, în cazul în care este limitată;

d) obiectivele de investiții ale FIA;

e) politica de investiții a FIA și o evaluare succintă a profilului de risc al FIA, inclusiv principalele categorii de instrumente financiare sau active în care se va investi;

f) profilul investitorului căruia se adresează FIA;

g) mărimea capitalului social, pentru FIA creat în baza actului constitutiv;

h) valoarea nominală sau valoarea inițială a titlului de participare;

i) caracteristicile și modalitățile de emite, vânzare, răscumpărare și anulare a titlurilor de participare;

j) normele ce reglementează distribuția veniturilor către deținătorii de titluri de participare, în cazul în care este prevăzută o astfel de distribuție fără a fi nevoie de răscumpărarea titlurilor de participare;

k) metodele și principiile evaluării activelor, frecvența evaluării activelor, metodele de determinare a valorii activului net și a valorii activului net unitar al FIA;

l) condițiile de înlocuire a AFIA sau a depozitarului, regulile pentru asigurarea protecției investitorilor în astfel de situații;

m) tipurile, valoarea maximă și metoda de calcul și de încasare a costurilor relevante, inclusiv taxele de administrare datorate AFIA;

n) drepturile deținătorilor de titluri de participare;

o) procedura de informare a deținătorilor de titluri de participare în legătură cu modificările operate la actul constitutiv sau regulile FIA, inclusiv cu privire la dreptul acestora de a cere răscumpărarea titlurilor de participare;

p) modul de reorganizare a FIA;

q) modalitatea și mijloacele de informare a deținătorilor de titluri de participare, inclusiv locul și modul în care pot fi obținute informații suplimentare privind FIA, precum prospectul de emisiune, situațiile financiare, valoarea activului net și a activului net unitar.

(2) Actul constitutiv sau regulile FIA adresate investitorilor de retail stabilesc suma minimă inițială care trebuie investită pentru a adera la FIA, achitată ca o plată unică pentru titlurile de participare, a cărei valoare se stabilește, în funcție de categoria FIA, în actele normative ale Comisiei Naționale.

(3) Actul constitutiv și regulile FIA se aprobă în prealabil de către Comisia Națională în modul stabilit de prezenta lege. Toate modificările la documentele indicate se operează cu aprobarea prealabilă al Comisiei Naționale.

Articolul 131. Autorizarea constituirii fondului de investiții

(1) În cazul constituirii unui fond de investiții, AFIA autorizată depune la Comisia Națională o cerere, cu anexarea următoarelor documente:

a) decizia organului AFIA competent cu privire la înființarea fondului de investiții, în copie certificată de emitent;

b) regulile fondului de investiții, întocmite conform prevederilor prezentei legi, adoptate de organul competent al AFIA;

c) proiectul contractului de societate civilă;

d) contractul de depozitare încheiat între AFIA și depozitar (care va intra în vigoare după autorizarea constituirii fondului de investiții);

e) programul de activitate al depozitarului, aprobat prin decizia organului competent, care conține structura și funcțiile subdiviziunii ce desfășoară operațiuni legate de activitatea de depozitare, procedurile de securitate, care să permită păstrarea în siguranță a tuturor activelor FIA pe care le păstrează, o descriere a capacităților tehnice și a echipamentelor de care dispune în acest scop; procedurile privind exercitarea atribuțiilor de depozitare, inclusiv modalitatea de luare și transmitere a deciziilor și modalitățile de control intern;

f) informații privind persoanele desemnate de către depozitar pentru a îndeplini responsabilitățile prevăzute de contractul de depozitare, împreună cu o descriere a calificărilor și a experienței profesionale ce confirmă corespunderea acestora cerințelor stabilite de prezenta lege;

g) dovada achitării taxei pentru autorizare.

(2) Prin autorizarea constituirii fondului de investiții, Comisia Națională aprobă regulile acestuia și depozitarul.

(3) În cazul intenției de a distribui titlurile de participare printr-un intermediar, la cererea de autorizare prealabilă a FIA se va anexa contractul de intermediere.

Articolul 132. Autorizarea constituirii societății de investiții pe acțiuni

(1) Pentru autorizarea constituirii societății de investiții, solicitantul depune la Comisia Națională o cerere scrisă, însoțită de următoarele documente:

- 1) actul constitutiv, cu anexarea deciziei de aprobare a acestuia, în copie certificată de emitent;
- 2) lista fondatorilor care va include:
 - a) în cazul fondatorului persoană fizică - numele, domiciliul și IDNP, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
 - b) în cazul fondatorului persoană juridică – denumirea, sediul și IDNO, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
- 3) actele care confirmă transmiterea aportului bănesc la capitalul social (confirmare de la prestatorul serviciilor de plată, etc.) și/sau a aportului nebănesc (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.), însoțite de raportul de evaluare prevăzut la art.39 alin.(8) din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, în copii certificate de emitent;
- 4) actele care confirmă deținerea încăperilor în care va funcționa societatea de investiții (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.);
- 5) contractul de administrare a investițiilor, cu indicarea AFIA, în caz dacă societatea de investiții nu se va autoadministra;
- 6) documentele ce confirmă corespunderea persoanelor cu funcții de răspundere cerințelor art.28, în cazul în care societatea de investiții se va autoadministra;
- 7) contractul de depozitare (care va intra în vigoare după autorizarea constituirii societății de investiții) și programul de activitate;
- 8) documentele indicate la art.131 alin.(1) lit.e)–g).

(2) Prin autorizația acordată la constituirea societății de investiții pe acțiuni, Comisia Națională aprobă actul constitutiv, depozitarul și contractarea AFIA, după caz.

(3) În cazul în care societatea de investiții nu își desemnează AFIA, dar se intenționează să se autoadministreze, acestea i se aplică prevederile privind autorizarea AFIA prevăzute de Secțiunea a 2-a din Capitolul I, Titlul II pentru AFIA, prin analogie.

(4) Societatea de investiții, care are forma juridică de organizare a unei societăți pe acțiuni, în termen de 15 zile din data înregistrării de stat, va prezenta Comisiei Naționale cererea pentru înregistrarea de stat a acțiunilor plasate la înființarea sa conform prevederilor Legii nr.1134/1997.

Articolul 133. Autorizarea constituirii societății de investiții în comandită

(1) În cazul în care FIA are forma juridică de organizare a unei societăți în comandită, AFIA autorizată, care va exercita atribuțiile comanditarului, va prezenta următoarele documente:

- 1) actul constitutiv, cu indicarea AFIA în calitate de comanditar, cu anexarea deciziei de aprobare a acestuia, în copie certificată de emitent;
- 2) lista fondatorilor comanditari care va include:
 - a) în cazul fondatorului persoană fizică - numele, domiciliul și IDNP, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
 - b) în cazul fondatorului persoană juridică – denumirea, sediul și IDNO, sumele depuse în contul aportului la capitalul social și numărul acțiunilor subscrise;
- 3) actele care confirmă transmiterea aportului bănesc la capitalul social (confirmare de la prestatorul serviciilor de plată, etc.) și/sau a aportului nebănesc (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.), în copii certificate de emitent;
- 4) actele care confirmă deținerea încăperilor în care va funcționa societatea de investiții (contract de vânzare-cumpărare, locațiune, etc.);
- 5) după caz, proiectul contractului de depozitare, cu indicarea firmei de investiții sau a instituției de credit care va presta servicii de depozitare;
- 6) documentele indicate la art.131 alin.(1) lit.e)–g).

(2) Prin autorizația acordată la constituirea societății de investiții în comandită, Comisia Națională aprobă actul constitutiv și depozitarul.

Articolul 134. Procedura de autorizare

(1) În termen de 60 de zile de la data depunerii cererii complete cu toate documentele stabilite, Comisia Națională acordă sau nu autorizația pentru constituirea unui FIA.

(2) În sensul alin.(1), cererea se consideră completă la data confirmării de către Comisia Națională a caracterului complet al acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:

a) în termen de 10 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, Comisia Națională o verifică sub aspectul plenitudinii (totalității) documentelor și informațiilor prezentate;

b) dacă cererea este incompletă, Comisia Națională notifică solicitantul cu privire la deficiențele constatate și stabilește un termen până la care acesta trebuie să furnizeze informații suplimentare. În cazul prezentării de către solicitant a informațiilor solicitate de Comisia Națională, aceasta examinează repetat plenitudinea cererii în termenul prevăzut la lit.a). În cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională informează solicitantul despre constatarea renunțării tăcite la procedură;

d) după constatarea caracterului complet al cererii, Comisia Națională comunică solicitantului data la care cererea este considerată completă, precum și data expirării termenului prevăzut la alin.(1).

(3) Comisia Națională solicită în scris, orice informații sau documente suplimentare necesare pentru finalizarea examinării cererii de acordare a autorizației.

(4) Cererea de autorizare FIA poate fi retrasă de solicitant înainte de acordarea autorizației sau de respingere a cererii respective.

(5) Modificările operate în documentele prezentate pentru autorizarea FIA se supun aprobării Comisiei Naționale în modul stabilit de aceasta înainte de intrarea lor în vigoare.

Articolul 135. Temeiurile respingerii cererii de autorizare prealabilă

(1) Comisia Națională respinge cererea de autorizare în cazul în care:

a) solicitantul nu a prezentat toate documentele și informațiile necesare pentru acordarea autorizației sau careva dintre documente și informații nu corespund cerințelor legale aplicabile;

b) structura organizatorică a depozitarului, precum și personalul abilitat cu funcții de depozitare nu corespund cerințelor stabilite la art.68 alin.(9) și în actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) În cazul respingerii cererii, Comisia Națională îl informează în scris pe solicitant și îi comunică motivele respingerii cererii. După înlăturarea motivelor ce au servit drept temei de respingere a cererii, solicitantul este în drept să depună o nouă cerere.

Articolul 136. Modificarea regulilor fondului și actelor constitutive

(1) La cererea de aprobare a modificărilor care urmează a fi operate în actul constitutiv sau în regulile FIA se anexează:

a) proiectul de modificare a actului constitutiv sau a regulilor FIA, cu anexarea deciziei organului competent care le-a aprobat;

b) proiectul textului notificării adresate deținătorilor de unități de fond, cu explicația efectului modificărilor asupra drepturilor acestora, în cazul fondului de investiții.

(2) Comisia Națională aprobă modificarea actului constitutiv sau a regulilor FIA dacă:

a) conținutul modificărilor și al documentelor anexate este conform prevederilor prezentei legi și actelor normative ale Comisiei Naționale;

b) în cazul fondului de investiții, se constată că modificarea politicii acestuia este justificată în termeni de conținut și de timp și nu prejudiciază drepturile deținătorilor de unități de fond.

(3) În vederea informării investitorilor cu privire la modificările operate, AFIA, după aprobarea de către Comisia Națională și intrarea lor în vigoare, publică textul modificărilor în modul stabilit de actul constitutiv sau de regulile FIA. În cazul fondului de investiții, AFIA, suplimentar, expediază deținătorilor de unități de fond notificarea menționată la alin.(1) lit.b).

(4) În situația în care investitorii nu sunt de acord cu modificările operate, AFIA are obligația de a răscumpăra integral titlurile de participare, conform cererilor depuse, într-un interval de timp stabilit de actul constitutiv sau de regulile FIA.

Secțiunea a 2-a

Oferta de acțiuni sau de unități de fond

Articolul 137. Dispoziții generale

(1) Fondurile de investiții și societățile de investiții pe acțiuni pot atrage, prin ofertă publică sau ofertă închisă, resurse financiare de la persoane fizice și/sau juridice. Societățile de investiții în comandită vor atrage resurse financiare doar prin ofertă închisă.

(2) Emisiunea prin ofertă publică de acțiuni sau unități de fond se realizează în baza prospectului de emisiune aprobat de către Comisia Națională.

(3) Emisiunea prin ofertă publică se realizează pentru un număr limitat de acțiuni sau unități de fond și se desfășoară într-o perioadă determinată, cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale. Fiecare emisiune de acțiuni sau unități de fond necesită întocmirea unui nou prospect de emisiune actualizat și, în situația în care au intervenit modificări în conținutul prospectului întocmit anterior, se aprobă de către Comisia Națională.

(4) Actul constitutiv sau regulile FIA care oferă public acțiuni sau unități de fond stabilesc în mod expres:

a) perioada ofertei publice de acțiuni sau de unități de fond;

b) datele exacte la care deținătorii pot cere răscumpărarea acțiunilor sau unităților de fond sau intervalele de timp prestabilite, determinate cu exactitate pentru răscumpărări. În acest sens, actul constitutiv sau regulile FIA pot prevedea un număr maxim de acțiuni sau unități de fond care pot fi răscumpărate la anumite date sau în anumite intervale de timp.

(5) Termenul pentru înregistrarea ofertei publice de acțiuni sau de unități de fond este de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii respective, însoțită de toate actele necesare, în conformitate cu prevederile actului normativ al Comisiei Naționale. În cazul respingerii cererii, Comisia Națională îl informează în scris pe solicitant și îi comunică motivele respingerii cererii.

(6) Este interzisă difuzarea către public a oricărui material publicitar de către FIA care atrage resurse financiare prin ofertă închisă.

Articolul 138. Prospectul de emisiune

(1) Prospectul de emisiune reprezintă un document detaliat care conține informația necesară privind FIA și titlurile de participare oferite public, pentru ca investitorii să poată aprecia în deplină cunoștință de cauză investiția care le este propusă.

(2) Actul constitutiv al societății de investiții pe acțiuni sau regulile fondului de investiții fac parte integrantă din prospectul de emisiune și se anexează la acesta.

(3) Prospectul de emisiune include, cu condiția ca informațiile din el să nu figureze deja în actul constitutiv sau în regulile FIA anexate prospectului, cel puțin:

a) prezentarea FIA, cu descrierea obiectivelor sale de investiții;

b) informația privind AFIA, depozitarul FIA și entitatea de audit;

c) politica de investiții a FIA, inclusiv principalele categorii de instrumente financiare sau active în care se va investi;

d) profilul investitorului căruia se adresează FIA;

- e) informația referitoare la caracteristicile, modalitățile de emitere, vânzare, răscumpărare și anulare a acțiunilor sau a unităților de fond, la distribuirea veniturilor deținătorilor acestora;
- f) metodele și principiile evaluării activelor, frecvența evaluării activelor, metodele de determinare a valorii activului net și a valorii activului net unitar al FIA;
- g) informația referitoare la impozite, costuri relevante, la alte cheltuieli și plăți posibile;
- h) descrierea clară și accesibilă a profilului de risc al FIA și altă informație, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale;
- i) SFT și instrumentele de tip total return swap pe care AFIA este autorizată să le utilizeze și declară în mod clar că respectivele tranzacții și instrumente sunt utilizate, care vor include datele prevăzute în legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(4) Orice persoană care subscrie acțiunile societății de investiții pe acțiuni sau unitățile de fond ale unui fond de investiții depune o declarație prin care confirmă faptul că a primit, a citit și a înțeles prospectul de emisiune.

(5) Pentru a asigura informarea corectă a publicului, în cazul în care s-au constatat greșeli sau inexactități în informația inclusă în prospect și/sau dacă în perioada subscrierii s-au produs evenimente ce pot afecta efectuarea ofertei publice, FIA, de sine stătător sau la cererea Comisiei Naționale, modifică informația din prospect și din documentul privind informațiile cheie destinate investitorilor. Modificările la prospect și la documentul privind informațiile-cheie destinate investitorilor se prezintă, în cel mult 7 zile lucrătoare, Comisiei Naționale pentru înregistrare. Modificările la prospect și la documentul privind informațiile cheie destinate investitorilor se publică în același mod ca și prospectul.

Articolul 139. Informațiile cheie destinate investitorilor de retail

(1) Pentru fiecare FIA care distribuie titluri de participare către investitori de retail, AFIA elaborează și prezintă spre aprobare Comisiei Naționale documentul privind informațiile cheie destinate investitorilor.

(2) Documentul privind informațiile cheie destinate investitorilor trebuie să conțină cel puțin următoarele informații cu privire la FIA:

- a) identificarea FIA și a AFIA;
- b) o scurtă descriere a obiectivelor și a politicii de investiții;
- c) o prezentare a performanțelor anterioare sau, dacă este cazul, o prognoză a rezultatelor;
- d) o listă a costurilor relevante aferente investiției;
- e) profilul de risc al investiției, inclusiv recomandări și avertizări privind riscurile aferente investițiilor în FIA respectiv.

(3) Documentul privind informațiile cheie destinate investitorilor se transmite Comisiei Naționale concomitent cu prospectul de emisiune și se publică pe paginile web oficiale ale AFIA.

(4) Informațiile cheie destinate investitorilor constituie informații precontractuale. Ele trebuie să fie corecte, clare și să nu inducă în eroare. Conținutul lor trebuie să fie conform cu componentele corespunzătoare ale prospectului.

(5) Prospectul de emisiune și documentul privind informațiile-cheie destinate investitorilor se furnizează investitorilor pe un suport durabil sau prin intermediul unei pagini web, gratuit și înainte de subscriere. Un exemplar tipărit se distribuie investitorului la cerere și în mod gratuit.

(6) FIA pot atrage prin ofertă publică resurse financiare fără obligativitatea publicării unui prospect în cazurile stabilite la art.13 din Legea nr.171/2012.

Articolul 140. Emisiunea și răscumpărarea titlurilor de participare ale FIA

(1) Emisiunea și răscumpărarea titlurilor de participare se efectuează în conformitate cu actul constitutiv sau cu regulile FIA și cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative ale Comisiei Naționale.

(2) Titlurile de participare ale FIA se emit numai după ce contravaloarea acestora, la prețul de emisiune, se înregistrează în contul bancar al FIA.

(3) Prețul de emisiune este prețul plătit de investitor, fiind format din valoarea activului net unitar calculat conform prezentei legi și actelor normative ale Comisiei Naționale, valabilă pentru ziua în care se face cumpărarea.

(4) La constituirea FIA, prețul de emisiune se stabilește în actul constitutiv al societății de investiții pe acțiuni sau în regulile fondului de investiții și este egal cu valoarea nominală a acțiunii sau cu valoarea inițială indicată în lei a unității de fond. Prima ofertă publică de acțiuni sau de unități de fond poate fi efectuată la prețul de emisiune indicat în actul constitutiv al societății de investiții pe acțiuni sau în regulile fondului de investiții.

(5) În vederea răscumpărării titlurilor de participare, investitorii depun o cerere de răscumpărare la data, respectiv, în perioada stabilite în actul constitutiv sau în regulile FIA, în care se poate face această răscumpărare.

(6) Prețul de răscumpărare este prețul convenit investitorului la data răscumpărării stabilită în actul constitutiv sau în regulile FIA, fiind format din valoarea activului net unitar calculat conform prezentei legi și actelor normative ale Comisiei Naționale la data depunerii cererii.

(7) După executarea cererilor de subscriere sau de răscumpărare, SAI sau societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează notifică deținătorul de titluri de participare prin intermediul unui suport durabil, confirmând executarea cererii de îndată ce este posibil și cel târziu în prima zi lucrătoare după executare sau, dacă AFIA sau societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează primește confirmarea de la o terță parte, cel târziu în prima zi lucrătoare după primirea confirmării de la terță parte.

(8) Prevederile alin.(7) nu se aplică atunci când notificarea conține aceleași informații pe care le conține o confirmare trimisă cu promptitudine deținătorului de titluri de participare de către un intermediar sau de către persoana care ține registrul deținătorilor de titluri de participare.

(9) Subscrierea și răscumpărarea pot fi supuse unor comisioane în cazul în care actul constitutiv sau regulile FIA stipulează acest lucru și în cazul în care acestea definesc valoarea maximă a comisioanelor. Taxele de administrare încasate de AFIA nu pot fi incluse în prețul de emisiune sau în cel de răscumpărare.

Articolul 141. Înregistrarea totalurilor emisiunii și răscumpărării titlurilor de participare

(1) Înregistrarea totalurilor emisiunii suplimentare de acțiuni sau a anulării acțiunilor de tezaur ca rezultat al răscumpărării acțiunilor unei societăți de investiții pe acțiuni se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu Legea nr.1134/1997 și cu legislația privind piața de capital.

(2) AFIA aduce la cunoștința Comisiei Naționale totalurile emisiunii suplimentare de unități de fond sau ale răscumpărării de unități de fond ale fondului de investiții în termen de cel mult 30 de zile de la data expirării termenului-limită pentru subscrierea unităților de fond sau de la data până la care poate fi solicitată răscumpărarea conform regulilor fondului de investiții.

(3) Înregistrarea modificărilor în actul constitutiv al societății de investiții în comandită în urma depunerii unor aporturi suplimentare sau a micșorării capitalului social se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale Codului civil și cu ale Legii nr.220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali. Societatea de investiții în comandită, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării la organul înregistrării de stat a modificărilor operate în actul constitutiv, va prezenta Comisiei Naționale o copie a acestora, autenticată în conformitate cu cerințele legislației.

Secțiunea a 3-a Cerințe prudentiale

Articolul 142. Cerințe de capital

(1) Capitalul inițial al unei societăți de investiții care se autoadministrează este de cel puțin echivalentul în lei a 300000 de euro.

(2) Dispozițiile art.17 alin.(1) lit.b) și alin.(2), (4)-(13) se aplică prin analogie.

(3) În cazul neconformării societății de investiții care se autoadministrează cerințelor de capital, aceasta este obligată să încheie contract de administrare a investițiilor cu o AFIA, cu respectarea prevederilor prezentei legi privind încheierea contractului de administrare a investițiilor și privind modificările operate în documentele prezentate pentru autorizarea prealabilă.

Articolul 143. Obiectivele și politica de investiții ale FIA

(1) FIA, în actul constitutiv sau în regulile sale, poate stabili anumite obiective de performanță, care vor fi atinse ca rezultat al plasării resurselor financiare atrase de la investitori, în scopul obținerii unei rentabilități sporite a resurselor investite.

(2) Actul constitutiv sau regulile FIA, în definirea obiectivelor de investiții, pot conține o rezervă prin care se stabilește că FIA nu garantează că obiectivele vor fi atinse.

(3) Activele unui FIA se investesc în funcție de obiectivele stabilite și respectând cerințele și restricțiile stipulate în politica de investiții.

(4) Politica de investiții a unui FIA definește metodele de realizare a obiectivelor de investiții, în special:

- a) principalele categorii de instrumente financiare sau alte active în care se va investi;
- b) criteriile de selectare a investițiilor în cazul în care politica este specializată pe arii geografice sau pe sectoare industriale;
- c) normele de diversificare a investițiilor, inclusiv limitele de investiții;
- d) nivelul acceptabil al creditelor și al împrumuturilor contractate de către FIA;
- e) factorii de risc ce derivă din politica de investiții a FIA și tehnicile de asigurare împotriva riscurilor.

Articolul 144. Investițiile FIA

(1) Activele unui FIA pot fi investite în categoriile de active menționate la art.91 alin.(1), precum și în:

- a) alte valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare, inclusiv neadmise la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare;
- b) titluri de creanță;
- c) instrumente financiare derivate;
- d) titluri de participare ale OPCVM și FIA;
- e) active imobiliare și alte drepturi patrimoniale aflate în circuitul civil.

(2) În cazul în care pentru efectuarea investițiilor menționate la alin.(1) este necesară obținerea autorizației Băncii Naționale a Moldovei în conformitate cu prevederile Legii nr.62/2008 privind reglementarea valutară, această autorizație urmează a fi obținută până la efectuarea investițiilor respective.

(3) Actul constitutiv sau regulile FIA trebuie să stabilească, în partea referitoare la politica de investiții, principalele categorii de active și norme de diversificare a investițiilor.

(4) Un FIA nu este în drept să investească în valori mobiliare emise de către AFIA care îl administrează.

(5) În cazul în care AFIA sau societățile de investiții care se autoadministrează care sunt expuse la o securitizare care nu mai îndeplinește prevederile legislației privind securitizarea acestea trebuie, în interesul investitorilor în FIA în cauză, să acționeze și să ia măsuri de remediere, după caz.

Articolul 145. Limitele de investiții

- (1) Un FIA care distribuie titlurile sale de participare investitorilor de retail poate investi în toate categoriile de active indicate la art.144 alin.(1), cu întrunirea următoarelor cerințe:
- a) valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare emise de o singură entitate să nu reprezinte mai mult de 20% din valoarea activelor FIA. Limitele prevăzute nu se aplică valorilor mobiliare emise sau garantate de o autoritate a administrației publice centrale sau locale din Republica Moldova, de Banca Națională a Moldovei ori de o autoritate administrativă centrală sau locală, ori de o bancă centrală a unui stat membru, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții, ori de un organism public internațional din care face parte unul sau mai multe state membre;
 - b) valoarea depozitelor deținute într-o singură instituție de credit din Republica Moldova sau din străinătate să nu reprezinte mai mult de 20% din valoarea activelor FIA;
 - c) valoarea împrumuturilor acordate sau a garanțiilor emise să nu reprezinte mai mult de 30% din valoarea activelor FIA, iar valoarea oricărui împrumut sau a oricărei garanții acordate unei singure entități să nu depășească 10% din valoarea activelor FIA;
 - d) valoarea deținerilor în acțiuni sau unități de fond emise de FIA de tip deschis sau de OPCVM să nu depășească 20% din valoarea activelor FIA;
 - e) valoarea investițiilor într-un singur bun imobil să nu depășească 30% din valoarea activelor FIA. În scopul calculării acestei limite, bunurile care au o destinație economică interconectată sunt considerate ca fiind un singur bun imobil.
- (2) Un FIA poate achiziționa titluri de participare ale altor FIA administrate de aceeași AFIA în cazul în care actul constitutiv sau regulile acestuia prevăd o astfel de achiziționare, iar valoarea acestora nu trebuie să reprezinte mai mult de 10% din valoarea activelor FIA.
- (3) AFIA nu este în drept să perceapă taxe suplimentare în legătură cu investirea activelor unui FIA în titluri de participare ale altui FIA pe care le administrează.
- (4) Un FIA care atrage resurse financiare prin ofertă închisă poate investi în toate categoriile de active menționate la art.144 alin.(1). Limitele și categoriile de investiții ale respectivului FIA se detaliază în actul constitutiv sau în regulile FIA.
- (5) În cazul în care un FIA depășește limitele de investiții prevăzute de prezenta lege, de actul constitutiv sau de regulile FIA, acesta este obligat să ajusteze, în termen de 12 luni, poziția activelor sale la cerințele prevăzute de prezenta lege, de actul constitutiv sau de regulile FIA, ținând cont de interesele investitorilor.
- (6) AFIA asigură că, în cazul în care un FIA pe care îl administrează acordă împrumuturi, valoarea noțională a împrumuturilor acordate unui singur debitor de către FIA respectiv nu depășește în total 20 % din capitalul FIA, în cazul în care debitorul este unul dintre următoarele:
- a) o instituție de credit, o societate de asigurare/asigurător, o firmă de investiții sau o societate financiară holding mixtă;
 - b) un FIA; sau
 - c) un OPCVM.
- (7) Restricția prevăzută la alin.(6) nu aduce atingere pragurilor, restricțiilor și condițiilor prevăzute în actele normative ale Comisiei Naționale pentru FIA pe termen lung, FIA cu capital de risc și FIA de antreprenariat social.
- (8) AFIA asigură că efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi pe care îl administrează reprezintă cel mult:
- a) 175 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip deschis;
 - b) 300 %, în cazul în care FIA respectiv este de tip închis.
- (9) Efectul de levier al unui FIA care acordă împrumuturi se exprimă ca raportul dintre expunerea FIA respectiv, calculată în conformitate cu metoda angajamentului, astfel cum este definită în actele normative ale Comisiei Naționale, și valoarea activului său net. Acordurile de

împrumut care sunt acoperite integral de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA care acordă împrumuturi nu sunt considerate expuneri în scopul calculării acestui raport.

(10) În cazul în care un FIA care acordă împrumuturi încalcă cerințele prevăzute la alin.(8)-(11), iar încălcarea este în afara controlului AFIA care îl administrează, AFIA ia într-un termen adecvat măsurile necesare pentru a rectifica poziția, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în acel FIA care acordă împrumuturi.

(11) Fără a aduce atingere competențelor autorităților menționate la art.151 alin.(3), cerințele prevăzute la alin.(8) nu se aplică unui FIA care acordă împrumuturi, ale cărui activitate de creditare constă exclusiv în acordarea de împrumuturi către acționari, cu condiția ca valoarea noțională a împrumuturilor respective să nu depășească în total 150 % din capitalul FIA.

(12) Limita de investiții de 20 % prevăzută la alin.(6):

a) se aplică până la data specificată în regulile, actul constitutiv sau prospectul FIA, care nu poate depăși 24 de luni de la data primei subscrierii de unități sau acțiuni ale FIA;

b) încetează să se mai aplice din momentul în care AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităților sau acțiunilor ca parte a lichidării FIA; și

c) este suspendată temporar în cazul în care capitalul FIA este majorat sau redus. Suspendarea este limitată în timp la perioada strict necesară, ținând seama în mod corespunzător de interesele investitorilor în FIA și, în orice caz, nu durează mai mult de 12 luni.

(13) Data de aplicare menționată la alin.(12) lit.a) ține seama de particularitățile și caracteristicile specifice ale activelor în care urmează să investească FIA. În circumstanțe excepționale, Comisia Națională poate aproba o prelungire a termenului respectiv cu cel mult 12 luni, cu condiția prezentării unui plan de investiții motivat în mod corespunzător.

Articolul 146. Cerințe privind acordarea împrumuturilor

(1) AFIA asigură că FIA pe care îl administrează nu acordă împrumuturi următoarelor entități:

a) AFIA sau personalului acesteia;

b) depozitarului FIA sau entităților cărora depozitarul le-a delegat funcții cu privire la FIA în conformitate cu prezenta lege;

c) unei entități căreia AFIA i-a delegat funcții în conformitate cu prezenta lege sau personalului acesteia;

d) unei entități din cadrul aceluiași grup cu AFIA, cu excepția cazului în care entitatea respectivă este o instituție de credit, o societate de asigurare, o societate de investiții sau o societate financiară holding mixtă care finanțează exclusiv debitori care nu sunt menționați la lit.a) - c).

(2) AFIA asigură că FIA pe care îl administrează și acordă împrumuturi este de tip închis. Această cerință nu aduce atingere pragurilor, restricțiilor și condițiilor prevăzute în actele normative ale Comisiei Naționale pentru FIA pe termen lung, FIA cu capital de risc și FIA de antreprenariat social.

(3) Prin derogare de la primul enunț al alin.(2), un FIA care acordă împrumuturi poate fi de tip deschis, cu condiția ca AFIA care îl administrează să poată demonstra Comisiei Naționale că sistemul de administrare a riscului de lichiditate al FIA este compatibil cu strategia sa de investiții și cu politica sa de răscumpărare.

(4) În cazul în care un FIA acordă împrumuturi, veniturile obținute din împrumuturi, din care se scad toate taxele admisibile pentru administrarea acestora, se atribuie respectivului FIA în întregime. Toate costurile și cheltuielile asociate cu administrarea împrumuturilor sunt dezvăluite în conformitate cu art.149 și art.150.

(5) FIA care acordă împrumuturi îi este interzis să acorde împrumuturi consumatorilor și să administreze împrumuturi acordate consumatorilor. Această interdicție nu afectează distribuirea în UE a titlurilor de participare FIA care acordă împrumuturi consumatorilor sau care administrează împrumuturi acordate consumatorilor.

(6) AFIA îi este interzis să administreze FIA care se angajează în acordarea de împrumuturi, în cazul în care întreaga strategie de investiții a FIA respective sau o parte a respectivei strategii este de a acorda împrumuturi cu unicul scop de a transfera împrumuturile sau expunerile respective unor terți.

(7) AFIA asigură că FIA pe care îl administrează reține 5 % din valoarea noțională a fiecărui împrumut pe care respectivul FIA l-a acordat și pe care apoi l-a transferat către terți. Cota procentuală respectivă din fiecare împrumut se reține:

a) până la scadență, pentru împrumuturile a căror scadență este de până la opt ani sau pentru împrumuturile acordate consumatorilor, indiferent de scadența acestora; și

b) pentru o perioadă de cel puțin opt ani, pentru alte împrumuturi.

(8) Prin derogare de la prevederile alin.(7), cerința prevăzută la alineatul respectiv nu se aplică în cazul în care:

a) AFIA începe să vândă active ale FIA în scopul răscumpărării unităților sau acțiunilor ca parte a lichidării FIA;

b) vânzarea împrumutului este necesară în scopul respectării măsurilor restrictive adoptate în temeiul art.215 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene sau a cerințelor referitoare la produse;

c) vânzarea împrumutului este necesară pentru a permite AFIA să pună în aplicare strategia de investiții a FIA pe care îl administrează în interesul investitorilor FIA; sau

d) vânzarea împrumutului se datorează unei deteriorări a riscului asociat împrumutului, constatată de AFIA în cadrul procesului său de diligență și de administrare a riscurilor menționat la art.21 alin.(6)-(7), iar cumpărătorul este informat despre această deteriorare atunci când cumpără împrumutul.

(9) La cererea Comisiei Naționale, AFIA demonstrează că îndeplinește condițiile pentru aplicarea derogării prevăzute la alin.(8).

Articolul 147. Evaluarea activelor

(1) AFIA asigură că pentru fiecare FIA administrat sunt stabilite proceduri adecvate și consecvente, astfel încât să se poată realiza o evaluare corespunzătoare și independentă a activelor FIA în conformitate cu normele aplicabile evaluării activelor și cu actul constitutiv sau cu regulile FIA.

(2) Normele aplicabile evaluării activelor și calculării valorii activului net și a activului net unitar ale FIA se stabilesc în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Comisiei Naționale emise în vederea aplicării ei, cu Legea nr.989/2002 cu privire la activitatea de evaluare și cu standardele de contabilitate.

(3) AFIA asigură că valoarea activului net unitar al FIA se calculează și se comunică investitorilor în conformitate cu prezenta lege, cu actele normative ale Comisiei Naționale și cu actul constitutiv sau cu regulile FIA.

(4) Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea activelor și calcularea activului net și a activului net unitar cel puțin o dată pe an.

(5) În cazul în care FIA este de tip deschis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, cu o periodicitate adecvată frecvenței de emisiune și de răscumpărare.

(6) Dacă FIA este de tip închis, aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, în cazul majorării sau al diminuării capitalului social al FIA, precum și la data la care se răscumpără titlurile de participare.

(7) O evaluare a activelor se efectuează și în cazul apariției unor suspiciuni rezonabile că, în urma producerii anumitor evenimente, s-a modificat semnificativ valoarea activelor FIA.

(8) Valoarea activului net al unui FIA sau valoarea activului net unitar se va calcula pe baza valorii activelor stabilite conform celei mai recente evaluări.

(9) Investitorii FIA sunt informați cu privire la frecvența evaluării activelor și la calcularea activului net și a activului net unitar în modul stabilit în actul constitutiv sau în regulile FIA.

(10) În funcție de structura portofoliului de investiții, evaluarea este exercitată de:

a) o întreprindere de evaluare, în conformitate cu Legea nr.989/2002 cu privire la activitatea de evaluare;

b) o persoană calificată în domeniul evaluării valorilor mobiliare, înregistrată de Comisia Națională;

c) AFIA însăși, cu condiția ca funcția de evaluare să fie independentă de cea de administrare a portofoliului și de politica de remunerare și că sunt implementate alte măsuri menite să garanteze limitarea conflictelor de interese și prevenirea influenței nejustificate asupra angajaților.

(11) Persoanele indicate la alin.(10) lit.a) și b) trebuie să fie independente de FIA, de AFIA și de orice altă persoană care are legături strânse cu FIA sau cu AFIA.

(12) În cazul stabilit la alin.(10) lit.c), Comisia Națională poate dispune AFIA să verifice procedurile sale de evaluare și evaluările sale de către un evaluator independent.

(13) AFIA aduce la cunoștința Comisiei Naționale contractarea unui evaluator. Comisia Națională poate solicita numirea unui alt evaluator în locul acestuia în cazul în care evaluatorul nu corespunde cerințelor legislației.

(14) AFIA este responsabilă de corecta evaluare a activelor FIA, de calcularea valorii activului net și a activului net unitar, precum și de publicarea acestor valori. Contractarea de către AFIA a unui evaluator independent nu afectează răspunderea AFIA față de FIA administrat și investitorii acestuia.

(15) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(14), evaluatorul independent răspunde față de AFIA pentru pierderile suferite de AFIA ca urmare a neglijenței sau a neîndeplinirii intenționate a sarcinilor sale.

(16) În cazul în care funcția de evaluare este exercitată de o întreprindere de evaluare conform alin.(10) lit.a), AFIA trebuie să demonstreze că întreprinderea de evaluare:

a) face obiectul înregistrării profesionale obligatorii recunoscute prin lege sau al unor dispoziții legale sau reglementare sau al unor norme de conduită profesională;

b) poate oferi suficiente garanții profesionale pentru a-și putea îndeplini în mod eficace funcția corespunzătoare de evaluare în conformitate cu prezentul articol; și

c) numirea acestuia respectă dispozițiile de la art.26 alin.(1) și (3) și actelor normative ale Comisiei Naționale.

(17) Întreprinderea de evaluare conform alin.(10) lit.a) nu poate delega funcția de evaluare unui terț.

(18) Evaluarea se realizează cu imparțialitate, competență, grijă și diligență.

(19) Depozitarul numit pentru un FIA nu poate fi numit ca evaluator extern al respectivului FIA decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de evaluator extern, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

Articolul 148. Cerințe de raportare

(1) AFIA, pentru fiecare FIA administrat, și societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează sunt obligate să prezinte Comisiei Naționale rapoartele anuale și trimestriale privind activitatea desfășurată.

(2) Rapoartele anuale și trimestriale se prezintă Comisiei Naționale în următoarele termene:

a) rapoartele trimestriale - în 25 de zile următoare trimestrului de gestiune;

b) rapoartele anuale - în 120 de zile următoare anului de gestiune.

(3) Raportul anual trebuie să conțină informații privind:

1) situațiile financiare ale AFIA;

2) informații referitoare la dispozițiile privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor, după cum urmează:

a) informații despre delegați, precizând denumirea și sediul social sau sucursala acestora, dacă au legături strânse cu AFIA, dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor, autoritatea lor de supraveghere, dacă este cazul, inclusiv identificatorii delegaților necesari pentru a face legătura între informațiile furnizate și alte surse de date de supraveghere sau aflate la dispoziția publicului;

b) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de AFIA pentru a îndeplini sarcini zilnice de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor la AFIA respectiv;

c) lista și descrierea activităților asociate cu funcțiile delegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;

d) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și cota procentuală a activelor FIA care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;

e) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă utilizate de AFIA pentru a monitoriza acordul de delegare;

f) numărul și datele verificărilor periodice de diligență necesară efectuate de AFIA pentru a monitoriza activitatea delegată, o listă cu problemele identificate și, după caz, cu măsurile adoptate pentru a rezolva aceste probleme, precum și data până la care trebuie implementate măsurile respective;

g) în cazul în care există acorduri de subdelegare, informațiile solicitate la lit. a), c) și d) cu privire la subdelegați și la activitățile legate de funcțiile subdelegate de administrare a portofoliului și de administrare a riscurilor;

h) datele de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea.

3) cota procentuală din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

4) orice măsură nouă de administrare a lichidității FIA;

5) profilul de risc actual al FIA, inclusiv riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul de contrapartidă, alte riscuri, inclusiv riscul operațional, precum și valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA;

6) rezultatele simulărilor de criză realizate în conformitate cu art.21 alin.(4) lit.b) și art.22 alin.(2);

7) raportul conducerii;

8) orice modificare substanțială a informațiilor furnizate investitorilor, specificate la art.149 și art.150, care a fost operată în perioada de gestiune;

9) quantumul total al remunerațiilor pentru perioada de gestiune, defalcat în remunerații fixe și remunerații variabile, plătite de AFIA personalului său, și numărul beneficiarilor;

10) quantumul agregat al remunerației, defalcat pentru persoanele care administrează activitatea AFIA și pentru personalul AFIA ale cărui activități au un impact semnificativ asupra profilului de risc al FIA;

11) raportul auditorului;

12) lista statelor membre în care titlurile de participare FIA sunt efectiv distribuite de AFIA sau de un distribuitor care acționează în numele AFIA respectiv;

13) modul în care utilizează SFT și instrumentele de tip total return swap. Informațiile privind SFT și instrumentele de tip total return swap includ datele prevăzute în legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(4) Raportul anual se publică sau se furnizează investitorilor la cerere, în modul stabilit de actul constitutiv sau de regulile FIA. Raportul anual prezentat investitorilor trebuie să conțină informațiile stabilite în alin.(3) pct.1), 7)-10).

(5) Situațiile financiare din rapoartele anuale sunt pregătite conform standardelor de contabilitate prevăzute de Legea nr.287/2017 contabilității și raportării financiare.

(6) Situațiile financiare ale AFIA și ale FIA se supun în mod obligatoriu auditului.

Articolul 149. Informarea investitorilor

(1) AFIA furnizează investitorilor, înainte ca aceștia să ia decizia de a investi în FIA, pentru fiecare FIA pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie, pe lângă informațiile prevăzute de actul constitutiv sau regulile FIA sau prospectul de emisiune, următoarele:

a) informații privind identitatea AFIA, a depozitarului, a entității de audit și a oricăror alți furnizori de servicii ai FIA și o descriere a obligațiilor acestora, precum și a drepturilor investitorilor în raport cu aceștia;

b) o descriere a principalelor norme juridice care guvernează relațiile contractuale stabilite în scopul investiției, inclusiv informații cu privire la legislația aplicabilă în domeniu;

c) o descriere a strategiei de investiții și a obiectivelor FIA, informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” și locul unde sunt stabilite fondurile de bază, dacă FIA este un compartiment de investiții, o descriere a tipurilor de active în care FIA poate investi, tehnicile pe care acesta le poate utiliza toate riscurile asociate, orice restricție aplicabilă privind investițiile, situațiile în care FIA poate utiliza efectul de levier, tipurile și a sursele de levier autorizate și riscurile asociate acestuia, orice restricție în utilizarea efectului de levier și orice acorduri de reutilizare a activelor și a garanțiilor, precum și informații privind nivelul maxim al efectului de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze pentru FIA;

d) o descriere a procedurilor prin care FIA își poate schimba politica de investiții;

e) istoricul performanțelor FIA, după caz;

f) informații privind caracteristicile, procedura și condițiile de emisiune, de vânzare și răscumpărare a titlurilor de participare;

g) informații privind cea mai recentă valoare a activului net unitar al FIA sau cel mai recent preț de piață, dacă există, pentru titluri de participare ale FIA;

h) o descriere a procedurii de evaluare a activelor FIA și a metodei de determinare a valorii activului net și a activului net unitar;

i) o descriere a costurilor relevante, precum și valoarea maximă a acestora;

j) o descriere a modului de administrare a riscului de lichiditate al FIA, inclusiv a dreptului de răscumpărare, atât în situații normale, cât și în cele excepționale, a acordurilor existente de răscumpărare încheiate cu investitorii precum și a posibilității și condițiilor de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidităților selectate în conformitate cu art.22 alin.(4)-(9);

k) o descriere a modului în care AFIA respectă cerințele prevăzute la art.17 alin.(6);

l) o descriere a modului în care AFIA asigură tratamentul echitabil al investitorilor și, dacă un investitor obține tratament preferențial sau dreptul de a obține tratament preferențial, descrierea respectivului tratament preferențial, tipul de investitori care obțin un astfel de tratament preferențial, precum și, atunci când este cazul, raporturile lor juridice sau economice cu FIA sau AFIA;

m) ultimul raport anual;

n) o listă a comisioanelor, a taxelor și a cheltuielilor suportate de AFIA în legătură cu funcționarea FIA și care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA;

o) identitatea brokerului principal și o descriere a oricărui acord semnificativ al FIA cu brokerii săi principali și a modului în care sunt gestionate conflictele de interese în relația cu aceștia și clauza din contractul încheiat cu depozitarul referitoare la posibilitatea de transfer și reutilizare a activelor FIA și informații privind orice eventual transfer al răspunderii către brokerul principal;

p) o descriere a modului și a momentului în care sunt furnizate informațiile prevăzute la art.150;

q) SFT și instrumentele de tip total return swap pe care AFIA este autorizată să le utilizeze și declară în mod clar că respectivele tranzacții și instrumente sunt utilizate, care vor include datele prevăzute de legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(2) Informațiile specificate la alin.(1) nu se pun la dispoziția investitorilor separat în cazul în care acestea sunt precizate în actul constitutiv sau în regulile FIA, în prospectul de emisiune sau în alte documente prezentate investitorilor. AFIA furnizează investitorilor toate modificările la FIA indicate la alin.(1) care pot determina decizia investitorilor de a investi sau de a menține ori nu investiția în astfel de FIA.

(3) AFIA informează investitorii înainte de a investi în FIA cu privire la orice acord încheiat de către depozitar pentru fi exonerat în mod contractual de răspundere în conformitate cu art.73 alin.(6). AFIA informează, de asemenea, fără întârziere investitorii cu privire la orice modificare a răspunderii depozitarului.

Articolul 150. Obligații de informare suplimentare

(1) Pentru fiecare FIA național pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Republica Moldova, AFIA comunică periodic investitorilor:

a) cota procentuală din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

b) noile măsuri de administrare a lichidității FIA;

c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea acestor riscuri;

d) compoziția portofoliului de împrumuturi acordate;

e) anual, toate comisioanele, taxele și cheltuielile care au fost suportate direct sau indirect de investitori;

f) anual, orice societate-mamă, filială sau vehicul cu scop special utilizat în legătură cu investițiile FIA de către AFIA sau în numele acestuia.

(2) AFIA care administrează FIA național, FIA care utilizează efectul de levier sau AFIA care distribuie în Republica Moldova titluri de participare ale unuia sau mai multor FIA care utilizează efectul de levier, comunică periodic pentru fiecare astfel de FIA:

a) orice modificări ale nivelului maxim al efectului de levier pe care AFIA îl poate utiliza pentru FIA, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier;

b) valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA respectiv.

(3) Prevederile alin.(1)-(2) se aplică prin analogie privind FIA din UE administrate de AFIA și privind fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în UE.

Articolul 151. Cerințe speciale pentru FIA cu efect de levier

(1) Comisia Națională utilizează informațiile care trebuie colectate în temeiul art.24 și art.148 alin.(2) pct.2)-6) și pct.12) pentru a determina în ce măsură utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar, a riscului de piețe dezordonate sau de riscuri care pot afecta creșterea pe termen lung a economiei.

(2) Comisia Națională asigură că toate informațiile colectate în temeiul art.24 și art.148 alin.(2) pct.2)-6) și 12) referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează și informațiile colectate în temeiul art.8 alin.(2) și (3) sunt puse la dispoziția altor autorități competente relevante, ESMA, EBA, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și CERS, ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, prin procedurile prevăzute la art.214. Comisia Națională, de asemenea, asigură că toate informațiile colectate în temeiul art.24 și art.148 alin.(2) pct.2)-6) și pct.12) referitoare la toate AFIA pe care le supraveghează sunt puse la dispoziția

Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), exclusiv în scopuri statistice, prin procedurile prevăzute la art.214.

(3) AFIA demonstrează că limitele efectului de levier stabilite de acesta pentru fiecare FIA pe care îl administrează sunt rezonabile și că le respectă în permanență. Comisia Națională evaluează riscurile aferente utilizării efectului de levier de către un AFIA în privința FIA pe care îl administrează și, atunci când se consideră necesar pentru asigurarea stabilității și integrității sistemului financiar, Comisia Națională, după notificarea ESMA, a CERS și a autorităților competente pentru FIA în cauză, plafonează efectul de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze sau alte restricții asupra administrării AFIA cu privire la FIA administrat pentru a limita măsura în care utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar sau a riscului de piețe dezordonate. Comisia Națională informează în mod corespunzător ESMA, CERS și autoritățile competente pentru FIA cu privire la măsurile luate în acest sens, prin procedurile prevăzute la art.214.

(4) Notificarea menționată la alin.(3) se realizează cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte ca măsura propusă să intre în vigoare sau să fie reînnoită. Notificarea include detalii privind măsura propusă, motivele pentru adoptarea măsurii și momentul prevăzut pentru intrarea ei în vigoare. În situații excepționale, Comisia Națională poate decide ca măsura propusă să intre în vigoare în perioada menționată în prima teză.

(5) Atunci când propune să se ia măsuri contrare recomandării ESMA în temeiul alin.(3), Comisia Națională informează ESMA în acest sens și își explică motivele.

Articolul 152. Distribuirea titlurilor de participare către investitorii de retail

(1) AFIA pot să distribuie către investitorii de retail titlurile de participare ale FIA pe care le administrează în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(2) Titlurile de participare ale FIA pot fi distribuite de către AFIA care administrează respectivul FIA sau de către următorii intermediari:

- a) oricare altă AFIA;
- b) o firmă de investiții, autorizată în conformitate cu legislația privind piețele instrumentelor financiare și activitățile de investiții, și agenții ei delegați care oferă servicii de intermediere la subscrierea sau plasamentul instrumentelor financiare.

(3) Distribuirea titlurilor de participare printr-un intermediar prevăzut la alin.(2) necesită încheierea unui contract cu AFIA sau cu societatea de investiții pe acțiuni care se autoadministrează. La cererea de autorizare prealabilă a FIA se anexează contractul încheiat cu intermediarul.

(4) Comisia Națională stabilește prin acte normative:

- a) categoriile FIA ale căror titluri de participare pot fi distribuite către investitorii de retail;
- b) obligațiile suplimentare impuse pentru distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitorii de retail.

Secțiunea a 4-a

FIA care dobândesc controlul asupra unor societăți necotate și asupra unor emitenți

Articolul 153. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile din prezenta secțiune se aplică AFIA care:

- a) administrează FIA care, individual sau în mod colectiv, în temeiul unui acord, au ca obiectiv dobândirea controlului asupra unei societăți necotate, în sensul art.154;
- b) cooperează cu una sau mai multe AFIA pe baza unui acord conform căruia FIA administrate de respectivele AFIA dobândesc controlul asupra unei societăți necotate, în sensul art.154.

(2) Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică în cazul în care societatea necotată este:

a) o întreprindere mică sau mijlocie în sensul Legii nr.179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii; sau

b) o entitate cu scop special constituită pentru achiziționarea, deținerea sau administrarea de bunuri imobile.

(3) Fără a aduce atingere alin.(1) și (2), art.155 alin.(1) se aplică și AFIA care administrează FIA ce dobândesc o participație într-o societate necotată, dar fără a avea controlul asupra acesteia.

(4) Prevederile art.156 alin.(1), (2) și (3) și art.158 se aplică și AFIA care administrează FIA care au obținut controlul asupra emitenților. În sensul articolelor respective, alin.(1) și (2) se aplică prin analogie.

(5) Prevederile prezentei secțiuni se aplică sub rezerva condițiilor și restricțiilor prevăzute în legislația privind informarea și consultare a salariaților.

Articolul 154. Dobândirea controlului

(1) În scopul prezentei secțiuni, în cazul societăților necotate, controlul înseamnă deținerea a mai mult de 50 % din drepturile de vot ale societăților respective.

(2) La calcularea procentului de drepturi de vot deținute de FIA respective, pe lângă drepturile de vot deținute direct de FIA respectiv, se iau în considerare și următoarele drepturi de vot, controlul fiind stabilit conform alin.(1):

a) deținute de societăți controlate de FIA; și

b) deținute de persoane fizice sau juridice care acționează în nume propriu, dar reprezentând FIA sau o societate controlată de FIA.

(3) Procentul drepturilor de vot se calculează pe baza numărului total de acțiuni care conferă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea acestor drepturi de vot este suspendată.

(4) În sensul art.156 alin.(1)-(3) și art.158, controlul în ceea ce privește emitenții este definit în legislația privind ofertele publice de cumpărare.

Articolul 155. Obligații de notificare

(1) AFIA notifică Comisia Națională în cazul în care procentul drepturilor de vot ale societății necotate deținute de FIA atinge, depășește sau scade sub pragurile de 10 %, 20 %, 30 %, 50 % și 75 %, ca urmare a achiziționării, vânzării sau deținerii cotei de participare ale societății necotate.

(2) Atunci când un FIA dobândește, individual sau în mod colectiv, controlul asupra unei societăți necotate conform art.153 alin.(1) coroborat cu art.154, AFIA informează următoarele entități cu privire la dobândirea controlului:

1) societatea necotată;

2) acționarii, în măsura în care identitatea și adresa acestora:

a) sunt cunoscute de AFIA;

b) pot fi puse la dispoziție de către societatea necotată; sau

c) pot fi puse la dispoziție prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces; și

3) Comisia Națională.

(3) Notificarea prevăzută la alin.(2) conține următoarele informații suplimentare:

a) situația rezultată în ceea ce privește drepturile de vot;

b) condițiile în care a fost dobândit controlul, inclusiv informații despre identitatea acționarilor implicați, a persoanelor fizice sau juridice îndreptățite să exercite drepturile de vot în numele acestora și, dacă este cazul, lanțul de participații prin care sunt deținute efectiv drepturile de vot;

c) data la care a fost dobândit controlul.

(4) În notificarea sa transmisă conform alin.(2) pct.1), AFIA solicită consiliului de administrație al societății să informeze de îndată reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu

există astfel de reprezentanți, pe angajați înșiși cu privire la dobândirea controlului de către FIA și să le transmită informațiile prevăzute la alin.(3). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație informează în mod corespunzător reprezentanții angajaților sau, în absența acestora, pe angajați înșiși.

(5) Notificările prevăzute la alin. (1) - (3) se efectuează cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de zece zile lucrătoare de la data la care FIA a atins, a depășit sau a scăzut sub pragul relevant ori a dobândit controlul asupra întreprinderii necotate.

Articolul 156. Obligația de prezentare a informațiilor în cazul dobândirii controlului

(1) Atunci când un FIA dobândește, individual sau în mod colectiv, controlul asupra unei societăți necotate sau asupra unui emitent conform art.153 alin.(1) coroborat cu art.154, AFIA prezintă informațiile menționate la alin.(2) următoarelor destinatari:

- 1) societății în cauză;
- 2) acționarilor, în măsura în care identitatea și adresa acestora:
 - a) sunt cunoscute de AFIA;
 - b) pot fi puse la dispoziție de către societatea necotată; sau
 - c) pot fi puse la dispoziție prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces; și

3) Comisiei Naționale.

(2) AFIA prezintă următoarele informații:

a) identitatea AFIA care administrează, individual sau în cadrul unui acord cu alte AFIA, FIA care au dobândit controlul;

b) politicile de prevenire și gestionare a conflictelor de interese, în special între AFIA, FIA și societate, inclusiv informații privind măsurile specifice de protecție stabilite pentru a asigura că orice acord între AFIA și/sau FIA și societate este încheiat în condiții obiective; și

c) politicile de comunicare externă și internă referitoare la societate, în special în ceea ce privește angajații.

(3) În notificarea sa transmisă conform alin.(1) pct.1), AFIA solicită consiliului de administrație al societății să informeze de îndată reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, pe angajați înșiși cu privire la informațiile prevăzute la alin.(2). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație informează în mod corespunzător reprezentanții angajaților sau, în absența acestora, pe angajații înșiși.

(4) AFIA asigură că societăților și acționarilor menționați la alin.(1) pct.1) și 2) le sunt prezentate următoarele informații:

a) intențiile FIA cu privire la dezvoltarea viitoare a activității societății necotate; și

b) consecințele probabile asupra locurilor de muncă, inclusiv orice modificare semnificativă a condițiilor de muncă.

(5) Suplimentar celor prevăzute la alin.(4), AFIA solicită consiliului de administrație al societății necotate să pună la dispoziția reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, la dispoziția angajaților societății necotate înșiși informațiile menționate la alin.(4) și depune toate eforturile pentru a asigura acest lucru.

(6) De îndată ce un FIA dobândește controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu art.153 alin.(1) coroborat cu art.154, AFIA care administrează FIA prezintă Comisiei Naționale și investitorilor FIA informații privind finanțarea achiziției.

Articolul 157. Situațiile financiare anuale și raportul de gestiune

(1) Atunci când un FIA dobândește, individual sau în mod colectiv, controlul asupra unei societăți necotate conform art.153 alin.(1) coroborat cu art.154, AFIA are obligația:

a) de a solicita și de a depune toate eforturile pentru a asigura că situațiile financiare anuale ale societății necotate sunt întocmite în conformitate cu alin.(2), completate cu informațiile

prevăzute la alin.(2) și puse la dispoziție de către reprezentanții legali ai societății reprezentanților angajaților sau, în absența acestora, angajaților înșiși, în termenul prevăzut de legislația națională aplicabilă pentru întocmirea documentelor menționate; sau

b) de a include suplimentar, pentru fiecare FIA în cauză, în notele la situațiile financiare anuale prevăzute la art.148 alin.(1) și (2), informațiile menționate la alin.(2) cu privire la societatea necotată respectivă.

(2) Informațiile suplimentare prevăzute la alin.(1) lit.b) trebuie să cuprindă cel puțin o analiză justă a evoluției activității societății necotate, care să reflecte situația acesteia la sfârșitul perioadei acoperite de situațiile financiare anuale sau de raportul anual. Raportul trebuie să conțină, de asemenea, următoarele informații:

a) orice eveniment important care a avut loc după încheierea exercițiului financiar;
b) evoluția probabilă a societății; și
c) informațiile privind achiziționarea propriilor acțiuni, astfel cum sunt menționate în legislația privind societățile comerciale.

(3) AFIA care administrează FIA respectiv trebuie:

a) să solicite și să depună toate eforturile pentru a asigura că reprezentanții legali ai societății necotate pun la dispoziție informațiile menționate la alin.(1) lit.b) cu privire la societatea respectivă fie reprezentanților angajaților, fie, în absența acestora, angajaților înșiși, în termenul de 30 de zile; sau

b) să pună la dispoziția investitorilor FIA informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a), în măsura în care acestea sunt deja disponibile, în termenul menționat la art.148 alin.(2) și, în orice caz, nu mai târziu de data la care situațiile financiare anuale ale societății necotate sunt întocmite în conformitate cu legislația aplicabilă.

Articolul 158. Dezmembrarea activelor

(1) Atunci când un FIA dobândește, individual sau în mod colectiv, controlul asupra unei societăți necotate sau asupra unui emitent conform art.153 alin.(1) coroborat cu art.154, AFIA are obligația ca, într-un interval de 24 de luni de la dobândirea controlului asupra societății de către FIA:

a) să nu faciliteze, să nu sprijine, să nu dispună și să nu autorizeze nicio distribuire, reducere de capital, răscumpărare de acțiuni și/sau achiziționare de acțiuni proprii de către societate, conform alin.(2);

b) în măsura în care este autorizată să voteze în numele FIA în cadrul organelor de conducere ale societăți, să nu voteze în favoarea unei distribuiri, reduceri de capital, răscumpărări de acțiuni și/sau achiziționării de acțiuni proprii de către societate, conform alin.(2); și

c) în orice caz, să depună toate eforturile pentru a împiedica distribuiri, reducerile de capital, răscumpărările de acțiuni și/sau achiziționările de acțiuni proprii de către societate, conform alin.(2).

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se referă la:

a) distribuiri către acționari efectuate atunci când, la data încheierii ultimului exercițiu financiar, activul net astfel cum este prezentat în situațiile financiare anuale ale societății este sau ar deveni, în urma unei astfel de distribuiri, inferior cuantumului capitalului subscris, la care se adaugă rezervele care nu pot fi distribuite în temeiul legii sau al statutului; în acest sens, cuantumul capitalului subscris se reduce cu cuantumul capitalului subscris care nu a fost încă vărsat, în cazul în care acesta din urmă nu este inclus în elementele de activ ale bilanțului;

b) distribuiri către acționari al căror cuantum ar depăși cuantumul rezultatelor ultimului exercițiu financiar încheiat, majorat cu profitul reportat și cu sumele trase din rezervele disponibile în acest scop, dar diminuat cu pierderile reportate din exercițiile financiare precedente și cu sumele depuse în rezerve în conformitate cu legea sau cu statutul;

c) în măsura în care achiziționarea de acțiuni proprii este permisă, achizițiile efectuate de către societate, inclusiv acțiunile achiziționate anterior de către întreprindere și deținute de aceasta, precum și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu, dar pe seama societății, care ar avea ca efect reducerea activului net sub pragul menționat la lit.a).

(3) În sensul alin.(2):

a) termenul „distribuire” utilizat la alin.(2) lit.a) și b) se referă, în special, la plata dividendelor și a dobânzilor aferente acțiunilor;

b) dispozițiile privind reducerile de capital nu se extind asupra reducerilor capitalului subscris al căror scop este compensarea pierderilor suferite sau includerea unor sume de bani într-o rezervă care nu poate fi distribuită, cu condiția ca, în urma acestei operațiuni, cuantumul respectivei rezerve să nu depășească 10 % din capitalul subscris redus; și

c) restricția prevăzută la alin.(2) lit.c) este guvernată de legislația privind societățile comerciale.

Secțiunea a 5-a

Distribuția și dobândirea titlurilor de participare ale FIA

Subsecțiunea 1

Distribuirea și dobândirea titlurilor de participare ale FIA către investitorii retail din Republica Moldova

Articolul 159. Distribuirea către investitori de retail

(1) AFIA poate distribui către investitorii de retail unități sau acțiuni ale FIA pe care le administrează, indiferent dacă aceste titluri de participare sunt distribuite pe piața națională sau pe piața transfrontalieră sau dacă aceste FIA sunt stabilite în UE sau într-un stat terț.

(2) Prevederile art.139 alin.(1)-(5) se aplică corespunzător.

O AFIA din UE, inclusiv o AFIA națională, poate distribui titlurile de participare ale unui FIA din UE care investește predominant în acțiunile unei anumite societăți către angajații societății respective sau ai entităților sale afiliate în cadrul schemelor de economii ale angajaților sau al schemelor de participare a angajaților, la nivel național sau transfrontalier. Dacă unitățile sau acțiunile unui astfel de FIA sunt distribuite către angajați la nivel transfrontalier, statul membru în care are loc distribuirea nu impune cerințe suplimentare față de cele aplicabile în statul membru de origine al FIA.

(3) În cazul în care o AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA către investitori de retail din Republica Moldova, aceasta trebuie să pună la dispoziție facilități pentru îndeplinirea următoarelor sarcini:

a) să proceseze ordinele de subscriere, plată, răscumpărare și rambursare ale investitorilor privind titlurile de participare ale FIA, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele FIA;

b) să furnizeze investitorilor informații cu privire la modul în care pot fi transmise ordinele menționate la lit.a) și modul în care sunt plătite veniturile din răscumpărare și din rambursare;

c) să faciliteze gestionarea informațiilor referitoare la exercitarea drepturilor investitorilor care decurg din investiția lor în FIA în statul membru în care FIA este comercializat;

d) să pună la dispoziția investitorilor informațiile și documentele prevăzute la art.148-150, în vederea consultării și obținerii de copii ale acestora;

e) să furnizeze investitorilor informații relevante privind sarcinile îndeplinite de aceste facilități, pe un suport durabil; și

f) să acționeze ca punct de contact pentru comunicarea cu autoritățile competente.

(4) Sarcinile menționate la alin.(3) pot fi îndeplinite de către AFIA, de către un terț care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate, sau de către ambii. În cazul în care sarcinile urmează să fie îndeplinite de un terț, numirea acestuia

se face printr-un contract scris, care indică care dintre sarcinile menționate la alin.(3) nu urmează să fie îndeplinite de AFIA și faptul că terțul va primi de la AFIA toate informațiile și documentele relevante.

(5) AFIA asigură că structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alin.(3) sunt puse la dispoziție în limba română și, de asemenea, prin mijloace electronice. O prezență fizică sau desemnarea unui terț în sensul alin.(3) nu este necesară.

Subsecțiunea a 2-a

Condiții privind precomercializarea titlurilor de participare

Articolul 160. Condiții privind precomercializarea în Republica Moldova de către AFIA din UE

(1) AFIA din UE poate desfășura activități de precomercializare în Republica Moldova a unităților sau acțiunilor FIA pe care le administrează, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori profesionali:

a) sunt suficiente pentru a permite investitorilor să își asume angajamentul de a subscrie titluri de participare ale unui anumit FIA;

b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate în proiect ori în forma finală; sau

c) echivalează cu actele constitutive, cu un prospect sau cu alte documente de ofertă în formă finală ale unui FIA ce nu a fost încă înființat.

(2) În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau alte documente de ofertă, acestea nu pot să conțină informații suficiente care să le permită investitorilor să ia o decizie de investiție și menționează în mod clar că:

a) documentele nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie titluri de participare ale FIA; și

b) informațiile prezentate în cadrul acestora nu ar trebui să fie considerate drept sigure, deoarece sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

(3) AFIA din UE nu este obligată să notifice Comisiei Naționale conținutul sau destinatarii precomercializării sau să îndeplinească alte condiții sau cerințe în afara celor prevăzute în prezentul articol, înainte de a începe precomercializarea în Republica Moldova.

(4) AFIA din UE asigură că investitorii din Republica Moldova nu subscriu titluri de participare ale unui FIA în perioada de precomercializare și că investitorii contactați în cadrul precomercializării pot subscrie titluri de participare ale respectivului FIA, numai ca urmare a activității de distribuție transfrontalieră permisă în conformitate cu prezenta secțiune.

(5) Orice subscriere efectuată de către investitorii profesionali, în termen de 18 luni de la data la care AFIA din UE a început precomercializarea în Republica Moldova, în titlurile de participare ale unui FIA care face subiectul informațiilor furnizate în contextul desfășurării precomercializării sau ale unui FIA stabilit ca urmare a desfășurării precomercializării, se consideră a fi activitate de distribuție și intră sub incidența procedurilor de notificare aplicabile prevăzute la art.162 și art.173.

(6) Comisia Națională poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al unui AFIA din UE care desfășoară sau a desfășurat precomercializarea în Republica Moldova să furnizeze informații suplimentare privind precomercializarea care are sau a avut loc în Republica Moldova.

(7) O parte terță poate desfășura precomercializarea în numele unei AFIA autorizată în alt stat membru doar în cazul în care este autorizată ca firmă de investiții, ca instituție de credit, ca societate de administrare a OPCVM, ca AFIA sau ca agent . O astfel de parte terță este supusă condițiilor prevăzute de prezentul articol.

(8) AFIA autorizată într-un alt stat membru asigură că precomercializarea desfășurată în Republica Moldova este documentată în mod corespunzător.

Articolul 161. Condiții privind precomercializarea în alt stat membru de către AFIA națională

(1) AFIA națională trimite Comisiei Naționale, în termen de două săptămâni de la începerea precomercializării, o scrisoare neoficială, pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Scrisoarea respectivă precizează statele membre și perioadele în care are loc sau a avut loc precomercializarea și include o scurtă descriere a precomercializării, inclusiv informațiile privind strategiile de investiții prezentate și, după caz, o listă a FIA și a compartimentelor FIA care fac sau au făcut obiectul precomercializării.

(2) Comisia Națională informează de îndată autoritățile competente din statele membre în care AFIA națională efectuează sau a efectuat o precomercializare.

Subsecțiunea a 3-a

Distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitorii din Republica Moldova

Articolul 162. Distribuirea de către AFIA națională a titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA naționale

(1) AFIA națională poate distribui către investitori profesionali din Republica Moldova titluri de participare ale oricărui FIA din UE, inclusiv FIA național, pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege. Atunci când FIA din UE, inclusiv FIA național, este de tip "feeder", dreptul de distribuire este supus condiției ca FIA de tip "master" să fie tot un FIA din UE sau FIA național, administrat de o AFIA din UE.

(2) AFIA națională notifică Comisia Națională cu privire la fiecare FIA din UE, inclusiv FIA național ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie în Republica Moldova. Notificarea este însoțită de următoarele documente și informații:

a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

b) regulile sau actul constitutiv al FIA;

c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master”, dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

f) orice informații suplimentare menționate la art.149 alin.(1) și (3) pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie;

g) după caz, informații cu privire la mecanismele instituite pentru a împiedica distribuirea titlurilor de participare FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, Comisia Națională informează AFIA națională cu privire la posibilitatea demarării distribuirii titlurilor de participare ale FIA identificat în notificare. În cazul în care aceasta comunică AFIA națională obiecții corespunzătoare cu privire la datele și documentele depuse în interiorul termenului de 20 de zile, atunci termenul de 20 de zile se întrerupe și reîncepe să curgă de la data depunerii datelor și documentelor modificate.

(4) În cazul în care Comisia Națională consideră că AFIA națională nu respectă prezenta lege ori modul de administrare a FIA de către AFIA națională nu este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, autoritatea poate dispune neînceperea distribuirii titlurilor de participare ale respectivului FIA.

(5) În cazul unei decizii pozitive a Comisiei Naționale, AFIA națională poate începe distribuirea în Republica Moldova a titlurilor de participare ale FIA de la data informării efectuate de către Comisia Națională. În cazul în care FIA indicat anterior este un FIA dintr-un alt stat membru, Comisia Națională informează și autoritățile competente ale FIA cu privire la faptul că AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA.

(6) În cazul unei modificări substanțiale a informațiilor comunicate în conformitate cu alin.(2), AFIA națională notifică acest lucru în scris Comisiei Naționale, cu cel puțin 30 de zile înainte de implementarea acesteia, în cazul unei modificări planificate, sau imediat după apariția uneia neplanificate.

(7) În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, dacă AFIA națională nu ar mai respecta prezenta lege ori modul de administrare a FIA de către AFIA națională nu ar mai fi efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi ori, Comisia Națională informează fără întârziere AFIA națională că modificarea respectivă nu va fi pusă în aplicare.

(8) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor alin (6) și (7) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia AFIA națională nu mai respectă prezenta lege modul de administrare a FIA de către AFIA națională nu mai este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională aplică toate măsurile necesare în conformitate cu art.199 și art.200, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii titlurilor de participare ale FIA.

(9) Fără a aduce atingere art.159 alin.(1) și (2), FIA administrate de un AFIA națională autorizat potrivit prezentei legi nu pot fi distribuite decât către investitori profesionali.

Articolul 163. Distribuirea de către AFIA națională a titlurilor de participare ale FIA din afara UE sau ale FIA feeder național ori din UE, ai cărui FIA master este din afara UE sau este un FIA național administrat de către AFIA din UE ori de către AFIA națională

(1) AFIA națională distribuie către investitori profesionali din Republica Moldova titluri de participare ale unui FIA din afara UE, unui FIA feeder din UE ori FIA feeder național, al căror FIA master nu este un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) AFIA națională respectă toate cerințele stabilite în prezenta lege, cu excepția art.44 alin.(2), art.45-48, art.160-162, art.164, și art.173-174. Suplimentar, se aplică următoarele condiții:

a) există acorduri de cooperare între Comisia Națională și autoritățile de supraveghere din statul terț în care FIA din afara UE este stabilit, astfel încât, având în vedere prevederile art.214 alin.(4)-(5), să fie asigurat cel puțin un schimb eficient de informații care să permită Comisiei Naționale să își exercite atribuțiile în conformitate cu prezenta lege;

b) statul terț în care FIA din afara UE este stabilit nu este identificat ca stat terț cu grad înalt de risc în temeiul art.9 alin.(2) din Directiva (UE) 2015/849;

c) statul terț în care FIA din afara UE este stabilit, a semnat cu Republica Moldova un acord care respectă pe deplin standardele art.26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficient de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.

(3) În cazul în care o AFIA națională intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA administrat de aceasta, în sensul alin.(1), către investitori profesionali din Republica Moldova, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisia Națională. În ceea ce privește conținutul scrisorii de notificare, inclusiv documentația și datele necesare, se aplică în mod corespunzător art.162 alin.(2).

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete prevăzute la alin. (3), Comisia Națională comunică AFIA dacă aceasta poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA menționat în notificare către investitori profesionali din Republica Moldova.

(5) Comisia Națională interzice distribuirea titlurilor de participare, în comunicarea făcută conform alin.(4), în cazul în care AFIA națională încalcă dispozițiile prezentei legi sau modul de administrare a FIA notificat de către AFIA națională nu este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi.

(6) AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali din Republica Moldova de la data la care Comisia Națională îi comunică, potrivit alin. (4), că poate începe distribuirea. Comisia Națională informează ESMA cu privire la faptul că AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali din Republica Moldova.

(7) În cazul unui FIA feeder din UE, Comisia Națională informează suplimentar autoritățile competente din statul membru de origine al acestuia cu privire la faptul că AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA feeder din UE către investitori profesionali din Republica Moldova.

(8) AFIA națională notifică Comisiei Naționale orice modificări semnificative ale datelor transmise conform alin.(3). Modificările planificate de către AFIA se notifică cu cel puțin o lună înainte de implementarea lor. Modificările neplanificate se notifică imediat după apariția acestora.

(9) În cazul în care modificarea planificată ar conduce la situația în care AFIA națională ar încălca dispozițiile prezentei legi sau modul de administrare a FIA în cauză de către AFIA națională nu ar fi efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională informează de îndată AFIA națională că nu poate implementa modificarea.

(10) În cazul în care o modificare planificată este implementată fără a respecta alin.(8)-(9) sau dacă o modificare cauzată de o împrejurare imprevizibilă conduce la situația în care AFIA națională încălca dispozițiile prezentei legisau modul de administrare a administrarea FIA în cauză de către AFIA națională nu este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională ia toate măsurile necesare conform art.199 și art.200, inclusiv interzicerea expresă a distribuirii FIA respectiv.

(11) În cazul modificărilor admise, Comisia Națională informează fără întârziere ESMA, în măsura în care modificările vizează încetarea distribuirii anumitor FIA sau distribuirea titlurilor de participare ale unor FIA suplimentare.

Articolul 164. Distribuirea de către AFIA din UE a titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA național

(1) O AFIA din UE poate distribui către investitori profesionali din Republica Moldova titlurile de participare ale unui FIA din UE sau ale unui FIA național pe care îl administrează, de îndată ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul articol.

Atunci când un FIA din UE sau un FIA național este de tip „feeder”, dreptul de distribuire este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1), Comisia Națională primește de la autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA din UE:

a) dosarul complet de notificare aferent fiecărui FIA din UE sau FIA național ale cărui titluri de participare urmează să fie distribuite în Republica Moldova; și

b) o declarație care atestă că AFIA din UE este autorizată să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(3) În ceea ce privește conținutul dosarului de notificare, inclusiv documentația și informațiile necesare, se aplică în mod corespunzător art. 173 alin. (2). Scrisoarea de notificare și declarația prevăzută la alin. (2) lit. b) se transmit într-o limbă uzuală în mediul financiar

internațional. Comisia Națională acceptă transmiterea și depunerea pe cale electronică a documentelor prevăzute la alin. (2).

(4) AFIA din UE poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitori profesionali din Republica Moldova de la data la care autoritatea competentă din statul membru de origine o informează cu privire la transmiterea dosarului de notificare prevăzut la alin. (2).

(5) Mecanismele prevăzute la art. 173 alin. (2) lit. h) intră sub incidența legislației Republicii Moldova și a supravegherii Comisiei Naționale.

(6) În cazul în care Republica Moldova este indicată în notificarea privind încetarea distribuirii, autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA din UE transmite Comisiei Naționale informații cu privire la orice modificare a documentelor și informațiilor prevăzute la art. 173 alin. (2) lit. b)–f).

(7) În cazul în care primește notificarea privind încetarea distribuirii de către AFIA din UE, Comisia Națională exercită drepturile și îndeplinește obligațiile autorității competente din statul membru gazdă al AFIA, prevăzute la art. 218.

(8) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere prevăzute la art. 218 alin. (2), de la data transmiterii informațiilor prevăzute la alin. (6), Comisia Națională nu solicită AFIA din UE în cauză să demonstreze conformitatea cu actele normative naționale care reglementează cerințele de distribuire prevăzute la art. 5 din Regulamentul (UE) 2019/1156.

Articolul 165. Distribuirea de către AFIA din UE a titlurilor de participare ale FIA din afara UE sau ale FIA feeder național ori din UE, ai cărui FIA master este din afara UE sau este un FIA național administrat de către AFIA din UE ori de către AFIA națională

(1) Distribuirea de către o AFIA din UE a titlurilor de participare ale FIA din afara UE și a titlurilor de participare ale FIA feeder naționali ori a FIA feeder din UE, ai căror FIA master nu este un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională, către investitori profesionali din Republica Moldova este admisibilă numai dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la art.164 alin.(1) și (2). În cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu evaluarea condițiilor menționate la art.164 alin.(2) efectuată de autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA din UE, Comisia Națională poate solicita asistență din partea ESMA în conformitate cu art.19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În cazul în care o AFIA din UE intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA menționați la alin.(1) către investitori profesionali din Republica Moldova, Comisia Națională verifică dacă autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA din UE a transmis o declarație privind autorizația AFIA din UE respectivă de a administra FIA cu o anumită strategie de investiții, precum și o scrisoare de notificare pentru fiecare FIA, într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

(3) Prevederile art.164 alin.(4), precum și alin.(5) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA națională refuză o cerere de schimb de informații, Comisie Națională poate sesiza ESMA.

Articolul 166. Distribuirea titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA naționale de către AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este Republica Moldova

(1) În cazul în care o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință conform art.50 și art.51 este Republica Moldova și care a obținut o autorizație de la Comisia Națională conform art.53 intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din UE sau ale unui FIA național administrat de aceasta către investitori profesionali din Republica Moldova, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale. Prevederile art.162 alin.(1)-(2) se aplică în mod corespunzător, cu condiția ca în loc de „AFIA națională” să se citească „AFIA din afara UE”.

(2) Prevederile art.162 alin.(3)-(9) se aplică în mod corespunzător, cu următoarele condiții:

a) în loc de „AFIA națională” să se citească „AFIA din afara UE”,

b) Comisia Națională informează suplimentar ESMA cu privire la faptul că AFIA din afara UE poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali din Republica Moldova; și

c) în cazul modificărilor admise conform art.162 alin.(5)-(8), Comisia Națională informează imediat ESMA, în măsura în care modificările vizează încetarea distribuirea anumitor FIA sau FIA distribuiți suplimentar.

Articolul 167. Distribuirea titlurilor de participare ale FIA din afara UE de către AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este Republica Moldova

(1) Distribuirea de către o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință conform art.50 și art.51 este Republica Moldova, a titlurilor de participare ale FIA din afara UE către investitori profesionali din Republica Moldova este admisibilă numai dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la art.163 alin.(2).

(2) În cazul în care o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință conform art.50 și art.51 este Republica Moldova și care a primit o autorizație de la Comisia Națională conform art.53, intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din afara UE administrat de aceasta către investitori profesionali din Republica Moldova, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale. Prevederile art.162 alin.(1)-(2) se aplică în mod corespunzător, cu condiția ca în loc de „AFIA națională” să se citească „AFIA din afara UE”.

(3) Prevederile art.163 alin.(4)-(6) se aplică în mod corespunzător, cu condiția ca în loc de „AFIA națională” să se citească „AFIA din afara UE”.

Articolul 168. Distribuirea titlurilor de participare ale FIA din UE de către AFIA din afara UE, al cărei stat de referință nu este Republica Moldova

(1) În cazul în care o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este un alt stat membru decât Republica Moldova, intenționează să distribuie titluri de participare ale unor FIA din UE sau ale unor FIA naționali către investitori profesionali din Republica Moldova, Comisia Națională verifică dacă autoritatea competentă din statul membru de referință al AFIA din afara UE a transmis următoarele:

a) o declarație emisă de aceasta privind autorizația AFIA din afara UE respectivă de a administra FIA cu o anumită strategie de investiții; și

b) o scrisoare de notificare pentru fiecare FIA notificat, fiecare redactată într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

(2) În ceea ce privește conținutul scrisorii de notificare, inclusiv documentația și datele necesare, se aplică în mod corespunzător art.164 alin.(3).

(3) Distribuirea poate fi începută din momentul în care AFIA din afara UE a fost informată de către autoritatea competentă din statul membru de referință cu privire la transmiterea menționată la alin.(1). Prevederile art.164 alin.(5) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 169. Distribuirea titlurilor de participare ale FIA din afara UE de către AFIA din afara UE, al cărei stat de referință nu este Republica Moldova

(1) Distribuirea de către o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este un alt stat membru, a titlurilor de participare ale FIA din afara UE către investitori profesionali din Republica Moldova este admisibilă numai dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la art.163 alin.(2). În cazul în care Comisia Națională nu este de acord cu evaluarea condițiilor menționate la art.163 alin.(2) lit.a) și b) efectuată de autoritatea competentă din statul membru de referință al AFIA din afara UE, Comisia Națională poate solicita asistență din partea ESMA în conformitate cu art.19 din Regulamentul (UE) nr.1095/2010.

(2) În cazul în care o AFIA din afara UE intenționează să distribuie titluri de participare ale unor FIA din afara UE către investitori profesionali din Republica Moldova, Comisia Națională

verifică dacă autoritatea competentă din statul membru de referință al AFIA din afara UE a transmis următoarele:

a) o declarație emisă de aceasta privind autorizația AFIA din afara UE respective de a administra FIA cu o anumită strategie de investiții; precum și

b) o scrisoare de notificare pentru fiecare FIA notificat, fiecare redactată într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional.

(3) În ceea ce privește conținutul scrisorii de notificare, inclusiv documentația și datele necesare, se aplică în mod corespunzător art.164 alin.(3).

(4) Distribuirea poate fi începută din momentul în care AFIA din afara UE a fost informată de către autoritatea competentă din statul membru de referință cu privire la transmiterea menționată la alin.(2). Prevederile art.164 alin.(5) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 170. Distribuirea, fără pașaport, de către AFIA din UE sau AFIA națională a titlurilor de participare ale FIA din afara UE, ale FIA feeder național sau FIA feeder din UE administrați de aceasta, ai căror FIA master nu este un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională, sau a unor FIA din afara UE

(1) Fără a aduce atingere art.163 și art.165, o AFIA națională sau o AFIA din UE poate să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova, titluri de participare ale FIA din afara UE pe care le administrează și ale FIA de tip "feeder" care nu respectă cerințele prevăzute la art.162 alin.(1), sub rezerva îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

1) în cazul AFIA națională:

a) aceasta respectă cerințele prezentei legi și modul de administrare al respectivului FIA este efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, cu excepția Capitolului II, Titlul III;

b) aceasta se asigură că sunt desemnate una sau mai multe entități pentru a efectua sarcinile prevăzute la art.70 alin.(1)-(4), dacă AFIA națională nu îndeplinește funcțiile menționate și a notificat această entitate sau aceste entități Comisiei Naționale;

2) în cazul AFIA din UE:

a) aceasta respectă legislația adoptată de statul membru de origine al acesteia pentru transpunerea Directivei 2011/61/UE, cu excepția condițiilor menționate la art.21 din Directiva 2011/61/UE și modul de administrare al FIA este efectuat în corespundere cu prevederile legislației prenotate;

b) aceasta a desemnat una sau mai multe entități, care să exercite sarcinile prevăzute în legislația adoptată de statul membru de origine al acesteia pentru transpunerea art.21 alin.(7), (8) și (9) din Directiva 2011/61/UE, dacă AFIA din UE nu îndeplinește funcțiile menționate, și a notificat această entitate sau aceste entități autorității competente din statul său membru de origine;

3) există acorduri adecvate de cooperare în scopul supravegherii riscului sistemic și în conformitate cu standardele internaționale între Comisia Națională, respectiv statul membru de origine al AFIA din UE și autoritățile de supraveghere din statul terț în care este stabilit FIA, pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită Comisiei Naționale, respectiv autorităților competente din alte state membre să își îndeplinească atribuțiile care le revin în temeiul prezentei legi;

4) statul terț în care FIA din afara UE este stabilit nu este identificat ca stat terț cu grad înalt de risc în temeiul art.9 alin.(2) din Directiva (UE) 2015/849;

5) țara terță în care este stabilită FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la art.26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficient de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale; și

6) mecanismele prevăzute la art.173 alin.(2) lit.h) sunt adecvate pentru a preveni distribuirea către investitori de retail.

(2) În vederea protejării intereselor investitorilor și al integrității pieței, Comisia Națională este în drept să solicite prezentarea oricăror documente și informații suplimentare pe care le consideră necesare.

Articolul 171. Distribuirea de către AFIA din afara UE, fără a deține pașaport, a titlurilor de participare ale FIA din afara UE sau FIA din UE administrați de aceasta

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art.50-59, art.166 și art.168, o AFIA din afara UE poate să distribuie către investitori profesionali din Republica Moldova titluri de participare ale FIA pe care le administrează, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

a) AFIA din afara UE respectă dispozițiile art.24, art.148-150 în cazul fiecărui FIA ale cărui titluri de participare le distribuie, precum și dispozițiile art.153-158 în cazul în care un FIA ale cărui titluri de participare sunt distribuite de AFIA respectiv intră sub incidența art.153 alin.(1);

b) sunt încheiate acorduri adecvate de cooperare în vederea supravegherii riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, între autoritățile competente din statele membre în care sunt distribuite titluri de participare ale FIA și, după caz, autoritățile competente ale FIA din UE în cauză și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA, precum și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA, pentru a asigura un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta lege;

c) nici statul terț în care AFIA din afara UE își are sediul, nici statul terț în care FIA din afara UE își are sediul nu este identificat ca stat terț cu grad înalt de risc în temeiul art.9 alin.(2) din Directiva (UE) 2015/849;

d) statul terț în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE a semnat un acord cu Republica Moldova, care respectă în totalitate standardele stabilite la art.26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

e) mecanismele prevăzute la art.173 alin.(2) lit.h) sunt adecvate pentru a preveni comercializarea către investitori de retail.

(2) Comisia Națională poate sesiza ESMA în situația în care, în calitate de autoritate a statului membru de referință în care se intenționează distribuirea titlurilor de participare ale FIA, constată că autoritatea competentă pentru FIA din UE nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la alin. (1) lit.b) într-un timp rezonabil.

(3) În vederea protejării intereselor investitorilor și al integrității pieței, Comisia Națională este în drept să solicite prezentarea oricăror documente și informații suplimentare pe care le consideră necesare.

Articolul 172. Distribuirea titlurilor de participare de către AFIA din UE care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.15, în cazul intenției de comercializare a unor FIA

(1) Distribuirea titlurilor de participare unor FIA administrați de o AFIA din UE care îndeplinește condițiile prevăzute la art.15, către investitori profesionali din Republica Moldova, este admisibilă dacă:

a) AFIA din UE este înregistrată în statul său membru de origine, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în statul membru respectiv pentru transpunerea art.3 din Directiva 2011/61/UE; și

b) statul membru de origine al AFIA din UE permite, de asemenea, comercializarea FIA administrați de aceasta care îndeplinește condițiile de la art.15 și este înregistrată conform art.16,

și nu condiționează distribuirea acestor FIA de cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul în care o AFIA din UE care îndeplinește condițiile de la art.15 intenționează să distribuie titluri de participare ale unor FIA administrate de aceasta către investitori profesionali, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisia Națională. La notificare se anexează următoarele date și documente:

a) un certificat eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine, într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, care să ateste că AFIA din UE este înregistrată în statul său membru de origine conform dispozițiilor de transpunere a art.3 din Directiva 2011/61/UE;

b) o declarație a AFIA din UE prin care aceasta se angajează să informeze Comisia Națională cu privire la toate modificările semnificative referitoare la înregistrarea sa și să facă dovada datelor modificate;

c) angajamentul de a furniza Comisiei Naționale, la cerere, informații privind activitatea sa comercială și de a prezenta documente;

d) dovada plății taxei pentru notificare.

Documentele redactate într-o limbă străină trebuie prezentate însoțite de o traducere în limba română sau în limba engleză.

(3) Distribuirea poate fi începută dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute la alin.(1) și dacă Comisia Națională a primit o notificare completă conform alin.(2). La cererea AFIA din UE, Comisia Națională confirmă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la alin.(1) și primirea notificării complete conform alin.(2).

Subsecțiunea a 4-a

Distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitori profesionali din alte state membre

Articolul 173. Distribuirea de către AFIA naționale în alte state membre UE a titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA naționale

(1) În cazul în care AFIA naționale intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din UE administrat de aceasta sau ale unui FIA național administrat de aceasta către investitori profesionali în alte state membre, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional. Atunci când FIA din UE sau un FIA național este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din UE sau un FIA național administrat de AFIA din UE ori AFIA națională.

(2) Scrisoarea de notificare trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) un program de activitate care să identifice FIA ale căror titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;

b) regulile sau actul constitutiv al FIA;

c) datele de identificare ale depozitarului FIA;

d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;

e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

f) orice informații suplimentare menționate la art.149 alin.(1) pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie;

g) indicarea statului membru (statelor membre) în care AFIA intenționează să distribuie către investitorii profesionali titlurile de participare ale unui FIA;

h) informații cu privire la dispozițiile luate pentru distribuirea titlurilor de participare ale FIA și, după caz, informații privind dispozițiile luate pentru împiedicarea distribuirii titlurilor de participare FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA;

(i) informațiile necesare, inclusiv adresa, pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe de reglementare aplicabile de către autoritatea competentă a statului membru gazdă;

j) informații privind structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la art.159 alin.(3).

(3) În cazul în care nu există indicii conform cărora AFIA națională nu respectă sau nu va respecta în viitor dispozițiile prezentei legi sau modul de administrare al FIA notificat de către aceasta nu este sau nu va fi efectuat în corespundere cu prevederile prezentei legi, Comisia Națională transmite, în cel mult 20 de zile lucrătoare de la primirea documentației de notificare complete conform alin.(1)-(2), documentația de notificare completă către autoritățile competente din celelalte state membre în care se intenționează distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali. Comisia Națională anexează o declarație, redactată într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, privind autorizația AFIA națională de a administra FIA cu o anumită strategie de investiții. Mecanismele prevăzute alin.(2) lit.h) nu trebuie verificate de către Comisia Națională.

(4) Comisia Națională informează de îndată AFIA națională cu privire la transmiterea documentației de notificare. AFIA națională poate începe comercializarea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali în statul membru respectiv de la data acestei comunicări. În cazul în care FIA notificat este un FIA din UE pentru care este competentă o altă autoritate decât cea din statul membru gazdă, Comisia Națională informează, de asemenea, autoritatea competentă pentru respectivul FIA din UE cu privire la faptul că AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA din UE către investitori profesionali în statul membru gazdă al AFIA.

(5) În cazul în care documentația de notificare nu poate fi transmisă conform alin.(3) autorităților competente din celelalte state membre, Comisia Națională comunică acest fapt AFIA națională, precizând motivele, în termenul prevăzut la alin.(3). Prin aceasta, termenul menționat la alin.(3) se întrerupe și reîncepe să curgă de la data depunerii datelor și documentelor modificate.

(6) AFIA națională notifică Comisia Națională, în formă scrisă, orice modificări semnificative ale informațiilor transmise conform alin.(1) sau (2). Modificările planificate de către AFIA naționale se notifică cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării. Modificările neplanificate se notifică imediat după apariția acestora.

(7) În cazul în care modificarea planificată ar conduce la situația în care AFIA națională ar încălca dispozițiile prezentei legi sau ale normelor adoptate în temeiul acesteia sau modul de administrarea al FIA în cauză de către AFIA națională nu ar fi efectuat în corespundere cu prevederile acesteia, Comisia Națională informează AFIA națională, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la alin.(6), că nu poate implementa modificarea. În acest caz, Comisia Națională informează imediat autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA națională în mod corespunzător.

(8) În cazul în care o AFIA națională implementează o modificare planificată fără a se ține seama de prevederile alin.(6)-(7) sau dacă o modificare cauzată de o împrejurare imprevizibilă conduce la situația în care AFIA națională ar încălca dispozițiile prezentei legi sau modul de administrarea al FIA în cauză de către AFIA națională nu ar fi efectuat în corespundere cu prevederile acesteia, Comisia Națională ia măsurile adecvate conform art.199 și art.200, inclusiv interzicerea distribuirii titlurilor de participare ale FIA respectiv, și informează imediat autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA națională în mod corespunzător.

(9) În cazul modificărilor admise, Comisia Națională informează autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA națională cu privire la aceste modificări în termen de o lună.

Articolul 174. Încetarea distribuirii (retragerea notificării) de către AFIA naționale în alte state membre a titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA naționale

(1) AFIA națională poate înceta distribuirea titlurilor de participare ale unor sau tuturor FIA din UE ori FIA naționali administrați de aceasta într-un stat pentru care s-a efectuat o notificare conform art.173, cu condiția îndeplinirii tuturor cerințelor enumerate mai jos:

a) a fost făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare - fără taxe sau deduceri - pentru toate titlurile de participare de acest tip ale FIA deținute de investitori în statul membru respectiv, cu excepția FIA de tip închis și a fondurilor reglementate prin Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului (ELTIF); oferta trebuie să fie accesibilă publicului pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare și să fie adresată individual - direct sau prin intermediul intermediarilor financiari - investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;

b) intenția de a înceta distribuirea titlurilor de participare ale unor sau tuturor FIA în statul respectiv a fost făcută publică prin intermediul unui suport disponibil public, inclusiv prin mijloace electronice, uzual pentru distribuirea titlurilor de participare FIA și adecvat pentru un investitor tipic al FIA;

c) acordurile contractuale cu intermediarii financiari sau delegați financiari au fost modificate sau reziliate cu efect de la data încetării distribuirii, pentru a preveni orice ofertă sau plasare nouă ori ulterioară, directă sau indirectă, a titlurilor de participare menționate în scrisoarea de notificare conform alin.(3).

(2) Începând cu data menționată la alin.(1) lit.c), AFIA națională nu mai poate oferi sau plasa, direct sau indirect, niciun titlu de participare al FIA administrat de aceasta în statul membru pentru care a transmis o notificare conform alin.(3).

(3) AFIA națională transmite Comisiei Naționale o scrisoare de notificare care să conțină informațiile menționate la alin.(1) lit.a)-c).

(4) Comisia Națională verifică dacă scrisoarea de notificare transmisă de AFIA națională este completă. În cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea unei scrisori de notificare complete, Comisia Națională transmite această scrisoare autorităților competente din statul menționat în notificare conform alin.(3), precum și ESMA. Comisia Națională informează de îndată AFIA națională cu privire la transmiterea scrisorii de notificare conform prezentului alineat.

(5) Pentru o perioadă de 36 de luni de la data menționată la alin.(1) lit.c), AFIA națională nu este în drept să desfășoare precomercializarea pentru titlurile de participare vizate sau pentru strategii de investiții ori concepte de investiții comparabile în statul menționat în notificarea conform alin.(3).

(6) De la data încetării distribuirii, AFIA națională trebuie să furnizeze investitorilor care își mențin investițiile în FIA din UE, precum și Comisiei Naționale, informațiile solicitate conform art.148 alin.(3) pct.1), 7)-10) și art.149-150. În acest scop, AFIA națională poate utiliza mijloace electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță.

(7) Comisia Națională transmite autorităților competente din statul menționat în notificarea conform alin.(3) informații privind orice modificare a documentelor și datelor menționate la art.173 alin.(2) lit.b)-f).

Articolul 175. Distribuirea de către AFIA națională în alte state membre a titlurilor de participare ale FIA din afara UE sau FIA feeder național ori FIA feeder din UE, ai cărui FIA master nu este un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională

(1) Distribuirea de către AFIA națională a titlurilor de participare ale FIA din afara UE și a titlurilor de participare ale FIA feeder național ori a FIA feeder din UE, ai căror FIA master nu este un FIA din UE sau un FIA național administrat de o AFIA din UE ori de o AFIA națională, către investitori profesionali în alte state membre este admisibilă numai dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la art.163 alin.(2).

(2) În cazul în care o AFIA națională intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA administrat de aceasta, în sensul alin.(1), către investitori profesionali într-un alt stat membru, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional. Scrisoarea de notificare trebuie să conțină datele și documentele solicitate la art.173 alin.(2), în versiunea lor actualizată.

(3) Prevederile art.173 alin.(3)-(9) se aplică în mod corespunzător, cu condiția ca:

a) în cadrul art.173 alin.(4), Comisia Națională să informeze suplimentar ESMA cu privire la faptul că AFIA națională poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali în statul membru gazdă al AFIA;

b) în cazul unei modificări admise conform art.173 alin.(9), Comisia Națională să notifice suplimentar, de îndată, ESMA, în măsura în care modificările vizează încetarea comercializării anumitor FIA sau FIA distribuiți suplimentar.

(4) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă al AFIA națională refuză o cerere de schimb de informații, Comisia Națională poate sesiza ESMA.

Articolul 176. Distribuirea în alte state membre a titlurilor de participare ale FIA din UE sau FIA naționale de către AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este Republica Moldova

(1) În cazul în care o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință conform art.50 și art.51 este Republica Moldova și care a obținut o autorizație de la Comisia Națională, intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din UE administrat de aceasta sau ale unui FIA național administrat de aceasta către investitori profesionali în alte state membre, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional. Scrisoarea de notificare trebuie să conțină datele și documentele solicitate la art.173 alin.(2), în versiunea lor actualizată, unde în loc de „AFIA națională” se va citi „AFIA din afara UE”.

(2) Prevederile art.173 alin.(3)-(9) se aplică în mod corespunzător, cu următoarele condiții:

a) în loc de „AFIA națională” se va citi „AFIA din afara UE”;

b) în cadrul art.173 alin.(4), Comisia Națională informează suplimentar ESMA cu privire la faptul că AFIA din afara UE poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA notificat către investitori profesionali în statul membru gazdă al AFIA din afara UE; și

c) în cazul unei modificări admise conform art.173 alin.(9), Comisia Națională trebuie să notifice suplimentar, de îndată, ESMA, în măsura în care modificările vizează încetarea distribuirii anumitor FIA sau FIA distribuiți suplimentar.

Articolul 177. Distribuirea în alte state membre a titlurilor de participare ale FIA din afara UE de către AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință este Republica Moldova

(1) Distribuirea de către o AFIA din afara UE a titlurilor de participare ale FIA din afara UE către investitori profesionali în alte state membre este admisibilă numai dacă sunt îndeplinite cerințele menționate la art.163 alin.(2). În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă al AFIA din afara UE nu este de acord cu evaluarea condițiilor menționate la art.163 alin.(2) lit.a), b) efectuată de Comisia Națională, aceasta poate solicita asistență din partea ESMA în conformitate cu art.19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În cazul în care o AFIA din afara UE, al cărei stat membru de referință conform art.50 și art.51 este Republica Moldova și care a obținut o autorizație de la Comisia Națională, intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA administrat de aceasta către investitori profesionali într-un alt stat membru, aceasta trebuie să notifice acest fapt Comisiei Naționale într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional. Scrisoarea de notificare trebuie să conțină datele și documentele solicitate la art.173, în versiunea lor actualizată, unde în loc de „AFIA națională” se va citi „AFIA din afara UE”.

(3) Prevederile art.173 alin (3)-(4) teza 1 și 2, alin.(5) - (9) se aplică în mod corespunzător, cu condiția ca:

- a) în loc de „AFIA națională” să se citească „AFIA din afara UE”;
- b) în cadrul art.173 alin.(4), Comisia Națională să informeze suplimentar ESMA cu privire la faptul că AFIA din afara UE poate începe distribuie titluri de participare ale FIA notificat către investitori profesionali în statul membru gazdă al AFIA din afara UE; și
- c) în cazul unei modificări admise conform art.173 alin.(9), Comisia Națională să notifice suplimentar, de îndată, ESMA, în măsura în care modificările vizează încetarea comercializării anumitor FIA sau FIA distribuiți suplimentar.

Articolul 178. Certificatul eliberat de Comisia Națională

(1) Fără a aduce atingere notificărilor efectuate în temeiul art.173-177, Comisia Națională eliberează, la cererea AFIA națională, un atestat prin care atestă că sunt îndeplinite dispozițiile Directivei 2011/61/UE.

(2) Comisia Națională eliberează un certificat de înregistrare, la cererea AFIA națională care este înregistrată în conformitate cu art.16.

Capitolul III **ANUMITE CATEGORII DE OPC**

Articolul 179. FIA cu capital de risc

(1) FIA cu capital de risc, autorizate de către Comisia Națională, își desfășoară activitatea în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale privind FIA cu capital de risc.

(2) Pentru a distribui titlurile de participare în alte state membre, FIA cu capital de risc vor utiliza în denumirea lor acronimul EuVECA, conform art.4 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013, notificarea transfrontalieră a distribuției realizându-se cu respectarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 593/2014 al Comisiei din 3 iunie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul notificării în conformitate cu art.16 alin.(1) din Regulamentul (UE) nr.345/2013.

Articolul 180. FIA pe termen lung

(1) FIA pe termen lung, autorizate de către Comisia Națională, își desfășoară activitatea în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale privind FIA pe termen lung.

(2) Pentru a putea fi distribuite în alte state membre, fondurile europene de investiții pe termen lung prevăzute în prezenta lege vor utiliza în denumirea lor acronimul ELTIF, conform art.4 din Regulamentul (UE) nr.760/2015.

Articolul 181. Fonduri de antreprenariat social

(1) FIA de antreprenariat social, autorizate de către Comisia Națională, își desfășoară activitatea în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale privind fondurile de antreprenariat social.

(2) Pentru a putea distribui titlurile de participare în alte state membre, FIA de antreprenariat social vor utiliza în denumirea lor acronimul EuSEF, conform art.4 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013, notificarea transfrontalieră a distribuției realizându-se cu respectarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 594/2014 al Comisiei din 3 iunie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul notificării în conformitate cu art.17 alin.(1) din Regulamentul (UE) nr. 346/2013.

Articolul 182. Fondurile pe piață monetară

Fondurile monetare sau fondurile de piață monetară, autorizate de către Comisia Națională, își desfășoară activitatea în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale privind fondurile pe piață monetară.

Articolul 183. Reglementarea altor categorii de OPC

Comisia Națională, prin actele sale normative, stabilește cerințe privind modul de administrare a OPC de alte categorii în cazul în care aceasta este necesar pentru protecția investitorilor.

Capitolul IV REORGANIZAREA

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Articolul 184. Reorganizarea OPC

(1) Reorganizarea OPC prin fuziunea și dezmembrare se efectuează în conformitate cu prezenta lege, Codul civil și, după caz, Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni.

(2) Participanți la reorganizarea OPC prin fuziune pot fi numai OPCVM și FIA.

(3) În cazul reorganizării prin dezmembrare pot fi create numai OPCVM sau FIA.

(4) Fuziunea prin absorbție reprezintă operațiunea prin care unul sau mai multe OPC-uri, în continuare *OPC-uri absorbite*, își transferă totalitatea patrimoniului unui alt OPC existent, în continuare *OPC absorbant*, în schimbul repartizării de titluri de participare ale OPC-ului absorbant către deținătorii lor de titluri de participare, precum și, eventual, al unei plăți în numerar care să nu depășească 10% din valoarea activului net a respectivelor titluri de participare.

(5) Fuziunea prin contopire reprezintă operațiunea prin care două sau mai multe OPC-uri, în continuare *OPC-uri absorbite*, își transferă totalitatea patrimoniului unui OPC pe care îl formează, în continuare *OPC absorbant*, în schimbul repartizării de titluri de participare ale OPC-ului absorbant către deținătorii lor de titluri de participare, precum și, eventual, al unei plăți în numerar care să nu depășească 10% din valoarea activului net a respectivelor titluri de participare.

(6) Reorganizarea prin fuziune a unui OPCVM va fi autorizată, în prealabil, de către Comisia Națională, în situația în care Republica Moldova este statul membru de origine al OPCVM-ului absorbit.

(7) OPC nu este în drept să se reorganizeze prin transformare într-un organism de plasament colectiv care nu intră sub incidența prezentei legi.

(8) SAI informează Comisia Națională în ceea ce privește inițierea reorganizării OPC și cauza acestora nu mai târziu decât în ziua imediat următoare celei în care a apărut cauza respectivă.

(9) În sensul prezentului capitol, noțiunea de OPC acoperă și compartimentele de investiții ale unui OPC.

(10) Indiferent de modalitatea de constituire a OPC conform alin.(4)-(5), Comisia Națională autorizează fuziunile naționale și transfrontaliere potrivit metodelor de fuziune prevăzute la alin.(4)-(5).

Articolul 185. Particularitățile reorganizării și dizolvării OPCVM de tip "maser" și "feeder"

(1) Dacă un OPCVM de tip "master" fuzionează cu un alt OPCVM sau se dezmembrează în două sau mai multe OPCVM, OPCVM de tip "feeder" sunt lichidate, cu excepția cazului în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder, aprobă ca OPCVM-ul de tip feeder:

- a) să continue să fie un OPCVM de tip "feeder" al OPCVM de tip "master" sau al unui alt OPCVM în urma fuziunii sau dezmembrării OPCVM de tip "master"; sau
- b) să investească cel puțin 85% din activele sale în titluri de participare la un alt OPCVM de tip "master" care nu rezultă din fuziune sau din dezmembrare; sau
- c) să își modifice regulile fondului sau actele constitutive pentru a se transforma într-un OPCVM ce nu este un OPCVM de tip "feeder".

(2) Nicio fuziune sau dezmembrare a unui OPCVM de tip "master" nu intră în vigoare decât dacă OPCVM de tip "master" a transmis tuturor deținătorilor săi de titluri de participare și Comisiei Naționale, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine al OPCVM-ului de tip feeder informațiile menționate la art.195 sau informații comparabile cu acestea, cel târziu cu 60 de zile înaintea datei propuse pentru intrarea în vigoare.

(3) Cu excepția cazului în care Comisia Națională a acordat aprobarea în temeiul alin.(1) lit.a), OPCVM-ul de tip „master” permite OPCVM-ului de tip „feeder” să răscumpere sau să ramburseze toate titlurile de participare la OPCVM-ului de tip „master” înainte ca fuziunea sau dezmembrarea OPCVM-ului de tip „master” să intre în vigoare.

(4) În cazul în care un OPCVM de tip "master" se lichidează, OPCVM de tip "feeder" se va lichida de asemenea, cu excepția cazului când Comisia Națională aprobă:

- a) investirea a cel puțin 85% din activele OPCVM de tip "feeder" în titluri de participare la un alt OPCVM de tip "master"; sau

- b) modificarea regulilor fondului sau a actului constitutiv pentru ca OPCVM de tip "feeder" să se poată transforma într-un OPCVM care nu este un OPCVM de tip "feeder".

(5) Lichidarea unui OPCVM de tip "master" nu se poate realiza mai devreme de 3 luni de la data la care OPCVM de tip "master" a informat toți deținătorii săi de titluri de participare și Comisia Națională cu privire la decizia de lichidare.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea reorganizării

Articolul 186. Cererea de autorizare a fuziunii OPC

(1) Pentru autorizarea fuziunii OPC, societatea de investiții sau, pentru fondul de investiții, SAI va depune o cerere la Comisia Națională, cu anexarea următoarele documente:

- a) proiectul contractului de fuziune și decizia privind aprobarea lui de către OPC absorbit și de către OPC absorbant;

- b) o versiune actualizată a prospectului și a informațiilor cheie destinate investitorilor, menționate la art.88, ale OPC-ului absorbant sau rezultat în urma contopirii, dacă acesta este stabilit într-un alt stat membru;

- c) informațiile cu privire la fuziunea propusă, pe care OPC-ul absorbit și OPC-ul absorbant intenționează să le furnizeze deținătorilor lor de titluri de participare;

- d) câte o declarație emisă de depozitarul OPC-ului absorbit și al celui absorbant, care să ateste că, în conformitate cu art.190 alin.(8), aceștia au verificat conformitatea elementelor enumerate la art.190 alin.(1) lit.a), b), d) și e) cu prezenta lege și cu regulile fondului sau cu actele constitutive ale OPC-urilor respective.

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt furnizate într-o formă care să permită atât Comisiei Naționale cât și autorităților competente ale statului membru de origine al OPC-ului absorbant să le citească în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru ori statelor membre în cauză sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente respective.

Articolul 187. Particularitățile fuziunii fondurilor de investiții

(1) Decizia de fuziune a fondurilor de investiții se aprobă de către SAI care administrează respectivele fonduri de investiții. SAI va urmări protejarea intereselor investitorilor fondurilor de investiții care fuzionează.

(2) Suplimentar documentelor prevăzute la art.186 alin.(1), în vederea autorizării fuziunii fondurilor de investiții, SAI anexează la cerere următoarele documente:

a) raportul evaluatorului, întocmit conform art.190 alin.(5);

b) actul de transmitere și rapoartele consolidate ale OPC absorbant sau rezultat în urma contopirii;

c) dovada oferirii garanțiilor acceptate de creditorii OPC sau a plății datoriilor OPC;

d) dovada achitării taxei percepute de Comisia Națională.

(3) privind fuziunea va preciza faptul că, în urma procedurii de fuziune, nu este garantată o valoare a unităților de fond egală cu cea deținută anterior.

(4) SAI are obligația de a onora toate cererile de răscumpărare depuse până la data intrării în vigoare a deciziei de suspendare a emisiunii și de răscumpărare a unităților de fond ale OPC participante în procesul de fuziune, precum și cererile de răscumpărare integrală, depuse în perioada suspendării.

(5) În situația fuziunii prin absorbție, Comisia Națională aprobă operarea modificărilor în regulile fondului OPC absorbant, iar în situația fuziunii prin contopire, aprobă regulile fondului OPC care se înființează, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(6) SAI a OPC absorbant sau rezultat în urma contopirii depune la Comisia Națională în următoarea zi lucrătoare ulterioară finalizării fuziunii, o confirmare certificată de depozitar privind numărul investitorilor și valoarea activului net și a activului net unitar.

(7) În cazul în care fondurile de investiții participante la fuziune au depozitari diferiți, confirmarea indicată la alin.(6) este însoțită de un act de transmitere, semnat de ambii depozitari, ce confirmă transferul activelor OPC care își încetează activitatea către depozitarul OPC absorbant sau rezultat în urma contopirii.

(8) SAI ale OPC participante la fuziune trebuie să adopte metode de evaluare identice pentru același tip de active ale OPC participante în fuziune. Aceste metode trebuie să fie identice cu cele stabilite pentru OPC care se înființează în urma fuziunii.

Articolul 188. Particularitățile reorganizării societății de investiții pe acțiuni

(1) Decizia de reorganizare a două sau mai multe societăți de investiții pe acțiuni se adoptă de adunarea generală a acționarilor societăților de investiții participante la reorganizare.

(2) Simultan cu autorizarea potrivit art.184 alin.(6), în situația fuziunii prin absorbție a societăților de investiții pe acțiuni, Comisia Națională aprobă operarea modificărilor în actele constitutive ale OPC absorbant, iar în situația fuziunii prin contopire, aprobă actele constitutive ale OPC care se înființează, în conformitate cu prezenta lege.

(3) Simultan cu autorizarea conform potrivit art.184 alin.(6), în situația dezmembrării societății de investiții pe acțiuni, Comisia Națională aprobă actele constitutive ale OPC nou-creat și/sau aprobă modificările în actele constitutive ale OPC existent, în conformitate cu prezenta lege.

(4) Comisia Națională poate adopta o decizie de suspendare a emisiunii și de răscumpărare a acțiunilor societăților de investiții pe acțiuni participante în procesul de reorganizare, cu excepția răscumpărării integrale a acțiunilor, iar actul de suspendare va specifica termenul suspendării.

(5) Societatea de investiții pe acțiuni are obligația de a onora toate cererile de răscumpărare depuse până la data intrării în vigoare a deciziei de suspendare a emisiunii și de răscumpărare a acțiunilor OPC implicate în procesul de fuziune, precum și cererile de răscumpărare integrală, depuse în perioada suspendării.

(6) Societățile de investiții pe acțiuni care, în rezultatul reorganizării, se înființează sau își continuă activitatea și care au decis să se autoadministreze vor depune la Comisia Națională o cerere pentru obținerea autorizației în condițiile prezentei legi.

Articolul 189. Particularitățile reorganizării societății de investiții în comandită

(1) Decizia de reorganizare a două sau mai multe societăți de investiții în comandită se adoptă de adunarea generală a asociaților societăților de investiții participante la reorganizare.

(2) Suplimentar documentelor prevăzute la art.186 alin.(1), în vederea autorizării reorganizării prin fuziune a societății de investiții în comandită, SAI anexează la cerere următoarele documente:

- a) raportul evaluatorului, întocmit conform art.190 alin.(5)-(7);
- b) actul de transmitere și rapoartele consolidate ale OPC absorbant sau rezultat în urma contopirii, modificările în actul constitutiv al OPC absorbant, iar în situația fuziunii prin contopire, actul constitutiv al OPC care se înființează;
- c) dovada oferirii garanțiilor acceptate de creditorii OPC sau a plății datoriilor OPC;
- d) dovada achitării plății pentru eliberarea autorizației de reorganizare, în cuantumul stabilit prin actul normativ al Comisiei Naționale privind taxele și plățile percepute de aceasta.

(3) În vederea autorizării reorganizării prin dezmembrare a societății de investiții în comandită, SAI anexează la cerere următoarele documente:

- a) proiectul dezmembrării, aprobat în mod corespunzător;
- b) raportul evaluatorului, întocmit conform art.190 alin.(5)-(7);
- c) bilanțul de repartitie și actul de transmitere, actele constitutive ale OPC nou-creat și/sau modificările în actele constitutive ale OPC existente;
- d) dovada oferirii garanțiilor acceptate de creditorii OPC sau a plății datoriilor OPC;
- e) dovada achitării plății pentru eliberarea autorizației de reorganizare prin fuziune, în cuantumul stabilit prin actul normativ al Comisiei Naționale.

Articolul 190. Proiectul contractului de fuziune

(1) Proiectul contractului de fuziune al OPC prevede următoarele clauze:

- a) forma fuziunii (absorbție sau contopire);
- b) denumirea și sediul fiecărui OPC participant la fuziune;
- c) contextul și motivația fuziunii propuse;
- d) impactul preconizat al fuziunii propuse asupra deținătorilor de titluri de participare, atât la OPC-ul absorbit, cât și la OPC-ul absorbant;
- e) criteriile adoptate pentru evaluarea activului și, atunci când este cazul, a pasivului la data la care se calculează rata de schimb, astfel cum se menționează la art.194 alin.(2)-(3);
- f) metoda de calcul al ratei de schimb;
- g) data prevăzută pentru intrarea în vigoare a fuziunii
- h) regulile aplicabile transferului de active, respectiv schimbului de titluri de participare;
- i) dacă există, orice avantaj special acordat evaluatorilor sau experților angajați pentru a întocmi raportul asupra fuziunii în folosul participanților OPC care fuzionează;
- j) data rapoartelor OPC participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile fuziunii;
- k) data ori modul de determinare a datei de la care actele juridice și operațiunile OPC care se dizolvă se vor considera, din punct de vedere contabil, ca aparținând OPC absorbante sau OPC care se înființează.

(2) În cazul fuziunii prin contopire, la proiectul contractului de fuziune se vor anexa regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții nou-creată.

(3) În cazul fuziunii prin absorbție, la proiectul contractului de fuziune se vor anexa modificările la regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții.

(4) OPC-ul absorbit și OPC-ul absorbant pot decide să includă și alte elemente în proiectul contractului de fuziune.

(5) Evaluatorul OPC participant la fuziune analizează contractul de fuziune și întocmește un raport scris, care va conține opinia evaluatorului privind corectitudinea și rezonabilitatea proporției de convertire (schimb). Raportul trebuie să indice metoda/metodele utilizate pentru obținerea proporției propuse pentru convertirea titlurilor de participare, va preciza dacă metoda/metodele respective sunt adecvate în speță, va menționa valorile obținute prin utilizarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține o opinie privind importanța relativă atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii proporției de convertire decise. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți survenite pe parcursul înfăptuirii procesului de evaluare.

(6) O copie a raportului evaluatorului se pune la dispoziția deținătorilor de titluri de participare ale OPC participante la fuziune.

(7) În sensul alin.(5), evaluatori se consideră persoanele indicate la art.147 alin.(10).

(8) Depozitarul OPC-ului absorbit și cel al OPC-ului absorbant verifică conformitatea elementelor menționate la alin.(1) lit.a), b), d) și e) cu cerințele din prezenta lege și cu regulile fondurilor sau cu actele constitutive ale OPC-urilor.

(9) Comisia Națională nu poate solicita includerea unor informații suplimentare în proiectul contractului de fuziune.

Articolul 191. Autorizarea reorganizării

(1) Comisia Națională autorizează fuziunea propusă, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) se respectă toate cerințele stabilite de legislație;

b) informațiile furnizate deținătorilor de unități de fond corespund prevederilor Secțiunii a 3-a din prezentul Capitol;

c) OPC-ul absorbant a notificat, în conformitate cu art.117, distribuirea titlurilor sale de participare în toate statele membre în care OPC-ul absorbit este fie autorizat, fie a notificat distribuirea titlurilor sale de participare, în conformitate cu art.117;

(2) Dacă consideră că dosarul nu este complet, Comisia Națională solicită informații suplimentare în termen de 10 zile de la primirea cererii menționate la art.186 alin.(1). În cazul când solicitantul nu prezintă documentele solicitate în termenul stabilit, Comisia Națională constată renunțarea tacită la procedură. Decizia despre încetarea procedurii se notifică solicitantului.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la depunerea dosarului complet, potrivit art.186 alin.(1), Comisia Națională informează solicitantul dacă fuziunea a fost sau nu autorizată.

(4) În situația unei fuziuni transfrontaliere, Comisia Națională în calitate de autorizate competentă a statului de origine a OPC-ului absorbit informează autoritățile competente din statul membru de origine al OPC-ului absorbant cu privire la decizia sa.

(5) Comisia Națională poate permite conform art.99 derogări de la art.92 alin.(2)-(10), art.94-97 pentru OPC-ul absorbant.

(6) Comisia Națională respinge cererea de autorizare a fuziunii OPC în cazul în care:

a) documentele sau informațiile prezentate contravin prevederilor legislației;

b) OPC participante la fuziune au diferite politici de investiții;

c) se constată că investitorii vor fi prejudiciați în rezultatul fuziunii.

(7) În cazul unei fuziuni naționale, Comisia Națională:

a) analizează impactul potențial al fuziunii propuse asupra deținătorilor de titluri de participare ai OPC-ului absorbit și la OPC-ul absorbant, în vederea evaluării caracterului adecvat al informațiilor furnizate acestora;

b) poate solicita în scris clarificări cu privire la informațiile destinate deținătorilor de titluri de participare ai OPC-ului absorbit conform alin.(4) sau modificarea informațiilor care urmează să fie oferite deținătorilor de titluri de participare la OPC-ul absorbant conform alin.(5).

(8) În cazul unei fuziuni transfrontaliere, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine al OPC-ului absorbit, Comisia Națională:

a) transmite, fără întârziere, de îndată ce dosarul este complet, copii ale informațiilor prevăzute la alin.(1) autorităților competente din statul membru de origine al OPC-ului absorbant;

b) analizează impactul potențial al fuziunii propuse asupra deținătorilor de titluri de participare ai OPC-ului absorbit, în vederea evaluării caracterului adecvat al informațiilor furnizate acestora;

c) după caz, solicită în scris clarificări cu privire la informațiile destinate deținătorilor de titluri de participare ai OPC-ului absorbit.

(9) În cazul unei fuziuni transfrontaliere, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine al OPC-ului absorbant, Comisia Națională:

a) primește de la autoritatea competentă a statului membru de origine al OPC-ului absorbit informațiile prevăzute la alin.(1);

b) după caz, solicită în scris, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea copiilor conținând toate informațiile menționate la alin.(1), modificarea informațiilor care urmează să fie oferite deținătorilor săi de titluri de participare.

c) transmite obiecțiile sale autorităților competente din statul membru de origine al OPC-ului absorbit;

d) informează autoritățile competente din statul membru de origine al OPC-ului absorbit dacă este de acord cu informațiile modificate care urmează să fie furnizate deținătorilor de titluri de participare la OPC-ul absorbant, în termen de 20 de zile de la data de la care a fost notificată cu privire la acestea.

Articolul 192. Protecția deținătorilor titlurilor de participare

(1) Deținătorii titlurilor de participare ale OPC participante la fuziune au dreptul să solicite, fără alte taxe decât cele percepute pentru acoperirea costurilor de răscumpărare, răscumpărarea titlurilor de participare sau, dacă este posibil, convertirea lor gratuită în titlurilor de participare ale unui alt OPC cu o politică de investiții asemănătoare și administrat de aceeași SAI.

(2) Dreptul menționat la alin.(1) devine efectiv din momentul în care deținătorii titlurilor de participare ale OPC participante la fuziune le-a fost notificată fuziunea propusă, în modul stabilit la art.195.

(3) Fără a aduce atingere alin.(1), pentru protecția interesului public și al investitorilor, Comisia Națională poate emite o decizie de suspendare a emisiunii și de răscumpărare a titlurilor de participare ale OPC participante în procesul de fuziune, cu excepția răscumpărărilor integrale ale titlurilor de participare.

Articolul 193. Efectele reorganizării

(1) Fuziunea prin absorbție are următoarele efecte:

a) toate activele și pasivele OPC absorbit sunt transferate OPC absorbant;

b) deținătorii de titluri de participare ale OPC absorbit devin deținători de titluri de participare ale OPC absorbant și, dacă este cazul, aceștia au dreptul să primească remunerație ce nu depășește 10 % din valoarea activului net al respectivelor titluri de participare;

c) OPC absorbit încetează să existe la data intrării în vigoare a fuziunii.

(2) Fuziunea prin contopire are următoarele efecte:

a) toate activele și pasivele OPC participante la contopire sunt transferate noului OPC pe care îl înființează;

b) deținătorii de titluri de participare ale OPC participante la contopire devin deținători de titluri de participare al noului OPC pe care îl înființează și, dacă este cazul, aceștia au dreptul să primească o remunerare care nu depășește 10 % din valoarea activului net al respectivelor titluri de participare;

c) OPC participante la contopire încetează să existe la data intrării în vigoare a fuziunii.

Articolul 194. Costurile și intrarea în vigoare a fuziunii

(1) Cu excepția cazului în care OPC-ul nu a desemnat o SAI, toate cheltuielile juridice, administrative sau pentru servicii de consultanță aferente pregătirii și realizării fuziunii nu sunt imputate OPC-ului absorbit, OPC-ului absorbant sau deținătorilor lor de titluri de participare.

(2) Momentul la care fuziunea intră în vigoare, data la care se calculează proporția de convertire între titlurile de participare ale OPC participante la fuziune și, dacă este cazul, data la care se determină valoarea activului net pentru remunerare sunt prevăzute în proiectul comun al contractului de fuziune.

(3) În situația în care regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții prevăd aprobarea fuziunilor între OPC-uri de către deținătorii de titluri de participare, datele prevăzute la alin.(1) sunt stabilite după aprobarea fuziunii de către deținătorii de titluri de participare la OPCVM-ul absorbant sau la OPC-ul absorbit.

(4) Intrarea în vigoare a fuziunii se face publică prin toate mijloacele adecvate de către OPCVM-ul absorbant și se notifică autorităților competente din statele membre de origine ale OPCVM-ului absorbant și OPCVM-ului absorbit.

(5) Societatea de administrare a OPCVM-ului absorbant transmite o confirmare depozitarului OPCVM-ului absorbant conform căreia transferul activelor și, după caz, al pasivelor a fost finalizat. În cazul în care OPCVM-ul absorbant nu a desemnat o societate de administrare a OPCVM, acesta transmite confirmarea depozitarului OPCVM-ului absorbant.

(6) O fuziune care a intrat în vigoare conform dispozițiilor alin.(2) nu poate fi declarată nulă și neavenită.

Secțiunea a 3-a **Informarea deținătorilor titlurilor de participare**

Articolul 195. Informarea investitorilor OPC participante la fuziune

(1) OPC participante la fuziune trebuie să furnizeze deținătorilor lor de titluri de participare informații utile și exacte cu privire la fuziunea propusă, pentru ca aceștia să poată lua o decizie în cunoștință de cauză privind impactul propunerii asupra investiției lor.

(2) Informațiile în cauză se furnizează deținătorilor de titluri de participare la OPC-ul absorbit și la OPC-ul absorbant numai după ce Comisia Națională a autorizat fuziunea propusă, în temeiul art.184 alin.(6). Ele se transmit cu cel puțin 30 de zile înainte de data limită pentru solicitarea răscumpărării sau rambursării sau, dacă este cazul, a convertirii fără costuri suplimentare, în conformitate cu art.192 alin.(1)-(2).

(3) Informațiile care trebuie furnizate deținătorilor de titluri de participare la OPCVM-ul absorbit și la OPCVM-ul absorbant cuprind și informații utile și exacte cu privire la fuziunea propusă, pentru ca deținătorii de titluri de participare să poată lua o decizie în cunoștință de cauză privind impactul posibil al acestei fuziuni asupra investiției lor și să-și poată exercita drepturile prevăzute la art.192. Aceste informații includ următoarele elemente:

a) contextul și motivația fuziunii propuse;

b) impactul posibil al fuziunii propuse asupra deținătorilor de titluri de participare, inclusiv, dar nu numai, orice diferențe semnificative cu privire la politica și strategia de investiții, costuri, rezultatul preconizat, raportarea periodică și riscul de diminuare a performanței și, dacă este cazul,

o avertizare vizibilă adresată investitorilor privind eventualitatea modificării regimului lor fiscal după fuziune;

c) orice drepturi specifice pe care deținătorii de titluri de participare le au în legătură cu fuziunea propusă, inclusiv, dar nu numai, dreptul de a obține informații suplimentare, dreptul de a solicita răscumpărarea sau rambursarea, sau dacă este cazul, convertirea gratuită a titlurilor lor de participare conform art.192 alin.(1)-(2), precum și data-limită pentru exercitarea acestui drept;

d) detalii privind orice eventuală suspendare a tranzacționării titlurilor de participare pentru a permite efectuarea în bune condiții a fuziunii și momentul în care fuziunea va intra în vigoare;

e) o copie a informațiilor cheie destinate investitorilor ale OPC absorbant;

f) detalii privind modul în care vor fi tratate veniturile acumulate în fiecare OPC;

g) dreptul de a obține, la cerere, o copie a raportului evaluatorului, întocmit conform art.190 alin.(5) și (7) și modul în care poate fi obținut acesta.

(4) În cazul societății de investiții pe acțiuni, informația cu privire la fuziune va fi anexată la informația despre ținerea adunării generale a acționarilor în conformitate cu art.53 din Legea nr.1134/1997.

(5) Informațiile care trebuie furnizate deținătorilor de titluri de participare trebuie să fie redactate concis, într-un limbaj nontehnic, care să le permită deținătorilor de titluri de participare să stabilească în cunoștință de cauză care este impactul fuziunii propuse asupra investiției lor.

(6) Informațiile care trebuie furnizate deținătorilor de titluri de participare ale OPC-ului absorbit trebuie să răspundă necesităților investitorilor care nu au cunoștințe prealabile despre caracteristicile OPC-ului absorbant sau despre modul de funcționare al acestuia. Ele trebuie să atragă atenția asupra informațiilor cheie destinate investitorilor ale OPC-ului absorbant și să sublinieze utilitatea citirii acestora.

(7) În cazul în care OPC-ul absorbit sau OPC-ul absorbant a emis o notificare în conformitate cu art.117, informațiile menționate la alin.(3) trebuie furnizate fie în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru gazdă al OPC-ului relevant, fie într-o limbă aprobată de autoritățile competente ale acestuia. Traducerea se efectuează sub responsabilitatea OPC-ului căruia i se solicită informațiile în cauză. Traducerea în cauză reflectă fidel conținutul informațiilor originale.

Articolul 196. Informarea investitorilor OPC-ului absorbit

(1) Informațiile furnizate deținătorilor de titluri de participare ale OPC-ului absorbit conform art.195 alin.(3) lit.b) trebuie să includă și următoarele:

a) detalii privind diferențele dintre drepturile deținătorilor de titluri de participare ale OPC-ului absorbit înainte și după efectuarea fuziunii propuse;

b) dacă informațiile-cheie destinate investitorilor ale OPC absorbit și cele ale OPC-ului absorbant prevăd profilul de risc/indicatorii sintetici de risc și de randament în categorii diferite sau identifică riscuri semnificative diferite în descrierea care le însoțește - o comparație a acestor diferențe;

c) o comparație a tuturor taxelor, comisioanelor și cheltuielilor pentru ambele OPC participante la fuziune, pe baza sumelor indicate în informațiile-cheie destinate investitorilor ale fiecărui OPC;

d) dacă OPC absorbit aplică un comision de performanță - o explicație a modului în care acesta va fi aplicat până în momentul în care fuziunea va intra în vigoare;

e) dacă OPC absorbant aplică un comision de performanță - modul în care acesta va fi aplicat ulterior fuziunii pentru a asigura tratamentul echitabil al deținătorilor de titluri de participare care dețineau anterior titluri de participare ale OPC absorbit;

f) în cazurile în care art.194 alin.(1) permite imputarea costurilor aferente pregătirii și realizării fuziunii fie OPC-ului absorbit, fie OPC-ului absorbant, fie deținătorilor titlurilor de participare ale acestora, detalii privind modul în care trebuie alocate aceste costuri;

g) explicații privind eventuala intenție a SAI sau a societății de investiții pe acțiuni care se autoadministrează absorbită de a efectua o rebalansare a portofoliului înainte de fuziune;

h) perioada în care deținătorii de titluri de participare pot continua să subscrie și să ceară răscumpărarea titlurilor de participare ale OPC absorbit;

i) momentul în care deținătorii de titluri de participare, care nu își exercită drepturile conferite conform art.192 alin.(1)-(2) în termenul prescris își vor putea exercita drepturile în calitate de deținători de titluri de participare ale OPC absorbant.

(2) Dacă printre condițiile fuziunii se numără o plată în numerar, nu mai mult de 10 % din valoarea activului net, informațiile furnizate deținătorilor de titluri de participare ale OPC absorbit trebuie să conțină detalii referitoare la plata propusă, inclusiv momentul și procedura prin care deținătorii de titluri de participare ale OPC absorbit vor primi plata în numerar.

(3) Deținătorilor de titluri de participare ale OPC absorbit li se furnizează o versiune actualizată a informațiilor cheie destinate investitorilor ale OPC absorbant.

Articolul 197. Informarea investitorilor OPC-ului absorbant

(1) Informațiile furnizate deținătorilor de titluri de participare ale OPC-ului absorbant trebuie să se axeze pe realizarea fuziunii și pe impactul acesteia asupra OPC-ului absorbant.

(2) Informațiile care trebuie furnizate conform art.195 alin.(3) lit.b) deținătorilor de titluri de participare ale OPC-ului absorbant să precizeze dacă SAI a OPC-ului absorbant estimează că fuziunea va avea un impact semnificativ asupra portofoliului OPC-ului absorbant și dacă intenționează să efectueze o rebalansare a portofoliului, înainte sau după fuziune.

(3) Între data la care documentul de informare prevăzut la art.195 alin.(1) este furnizat deținătorilor de titluri de participare și data la care fuziunea intră în vigoare, documentul de informare și informațiile cheie actualizate destinate investitorilor ale OPC-ului absorbant trebuie furnizate fiecărei persoane care cumpără sau subscrie titluri de participare ale OPC-ului absorbit sau ale OPC-ului absorbant sau care solicită copii ale regulilor fondului sau ale documentelor constitutive, ale prospectului sau ale informațiilor cheie destinate investitorilor ale oricărui OPC.

(4) În cazurile societăților de investiții, informațiile furnizate în cadrul aprobării deciziei la adunarea generală a acționarilor, pot conține o recomandare cu privire la opțiunea care trebuie făcută.

(5) Dacă la începutul documentului de informare este furnizat un rezumat al punctelor-cheie ale propunerii de fuziune, acesta trebuie să conțină trimiteri la părțile din documentul de informare unde se găsesc informații suplimentare.

(6) Informațiile cheie destinate investitorilor ale OPC absorbant trebuie furnizate deținătorilor de titluri de participare ale OPC absorbant în cazul în care acestea au fost modificate în scopul fuziunii propuse.

Articolul 198. Modalitatea de furnizare a informațiilor către deținătorii de titluri de participare

(1) OPC-urile participante la fuziune furnizează deținătorilor de titluri de participare informațiile prevăzute la art.195 alin.(1) pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

(2) Atunci când informațiile urmează să fie furnizate tuturor sau anumitor deținători de titluri de participare pe un alt suport durabil decât hârtia, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) furnizarea informațiilor este adecvată în raport cu relația de afaceri care se desfășoară sau care se va desfășura între deținătorul de titluri de participare și OPC-ul absorbit ori cel absorbant sau, dacă este cazul, SAI pertinentă;

b) deținătorul de titluri de participare căruia i se furnizează informațiile respective alege în mod expres furnizarea acestora pe un alt suport durabil decât hârtia, atunci când are opțiunea de a alege între informații pe suport hârtie sau informații pe alt suport durabil.

(3) În aplicarea alin.(1) și (2), comunicarea informațiilor prin intermediul comunicării electronice este considerată adecvată în raport cu relația de afaceri ce se desfășoară sau se va desfășura între OPC-ul absorbit și cel absorbant sau SAI ale acestora și deținătorul de titluri de participare, în cazul în care există dovezi că deținătorul de titluri de participare are acces constant la internet. Dovada se poate face prin furnizarea de către deținătorul de titluri de participare a unei adrese de e-mail pentru derularea afacerii respective.

TITLUL V

MĂSURI DE SUPRAVEGHERE, SANCTIUNI, COOPERARE ȘI ALTE CERINȚE

Capitolul I

SUPRAVEGHERE, SANCTIUNI ȘI ALTE CERINȚE

Articolul 199. Competențe de supraveghere și sancționare

(1) Comisia Națională deține toate competențele de:

- a) supraveghere a activității SAI, a societăților de investiții autoadministrate, a OPC-urilor și a depozitarilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova;
- b) a dispune măsurile de supraveghere prevăzute la art.200; și
- c) a aplica sancțiuni și măsuri sancționatoare potrivit prevederilor art.202.

(2) Comisia Națională își exercită competențele de supraveghere și de aplicare a măsurilor, sancțiunilor și măsurilor sancționatoare, potrivit prevederilor prezentei legi, în oricare dintre următoarele modalități:

- a) direct;
- b) în colaborare cu alte autorități;
- c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(3) În conformitate cu prevederile alin.(1), Comisia Națională are următoarele împuterniciri:

a) de a avea acces la orice documente și informații, indiferent de forma acestora, precum și de a obține gratuit sau de a face copii de pe acestea;

b) de a solicita informații de la SAI, societățile de investiții autoadministrate, OPC și orice persoane care au legătură cu activitatea lor și, în cazul în care este necesar, de a cita și a audia persoane pentru a obține informații;

c) de a efectua controalele necesare, cu sau fără înștiințare prealabilă (inspecții);

d) de a solicita înregistrările de convorbiri telefonice și comunicații electronice sau alte înregistrări de schimburi de date existente, deținute de:

(i) SAI, societăți de investiții autoadministrate, OPC, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta lege;

(ii) terți, atunci când există o suspiciune rezonabilă privind o încălcare și atunci când aceste înregistrări pot fi relevante pentru o anchetă referitoare la respectiva încălcare;

e) de a solicita încetarea oricărei practici contrare dispozițiilor prezentei legi sau ale actelor normative emise în aplicarea acesteia;

f) de a solicita instanței de judecată suspendarea operațiunilor din conturile deschise la prestatorii serviciilor de plată ale persoanelor care au obligații stabilite din prezenta lege sau actele normative emise pentru executarea prezentei legi, precum și aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești și pe bunurile acestor persoane;

g) de a interzice temporar exercitarea activității profesionale;

h) de a adopta orice tip de măsuri pentru a se asigura că SAI, societățile de investiții autoadministrate sau depozitarii respectă cerințele prezentei legi și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia;

i) în interesul investitorilor, în circumstanțe excepționale și după consultarea AFIA, de a solicita AFIA să activeze sau să dezactiveze instrumentul de administrare a lichidităților menționat în art.23 lit.a), în cazul în care există riscuri pentru protecția investitorilor sau pentru stabilitatea financiară care, dintr-o perspectivă rezonabilă și echilibrată, impun o astfel de activare sau dezactivare;

j) de a solicita suspendarea emiterii, răscumpărării sau rambursării titlurilor de participare ale unui OPCVM în interesul deținătorilor de titluri de participare sau în interes public;

k) de a retrage sau suspenda autorizația acordată unei SAI, unei societăți de investiții autoadministrate, ori autorizația prealabilă acordată unui OPC;

l) de a sesiza organele de urmărire penală asupra posibilelor fapte de încălcare a legislației;

m) de a împuternici auditorii sau experții să efectueze investigații cu privire la activitățile desfășurate în temeiul prezentei legi.

(4) Comisia Națională dispune de prerogativele necesare pentru a lua toate măsurile care se impun în scopul garantării funcționării ordonate a piețelor în cazul în care activitățile unuia sau mai multor OPC-uri pe piața unui instrument financiar ar putea afecta funcționarea ordonată a respectivei piețe.

(5) În exercitarea competențelor de supraveghere prevăzute de prezentul articol în raport cu instituțiile de credit și sucursalele instituțiilor de credit care desfășoară activitate de depozitare în temeiul prezentei legi, Comisia Națională cooperează cu Banca Națională a Moldovei în conformitate cu acordul de colaborare dintre acestea.

(6) Comisia Națională poate stabili prin acte normative condițiile, procedura și alte cerințe necesare pentru exercitarea competențelor de supraveghere prevăzute de prezenta lege.

Articolul 200. Măsuri de supraveghere

Comisia Națională poate dispune măsuri de supraveghere în limitele competențelor sale legale, în scopul remedierii deficiențelor sau prevenirii încălcărilor, în oricare din următoarele situații:

a) încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale actelor normative emise în aplicarea acesteia;

b) aceste măsuri sunt necesare în scopul protejării intereselor deținătorilor de titluri de participare și investitorilor sau prevenirii încălcărilor legislației.

Articolul 201. Faptele sancționabile

(1) Comisia Națională aplică sancțiunile și măsurile sancționatoare prevăzute la art.202 pentru încălcările prezentei legi și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia.

(2) Sunt sancționabile următoarele fapte:

a) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează activează fără a fi obținut autorizația, ori OPC activează fără a fi obținut autorizația prealabilă, cu încălcarea art.5 alin.(3), art.76 alin.(3) sau, respectiv, art.125 alin.(2);

b) dobândirea, în mod direct sau indirect, a unei participații calificate într-o SAI sau într-o societate de investiții care se autoadministrează, sau majorarea unei astfel de participații calificate, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a participației deținute ar atinge sau ar depăși 20%, 30% sau 50% ori astfel încât SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează ar deveni filială, cu încălcarea prevederilor privind participațiile calificate, prevăzute de legislație;

c) cedarea sau reducerea, în mod direct sau indirect, a unei participații calificate într-o SAI sau într-o societate de investiții care se autoadministrează, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut ar scădea sub 20%, 30% sau 50% ori astfel încât SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează ar înceta să mai fie o filială, cu încălcarea prevederilor privind participațiile calificate, prevăzute de legislație;

- d) obținerea autorizației de către SAI sau de societatea de investiții care se autoadministrează prin declarații false sau prin alte mijloace ilegale;
 - e) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu execută obligația legală de a informa Comisia Națională, de îndată ce ia la cunoștință, cu privire la dobândirea sau cedarea participațiilor în mărimile indicate la lit.c) și, respectiv, lit.d);
 - f) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu execută obligația legală de a informa Comisia Națională, cel puțin o dată pe an, cu privire la numele/denumirea acționarilor și asociaților care dețin participații calificate și la mărimea acestor participații;
 - g) SAI nu respectă procedurile și mecanismele impuse în conformitate cu art.18 alin.(1);
 - h) SAI nu respectă cerințele structurale și organizatorice prevăzute la art.19;
 - i) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu respectă cerințele privind delegarea funcțiilor prevăzute la art.26;
 - j) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu respectă regulile de conduită prevăzute la art.18;
 - k) depozitarul nu îndeplinește sarcinile sale în conformitate cu prevederile art.62-68 sau, după caz, art.68-74;
 - l) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu respectă obligațiile privind investițiile OPCVM-urilor prevăzute la art.91-92;
 - m) AFIA sau societatea de investiții care se autoadministrează nu respectă obligațiile privind investițiile prevăzute la art.129-131;
 - m) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează nu utilizează un proces de administrare a riscului sau un proces care să permită evaluarea precisă și independentă a valorilor instrumentelor financiare derivate extrabursiere, prevăzute la art.21;
 - n) SAI sau societatea de investiții care se autoadministrează încalcă în mod repetat obligațiile privind informațiile care trebuie transmise investitorilor, prevăzute la art.87, art.88, art.100, art.101 sau, după caz, art.139, art.149-150;
 - o) nerespectarea de către SAI a obligației de notificare prealabilă a Comisiei Naționale cu privire la distribuirea transfrontalieră a titlurilor de participare ale OPC-urilor, prevăzute la art.117 și, după caz, art.173, art.175-176.
 - p) SAI nu respectă obligațiile de raportare prevăzute de prezenta lege;
 - q) SAI nu respectă cerințele privind resursele umane și tehnice minime prevăzute de prezenta lege;
 - r) AFIA nu respectă cerințele privind FIA care acordă împrumuturi prevăzute la art.146;
 - s) AFIA nu respectă limitele efectului de levier sau limitele de investiții ale FIA prevăzute la art.145;
 - t) societatea de administrare a OPCVM nu respectă procedurile și măsurilor impuse conform art.78 alin.(6)-(7);
 - u) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de lege Comisiei Naționale, precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor Comisiei Naționale în exercitarea prerogativelor care îi revin potrivit prevederilor legale;
 - v) nerespectarea prevederilor din regulile fondului, actele constitutive și prospectele de emisiune, inclusiv cele referitoare la politica de investiții, tipurile de active eligibile, limitele investiționale aplicabile;
 - w) nerespectarea reglementărilor în vigoare, emise de Comisia Națională în aplicarea prezentei legi.
- (3) Atunci când obligațiile se aplică SAI, societăților de investiții autoadministrate, OPC sau depozitarilor, sancțiunile și măsurile sancționatoare prevăzute la art.202 pot fi aplicate și membrilor organului de conducere, persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul acestora, precum și oricărei alte persoane fizice care, în temeiul prezentei legi, se face răspunzătoare de încălcare.

Articolul 202. Sancțiuni și măsuri sancționatoare

(1) Pentru încălcările prevăzute la art. 201, Comisia Națională poate aplica, după caz, una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute la alin. (2) și/sau dintre măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (3), în funcție de natura, gravitatea și circumstanțele încălcării.

(2) Sancțiunile care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt:

a) avertisment scris;

b) avertisment public, în care se indică persoana responsabilă și natura încălcării;

c) amendă aplicabilă persoanei juridice, în cuantum de până la echivalentul în lei al sumei de 5000000 de euro sau până la 10% din cifra de afaceri anuală a persoanei juridice conform ultimelor situații financiare anuale; în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească situații financiare consolidate, cifra de afaceri anuală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform legislației contabile, calculat pe baza ultimelor situații financiare consolidate ale societății-mamă principale;

d) amendă aplicabilă persoanei fizice, în cuantum de până la echivalentul în lei al sumei de 5000000 de euro;

e) ca alternativă la lit.c) și d), amendă aplicabilă persoanei fizice sau persoanei juridice, egală cu până la valoarea dublă a profitului obținut sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, dacă acestea pot fi determinate, chiar dacă acestea depășesc cuantumul maxime prevăzute la lit.c) și d).

(3) Măsurile sancționatoare care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt:

a) prescripție obligatorie privind încetarea conduitei ilicite și abținere de la repetarea acesteia;

b) retragerea sau suspendarea pentru o perioadă de până la 12 luni, a autorizației SAI sau a societății de investiții autoadministrată;

c) retragerea sau suspendarea pentru o perioadă de până la 12 luni, a autorizației prealabile al OPC sau al societății de investiții autoadministrată;

d) interdicția temporară sau, pentru încălcări grave repetate, interdicția permanentă a exercitării funcțiilor de conducere de către un membru al organului de conducere al SAI, al societății de investiții autoadministrată sau al depozitarului ori împotriva oricărei alte persoane fizice responsabile de săvârșirea încălcării;

(4) Avertismentul scris prevede informarea despre încălcările constatate, cerința de remediere și termenul stabilit pentru aceasta, recomandări privind modul de remediere, precum și atenționarea asupra posibilității de aplicare a unor sancțiuni și măsuri sancționatoare mai severe în cazul neremedierii în termenul stabilit sau al comiterii repetate a încălcărilor. Avertismentul scris poate fi aplicat concomitent cu altă sancțiune sau măsură sancționatoare sau independent de acestea.

(5) Una sau câteva dintre măsurile sancționatoare prevăzute la alin.(3) pot fi aplicate concomitent cu sancțiunile prevăzute la alin.(2) sau independent de acestea.

Articolul 203. Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare

(1) Sancțiunile și măsurile sancționatoare aplicate potrivit prezentei legi trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) La stabilirea tipului sancțiunii și măsurii sancționatoare și al cuantumului amenzii, Comisia Națională ia în considerare toate circumstanțele relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv, după caz:

a) gravitatea și durata încălcării;

b) gradul de răspundere al persoanei responsabile pentru încălcare;

c) capacitatea financiară a persoanei responsabile, indicată în special de cifra de afaceri a persoanei juridice sau de venitul anual al persoanei fizice;

d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă pentru încălcare, prejudiciul cauzat altei persoane și, după caz, prejudiciul cauzat funcționării piețelor sau economiei în sens mai larg, în măsura în care acestea pot fi determinate;

e) măsura în care persoana responsabilă pentru încălcare cooperează cu Comisia Națională;

g) încălcările anterioare comise de persoana responsabilă;

h) măsurile luate de persoana responsabilă ulterior încălcării pentru a limita pagubele, a acoperi prejudiciul sau a preveni repetarea acesteia.

(3) Prin derogare de la prevederile Codului contravențional, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, se aplică amenziile stabilite potrivit art.202.

(4) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare potrivit prezentei legi nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(5) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de 3 ani de la data comiterii încălcării. În cazul încălcărilor cu caracter continuu, termenul de prescripție începe să curgă de la data încetării încălcării.

(6) Se consideră încălcare continuă fapta care se caracterizează prin comiterea neîntreruptă, într-un interval de timp nedeterminat, a prevederilor prezentei legi sau ale actelor normative emise în aplicarea acesteia.

(7) Termenul de prescripție se suspendă:

a) pe perioada controlului;

b) pe perioada în care actele administrative ale Comisiei Naționale sunt obiectul unei proceduri judiciare.

(8) Sancțiunile și măsurile sancționatoare se execută imediat după notificarea deciziei Comisiei Naționale privind aplicarea acestora, dacă decizia respectivă nu prevede altfel.

(9) Comisia Națională poate stabili, prin acte normative, condițiile și procedura de aplicare a sancțiunilor și măsurilor sancționatoare prevăzute de prezentul articol.

(10) În exercitarea competențelor de sancționare, Comisia Națională cooperează îndeaproape cu alte autorități competente pentru a asigura că sancțiunile administrative și competențele de supraveghere produc rezultatele urmărite de prezenta lege. De asemenea, Comisia Națională își coordonează acțiunile cu alte autorități competente pentru a evita eventuale repetări și suprapuneri în exercitarea competențelor de supraveghere și investigare în cazurile transfrontaliere.

(11) Comisia Națională notifică fără întârzieri nejustificate ESMA cu privire la dispozițiile prezentei legi care stabilesc regimul sancțiunilor și măsurilor sancționatoare, inclusiv orice modificare a acestora.

Articolul 204. Constatarea încălcărilor

(1) Constatarea încălcărilor prevăzute în prezenta lege se face de către Comisia Națională pe baza informațiilor și rapoartelor prezentate în condițiile prezentei legi, în cadrul procedurilor administrative, inclusiv celor de control.

(2) Investigațiile realizate în vederea constatării încălcărilor se realizează la cerere sau din oficiu în condițiile generale ale Codului administrativ și includ, fără a se limita la: activități de cercetare, colectare și analiză a informațiilor și documentelor, inclusiv studierea și examinarea actelor constitutive, a prospectelor, a informațiilor cheie destinate investitorilor, a regulamentelor și politicilor interne, a rapoartelor și dărilor de seamă, a actelor interne întocmite ca rezultat al operațiunilor efectuate, a documentelor contabile, a actelor cu caracter extern și intern (acte juridice, certificate, procese-verbale, cereri, note informative etc.), inclusiv referitoare la acționarii, asociații, beneficiarii efectivi, deținătorii de titluri de participare, clienții, contragenții persoanei supuse controlului, a altor documente și date, pe suport de hârtie și în formă electronică.

(3) Examinarea de către Comisia Națională a rapoartelor, în temeiul prezentei legi, constituie supraveghere continuă și nu necesită inițierea unei proceduri administrative. Procedura

administrativă aferentă examinării rapoartelor se inițiază numai în cazurile în care, ca urmare a analizei raportului, se atestă indici ai nerespectării cadrului normativ conex sau necesitatea prezentării unor explicații adiționale.

(4) Prevederile art.144 alin.(6) și ale art.146 alin.(3) din Codul administrativ nr.116/2018 nu se aplică în cazul retragerii autorizațiilor sau aprobărilor conform prevederilor prezentei legi.

(5) În exercitarea atribuțiilor de control în raport cu instituțiile de credit și sucursalele instituțiilor de credit străine care desfășoară activitate de depozitare în temeiul prezentei legi, Comisia Națională cooperează cu Banca Națională a Moldovei în conformitate cu acordul de colaborare încheiat. Încălcările activității de depozitar se constată de Comisia Națională, cu informarea Băncii Naționale a Moldovei, iar aplicarea măsurilor de supraveghere, sancțiunilor și altor măsuri sancționatoare se efectuează potrivit procedurii stabilite prin prezenta lege și prin acordul de colaborare încheiat.

Articolul 205. Activitatea de control

(1) Activitatea de control se efectuează în cadrul unei proceduri administrative de control, de la sediul Comisiei Naționale sau la fața locului, cu sau fără înștiințare prealabilă (inspecție/control inopinat), în modul prevăzut de actul normativ al Comisiei Naționale adoptat în temeiul Legii nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

(2) Termenul în care trebuie finalizată procedura administrativă de control este de 9 luni din data începerii controlului, stabilită în decizia privind efectuarea controlului, până la data adoptării deciziei Comisiei Naționale cu privire la rezultatele controlului..

(3) În cazul în care obiectul controlului este de o complexitate deosebită și este necesar mai mult timp pentru prelucrarea informațiilor, termenul prevăzut la alin.(2) poate fi prelungit, cu cel mult 3 luni, în baza deciziei motivate a Comisiei Naționale.

(4) În contextul inspecțiilor, Comisia Națională poate solicita sprijinul subdiviziunilor abilitate ale Ministerului Afacerilor Interne, care sunt obligate să acorde asistența necesară membrilor echipei de control în conformitate cu Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Articolul 206. Publicarea deciziilor

(1) Comisia Națională publică pe pagina sa web oficială, fără întârziere nejustificată, orice decizie împotriva căreia nu mai există căi de atac, prin care impune o sancțiune sau măsură sancționatorie ori se dispune o măsură de supraveghere conform prevederilor prezentului capitol. Publicarea cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Obligația de publicare nu se aplică deciziilor care instituie măsuri care au caracter de investigare.

(2) Decizia prevăzută la alin.(1) se publică după ce persoana căreia i s-a aplicat măsura respectivă a fost notificată despre decizie.

(3) Prin derogare de la prevederile alin.(1), în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către Comisia Națională ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o activitate de control în curs, Comisia Națională poate:

a) amâna publicarea deciziei până în momentul în care temeiul nepublicării încetează;

b) publica decizia cu titlu anonim, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză;

c) să nu publice decizia, în cazul în care consideră că opțiunile prevăzute la lit.a) și b) sunt insuficiente pentru a asigura că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare, sau că va fi garantată proporționalitatea publicării deciziei în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

(4) În cazul prevăzut la alin.(3) lit.b), publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă de timp rezonabilă, dacă se preconizează că în cursul perioadei respective temeiurile care au stat la baza publicării cu titlu mod anonim vor înceta.

(5) În cazul în care decizia prevăzută la alin.(1) este contestată în instanța de judecată, Comisia Națională publică imediat pe pagina sa web oficială această informație și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul contestării. Comisia publică în același mod orice decizie de anulare a unei decizii anterioare prevăzute la alin.(1).

(6) Orice informație publicată de către Comisia Națională în temeiul prezentului articol este menținută pe pagina sa web oficială pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la publicare. Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează numai pe perioada necesară, cu respectarea prevederilor legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

(7) În cazul aplicării față de o entitate pentru care Banca Națională a Moldovei este autoritate de supraveghere competentă, a unei sancțiuni administrative care nu a fost publicată în temeiul alin.(3) lit.c), Comisia Națională informează Banca Națională a Moldovei privind aplicarea măsurii respective.

(8) Comisia Națională informează ESMA în legătură cu toate sancțiunile administrative aplicate, dar nepublicate în temeiul alin.(3) lit.c), inclusiv cu privire la contestarea acestora, precum și rezultatul contestării. În cazul în care publică o decizie de aplicare a sancțiunii administrative, Comisia Națională raportează în același timp și către ESMA.

(9) Comisia Națională furnizează anual ESMA informații agregate cu privire la toate sancțiunile și măsurile de sancționare, aplicate în conformitate cu prezentul capitol.

(10) În cazul în care a informat publicul cu privire la sancțiuni sau măsuri sancționatoare, Comisia Națională raportează simultan sancțiunile sau măsurile sancționatoare respective către ESMA.

Articolul 207. Raportarea încălcărilor

(1) Comisia Națională instituie mecanisme eficiente și fiabile pentru a încuraja raportarea către ea a încălcărilor potențiale sau reale ale dispozițiilor prezentei legi și actelor normative adoptate în aplicarea ei, inclusiv canale securizate de comunicare pentru raportarea acestor încălcări.

(2) Canalele securizate de comunicare vor permite raportarea încălcărilor cel puțin în următoarele moduri:

- a) raportarea scrisă, în format electronic sau pe suport hârtie;
- b) raportarea orală, prin intermediul liniilor telefonice;
- c) raportarea la sediul Comisiei Naționale.

(3) Mecanismele menționate la alin.(1) includ cel puțin:

- a) proceduri specifice pentru primirea raportărilor privind încălcările și luarea de măsuri;
- b) un nivel adecvat de protecție a acelor angajați ai SAI, ai societăților de investiții și ai depozitarilor care raportează încălcările comise în cadrul respectivelor entități, cel puțin împotriva actelor de răzbunare, a discriminării și a altor tipuri de tratament injust;

c) protecția datelor cu caracter personal atât cu privire la persoana care raportează încălcări, cât și cu privire la persoana fizică suspectată că s-ar fi făcut vinovată de o încălcare, în conformitate cu prevederile Legii nr.195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal;

d) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează o încălcare, cu excepția cazului în care legislația impune dezvăluirea în contextul unor anchete suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

(4) Raportarea făcută conform prezentului articol nu se consideră drept încălcare a vreunei obligații sau restricții impuse prin contract, act normativ sau act administrativ și nu atrage răspunderea persoanei care raportează.

(5) SAI, societățile de investiții care se autoadministrează și depozitarii instituie proceduri adecvate pentru raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, printr-un canal specific, independent și autonom.

Articolul 208. Contestarea actelor Comisiei Naționale

(1) Comisia Națională motivează în scris orice decizie de refuz în acordare sau de retragere a unei autorizații ori a unei aprobări, sau orice altă decizie defavorabilă luată în aplicarea prezentei legi, și o comunică destinatarului.

(2) Orice decizie luată de Comisia Națională în temeiul prezentei legi și actelor normative adoptate în aplicarea acesteia poate fi contestată cu acțiunea în contencios administrativ.

(3) Comisia Națională este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza adoptării actelor sale privind aplicarea sancțiunilor, măsurilor sancționatoare și a altor măsuri.

(4) Dreptul la o cale de atac jurisdicțională, prevăzut la alin.(2), se aplică și în cazul în care, în privința unei cereri de autorizare sau apobare, care cuprinde toate informațiile necesare, nu s-a luat nicio decizie în termenul prevăzut pentru soluționarea respectivei cereri.

(5) În vederea asigurării respectării prevederilor prezentei legi, următoarele entități au dreptul de a se adresa în instanțele judecătorești sau alte autorități publice în interesul consumatorilor:

a) autoritățile abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor, în limita competențelor acestora, prevăzute la art.35 alin.(2) și art.36 alin.(1) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor;

b) organizațiile care au un interes legitim în protejarea consumatorilor, inclusiv entitățile și asociațiile de consumatori desemnate în calitate de entități calificate, în conformitate cu Legea nr.80/2025 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor;

c) organizațiile profesionale care au un interes legitim de protejare a membrilor lor.

Articolul 209. Mecanisme extrajudiciare de soluționare a disputelor

(1) Disputele cu participarea consumatorilor și SAI, societăților de investiții care se autoadministrează sau depozitarilor referitoare la aplicarea prezentei legi pot fi soluționate extrajudiciar prin procedurile de soluționare alternativă a litigiilor (SAL), în sensul Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, sau prin alte proceduri de soluționare extrajudiciară a disputelor.

(2) SAI, societățile de investiții care se autoadministrează și depozitarii au obligația să informeze deținătorii de titluri de participare cu privire la dreptul acestora de a apela la soluționarea alternativă a litigiilor, entitatea SAL, în sensul Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, sau altă entitate disponibilă căreia i se pot adresa potrivit prevederilor alin.(1), precum și cu privire la condițiile de accesare a procedurilor de soluționare alternativă a disputelor cu participarea consumatorilor.

(3) Toate SAI, societățile de investiții care se autoadministrează și depozitarii au obligația de a adera la una sau mai multe entități SAL, dacă pe teritoriul Republicii Moldova există cel puțin o entitate SAL în domeniile relevante.

(4) Entitățile SAL cooperează activ cu entitățile omoloage din statele membre în vederea soluționării disputelor transfrontaliere.

(5) Comisia Națională informează ESMA în legătură cu mecanismul extrajudiciar de soluționare a disputelor prevăzut la alin.(1).

Articolul 210. Secretul profesional al Comisiei Naționale

(1) Toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru Comisia Națională, precum și auditorii și experții instruiți de Comisia Națională sunt supuse obligației de a păstra secretul profesional. Această obligație implică faptul că persoanele respective nu pot divulga nicio informație confidențială la care au acces în timpul îndeplinirii sarcinilor lor niciunei persoane sau autorități, cu excepția cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(1), informațiile confidențiale pot fi furnizate într-o formă rezumativă sau prescurtată, astfel încât OPCVM-urile, societățile de administrare a OPCVM-urilor sau depozitarii la care se referă informațiile confidențiale să nu poată fi identificați individual.

(3) Cu toate acestea, în cazul în care OPCVM-ul, societatea de administrare a OPCVM sau depozitarul a fost declarat insolubil, informațiile confidențiale care nu se referă la terții implicați în încercările de remediere pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile.

(4) Comisia Națională și alte autorități competente care primesc informații confidențiale privind OPCVM-ul, societatea de administrare a OPCVM sau depozitarul în temeiul prezentului articol poate utiliza aceste informații pe parcursul îndeplinirii funcțiilor lor în următoarele scopuri:

a) pentru a controla dacă sunt îndeplinite condițiile care reglementează inițierea activității OPCVM-urilor, societăților de administrare a OPCVM-urilor sau depozitarilor și pentru a facilita controlul exercitării activității respective, a procedurilor administrative și contabile și a mecanismelor de control intern;

b) pentru a impune sancțiuni;

c) în cadrul exercitării unei căi de atac împotriva unei decizii a autorităților competente;

d) în procesele intentate în conformitate cu art.208 alin.(2).

(5) Toate informațiile privind FIA, AFIA sau depozitarul, schimbate în temeiul prezentei legi între Comisia Națională și alte autorități competente, AES, CERS sunt considerate confidențiale, cu excepția cazului în care:

a) Comisia Națională sau autoritatea ori organismul în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informații pot fi divulgate;

b) ESMA sau autoritatea competentă sau o altă autoritate ori un alt organism în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informații pot fi divulgate;

c) divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare; sau

d) informațiile divulgate sunt utilizate într-un rezumat sau într-o formă agregată, în care participanții individuali la piețele financiare nu pot fi identificați.

(6) Prevederile alin.(1)-(4) nu împiedică schimbul de informații privind OPC, SAI sau depozitar între Comisia Națională și:

a) Banca Națională a Moldovei, în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere a instituțiilor de credit, societăților de asigurare/asigurătorilor sau a altor instituții financiare;

b) instanțele de judecată competente, administratorii insolabilității și lichidatorii numiți în cadrul procedurilor de insolabilitate a OPC, SAI sau depozitarilor, precum și organismele implicate în proceduri similare;

c) persoanele investite cu atribuția de efectuare a auditului situațiilor financiare a societăților de asigurare, instituțiilor de credit, firmelor de investiții sau altor instituții financiare;

d) autoritățile cu responsabilitate publică de supraveghere a instituțiilor de credit, a firmelor de investiții, a societăților de asigurare/asigurătorilor sau a altor instituții financiare din alte state membre ori autoritățile responsabile pentru supravegherea piețelor financiare din aceste state;

e) persoanele implicate în lichidarea sau falimentul OPC-urilor, SAI sau depozitarilor sau organisme implicate în proceduri similare din alte state membre;

f) persoane însărcinate cu efectuarea auditării legale a conturilor societăților de asigurare/asigurătorilor, ale instituțiilor de credit, ale firmelor de investiții sau ale altor instituții financiare din alte state membre;

g) ESMA, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și CERS.

(7) Prevederile alin.(1)-(4) nu împiedică exercitarea de către Comisia Națională a funcției sale de supraveghere sau furnizarea, către organismele care administrează programe de compensare, a informațiilor necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Informațiile furnizate în conformitate cu alin.(6) sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzute la alin.(1)-(3).

(8) Dispozițiile de la alin.(1)-(3) nu împiedică Comisia Națională și autoritățile competente din statele membre să facă schimb de informații în conformitate cu legislația UE aplicabilă OPCVM sau societăților care contribuie la activitatea economică a acestora ori să transmită aceste informații ESMA în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 sau CERS. Informațiile în cauză fac obiectul condițiilor privind secretul profesional prevăzute la alin.(1)-(3).

(9) Comisia Națională poate indica autorității competente din statul membru cu care face schimb de informații în temeiul prezentei legi, în momentul comunicării, că informațiile respective nu pot fi divulgate fără consimțământul ei expres, caz în care aceste informații pot fi schimbate doar în scopurile pentru care Comisia Națională și-au exprimat consimțământul.

(10) Prevederile alin.(1)-(3) și alin.(8)-(9) nu împiedică schimbul de informații între Comisia Națională și autoritățile fiscale din Republica Moldova. În cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat, acestea se divulgă numai în conformitate cu prima teză a prezentului alineat, cu consimțământul expres al autorității competente care le-a divulgat.

(11) Prevederile prezentului articol nu împiedică Comisia Națională să transmită băncilor centrale și altor organisme cu funcție similară în calitatea lor de autorități monetare, informațiile confidențiale necesare pentru desfășurarea atribuțiilor lor. În mod similar Comisia Națională poate solicita acestor autorități informațiile necesare pentru desfășurarea atribuțiilor cu care a fost investită potrivit prezentei legi. Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional menționate la alin.(1)-(3).

(12) Prevederile prezentului articol nu împiedică Comisia Națională să transmită informațiile prevăzute la alin.(1)-(4) unei case de compensare sau unui organism similar recunoscut de legislația națională ca furnizor de servicii de compensare și decontare, în cazul în care Comisia Națională decide să comunice informațiile în scopul asigurării unei bune funcționări a organismelor în cauză în ceea ce privește neregulile sau neregulile potențiale ale participanților la piață. Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional menționate la alin.(1)-(3).

Cu toate acestea, informațiile primite conform prezentului alineat nu pot fi dezvăluite în condițiile prevăzute la prima teză din prezentul alineat fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat.

Articolul 211. Relațiile cu auditorii

(1) Orice persoană reglementată potrivit Legii nr.271/2017 privind auditul situațiilor financiare, care desfășoară auditul obligatoriu în cadrul unui OPC, SAI sau unui depozitar are obligația de a semnala fără întârziere Comisiei Naționale orice fapt sau decizie privind entitatea respectivă, de care a luat cunoștință în exercitarea acestor sarcini și care ar putea să constituie:

a) o încălcare importantă a actelor normative sau a actelor administrative care stabilesc condițiile autorizării/aprobării sau care reglementează în mod specific desfășurarea activității OPC-urilor, SAI sau depozitarilor;

b) o deteriorare a funcționării continue a OPC, SAI sau depozitarului;

c) un refuz de certificare a conturilor sau exprimarea unor rezerve.

(2) Persoana specificată la alin.(1) are, de asemenea, obligația de a semnala orice fapt sau decizie identificată pe parcursul îndeplinirii sarcinii descrise la alin.(1) lit.a), în cadrul unei entități

care are legături strânse rezultate dintr-o relație de control cu OPC-ul, SAI sau depozitarului în cadrul căreia desfășoară respectiva sarcină.

(3) Comunicarea cu bună-credință către Comisia Națională a oricărui aspect, fapt sau decizie prevăzute în prezentul articol, realizată de persoanele specificate la alin.(1), nu constituie o încălcare a vreunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract, act normativ sau act administrativ și nu atrage nicio formă de răspundere sau sancționare a acestor persoane.

Articolul 212. Administrarea specială

(1) Prezentul articol se aplică SAI, OPC și depozitarilor (denumite în continuare în prezentul articol - *entitate*).

(2) Comisia Națională instituie administrare specială în cazul în care constată că entitatea:

a) se află în incapacitate de a-și îndeplini obligațiile față de deținătorii de titluri de participare sau față de creditori;

b) este expusă unui risc iminent de deteriorare semnificativă a situației financiare, de natură să prejudicieze interesele deținătorilor de titluri de participare;

c) organele de conducere ale entității au acționat sau acționează cu încălcarea gravă a prevederilor prezentei legi sau ale actelor normative emise în aplicarea acesteia, care au produs sau pot produce prejudicii importante ori care pun în pericol funcționarea ordonată a pieței de capital;

d) se impune protejarea urgentă a activelor entității sau ale fondurilor gestionate de aceasta.

(3) Administrarea specială se instituie prin decizia motivată a Comisiei Naționale, care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web oficială a Comisiei Naționale.

(4) Prin decizia de instituire a administrării speciale, Comisia Națională numește unul sau mai mulți administratori speciali și stabilește atribuțiile acestora. În funcția de administrator special este numită o persoană care corespunde criteriilor de reputație, cunoștințe și experiență necesare pentru exercitarea funcției și care nu se află în conflict de interese, astfel cum este stabilit în actele normative emise de Comisia Națională. În calitate de administrator special poate fi numit un angajat al Comisiei Naționale ori un auditor care deține certificat de calificare în domeniu.

(5) Din momentul desemnării, administratorul special preia controlul și gestionează activitatea entității, iar organele de conducere ale acesteia permit imediat accesul la toate documentele de afaceri și la alte documente, la active, încăperi, registre și la orice alte informații deținute de entitate. La instituirea administrării speciale, organele de conducere elaborează un raport privind predarea afacerii administratorului special.

(6) Pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile consiliului și ale organului executiv al entității se suspendă, acestea fiind exercitate de către administratorul special. Se suspendă, de asemenea, dreptul de vot al acționarilor cu privire la numirea și revocarea organului executiv și a consiliului, dreptul la dividende al acționarilor, activitatea organului executiv, a consiliului și a auditorilor interni, precum și dreptul la remunerare al acestora.

(7) Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul entității sunt nule de drept dacă sunt săvârșite cu încălcarea prevederilor prezentului articol și nu sunt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

(8) Instituirea administrării speciale se supune înregistrării în Registrul de stat al persoanelor juridice în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei Comisiei Naționale.

(9) Administratorul special răspunde exclusiv față de Comisia Națională, care are dreptul să emită instrucțiuni obligatorii și recomandări în legătură cu activitatea acestuia. În cazul în care administratorul special nu respectă prevederile legale, nu își exercită sau își exercită nesatisfăcător atribuțiile, Comisia Națională dispune destituirea acestuia și desemnarea altui administrator.

(10) În termen de cel mult 3 luni de la instituirea administrării speciale, administratorul special prezintă Comisiei Naționale un raport privind situația financiară și condițiile de funcționare ale entității, cu evaluarea activelor și pasivelor, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării debitelor.

(11) În temeiul informațiilor și al concluziilor din raportul prevăzut la alin.(10), Comisia Națională decide motivat:

a) cu privire la oportunitatea și perioada menținerii administrării speciale, în cazul în care se atestă o evoluție pozitivă a situației financiare a entității și circumstanțele care au dus la instituirea administrării speciale au fost înlăturate parțial, fără a exista temei pentru demararea procedurilor de insolabilitate sau de lichidare;

b) să înceteze administrarea specială, în cazul în care au dispărut circumstanțele care au determinat instituirea acesteia;

c) să retragă autorizația entității cu lichidarea silită a acesteia sau să solicite instanței de judecată competente inițierea procedurii de insolabilitate în conformitate cu Legea nr.149/2012 privind insolabilitatea, în cazul în care situația financiară a entității nu s-a îmbunătățit.

(12) În exercitarea atribuțiilor în cadrul administrării speciale, administratorul special nu răspunde pentru prejudiciile cauzate în legătură cu acțiunile întreprinse dacă aceste acțiuni au avut ca scop prevenirea riscului excesiv pentru stabilitatea financiară sau protejarea intereselor investitorilor.

(13) Comisia Națională poate stabili, prin acte normative, reglementări suplimentare necesare pentru exercitarea competențelor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 213. Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile Legii nr.195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal și cu alte prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(2) Datele cu caracter personal colectate în temeiul prezentei legi se păstrează pentru maximum 5 ani.

Capitolul II SUPRAVEGHEREA TRANSFRONTALIERĂ ȘI COOPERAREA CU AUTORITĂȚI STRĂINE

Secțiunea 1

Supravegherea transfrontalieră și cooperarea între statele membre

Articolul 214. Obligația de cooperare

(1) Comisia Națională cooperează cu autoritățile competente din alte state membre, cu ESMA și CERS ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin pentru exercitarea competențelor care îi sunt conferite de prezenta legesau de alte prevederi legale.

(2) Comisia Națională adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita cooperarea prevăzută la alin.(1), inclusiv prin încheierea de acorduri de cooperare cu autoritățile competente din alte state membre.

(3) Autoritățile competente își exercită competențele în scopul cooperării, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul unei investigații nu constituie o încălcare a unei norme în vigoare în propriul stat membru.

(4) Comisia Națională comunică de îndată autorităților competente din statele membre, precum și către ESMA informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentei legi.

(5) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine a AFIA, transmite autorității competente din statul membru gazdă al AFIA în cauză o copie a acordurilor de cooperare relevante pe care le-au încheiat în conformitate cu art.53, art.163 și art.167, precum și informațiile primite de la autoritățile de supraveghere din statele terțe în conformitate cu acordurile de cooperare încheiate cu acestea în ceea ce privește SAFIA sau, după

caz, în temeiul art.220 alin. (5) sau alin.(6), autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA în cauză.

Dacă Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă dintr-un stat membru gazdă, consideră că acordul de cooperare încheiat între statul membru de origine al AFIA, respectiv în conformitate cu art.53, art.163 și art.167, are un conținut care nu respectă cerințele prevăzute de standardele tehnice de reglementare aplicabile, Comisia Națională poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010.

(6) În cazul în care Comisia Națională are motive rezonabile să suspecteze că o SAI care nu face obiectul supravegherii ei comite sau a comis acte care încalcă dispozițiile prezentei legi, aceasta informează ESMA, autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă al SAI în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil.

(7) În cazul în care primește informații în conformitate cu alin.(6), Comisia Națională adoptă măsurile necesare și comunică ESMA și autorităților competente care le-au notificat rezultatele intervenției lor și, în măsura posibilității, elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

(8) Atunci când Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului membru de origine a AFIA, exercită competența prevăzută la art.199 alin.(3) lit.i), aceasta informează în acest sens autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(9) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite competențele în temeiul 204 alin.(3) lit.i), precizând motivele solicitării și informând în acest sens ESMA și, dacă există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(10) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine, nu este de acord cu solicitarea menționată la alin.(9), aceasta informează în acest sens autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, ESMA și, dacă CERS a fost informat cu privire la solicitarea respectivă în temeiul alin.(10), CERS, precizând motivele dezacordului.

(11) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine, nu acționează în conformitate cu avizul ESMA eliberat în temeiul alin.(9) și (10) sau nu intenționează să respecte avizul respectiv, aceasta informează ESMA și autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în acest sens, precizând motivele nerespectării sau intenției lor de a nu se conforma.

(12) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului gazdă, dacă are motive întemeiate, poate solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite, fără întârziere, competențele în temeiul art.199 alin.(4), cu excepția lit.i), precizând motivele solicitării lor într-un mod cât mai detaliat posibil și informând în acest sens ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(13) Comisia Națională furnizează ESMA, o singură dată, informații privind costurile, inclusiv toate taxele, comisioanele și cheltuielile care sunt suportate direct sau indirect de investitori sau de AFIA în legătură cu operațiunile FIA și care urmează să fie alocate direct sau indirect FIA. Comisia Națională furnizează informațiile în limitele competențelor sale, inclusiv competența de a solicita AFIA să furnizeze informațiile prevăzute la art.199 alin.(3).

Articolul 215. Cooperarea în activitățile de supraveghere

(1) Comisia Națională poate solicita cooperarea autorităților competente ale unui alt stat membru în cadrul unei activități de supraveghere sau de investigare sau a unei proceduri

administrative de control desfășurate pe teritoriul acestuia din urmă în cadrul competențelor conferite de prezenta lege.

(2) În cazul în care Comisia Națională primește din partea unei autorități competente dintr-un alt stat membru o cerere pentru o verificare la fața locului sau cu privire la o investigație, aceasta întreprinde una dintre următoarele acțiuni:

a) inițiind procedura administrativă corespunzătoare, efectuează ea însăși verificarea sau investigația;

b) permite autorității solicitante să efectueze verificarea sau investigația; sau

c) permite auditorilor sau experților să efectueze verificarea ori investigația, cu respectarea prevederilor legale.

(3) În situația în care Comisia Națională solicită cooperarea autorităților competente ale unui alt stat membru conform prevederilor alin. (1), iar verificarea sau investigația se desfășoară pe teritoriul altui stat membru de către autoritățile competente ale respectivului stat membru, Comisia Națională poate cere ca membri ai personalului său să însoțească personalul care efectuează verificarea sau investigația.

(4) În cazul în care verificarea sau investigația se desfășoară pe teritoriul Republicii Moldova de către autoritatea competentă a unui alt stat membru, Comisia Națională poate solicita ca membri ai personalului său să însoțească personalul care efectuează verificarea sau investigația.

Articolul 216. Cooperarea în supravegherea transfrontalieră a societății de administrare a OPCVM

(1) În cazul în care o societatea de administrare a OPCVM cu sediul social în Republica Moldova își desfășoară activitatea într-unul sau mai multe state membre gazdă, prin prestarea de servicii ori prin înființarea de sucursale, Comisia Națională colaborează cu autoritățile competente ale tuturor statelor membre în cauză.

(2) Comisia Națională comunică autorităților competente ale statelor membre prevăzute la alin. (1), la cerere, toate informațiile care privesc administrarea și structura proprietății societății de administrare a OPCVM care pot facilita supravegherea sa, precum și toate informațiile care ar putea facilita monitorizarea societății de administrare a OPCVM în special, Comisia Națională cooperează cu scopul de a asigura colectarea de către autoritățile statului membru gazdă a societății de administrare a OPCVM a informațiilor menționate la art.41 alin.(2)-(3).

(3) În măsura în care este necesar pentru exercitarea competențelor de supraveghere ale statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM, Comisia Națională informează autoritățile competente ale statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM asupra tuturor măsurilor luate de către aceasta potrivit art.42 alin.(4) care implică măsuri sau sancțiuni impuse unei societăți de administrare a OPCVM ori restricții asupra activităților unei societăți de administrare a OPCVM.

(4) În situația în care Comisia Națională este autoritatea competentă a statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM care administrează un OPCVM stabilit în alt stat membru, Comisia Națională notifică, fără întârziere, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM cu privire la orice probleme identificate la nivelul societății de administrare a OPCVM care ar putea afecta capacitatea acesteia de a-și îndeplini obligațiile referitoare la OPCVM și cu privire la orice încălcări ale cerințelor prevăzute în Titlul II.

(5) În situația în care Comisia Națională este autoritatea competentă a statului membru de origine al OPCVM, Comisia Națională notifică fără întârziere autoritățile competente ale statului membru de origine a societății de administrare a OPCVM cu privire la orice probleme identificate la nivelul OPCVM care ar putea afecta capacitatea societății de administrare a OPCVM de a-și îndeplini obligațiile sau de a îndeplini cerințele prevăzute de prezenta lege.

(6) Comisia Națională poate coopera cu autoritățile competente ale altor state membre, în ceea ce privește facilitarea recuperării amenzilor.

Articolul 217. Verificări la fața locului ale sucursalelor SAI

(1) Comisia Națională se asigură că, în cazul în care o SAI autorizată într-un alt stat membru își exercită activitatea pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul unei sucursale, autoritățile competente ale statului membru de origine al SAI pot, după ce au notificat Comisia Națională, să efectueze direct sau printr-un intermediar pe care îl împuternicesc în acest scop verificarea la fața locului a informațiilor menționate la art.216.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere dreptului Comisiei Naționale de a efectua, în exercitarea responsabilităților care îi revin în temeiul prezentei legi, controlul la fața locului a sucursalelor înființate pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 218. Competențele Comisiei Naționale în raport cu AFIA din UE

(1) În cazul în care AFIA din alt stat membru administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unor FIA printr-o sucursală în Republica Moldova, Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă a AFIA, este responsabilă de supravegherea respectării de către AFIA a art.18 și art.20.

(2) AFIA dintr-un alt stat membru care administrează sau distribuie titluri de participare ale unor FIA pe teritoriul Republicii Moldova, fie direct, fie prin intermediul unei sucursale, trebuie să furnizeze Comisiei Naționale informațiile necesare pentru supravegherea respectării de către AFIA a normelor aplicabile care țin de responsabilitatea Comisiei Naționale. Aceste cerințe nu pot fi mai stricte decât cele pe care Comisia Națională le impune AFIA pentru care este stat membru de origine în vederea monitorizării respectării de către aceștia a aceluiași norme.

(3) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă, constată că o AFIA care administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unui FIA pe teritoriul Republicii Moldova fie direct, fie prin intermediul unei sucursale, încalcă vreo normă în legătură cu care aceasta are o responsabilitate privind supravegherea respectării, atunci Comisia Națională solicită AFIA în cauză să pună capăt încălcării respective și să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la aceasta.

(4) În cazul în care AFIA menționată la alin.(3) refuză să furnizeze Comisiei Naționale informațiile care intră în sfera de responsabilitate a acesteia sau nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării menționate la alin.(3), atunci Comisia Națională informează în consecință autoritățile competente din statul membru de origine al respectivului AFIA. Comisia Națională este informată ulterior cu privire la natura măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de origine a AFIA.

(5) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA în temeiul alin.(4) sau întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate sau nu sunt disponibile în statul membru respectiv, AFIA refuză în continuare să furnizeze Comisiei Naționale informațiile solicitate în conformitate cu alin.(2) ori persistă în încălcarea actelor normative sau actelor administrative menționate la alin.(3), atunci, după ce a informat autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, Comisia Națională poate să ia măsuri suplimentare, conform prerogativelor legale de care dispune, inclusiv cele prevăzute la art.199 și art.201, pentru a sancționa încălcarea respectivelor acte normative sau administrative și pentru a împiedica AFIA în cauză să efectueze noi operațiuni pe teritoriul Republicii Moldova. Dacă AFIA desfășoară în Republica Moldova activitatea de administrare a unor FIA, Comisia Națională poate solicita AFIA să înceteze administrarea acelor FIA.

(6) În cazul în care Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă, apreciază justificat că AFIA încalcă obligațiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care aceasta nu are o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci Comisia Națională comunică aceste constatări autorității competente din statul membru de origine a AFIA.

(7) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de origine a AFIA ori întrucât aceste măsuri se dovedesc inadecvate ori statul membru de origine al AFIA nu acționează într-un termen rezonabil, AFIA continuă să acționeze într-un mod care aduce prejudicii intereselor investitorilor FIA în cauză și stabilității financiare sau integrității pieței din Republica Moldova, atunci, după ce a informat autoritățile competente din statul membru de origine a AFIA, Comisia Națională dispune măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii din Republica Moldova ai FIA în cauză și stabilitatea financiară și integritatea pieței de capital din Republica Moldova, aceste măsuri incluzând posibilitatea de a interzice AFIA să mai distribuie titluri de participare ale FIA în cauză în Republica Moldova.

(8) Procedurile prevăzute la alin.(6) și (7) se aplică și în cazul în care Comisia Națională apreciază justificat că nu este de acord cu autorizarea unui AFIA dintr-un stat terț de către statul membru de referință.

Articolul 219. Supravegherea transfrontalieră a AFIA naționale

(1) Comisia Națională este responsabilă de supravegherea prudencială a AFIA pentru care Republica Moldova este stat membru de origine, indiferent dacă AFIA administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unui FIA într-un alt stat membru sau nu.

(2) În cazul în care o AFIA națională care administrează sau distribuie titluri de participare ale unor FIA pe teritoriul unui alt stat membru, în mod direct sau prin intermediul unei sucursale, refuză să furnizeze autorităților competente din statul membru gazdă informațiile care intră în sfera de responsabilitate a acestora sau nu ia măsurile necesare pentru a înceta încălcarea regulilor aplicabile, iar ca efect Comisia Națională este informată de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, aceasta:

a) ia toate măsurile adecvate pentru ca AFIA în cauză să furnizeze informațiile solicitate de autoritățile competente din statul său membru gazdă sau să înceteze încălcările notificate;

b) solicită informațiile necesare autorităților de supraveghere din statele terțe, dacă este stat membru de referință al respectivului AFIA;

c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la natura măsurilor adoptate.

(3) În cazul în care o autoritate competentă din statul membru gazdă a AFIA are motive clare și demonstrabile să creadă că respectiva AFIA încalcă obligațiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care aceasta nu are o responsabilitate privind supravegherea respectării și comunică acest fapt Comisiei Naționale, aceasta adoptă măsurile necesare și, dacă acest fapt se impune, solicită informații suplimentare autorității de supraveghere competente din state terțe.

(4) În cazul în care nu este de acord cu aplicarea măsurilor corespunzătoare procedurilor de la art.218 alin.(3)-(8) de către statul membru gazdă a AFIA, Comisia Națională poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art.19 din Regulamentul (UE) nr.1.095/2010.

Articolul 220. Supravegherea transfrontalieră a OPCVM

(1) Comisia Națională este unica autoritate abilitată să ia măsurile necesare în raport cu OPCVM naționale în cazul în care acestea încalcă actele normative și actele administrative, regulile fondului sau actul constitutiv al societății de investiții.

(2) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă a OPCVM-ului, poate lua măsuri împotriva OPCVM în cazul în care acestea încalcă actele normative și actele administrative care nu intră în sfera de aplicare a Directivei 2009/65/CE, sau obligațiile prevăzute la art.121 alin.(3)-(5) și art.122.

(3) Orice decizie de retragere a autorizației sau orice altă măsură luată împotriva unui OPCVM sau orice suspendare a emisiunii ori răscumpărării titlurilor sale de participare este comunicată de îndată de către Comisia Națională autorităților competente ale statelor membre

gazdă ale OPCVM-ului și, în cazul în care societatea de administrare a OPCVM care administrează OPCVM este stabilită în alt stat membru, autorităților competente din statul membru de origine al acesteia.

(4) Comisia Națională ia măsuri împotriva unei societăți de administrare a OPCVM națională sau dintr-un alt stat membru care administrează OPCVM-uri pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care aceasta încalcă normele din domeniul său de competență.

(5) În cazul în care un OPCVM dintr-un alt stat membru distribuie titlurile sale de participare pe teritoriul Republicii Moldova, iar Comisia Națională are dovezi că respectivul OPCVM încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor Directivei 2009/65/CE, care nu conferă competențe Comisiei Naționale, aceasta comunică respectivele indicii autorităților competente ale statului membru de origine al OPCVM.

(6) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate sau că autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului nu acționează într-o perioadă rezonabilă de timp, OPCVM continuă să acționeze într-un mod care dăunează în mod clar interesele investitorilor din Republica Moldova, Comisia Națională:

a) după ce a informat autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii, având inclusiv posibilitatea de a împiedica OPCVM-ul în cauză să mai continue comercializarea titlurilor sale de participare pe teritoriul Republicii Moldova; sau

b) dacă este necesar, sesizează ESMA privind situația creată.

(7) Comisia Națională informează fără întârziere Comisia Europeană și ESMA cu privire la orice măsură luată în temeiul prevederilor alin.(6) lit.a).

(8) Dacă are motive întemeiate, Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru gazdă al OPCVM-ului, solicită autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite, fără întârziere, competențele menționate la art.199 alin.(3), cu excepția lit.j), precizând motivele solicitării lor într-un mod cât mai detaliat posibil și informând în acest sens ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS.

(9) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine al OPCVM-ului, informează fără întârzieri nejustificate autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului, ESMA și, în cazul în care există riscuri potențiale pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările lor urmare a unei solicitări menționate la alin.(8).

(10) Comisia Națională asigură cadrul procedural necesar pentru transmiterea actelor juridice necesare pentru măsurile care ar putea fi adoptate de statul membru gazdă al OPCVM-ului în privința OPCVM-ului în conformitate cu alin.(3)-(7).

Articolul 221. Schimbul de informații privind consecințele sistemice ale activității AFIA

(1) Comisia Națională comunică informații către autoritățile competente din alte state membre, ESMA și CERS, în cazurile în care acest lucru este relevant pentru monitorizarea și reacția la implicațiile potențiale ale activității unei AFIA individual sau a mai multor AFIA luate împreună asupra stabilității instituțiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și a funcționării ordonate a piețelor pe care activează AFIA.

(2) Sub rezerva condițiilor prevăzute la art.35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, Comisia Națională comunică toate informațiile referitoare la activitățile AFIA aflate sub responsabilitatea sa către ESMA și CERS.

(3) Comisia Națională, în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine al AFIA furnizează fără întârziere informații prin procedurile prevăzute la art.214 și în mod bilateral autorităților competente din alte state membre direct vizate, în cazul în care un AFIA aflat în

responsabilitatea lor sau un FIA administrat de respectivul AFIA ar putea constitui o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit sau pentru alte instituții cu relevanță sistemică din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

Articolul 222. Refuzul de cooperare

(1) Comisia Națională poate refuza să dea curs unei cereri de cooperare pentru efectuarea unei verificări la fața locului, a unei investigații sau a unui schimb de informații în situații excepționale, și anume atunci când:

a) o astfel de investigație, verificare la fața locului sau schimb de informații riscă să afecteze suveranitatea, securitatea sau ordinea publică a Republicii Moldova;

b) s-a inițiat deja o procedură judiciară privind aceleași fapte sau împotriva acelorași persoane pe lângă autoritățile Republicii Moldova;

c) a fost deja pronunțată o hotărâre definitivă în Republica Moldova cu privire la aceleași fapte sau împotriva acelorași persoane;

d) respectarea cererii este de natură să afecteze negativ derularea propriei investigații, propriilor activități de control al aplicării legislației sau, după caz, o anchetă penală.

(2) Comisia Națională notifică autorităților competente solicitante orice decizie de refuz adoptată în temeiul alin.(1), precizând motivele deciziei.

(3) Comisia Națională poate sesiza ESMA cu privire la situațiile în care în cadrul activității de supraveghere a OPCVM-ului, societății de administrare a OPCVM sau depozitarului, o cerere:

a) de schimb de informații a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil;

b) de efectuare a unei investigații sau a unei verificări la fața locului a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil; sau

c) prin care se solicită ca personalul Comisiei Naționale să fie autorizat să însoțească personalul autorității competente a altui stat membru a fost respinsă sau nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil.

Articolul 223. Soluționarea litigiilor

În cazul unui dezacord între Comisia Națională și o altă autoritate competentă dintr-un stat membru cu privire la o evaluare, acțiune sau omisiune a acesteia într-un domeniu în care Directiva 2011/61/UE prevede cooperarea sau coordonarea între autoritățile competente din mai multe state membre, Comisia Națională pot înainta cazul către ESMA.

Articolul 224. Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european

(1) Societățile de investiții și societățile de administrare a OPCVM au obligația ca, atunci când publică oricare dintre informațiile prevăzute la art.100 alin.(1), să transmită concomitent informațiile respective Comisiei Naționale, în calitate de organism de colectare în sensul prevăzut de reglementările UE aplicabile, pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP).

(2) AFIA au obligația să transmită informațiile menționate la art.5 alin.(6) Comisiei Naționale, în calitate de organism de colectare, pentru a fi puse la dispoziție în ESAP. Informațiile prevăzute în temeiul prezentului alineat trebuie să corespundă cerințelor prevăzute de alin.(3) pct.1) și 2) lit.a), b), d) și e).

(3) Informațiile transmise către Comisia Națională în temeiul alin.(1) respectă următoarele cerințe:

1) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, sau, în cazul în care acest fapt este prevăzut de legislația UE, într-un format prelucrabil automat în sensul definiției din reglementările UE aplicabile;

2) sunt însoțite de fiecare dintre următoarele metadate:

- a) toate denumirile OPCVM sau, după caz, toate denumirile AFIA autorizate în temeiul prezentei legi și lista FIA administrate sau distribuite de AFIA, la care se referă informațiile;
 - b) identificatorul entității juridice al OPCVM sau după caz, dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al AFIA autorizate în temeiul prezentei legi și lista FIA administrate sau distribuite de respectivul AFIA, astfel cum este determinat în conformitate reglementările UE aplicabile;
 - c) categoria de dimensiune a OPCVM, astfel cum este determinată în conformitate cu reglementările UE aplicabile;
 - d) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în conformitate reglementările UE aplicabile;
 - e) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.
- (4) În sensul alin.(3) pct.2) lit.b), OPCVM-urile au obligația de a obține un identificator al entității juridice.
- (5) Comisia Națională este organism de colectare, astfel cum este determinat în conformitate cu reglementările UE aplicabile.
- (6) Comisia Națională, în calitate de organism de colectare, pune la dispoziție în ESAP informațiile prevăzute la art.5 alin.(5) al doilea enunț. Informațiile respectă următoarele cerințe:
- 1) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției din reglementările UE aplicabile;
 - 2) sunt însoțite de următoarele metadata:
 - a) toate denumirile societății de administrare a OPCVM la care se referă informațiile;
 - b) dacă este disponibil, identificatorul entității juridice a societății de administrare a OPCVM, astfel cum este determinat în conformitate cu reglementările UE aplicabile;
 - c) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în conformitate cu reglementările UE aplicabile;
 - d) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.
- (7) Comisia Națională, în calitate de organism de colectare, pune la dispoziție în ESAP informațiile menționate la art.206 alin.(1)-(4). Informațiile respectă următoarele cerințe:
- 1) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției din reglementările UE aplicabile;
 - 2) sunt însoțite de fiecare dintre următoarele metadata:
 - a) toate denumirile OPCVM la care se referă informațiile;
 - b) dacă este disponibil, identificatorul entității juridice al OPCVM, astfel cum este determinat în conformitate cu reglementările UE aplicabile;
 - c) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în conformitate cu reglementările UE aplicabile;
 - d) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.
- (8) Comisia Națională informează ESMA cu privire la exercitarea funcției de organism de colectare pentru informațiile necesare a fi publicate, potrivit prezentului articol, în punctul unic de acces european.

Secțiunea a 2-a

Cooperarea cu țări terțe

Articolul 225. Schimbul de informații cu țările terțe privind supravegherea transfrontalieră a OPCVM

(1) Comisia Națională poate încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autoritățile competente din țările terțe numai în cazul în care informațiile comunicate fac obiectul unor garanții privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate în

prezenta lege. Aceste schimburi de informații sunt destinate exercitării atribuțiilor respectivei autorități competente.

(2) În cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate fără consimțământul expres al autorităților competente care le-au transmis și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au exprimat consimțământul.

Articolul 226. Schimbul de informații cu țările terțe privind supravegherea transfrontalieră a AFIA

(1) Comisia Națională poate transfera date și analize de date către un stat terț pentru fiecare caz în parte, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante ale Legii nr.195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal și se asigură că transferul este necesar conform prezentei legi. Statul terț în cauză nu transferă datele către un alt stat terț fără acordul expres în scris al Comisiei Naționale.

(2) Comisia Națională poate divulga informații primite de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru unei autorități de supraveghere dintr-un stat terț numai dacă a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, atunci când este cazul, informațiile sunt divulgate numai în scopul pentru care acea autoritate competentă și-a dat acordul.

TITLUL VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 227. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iunie 2027, cu excepția art.2 alin.(1) pct.2) subpct.1) lit.b), subpct.3), pct.3), pct.20), pct.28)-29), pct.46), pct.48)-49), pct.56)-61), art.3 alin.(3), art.4, art.5 alin.(6)-(7), art.7 alin.(2) teza 2, art.8 alin.(4) teza 2, art.13, art.14 alin.(2), (4), art.17 alin.(5), art.19 alin.(4), art.22 alin.(14), art.24 alin.(4)-(7), art.26 alin.(11), art.29-61, art.62 alin.(6), art.64 alin.(9), art.65 alin.(4), art.68 alin.(11), art.69 alin.(2), (3) lit.b)-c), (4), (6), art.71 alin.(2), art.75 alin.(3) lit.c)-d), art.76 alin.(6), art.83 alin.(1) pct.4 lit.b), art.88 alin.(8), art.89 alin.(6)-(10), art.91 alin.(1) pct.7), art.94 alin.(11), art.102 alin.(4)-(6), art.117-123, art.124 alin.(1) lit.b)-g), art.146 alin.(8) lit.b), art.150 alin.(3), art.151 alin.(2)-(5), art.159-178, art.179 alin.(2), art.180 alin.(2), art.181 alin.(2), art.184 alin.(10), art.186 alin.(1) lit.b), (2), art.191 alin.(1) lit.c), (4), (8)-(9), art.195 alin.(7), art.201 alin.(2) lit.o), art.203 alin.(10)-(11), art.206 alin.(8)-(10), art.209 alin.(4)-(5), art.210 alin.(6) lit.d)-g), (8)-(10), art.214-224, art.225 alin.(2) și art.226 alin.(2) care intră în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la UE..

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) textul „Directiva nr.2009/65/CE din 13 iulie 2009 a Parlamentului European și a Consiliului de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 302 din 17 noiembrie 2009” din clauza de armonizare și articolele art.89-117 din Legea nr.171/2012; și

b) Legea nr.2/2020 privind organismele de plasament colectiv alternative.

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) Guvernul, de comun cu Comisia Națională, va prezenta Parlamentului propuneri privind modificarea legislației în conformitate cu prezenta lege;

b) Comisia Națională va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege, precum și va elabora și aproba cadrul normativ secundar necesar pentru implementarea acesteia.

(4) Începând cu data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la UE:

a) trimiterile la legislația privind cerințele prudențiale privind băncile și alte instituțiile de credit se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare ale Regulamentului nr.575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru

instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr.648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1–337);

b) trimerile la legislația privind indicii utilizați ca indici de referință se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr.596/2014 (JO L 171 29.6.2016, p.1);

c) trimerile la legislația privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr.1060/2009, (UE) nr.648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr.909/2014 și (UE) 2016/1011 (JO L 333, 27.12.2022, p.1–79);

d) trimerile la legislația privind decontarea titlurilor de valoare și privind depozitarii centrali de titluri de valoare se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul Delegat (UE) 2017/392 al Comisiei din 11 noiembrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr.909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare în materie de autorizare, supraveghere și cerințe operaționale pentru depozitarii centrali de titluri de valoare (OJ L 65, 10.3.2017, p.48–115);

e) trimerile la legislația privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr.648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p.1–34);

f) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale care reglementează cerințele de distribuție se vor ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (JO L 188, 12.7.2019, p.55–66);

g) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale privind fondurile pe piața monetară se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8–45);

h) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale privind acordurile de cooperare se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1–95);

i) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale privind FIA cu capital de risc se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p.1–17);

j) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale privind FIA pe termen lung se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123 19.5.2015, p.98);

k) trimerile la actele normative ale Comisiei Naționale privind fondurile de antreprenoriat social se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p.18–38);

l) trimiterile la legislația de transpunere a art.3 alin.(1), al art.6 alin.(1) lit.a) și al art.13 alin.(1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 se vor citi ca trimiteri la art.3 alin.(1), al art.6 alin.(1) lit.a) și al art.13 alin.(1) din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317 9.12.2019, p. 1);

m) trimiterile la actele normative privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1–23);

n) trimiterile la Regulamentul cu privire la fondurile proprii ale băncilor și cerințele de capital nr. 109 din 24.05.2018 aprobate prin Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei se vor citi ca trimiteri la prevederile corespunzătoare din Regulamentul nr.575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr.648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1–337).

Articolul 228. Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la UE:

a) AFIA dintr-un stat membru poate desfășura activități reglementate de prezenta lege pe teritoriul Republicii Moldova prin notificarea Comisiei Naționale. Notificarea este însoțită de documentele prevăzute la art.32 alin.(1);

b) societatea de administrare a OPCVM dintr-un stat membru desfășura activități reglementate de prezenta lege pe teritoriul Republicii Moldova prin notificarea Comisiei Naționale. Notificarea este însoțită de documentele prevăzute la art.46 alin.(1).

(2) AFIA sau societatea de administrare a OPCVM notifică Comisiei Naționale cu privire la orice modificare a informațiilor notificate Comisiei Naționale ulterior depunerii notificării prevăzute la alin.(1), anexând o copie a deciziei autorității competente din statul membru de origine a acestuia cu privire la modificarea respectivă.

(3) Notificarea poate fi depusă electronic, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale.

(4) Notificarea și documentele anexate la notificare:

a) pot fi transmise pe suport de hârtie sau în format electronic. În cazul transmiterii electronice, documentele se autentifică prin semnătura electronică a persoanei care semnează notificarea, eliberată în condițiile Legii nr.124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere și ale actelor normative subsecvente acestuia;

b) nu necesită apostilă sau altă formă de supralegalizare, autenticitatea și conformitatea acestora cu originalele fiind asumate pe proprie răspundere de persoana care semnează notificarea în format electronic sau, după caz, de persoana care o depune pe suport de hârtie.

(5) Comisia Națională verifică, în termen de 2 zile lucrătoare de la primirea notificării, completitudinea documentelor prevăzute la alin.(1), fără a examina conformitatea acestuia cu legislația aplicabilă. În cazul în care documentele sunt complete, Comisia Națională înregistrează notificarea și comunică solicitantului confirmarea înregistrării.

(6) În cazul în care documentele anexate la notificare sunt incomplete, Comisia Națională notifică solicitantul în termenul prevăzut la alin.(5) despre neajunsurile constatate, indicând documentele și informațiile lipsă. Termenul de înregistrare prevăzut la alin.(5) curge de la data depunerii tuturor documentelor solicitate de Comisia Națională.

(7) Comisia Națională nu percepe nicio taxă pentru înregistrarea notificărilor prevăzute la prezentul articol.

(8) Comisia Națională publică pe site-ul său web oficial informații referitoare la toate notificările primite în conformitate cu prezentul articol.

(9) Orice referire sau trimitere, în actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, la termenul de „organism de plasament colectiv alternativ” se va considera ca referire sau trimitere la termenul de „fond de investiții alternativ sau FIA” prevăzut la art.2 alin.(1).

(10) Orice referire sau trimitere, în actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, la termenul de „societate de administrare fiduciară a investițiilor” se va considera ca referire sau trimitere la termenul de „societate de administrare a OPCVM” prevăzut la art.2 alin.(1).

(11) Orice referire sau trimitere, în actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, la termenul de „societate de administrare a investițiilor” se va considera ca referire și/sau trimitere la termenul de „SAI” prevăzut la art.2 alin.(1).

(12) Actele normative adoptate în temeiul Legii nr.171/2012 privind piața de capital rămân aplicabile în măsura în care nu contravin prezentei legi, până la abrogarea sau înlocuirea lor expresă prin acte normative adoptate potrivit prezentei legi.

Președintele Parlamentului

Conținutul minim al prospectului OPCVM

1. Informații privind fondul deschis de investiții	1. Informații privind societatea de administrare, inclusiv indicarea faptului că aceasta este stabilită în alt stat membru decât statul membru de origine al OPCVM-ului, dacă este cazul	1. Informații privind societatea de investiții
a) Denumire	a) Denumire sau tip, formă juridică, sediu social și sediu central, în cazul în care este diferit de sediul social	a) Denumire sau tip, formă juridică, sediu social și sediu central, în cazul în care este diferit de sediul social
b) Data de constituire a fondului. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată	b) Data de constituire a societății. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată	b) Data de constituire a societății. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată
	c) Informații despre alte fonduri deschise de investiții pe care le administrează societatea de administrare	c) În cazul în care societatea de investiții are diferite compartimente de investiții, menționarea acestor compartimente
c) Indicarea locului din care pot fi obținute regulile fondului, în cazul în care nu sunt anexate, precum și rapoartele periodice		d) Indicarea locului din care pot fi obținute actele constitutive, în cazul în care nu au fost anexate, și rapoartele periodice
d) Indicații succinte privind regimul fiscal aplicabil fondului, în cazul în care sunt relevante pentru deținătorii de titluri de participare. Detalii privind reținerile de la sursă din veniturile și câștigurile de capital plătite de fond deținătorilor de titluri de participare		e) Indicații succinte privind regimul fiscal aplicabil societății, relevante pentru deținătorii de titluri de participare. Detalii privind reținerile de la sursă din veniturile și câștigurile de capital plătite de societate deținătorilor de titluri de participare
e) Date referitoare la contabilitate și frecvența distribuțiilor		f) Date referitoare la contabilitate și frecvența distribuțiilor
f) Identitatea persoanelor care răspund de verificarea informațiilor contabile prevăzute la articolul 73		g) Identitatea persoanelor care răspund de verificarea informațiilor contabile prevăzute la articolul 73
	d) Identitatea și funcțiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere și administrare. Informații privind principalele activități exercitate de aceste persoane în afara societății, în cazul în care acestea prezintă importanță pentru societate	h) Identitatea și funcțiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere și administrare. Informații privind principalele activități exercitate de aceste persoane în afara societății, în cazul în care acestea prezintă importanță pentru societate
g) Detalii privind natura și caracteristicile principale ale titlurilor de participare și, mai ales: (i) natura dreptului (real, de creanță sau altul) reprezentat de titlul de participare (ii) titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri; înscrierea într-un registru sau cont (iii) caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual (iv) indicații privind dreptul de vot al deținătorilor de titluri de participare, după caz (v) circumstanțele în care poate fi decisă lichidarea fondului și modalitățile de lichidare, în special în ceea ce privește drepturile deținătorilor de titluri de participare	e) Valoarea capitalului subscris cu indicarea capitalului vărsat	i) Capitalul

		j) Detalii privind natura și caracteristicile principale ale titlurilor de participare și, mai ales: (i) titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri; înscrierea într-un registru sau cont (ii) caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual (iii) indicații privind dreptul de vot al deținătorilor de titluri de participare, după caz (iv) circumstanțele în care poate fi decisă lichidarea societății de investiții și modalitățile de lichidare, în special în ceea ce privește drepturile deținătorilor de titluri de participare
h) După caz, precizarea bursei sau a pieței pe care se cotează sau negociază titlurile de participare		k) După caz, precizarea bursei sau a pieței pe care se cotează sau negociază titlurile de participare
i) Proceduri și condiții de emisiune și de vânzare a titlurilor de participare		l) Proceduri și condiții de emisiune și de vânzare a titlurilor de participare
j) Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a titlurilor de participare și cazuri de suspendare		m) Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a titlurilor de participare și cazuri de suspendare. În cazul unor societăți de investiții care au diferite compartimente de investiții, indicarea modalităților care permit unui deținător de titluri de participare să treacă de la un compartiment la altul și taxele aplicabile cu această ocazie
k) Descrierea normelor privind determinarea și utilizarea veniturilor		n) Descrierea normelor privind determinarea și utilizarea veniturilor
l) Descrierea obiectivelor de investiții ale fondului, inclusiv a obiectivelor financiare (de exemplu: creșterea capitalului sau a veniturilor), politica de investiții (de exemplu: specializarea în anumite zone geografice sau sectoare industriale), limite privind politica de investiții și indicații privind tehnicile și instrumentele sau posibilitățile de împrumut care pot fi folosite în administrarea fondului		o) Descrierea obiectivelor de investiții ale societății de investiții, inclusiv a obiectivelor financiare (de exemplu: creșterea capitalului sau a veniturilor), politica de investiții (de exemplu: specializarea în anumite zone geografice sau domenii industriale), limite privind politica de investiții și indicații privind tehnicile și instrumentele sau posibilitățile de împrumut care pot fi folosite în administrarea societății
m) Norme privind evaluarea activelor		p) Norme privind evaluarea activelor
n) Determinarea prețurilor de vânzare sau de emisiune și a prețurilor de răscumpărare sau de rambursare ale titlurilor de participare, în special:		q) Determinarea prețurilor de vânzare sau de emisiune și a prețurilor de răscumpărare sau de rambursare ale titlurilor de participare, în special:
(i) metoda și frecvența calculării acestor prețuri		(i) metoda și frecvența calculării acestor prețuri
(ii) informații privind costurile aferente operațiunilor de vânzare, emisiune, răscumpărare, rambursare a titlurilor de participare		(ii) informații privind costurile aferente operațiunilor de vânzare, emisiune, răscumpărare, rambursare a titlurilor de participare
(iii) informații privind mijloacele, locurile și frecvența cu care se publică aceste prețuri		(iii) informații privind mijloacele, locurile și frecvența cu care se publică aceste prețuri
o) Informații privind modul, valoarea și calculul remunerațiilor plătibile de fond societății de administrare, depozitarului sau unor terți și ale rambursărilor de către fond ale		r) Informații privind modul, valoarea și calculul remunerației plătibile de societate conducătorilor și membrilor organelor administrative, de conducere și supraveghere,

cheltuielilor societății de
administrare, depozitarului sau unor
terți

depozitarului sau unor terți și ale
rambursărilor de către societate ale
cheltuielilor conducătorilor săi,
depozitarului sau unor terți

2. Informații privind depozitarul:
 - a) identitatea depozitarului OPCVM-ului și o descriere a datoriilor acestuia și a conflictelor de interese care pot apărea;
 - b) o descriere a funcțiilor de păstrare în siguranță delegate de către depozitar, lista delegaților și subdelegaților și eventualele conflicte de interese care pot apărea în urma delegării;
 - c) o declarație conform căreia se vor pune la dispoziția investitorilor, la cerere, informații actualizate privind lit.a) și lit.b).
3. Informații privind firmele de consultanță sau consilierii de investiții externi, în cazul în care recursul la serviciile lor este prevăzut prin contract și remunerat din activele OPCVM-ului:
 - a) denumirea sau tipul firmei sau numele consilierului;
 - b) elemente ale contractului cu societatea de administrare sau societatea de investiții care pot fi relevante pentru deținătorii de titluri de participare, excluzându-le pe cele care se referă la remunerații;
 - c) alte activități semnificative.
4. Informații privind măsurile luate pentru a efectua plățile către deținătorii de titluri de participare, răscumpărarea sau rambursarea titlurilor, precum și difuzarea informațiilor privind OPCVM-ul. În orice caz, aceste informații trebuie furnizate statului membru în care OPCVM-ul este stabilit. În plus, în cazul în care titlurile de participare sunt comercializate în alt stat membru, informațiile prevăzute anterior sunt cu privire la statul respectiv și sunt cuprinse în prospectul difuzat acolo.
5. Alte informații privind investițiile:
 - a) performanțele istorice ale OPCVM-ului (după caz) – aceste informații pot fi incluse în prospect sau anexate la acesta;
 - b) profilul investorului-tip pentru care este desemnat OPCVM-ul.
6. Informații de ordin economic:

Eventualele taxe și cheltuieli, altele decât cele prevăzute la pct.1 lit.n), făcându-se diferența între cele care trebuie plătite de către deținătorul de titluri de participare și cele care trebuie plătite din activele OPCVM-ului.

Informații care trebuie inserate în rapoartele periodice

1. Situația patrimoniului
 - a) valori mobiliare;
 - b) bilanțuri bancare;
 - c) alte active;
 - d) totalul activelor;
 - e) pasivul;
 - f) valoarea unitară a activului net.
2. Numărul titlurilor de participare în circulație
3. Valoarea unitară a activului net corespunzătoare unui titlu de participare
4. Portofoliu de titluri, în care se disting:
 - a) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori;
 - b) valori mobiliare negociate pe o altă piață reglementată;
 - c) valori mobiliare nou emise prevăzute la art.91 alin.(1) pct.4);
 - d) alte valori mobiliare prevăzute la art.92 alin.(1) lit.a);
 și analizate în conformitate cu criteriile cele mai corespunzătoare, având în vedere politica de investiții a OPCVM-ului (de exemplu în funcție de criterii economice, geografice, monetare etc.), în procent raportat la activul net; este necesar ca, pentru fiecare dintre investițiile menționate mai sus, să se indice cota-parte raportată la totalul activelor OPCVM-ului. Indicarea schimbărilor în structura portofoliului de titluri pe durata perioadei de referință.
5. Indicarea modificărilor privind activele OPCVM-ului pe durata perioadei de referință, având în vedere datele următoare:
 - a) venituri din investiții;
 - b) alte venituri;
 - c) comisioane de administrare;
 - d) comisioane ale depozitarului;
 - e) alte cheltuieli, taxe și impozite;
 - f) venit net;
 - g) venituri distribuite și venituri reinvestite;
 - h) creșterea sau diminuarea nivelului capitalului;
 - i) creșterea valorii sau deprecierea investițiilor;
 - j) orice altă modificare ce afectează activele și pasivele OPCVM-ului,
 - k) costuri de tranzacție, care sunt costurile suportate de un OPCVM în legătură cu tranzacțiile asupra portofoliului său.
6. Tabel comparativ privind ultimele trei exerciții financiare și incluzând, pentru fiecare exercițiu financiar, la sfârșitul lui:
 - a) valoarea unitară totală a activului net;
 - b) valoarea unitară a activului net corespunzătoare unui titlu de participare.
7. Indicarea, pe categorie de operațiuni, în sensul art.93, desfășurate de OPCVM pe durata perioadei de referință, a valorii angajamentelor rezultate.